

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤศจิกายน 2011

เลย์เอาต์

คำปราศรัย
การประชุมใหญ่
สามัญ

ประกาศสร้าง
พระวิหารใหม่หกแห่ง

เรียนรู้จากพระคัมภีร์ โดย แนนซีย์ ครุกสตัน

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ท่านทั้งหลายค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา” (ยอห์น 5:39)

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 พบกันอีกครา
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน
- 6 พลังแห่งพระคัมภีร์
เอ็ลเดอร์ริชาร์ด ซี. สก็อตต์
- 10 การเปิดเผยส่วนตัวและประจักษ์พยาน
บาร์บารา ฆอมพัสสัน
- 13 เวลาจะมาถึง
เอ็ลเดอร์แอล. วิทนีซ เคลย์ตัน
- 16 ทำสิ่งที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้องโดยไม่ชักช้า
เอ็ลเดอร์โฮเซ แอล. อาลอนโซ
- 19 คำแนะนำสำหรับเยาวชน
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 23 ท่านล้ำค่าต่อพระองค์
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 28 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 29 ใจของลูกหลานจะหันไป
เอ็ลเดอร์เควิด เอ. เบคนาร์
- 34 บุตรีดา
เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 38 เวลาในการเตรียม
เอ็ลเดอร์เฮียน เอส. อาร์เคิร์น
- 41 มองขึ้นไปจะดีกว่า
เอ็ลเดอร์คาร์ล บี. กุก
- 44 การไถ่
เอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์
- 47 ของประทานอันสูงส่งแห่งการกลับใจ
เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 52 ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย
เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่

ภาคฐานะปูโรหิต

- 56 เราจะต้องถูกเกณฑ์
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 60 พลังอำนาจของฐานะปูโรหิตแห่งอาโรน
อริการีท บี. แมคมุลลิน
- 64 โอกาสพิเศษครั้งหนึ่งในชีวิต
เอ็ลเดอร์ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเคลล์
- 68 การจัดหาให้ในวิธีของพระเจ้า
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 72 การเตรียมในฐานะปูโรหิต:
“ผมต้องการความช่วยเหลือของคุณ”
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 77 กล้ายืนคนเดียว
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 86 พยาน
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 90 การรอคอยพระเจ้า: ขอให้เป็นที่ไปตาม
พระทัยของพระองค์
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 94 พระคัมภีร์มอรมอน—พระคัมภีร์
จากพระเจ้าเป็นเจ้า
เอ็ลเดอร์แทด อาร์. คอลลิสเตอร์
- 98 จงรักมารดาของเธอ
อีเลน เอส. คัลตัน
- 101 ความล้ำค่าของชื่อ
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 105 ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 110 พันธสัญญา
เอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
- 115 คำสอนของพระเยซู
เอ็ลเดอร์ดีลลัน เอช. ไอคัส
- 120 สอนตามวิธีของพระวิญญาณ
แมทธิว ไอ. ริชาร์ดสัน
- 123 ผู้สอนศาสนาที่ศรัทธาอันล้ำค่า
ของศาสนจักร
เอ็ลเดอร์คาซูอิโกะ ยามาซึตะ
- 126 เลือกชีวิตนรินทร์
เอ็ลเดอร์แรนคอลลี เค. เบนเนตต์
- 129 สิทธิพิเศษของการสวดอ้อนวอน
เอ็ลเดอร์เจ. เคฟน์ คอร์นิช
- 133 บทเพลงที่ขับขานไม่ได้
เอ็ลเดอร์เคเวนทิน แอล. กุก
- 139 จนเราเจอกันอีก
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

การประชุมสมาคมสงเคราะห์ สามัญ

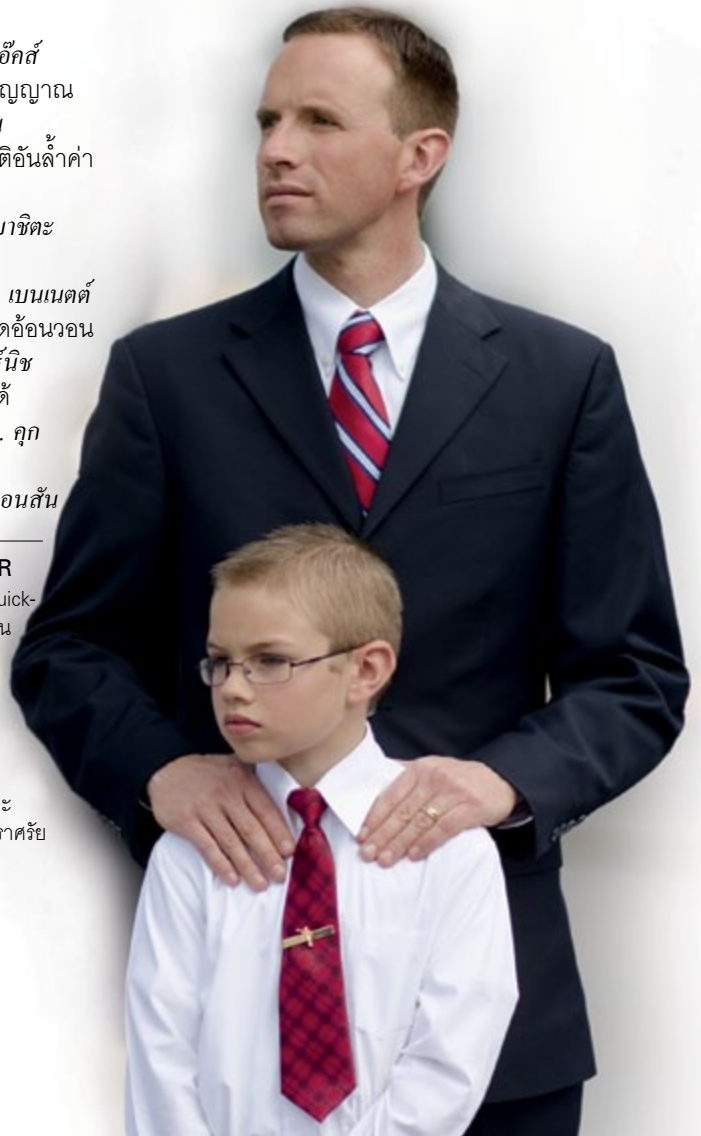
- 141 สิ่งที่ดีฉันหวังให้หลานสาว
(และหลานชาย) ของดิฉันเข้าใจ
เกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์
จูเลีย บี. เบค
- 147 จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น
ซิลเวีย เอช. ออลด์รอด
- 151 แนบสนิทกับพันธสัญญา
บาร์บารา ฆอมพัสสัน
- 155 ออย่าลืมฉัน
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 82 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 160 ดิฉันเรื่องราวในการประชุมใหญ่
- 161 คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา
- 161 ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ
- 162 ชาวศาสนจักร

การใช้โค้ด QR

ท่านจะพบโค้ด quick-response (QR) ในคำปราศรัยบางเรื่องตลอดทั้งเล่ม

ท่านสามารถสแกนโค้ดเหล่านี้ให้ลิงก์ตรงไปยังวิดีโอออนไลน์ของคำปราศรัยที่มีโค้ดกำกับ โดยใช้สมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ตและโปรแกรมอ่านโค้ด QR วิดีโอคำปราศรัยเหล่านี้และคำปราศรัยอื่นๆ ดูได้ที่ conference.lds.org

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ 181

เข้วันเสาร์ 1 ตุลาคม 2011 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เกรย์ เจ. โคลแมน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์โลเวลล์ เอ็ม. สโนว์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล;
แมค วิลเบิร์ต และ โรอัน เมอร์ฟีย์ ผู้อำนวยเพลง;
ริชาร์ด เอลเลียต และ แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ ผู้เล่น
ออร์แกน: “อรุณรุ่งเริ่ม” เพลงสวด บทเพลงที่ 1;
“With Songs of Praise,” Hymns, บทเพลงที่ 71;
“เราสวดให้ท่านเสมอ” เพลงสวด บทเพลงที่ 12
เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์; “พระเจ้าผู้ไถ่แห่ง
อิสราเอล” เพลงสวด บทเพลงที่ 5; “ฉันลูกพระเจ้า”
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 2-3, เรียงเรียงโดย
เมอร์ฟีย์ ไมตีพิมพ์; “ริบรูตสิทธิชน”
เพลงสวด บทเพลงที่ 81 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์

บ่ายวันเสาร์ 1 ตุลาคม 2011 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์วัน ยอง โค ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงปฐมวัยจาก
เพลเซนตีวและออกเคินนอร์ท ยูทาห์; แวนจา
วาย. วัตคินส์ ผู้อำนวยเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์
ผู้เล่นออร์แกน: “การดูแลทุกวันของพระเจ้า”
เพลงสวด บทเพลงที่ 152 และ “พระบิดาที่รัก
ข้าพระองค์ขอบพระทัย” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก
หน้า 9, เรียบเรียงเพลงเรียงร้อยโดย วัตคินส์ ไมตีพิมพ์;
“ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์”
เพลงสวด บทเพลงที่ 148 เรียบเรียงโดย วัตคินส์
ไมตีพิมพ์; “สรรเสริญบุญชู” เพลงสวด บทเพลงที่
14; “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน” หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก หน้า 16-17 และ “ฉันรู้ว่าพระบิดาทรง
พระชนม์” เพลงสวด บทเพลงที่ 8 จัดพิมพ์โดย
แจ๊คแมน เรียบเรียงเพลงเรียงร้อยโดย วัตคินส์
ไมตีพิมพ์

ค่ำวันเสาร์ 1 ตุลาคม 2011 ภาคฐานปะโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. อิงค์-
ลีย์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์โคอิชิ อาโอยากิ
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานปะโรหิต
แห่งเมลเคเซเคจากเพลเซนตีว ยูทาห์; จัสติน
บิลล์ ผู้อำนวยเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น ผู้เล่น
ออร์แกน: “Rise Up, O Men of God,” Hymns,
บทเพลงที่ 324, เรียบเรียงโดย สตาเฮลล์ จัดพิมพ์
โดย แจ๊คแมน; “ขอฟังพระทุกโมงยาม” เพลง
สวด บทเพลงที่ 44 เรียบเรียงโดย บิลล์ ไมตีพิมพ์;

“จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน!” เพลงสวด บทเพลง
ที่ 27; “มาเถิด ท่านลูกหลานพระเจ้า” เพลงสวด
บทเพลงที่ 20 เรียบเรียงโดย บิลล์ ไมตีพิมพ์

เข้วันอาทิตย์ 2 ตุลาคม 2011 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์พอล เค. ซีบราวส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เจมส์ บี. มาร์ติโน
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล;
แมค วิลเบิร์ต ผู้อำนวยเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ
และ เคลย์ คริสเตียนเซ็น ผู้เล่นออร์แกน: “นำฉัน
ที่ผู้ชี้นำนิรันดร์” เพลงสวด บทเพลงที่ 26; “พระเย-
โฮวาห์โปรดทรงนำเรา” เพลงสวด บทเพลงที่ 35
เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์; “Consider the
Lilies” ฮอฟฟ์แมน เรียบเรียงโดย ลีออน จัดพิมพ์
โดย แจ๊คแมน; “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา”
เพลงสวด บทเพลงที่ 10; “ข้าจะไปทีพระองค์
บัญชา” เพลงสวด บทเพลงที่ 136 เรียบเรียงโดย
วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์; “ฉันเชื่อในพระคริสต์” เพลง
สวด บทเพลงที่ 57 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์

บ่ายวันอาทิตย์ 2 ตุลาคม 2011 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เอฟ. ไมเคิล วัตสัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เกรกอรี เอ. ซาโทฮอร์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล;
แมค วิลเบิร์ต และ โรอัน เมอร์ฟีย์ ผู้อำนวย
เพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์ และ ลินดา มาร์เก็ตต์
ผู้เล่นออร์แกน: “Arise, O God, and Shine” Hymns,
บทเพลงที่ 265 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์;
“ฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วย” หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก หน้า 42-43 เรียบเรียงโดย คาร์ดอน
ไมตีพิมพ์; “จงมาร่ำไฉน” เพลงสวด บทเพลงที่
3; “ก่อนเราลาขอพระอวยพร” เพลงสวด บทเพลง
ที่ 70 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์

ค่ำวันเสาร์ 24 กันยายน 2011 การประชุม สมาคมสงเคราะห์สามัญ

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: จูลี บี. เบค ผู้สวดอ้อนวอน
เปิด: บาร์บารา ซี. แบรดชอว์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด:
แซนดรา โรเจอร์ส ดนตรีโดยคณะนักร้องประสาน
เสียงสมาคมสงเคราะห์จากอีเกิลแมนเทนและ
ซาราโทกาสปริงส์ ยูทาห์; เอมิลีย์ วัตลีย์ ผู้อำนวย
เพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์ และ ลินดา มาร์เก็ตต์ ผู้
เล่นออร์แกน: “อรุณรุ่งเริ่ม” เพลงสวด บทเพลงที่
1, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไมตีพิมพ์; “แสนหวาน
งานเลิศ” เพลงสวด บทเพลงที่ 71 เรียบเรียงโดย

มานูคิน จัดพิมพ์โดย แจ๊คแมน; “ทุกชนชาติจง
ฟัง!” เพลงสวด บทเพลงที่ 132; “จงมาร่ำไฉน”
เพลงสวด บทเพลงที่ 3

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

ท่านสามารถฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
ได้ในหลายภาษาที่ conference.lds.org แล้วเลือก
ภาษา โดยปกติ หลังการประชุมใหญ่ไม่เกินสอง
เดือนจะมีแผ่นบันทึกเสียงการประชุมใหญ่ภาค
ต่าง ๆ อยู่ที่ศูนย์หนังสือ

ข่าวสารสำหรับการสอนประจำบ้านและข่าว เยี่ยมสอน

โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความ
ต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสาร
การสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย จอห์น ลูค
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลส นิลส์สัน

ภาพการประชุมใหญ่

ถ่ายภาพการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตี
โดย เครก ไดมอนด์, เวลเดน ซี. แอนเดอร์เซ็น,
จอห์น ลูค, คริสตินา สมิต, โคดี้ เบลล์, เลส
นิลส์สัน, เวสตัน โคลตัน, ซาราห์ เจนเซ็น, เดเร็ก
อิสราเอลเซ็น, แดนี ลา, สก็อตต์ เดวิส, คริสตี
จอร์แดน และ คารา คอลล์; ในบราซิลโดย
บาร์บารา อัลเวส, เดวิด แมคนามี และ แซนดรา
โรซาดอส; ในแคนาดาโดย ลอเรนซ์ ลูคูอิซ; ใน
เอลซัลวาดอร์โดย โฮเซเว เปนา; ในอังกฤษโดย
ไซมอน โจนส์; ในญี่ปุ่นโดย จุน โอนิ; ใน
เม็กซิโกโดย นิเมกา โมรา; ในฟิลิปปินส์โดย
วิลเมอร์ ลาทอร์ และ แอน โรซาส; ในแอฟริกาใต้
โดย รอบ มิลเน; ในสวีเดนโดย แอนนา พีเตอร์สัน;
และในอุรุกวัยโดย มานูเอล เปนา

พฤศจิกายน 2011 ปีที่ 35 ฉบับที่ 11

เลขีไอนา 09691 425

นิตยสารนานาชาติฉบับทางการของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัล เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โยคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แพร์ จี. มาร์ล

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสท์เนคท์

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอยน์

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์

กองบรรณาธิการ: บริทาเนีย บีตตี, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แคร์รี คาลเด็น, เจนนิเฟอร์ แมคคีย์, ลีอา แม็คคาลานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ชลลีย์ เจ. โอติเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แชค อี. ฟาร์ส, แจน ฟินบอโรห์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ชซา เอ. วิดัลสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ บุคเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลด์ บอเทอร์, คอลลีน ฮิงส์ลีย์, คอลลีน ฮิงส์ลีย์, เอริก พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ แมคเคอร์ อูนิ, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เคทท์, เรจินัลด์ เจ. คริสเตียน, คิม เฟนสเตอร์แมคเคอร์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กิกิ, แคธลีน ฮาเวิร์ด, เดวิด เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, ฌานเอนทิမ်း: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เดรก เค. เซตจิวด์

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: อีวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาออกสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ไปที่ store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำอารีหรือผู้นำสาขา

ส่งฉบับฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ lichona.lds.org;

ทางไปรษณีย์ที่ lichona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; หรืออีเมล:

lichona@ldschurch.org

เลขีไอนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอนหมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย เชเชน จีน ไคโรเซีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โหแลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ติวาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานี รัสเซีย ซามัว สโลวาเกีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2011 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในประเทศไทย

ทำเนียบจากสำเนาข้อความและภาพใน เลขีไอนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับพฤศจิกายน 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 11 เลขีไอนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี, แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณีย์การจ่ายที่ซอลท์เลคซิตี ถูกหักตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ส่งจากที่อยู่จากฉบับล่าสุด พร้อมที่ระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถสมัครสมาชิกผ่านบัตรเครดิต (Visa, MasterCard, American Express, Discover) ได้ทางโทรศัพท์หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazine, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

รายชื่อผู้พูดเรียงตามลำดับตัวอักษร

คริสโตเฟอร์ 64
คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์ 47
คอร์นิช, เจ. เดฟนี 129
คอลลิสเตอร์, แทด อาร์. 94
คุก, คาร์ล บี. 41
คุก, เควนทิน แอล. 133
เคลย์ตัน, แอล. วิทนี 13
เคอร์วิทซ์, เลอแนรด์ อาร์.,
จูเนียร์ 44
ดัลตัน, อีแลน เอส. 98
ธอมสัน, บาร์บารา 10, 151
เนลสัน, รัสเซลล์ เอ็ม. 110
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลล์ 101
เบค, จูลี บี. 141
เบตนาร์, เดวิด เอ. 29
เบนเนตต์, แรนดอลล์ เค. 126
เพอร์รี่, แอล. ทอม 52
แพคเกอร์, บอยด์ เค. 19
มอนสัน, โรมัล เอส. 4, 77, 105, 139
แมคมูลลิน, คีธ บี. 60
ยามาซิตะ, คาซุฮิโกะ 123
ริชาร์ดสัน, แมทธิว โอ. 120
วัตเคลล์, ดับเบิลยู.
สก็อตต์, ริชาร์ด จี. 6
ฮอลล์เวด, ซิลเวีย เอส. 147
อายริงก์, เฮนรี่ บี. 28, 72, 86
อาร์เคิร์น, เอียน เอส. 38
ฮาลอนโซ, โฮเซ แอล. 16
อุคท์คอร์ท, ดีเทอร์ เอฟ.
23, 68, 155
แอนเดอร์เซ็น, นีล แอล. 34
โยคส์, ดัลลัน เอส. 115
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์. 56
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี. 90

ดัชนี่หัวข้อ
กลับใจ, การ 19, 44, 47, 56
กล้าหาญ, ความ 41, 77
การเติบโต, ศาสนจักร 13, 52
การประชุมใหญ่สามัญ 4, 28, 139
ครอบครัว 34, 98
ความยากลำบาก 90, 133
ความรัก 68, 98, 123, 155
ความหวัง 23, 90
คำควรส่วนบุคคล 23, 155
คำพยากรณ์ 13
งานเผยแผ่ศาสนา 13, 52, 56,
64, 101, 123
จิตกุศล 86, 141, 147
ซดใช้, การ 41, 44, 47, 115
ชื่อ, ศาสนจักร 101
เชื้อฟัง, การ 41, 47, 110, 115
ฐานะปุโรหิต 29, 60, 72, 77,
110, 141
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน 60
เตรียมพร้อม, การ 64, 72, 123
แต่งงาน, การ 34
ไถ่, การ 44
ทำให้แข็งขัน, การ 16, 44, 64
เทคโนโลยี 29, 38
ธรรมชาติแห่งสวรรค์ 23
บริหารเวลา, การ 38
บิดา 98
บิดามารดา, การเป็น 34, 98
บุตรธิดา, 34
แบบอย่าง 52, 77, 98, 115, 123
ประจักษ์พยาน 10, 77, 86, 94, 105
ประวัติครอบครัว 29
ปีติ 47, 155
เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ 86, 123

เปิดเผย, การ 6, 10, 19, 105
ผู้สอนศาสนาผู้สามีมรณะ 56
พระคัมภีร์ 6, 94
พระคัมภีร์ไบเบิล 95, 115
พระคัมภีร์มอรมอน 6, 64, 86, 94
พระบิดาบนสวรรค์ 139
พระเยซูคริสต์ 44, 52, 94, 101,
115, 129
พระวิญญาณบริสุทธิ์ 6, 10, 19, 41,
60, 105, 120
พระวิหารและงานพระวิหาร 4, 29,
52, 141, 151
พันธสัญญา 110, 151
พึงพาตนเอง, การ 68
ฟื้นฟู, การ 13
ภาวะรับผิดชอบ 126
มรรตัย, ความเป็น 19
มาตรฐาน 56, 77, 98, 105
เยาวชน 19, 29, 56, 60, 64, 98
เยาวชนหญิง 98
เยี่ยมสอน, การ 141, 147
รับใช้, การ 16, 60, 64, 68, 72, 86
รู้คุณค่าในตนเอง, การ 23, 155
เรียนรู้, การ 120
ลำดับความสำคัญ 34, 38
ศรัทธา 34, 41, 90, 129, 133
สมาคมสงเคราะห์ 141, 147
สวดอ้อนวอน, การ 105, 129
สวัสดิการ 68
สอน, การ 120
สานุศิษย์, ความเป็น 141
สิทธิ์เสรี 126
เสียสละ, การ 64, 155
หน้าที่ 60, 72
อดทน, ความ 90
อดทนอดกลั้น, ความ 86, 90

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พบกันอีกครั้ง

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณพระเจ้าขณะฟัง
ข่าวสารในวันนี้และวันพรุ่งนี้ ขอให้เราเรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าทรงมี
พระประสงค์ให้เรา

พ็น้องทั้งหลาย ยินดีต้อนรับท่าน
เข้าสู่การประชุมใหญ่สามัญกึ่ง
ปีครั้งที่ 181 ของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นปีที่ 48—
ลองคิดดูว่า 48 ปี—ที่ข้าพเจ้าได้รับเรียก
มาสู่โครัมอัครสาวกสิบสองโดยประธาน
เดวิด โอ. แมคเคย์ เมื่อเดือนตุลาคมปี
1963 แทบไม่น่าเชื่อว่าผ่านมาและผ่านไป
หลายปีเหลือเกินนับแต่นั้น

เมื่อเรามีเรื่องให้ทำมากมาย ดูเหมือน
เวลาจะผ่านพันรวดเร็วเกินไป หกเดือน
ที่ผ่านมาเป็นเช่นนั้นสำหรับข้าพเจ้า
เหตุการณ์สำคัญในช่วงเวลานั้นคือข้าพเจ้า
มีโอกาสดำเนินการพิธีบูชาพระวิหารแอตแลนตา
จอร์เจีย เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม โดยร่วม
เดินทางไปกับเอ็ดเดอร์และซิสเตอร์เอ็ม.
รัสเซลล์ บัลลาร์ด, เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์
วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส, พร้อมทั้งเอ็ด-
เดอร์และซิสเตอร์วิลเลียม อาร์. วอลท์เกอร์
ช่วงการฉลองทางวัฒนธรรมชื่อ “แสง

ใต้” ในคืนก่อนการอุทิศซ้ำเป็นการแสดง
จากเยาวชนชายหญิง 2,700 คนจากทั่ว
ท้องถิ่นพระวิหาร นับเป็นโปรแกรมยอด
เยี่ยมที่สุดโปรแกรมหนึ่งที่ข้าพเจ้าเคยเห็น
มา ทำให้ผู้ชมต้องลุกขึ้นยืนปรบมือให้หลาย
ต่อหลายครั้ง

วันต่อมาพระวิหารได้รับการอุทิศซ้ำใน
สองภาค พระวิญญูญาณของพระเจ้าทรง
สถิตกับเราอย่างสิ้นเหลือ

ช่วงปลายเดือนสิงหาคม ประธานเฮนรี่
บี. อายริงก์ อุทิศพระวิหารซานซัลวาดอร์
เอลซัลวาดอร์ พร้อมด้วยซิสเตอร์อายริงก์,
เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สัน, เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์วิลเลียม
อาร์. วอลท์เกอร์, ซิสเตอร์ซิลเวีย เอช.
ฮอลล์เรต จากฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์
สามัญและเจฟฟรีย์ สามีของเธอ ประธาน
อายริงก์รายงานว่าเหตุการณ์ครั้งนั้นเปี่ยม
ด้วยพระวิญญูญาณแรงกล้าที่สุด

ช่วงปลายปีนี้ ประธานดีเทอร์ เอฟ.

อัครทูตออร์ฟ จะเดินทางไปเกตซัลเตนังโก ประเทศกัวเตมาลา กับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่นๆ เพื่ออุทิศพระวิหารของเราที่นั่น

พี่น้องทั้งหลาย การสร้างพระวิหารยังดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง วันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะประกาศสร้างพระวิหารแห่งใหม่อีกหลายแห่ง

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอกล่าวที่ไม่มีอาคารก่อสร้างใดของศาสนจักรสำคัญไปกว่าพระวิหาร พระวิหารเป็นสถานที่ที่ฝึกสัมพันธภาพทั้งหลายให้ยั่งยืนตลอดนิรันดร เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับพระวิหารทุกแห่งที่มีอยู่มากมายทั่วโลก และพรในชีวิตสมาชิกเรา

ช่วงปลายปีที่แล้วโพรโวแทเบอรนาเคิลในยูทาห์เคาน์ตีเสียหายอย่างหนักจากเหตุการณ์เพลิงไหม้ครั้งรุนแรง อาคารสวยงามอันเป็นที่รักของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลายยุคหลายสมัยแห่งนี้เหลือเพียงกำแพงด้านนอก หลังจากศึกษาอย่างละเอียดรอบคอบ เราจึงตัดสินใจสร้างอาคารหลังนี้ขึ้นใหม่เป็นพระวิหารแห่งที่สองของศาสนจักรในเมืองโพรโวโดยบูรณะด้านนอกให้อยู่ในสภาพเดิมทุกอย่าง พระวิหารแห่งเดิมในโพรโวเป็นพระวิหารที่มีงานมากที่สุดแห่งหนึ่งในศาสนจักร พระวิหารแห่งที่สองจะอำนวยความสะดวกให้สมาชิกศาสนจักรผู้ซื้อสัตย์จากโพรโว

ซึ่งเข้าพระวิหารเพิ่มมากขึ้นและชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง

ข้าพเจ้ายินดีเช่นกันที่จะประกาศสร้างพระวิหารแห่งใหม่ในสถานที่ต่อไปนี้ บาร์รันเกีย โคลัมเบีย, เดอร์บัน แอฟริกาใต้, กินซาซาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และสตาร์แวลลีย์ ไวโอมิง นอกจากนี้ เรายังเดินหน้าวางแผนสร้างพระวิหารในปารีส ฝรั่งเศส

รายละเอียดเกี่ยวกับพระวิหารเหล่านี้จะแจ้งให้ทราบในภายหน้าเมื่อได้สถานที่ก่อสร้างและได้รับอนุมัติในเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น

ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในการประชุมใหญ่

โดย เอ็คเคอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
แห่งโคอรั่มอัครสาวกสิบสอง

พลังแห่งพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นเหมือนแสงสว่างดวงเล็กๆ ที่ส่องสว่างความคิดเราและเตรียมเราให้พร้อมรับการนำทางและการคลายจากเบื้องบน

ครั้งที่ผ่านมาถึงความก้าวหน้าของเราในการสร้างพระวิหารให้อยู่ใกล้สมาชิกมากขึ้น แม้สมาชิกจำนวนมากในศาสนจักรสามารถไปพระวิหารได้อย่างสะดวก แต่ยังมีอีกหลายภูมิภาคของโลกที่พระวิหารยังอยู่ห่างไกลจากสมาชิกที่ไม่สามารถจ่ายค่าเดินทางไปได้ ด้วยเหตุนี้คนเหล่านั้นจึงไม่สามารถได้รับพรนิรันดร์อันศักดิ์สิทธิ์จากพระวิหาร เพื่อช่วยเหลือในเรื่องนี้ เราจึงจัดให้มีกองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร กองทุนนี้ออกค่าใช้จ่ายการเดินทางไปพระวิหารครั้งเดียวสำหรับผู้ที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะไปพระวิหารแต่ไม่สามารถไปได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ ผู้ที่ต้องการบริจาคให้กองทุนนี้สามารถเขียนข้อมูลลงในใบบริจาคที่มอบให้อธิการในแต่ละเดือน

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญาณพระเจ้าขณะฟังข่าวสารในวันนี้และวันพรุ่งนี้ ขอให้เราเรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรารู้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

เราทุกคนที่มาตรงแทนพูดนี้ระหว่างการประชุมใหญ่สัมพัทธ์ได้ถึงพลังคำสวดอ้อนวอนของท่าน เราต้องการคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้น และขอบคุณท่านมา ณ ที่นี้

พระบิดาในสวรรค์ของเราเข้าพระทัยว่าการที่เราจะก้าวหน้าได้ดังพระประสงค์ในช่วงการทดลองมรตัย เราจะต้องเผชิญการทำทนายอันยากลำบาก การทำทนายบางอย่างเหล่านี้แทบจะมีอำนาจครอบงำเราได้ พระองค์จึงทรงจัดเตรียมเครื่องมือเพื่อช่วยเราให้ประสบความสำเร็จในช่วงการทดลองมรตัยของเรา เครื่องมือชุดหนึ่งได้แก่พระคัมภีร์

ตลอดทุกยุคทุกสมัยพระบิดาในสวรรค์ทรงคลายชายหญิงที่ทรงเลือกให้ค้นพบทางออกของปัญหายุ่งยากที่สุดในชีวิตโดยผ่านการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงคลายผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจให้บันทึกทางออกเหล่านั้นไว้เป็นคู่มืออย่างหนึ่งสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ซึ่งมีศรัทธาในแผนแห่งความสุขและพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เรารับการนำทางเช่นนี้ได้ทุกเมื่อ

ผ่านสมบัติอันล้ำค่าที่เราเรียกว่างานมาตรฐาน—นั่นคือ พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอนหลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า

เนื่องจากพระคัมภีร์มาจากการสื่อสารที่ได้รับการคลายผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงเป็นความจริงอันถ่องแท้ เราไม่ต้องกังวลว่าแนวคิดที่อยู่ในงานมาตรฐานถูกต้องหรือไม่ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเครื่องมือกระตุ้นและคลายผู้บันทึกพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นเหมือนแสงสว่างดวงเล็กๆ ที่ส่องสว่างความคิดเราและเตรียมเราให้พร้อมรับการนำทางและการคลายจากเบื้องบน พระคัมภีร์สามารถเป็นกุญแจเปิดช่องทางการสื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ของเราและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์เพิ่มพลังแห่งสิทธิอำนาจให้คำประกาศของเราเมื่อเราอ้างอิงอย่างถูกต้อง พระคัมภีร์สามารถเป็นเพื่อนผู้ซื่อสัตย์ที่ไม่มีข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์หรือปฏิทินเวลา พระคัมภีร์ว่างเสมอเมื่อเรา

ต้องการ การใช้พระคัมภีร์จะสร้างรากฐานแห่งความจริงซึ่งปลูกขึ้นมาได้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเรียนรู้ ไตร่ตรอง ค้นคว้า และท่องจำพระคัมภีร์เป็นเหมือนการเก็บมิตรสหาย คุณค่า และความจริงเข้าตู้เอกสารซึ่งจะเรียกใช้ได้ทุกที่ทุกเวลาบนโลกนี้

พลังยิ่งใหญ่อาจมาจากการท่องจำพระคัมภีร์ การท่องจำพระคัมภีร์เป็นการสร้างมิตรภาพใหม่ เปรียบเสมือนการค้น

พบบุคคลอีกคนหนึ่งที่สามารถช่วยเราได้ ยามจำเป็น ให้การตลใจและการปลอบโยนตลอดจนเป็นบ่อเกิดของแรงจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น ตัวอย่างเช่น ความมุ่งมั่นที่จะจดจำบทสดุดีต่อไปนี้เป็นที่มาของพลังและความเข้าใจให้แก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

“แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น “เพราะพระองค์เองทรงประดิษฐาน

แผ่นดินไว้บนทะเล และทรงสถาปนามันไว้เหนือน้ำ

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า และผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์

“คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จ และมีได้สบาบางอย่างหลอกลวง

“เขาจะรับพระพรจากพระเจ้า และความยุติธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา” (สดุดี 24:1-5)

การไตร่ตรองพระคัมภีร์เช่นนั้นให้แนวทางสำคัญแก่ชีวิต พระคัมภีร์วางรูปแบบรากฐานของการเกื้อหนุน สามารถจัดหาแหล่งมิตรสหายที่ยินดีช่วยเหลือเราได้ อย่างมากมายเหลือเชื่อ ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องได้กลายเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนและไม่เสื่อมคลายไปตามกาลเวลา

การไตร่ตรองข้อความในพระคัมภีร์สามารถเป็นกุญแจไขการเปิดเผยรวมถึงการนำทางและการตลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์สามารถปลอบจิตวิญญาณที่อ่อนนุ่ม ให้สันติสุข ความหวัง และฟื้นความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะเอาชนะการทำทลายในชีวิต พระคัมภีร์มีพลังแรงกล้าในการเยียวยาปัญหาทางอารมณ์เมื่อมีศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระคัมภีร์สามารถเร่งการเยียวยาทางร่างกายเช่นกัน

พระคัมภีร์สามารถสื่อสารความหมายต่างออกไปในช่วงชีวิตที่ต่างกันตามความจำเป็นของเรา พระคัมภีร์ข้อที่เราเคยอ่านมาแล้วหลายครั้งอาจให้นัยที่ต่างออกไปซึ่งมีความสดใหม่และความเข้าใจลึกซึ้งเมื่อเราเผชิญการทำทลายอื่นในชีวิต

ท่านใช้พระคัมภีร์โดยส่วนตัวอย่างไร

ท่านทำเครื่องหมายในพระคัมภีร์ของท่านหรือไม่ ตรงขอบว่างริมหน้าท่านเขียนข้อความเตือนใจถึงช่วงเวลาที่ได้รับการนำทางวิญญาณหรือประสบการณ์ที่สอนบทเรียนลึกซึ้งให้แก่ท่านหรือไม่ ท่านใช้งานมาตรฐานทุกเล่มรวมทั้งพันธสัญญาเดิมหรือไม่ ข้าพเจ้าพบความจริงอันล้ำค่าในพันธสัญญาเดิมซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อรากฐานความจริงที่นำทางชีวิต ข้าพเจ้าและเป็นแหล่งช่วยเมื่อข้าพเจ้าพยายามแบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณกับคนอื่น ๆ ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงรักพันธสัญญาเดิม ข้าพเจ้าพบอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงกระจายอยู่ทั่วเล่ม ตัวอย่างเช่น

“และซามูเอลกล่าวว่า ‘พระเจ้าทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชามากกว่าการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์หรือ ดุเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้’” (1 ซามูเอล 15:22)

“จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจของเจ้าราบรื่น

“อย่าคิดว่าตนฉลาด จงยำเกรงพระเจ้า และหนีจากความชั่วร้าย. . .

“บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นพระดำรัสสอนของพระเจ้า หรือเบือนหน้าต่อพระดำรัสเตือนของพระองค์

“เพราะพระเจ้าทรงดักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดังบิดาดักเตือนบุตรผู้ที่เขาปีติชื่นชม

“มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ” (สุภาษิต 3:5-7, 11-13)

พันธสัญญาใหม่เป็นแหล่งความจริงอันล้ำค่าเช่นกัน

“พระเยซูทรงตอบเขาว่า จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้” (มัทธิว 22:37-40)

“ซีโมน ซีโมนเอ๋ย ดุเถิด ซาตานได้ขอพวกท่านไว้ เพื่อจะผัดรอนเหมือนผัดข้าวสาลี

“แต่เราได้อธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน

“ฝ่ายท่านจึงทูลพระองค์ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะไปกับพระองค์ ถึงจะต้องติดคุกหรือถึงความตายก็ดี’

“พระองค์ตรัสว่า ‘เปโตรเอ๋ย เราจะบอกท่านวันนี้ก่อนไถ่ขึ้น ท่านจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักเราถึงสามครั้ง’ . . .

“มีสาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ในแสงไฟ จึงเพ่งดูแล้วว่า ‘คนนี้ได้อยู่กับคนนั้นด้วย’

“แต่เปโตรปฏิเสธว่า ‘แม่เอ๋ย คนนั้นข้าไม่รู้จัก’

“สักครู่หนึ่งมีอีกคนหนึ่งเห็นเปโตร จึงว่า ‘เจ้าเป็นคนในพวกนั้นด้วย’ เปโตรจึงว่า ‘พ่อเอ๋ย ข้ามิได้เป็น’

“อยู่มาประมาดอีกชั่วโมงหนึ่งมีอีกคน

หนึ่งยืนยันแข็งแรงว่า ‘แน่แล้ว คนนี้อยู่กับเขาด้วย เพราะเขาเป็นชาวกาลิลี’

“แต่เปโตรพูดว่า ‘พ่อเอ๋ย ที่ท่านว่านั่น ข้าไม่รู้เรื่อง’ เมื่อเปโตรกำลังพูดยังไม่ทันขาดคำ ในทันใดนั้นไถ่ขึ้น

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยวดูเปโตรแล้วเปโตรก็ระลึกถึงคำขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้แก่เขาว่า ‘วันก่อนไถ่ขึ้นท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง’”

“แล้วเปโตรก็ออกไปข้างนอกร้องไห้เป็นทุกซั๊ก” (ลูกา 22:31-34, 56-62)

ข้าพเจ้าปวดร้าวใจยิ่งนักกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเปโตรในช่วงเวลานั้น

พระคัมภีร์จากหลักคำสอนและพันธสัญญาต่อไปนี้เป็นพรให้ชีวิตข้าพเจ้าอย่างมากมาย “อย่าหมายมั่นจะประกาศคำของเรา, แต่ก่อนอื่น จงหมายมั่นให้คำของเรา, และจากนั้นเราจะปลดปล่อยลิ้นของเจ้า; จากนั้น, หากเจ้าปรารถนา, เจ้าจะมีพระวิญญาณของเราและคำของเรา, แท้จริงแล้ว, อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าในการสร้างความเชื่อมั่นแก่มนุษย์” (คพ. 11:21)

ในดุลพินิจของข้าพเจ้า พระคัมภีร์มอรมอนสอนความจริงด้วยความชัดเจนและพลังอำนาจพิเศษสุด ตัวอย่างเช่น

“และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านถ่อมตน, และว่าง่ายและอ่อนโยน; รับฟังคำวิงวอนจากผู้อื่น; เปี่ยมด้วยความอดทนและความอดกลั้น; รู้จักยับยั้งตนในทุกสิ่ง; ชยันหมั่นเพียรในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา; ขอในสิ่งใดก็ตามที่ท่านขัดสน, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก; น้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าเสมอในสิ่งใดก็ตามที่ท่านได้รับ.

“และจงดูว่าท่านมีศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, และเมื่อนั้นท่านจะมีงานดี อย่างมากมายเสมอไป” (แอลมา 7:23-24)
อีกข้อความหนึ่งคือ

“และจิตกุศลอดทนนาน, และมีน้ำใจ, และไม่ริษยา, และไม่ผยอง, ไม่แสวงหา เพื่อตน, ไม่ขุ่นเคืองง่าย, ไม่คิดชั่ว, และไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้าสามานย์แต่ชื่นชมยินดีในความจริง, ทนทุกสิ่ง, เชื่อทุกสิ่ง, หวังทุกสิ่ง, อดทนทุกสิ่ง.

“ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หากท่านไม่มีจิตกุศล, ท่านก็ไม่เป็นอะไรเลย, เพราะจิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น. ดังนั้น, จงแนบสนิทอยู่กับจิตกุศล, ซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้น—

“แต่จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์, และสิ่งนี้ยังยืนตลอดกาล; และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย, ย่อมจะดีกับเขา.

“ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏเราจะเป็เหมือนพระองค์, เพราะเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเราจะมีหวังนี้; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราบริสุทธิ์แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์” (โมโรไน 7:45-48)

จีเนน ภรรยาที่รักของข้าพเจ้ารักพระคัมภีร์มอรมอน ในวัยเยาว์สมัยเธอเป็นวัยรุ่น พระคัมภีร์เล่มนี้เป็นรากฐานสำคัญใน

ชีวิตเธอ เป็นที่มาของประจักษ์พยานและคำสอนช่วงที่เธอรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐ เมื่อเรารับใช้ในสนามเผยแผ่ที่กอร์โดบา อาร์เจนตินา เธอกระตุ้นอย่างจริงจังให้มีการใช้พระคัมภีร์มอรมอนในงานสอนศาสนาของเรา จีเนนยืนยันตั้งแต่ช่วงแรกๆ ของชีวิตเธอว่าผู้ที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนเป็นประจำได้รับพรด้วยการมีพระวิญญาณของพระเจ้าเพิ่มมากขึ้น มีความมุ่งมั่นมากขึ้นที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งขึ้นเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของพระบุตรแห่งพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเป็นเวลานานนับกี่ปีที่ได้เห็นเธอนั่งเงียบๆ ตั้งใจอ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้จบอีกครั้งก่อนสิ้นปี

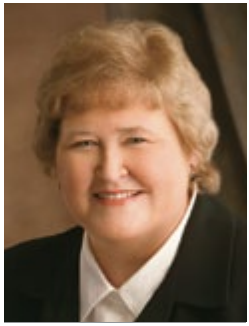
ในปี 1991 ข้าพเจ้าต้องการมอบของขวัญคริสต์มาสพิเศษให้ครอบครัว ข้าพเจ้าเขียนไว้ในบันทึกประจำวันเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลในความปลอดภัยครั้งนั้นว่า “ขณะนี้เวลาเที่ยงคืนสามสิบแปดนาที วันพุธที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1991 ข้าพเจ้าเพิ่งเสร็จการบันทึกเสียงพระคัมภีร์มอรมอนให้ครอบครัวข้าพเจ้า นี่เป็นประสบการณ์ที่เพิ่มพูนประจักษ์พยานของข้าพเจ้า

เกี่ยวกับงานศักดิ์สิทธิ์นี้และเสริมสร้างให้ข้าพเจ้ามีความปรารถนาจะศึกษาพระคัมภีร์อย่างละเอียดมากขึ้นเพื่อเรียนรู้ความจริงในพระคัมภีร์และนำมาใช้ในงานรับใช้พระเจ้า ข้าพเจ้ารักหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานสุดจิตวิญญาณของข้าพเจ้าว่าหนังสือเล่มนี้เป็นความจริง เป็นหนังสือที่เตรียมไว้เพื่อเป็นพรแก่เชื้อสายแห่งอิสราเอลและส่วนต่างๆ ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก ทุกคนที่จะศึกษาข่าวสารในนั้นด้วยความนอบน้อม ด้วยศรัทธาที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ จะรู้ถึงความจริงและพบขุมทรัพย์อันจะนำพวกเขาไปสู่ความสุข สันติสุข และความสำเร็จที่ล้ำเลิศกว่าเดิมในชีวิตนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความเคารพสูงสุดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นความจริง”

ขอให้เราแต่ละคนได้รับประโยชน์จากพรอันมั่งคั่งที่มาจากการศึกษาพระคัมภีร์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ประจักษ์พยานอันแน่วแน่และมีพลัง,” *เลียโฮนา*, ส.ค. 2005 หน้า 2.

โดย บาร์บารา ทัมพ์สัน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

การเปิดเผยส่วนตัว และประจักษ์พยาน

ถ้าเรารักษาพระบัญญัติอย่างขยันหมั่นเพียรและทูลถามด้วยศรัทธา
คำตอบจะมาตามวิธีของพระเจ้าและในเวลาของพระองค์

หลายปีก่อนสมัยดิฉันเป็นนักศึกษา ดิฉันฟังการประชุมใหญ่สามัญทางวิทยุเนื่องจากเราไม่มีทีวีในอพาร์ทเมนต์เล็กๆ ของเรา ผู้พูดการประชุมใหญ่ยอดเยี่ยมมาก และดิฉันชอบความรู้สึกแรงกล้าจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

ดิฉันจำได้แม่นเมื่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งพูดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ จากนั้นก็แสดงประจักษ์พยานอันทรงพลัง พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ยืนยันกับจิตวิญญาณดิฉันว่าท่านพูดความจริง ขณะนั้นดิฉันไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ดิฉันไม่สงสัยเช่นกันว่าดิฉันกำลังประสบกับการเปิดเผยส่วนตัวซึ่งยืนยันกับดิฉัน “ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”¹

สมัยเป็นเด็กอายุแปดขวบดิฉันได้รับบันทึกมา การยืนยัน และได้รับของประทาน

แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั้นเป็นพรที่พิเศษยิ่งในเวลานั้น แต่สำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อดิฉันเติบโตขึ้นและมีประสบการณ์เกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหลายๆ ด้านนับแต่นั้น

บ่อยครั้งขณะที่เราเติบโตจากวัยเด็กสู่วัยรุ่น แล้วเป็นผู้ใหญ่ เรามีการทำทายเป็นและประสบการณ์ตลอดทางซึ่งทำให้เรารู้ว่าเราต้องการความช่วยเหลือผ่านทางพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ขณะได้รับความยากลำบากเราอาจถามตัวเราเองว่า “อะไรคือคำตอบสำหรับปัญหาของฉัน” และ “ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าต้องทำอะไร”

ดิฉันมักจะนึกถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับสี่ไฮสออนพระกิตติคุณแก่ครอบครัว เขาเล่าการเปิดเผยและคำสอนมากมายให้ครอบครัวฟังเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในยุคสุดท้าย นี่ไฟแสวงหาการนำทางจากพระเจ้าเพื่อจะเข้าใจคำสอนของบิดาถ่องแท้มากขึ้น เขาเบิกบานใจ ได้รับ

พร และการดลใจให้รู้ว่าคำสอนของบิดาเป็นความจริง นั่นทำให้ไฟสามารถทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างตั้งใจ และดำเนินชีวิตได้อย่างชอบธรรม เขาได้รับการเปิดเผยส่วนตัวเพื่อนำทางเขา

ในทางกลับกัน พี่ชายของเขา กำลังโต้เถียงกันเพราะพวกเขาไม่เข้าใจคำสอนของบิดา จากนั้นไฟถามคำถามที่สำคัญมาก “พี่ทูลถามพระเจ้าแล้วหรือ?”²

คำตอบของพวกเขา যায়เกินไป “เรามีได้ทูลถาม; เพราะพระเจ้ามิได้ทรงทำให้เรื่องเช่นนั้นเป็นที่รู้แก่เรา.”³

นี่ไฟใช้โอกาสนั้นสอนพี่ๆ ให้รู้วิธีการเปิดเผยส่วนตัว เขากล่าวว่า “พี่มิได้จำสิ่งทีพระเจ้าตรัสไว้หรือ?—หากเจ้าจะไม่ทำใจแข็งกระด้าง, และถามเราด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ด้วยความขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติของเรา, สิ่งเหล่านี้จะเป็นที่รู้แก่เจ้าโดยแน่แท้.”⁴

วิธีได้รับการเปิดเผยส่วนตัวชัดเจนทีเดียว เราต้องปรารถนาจะได้รับการเปิดเผย เราต้องไม่ทำใจแข็งกระด้าง จากนั้นเราต้องทูลถามด้วยศรัทธา โดยเชื่อจริงๆ ว่าเราจะได้รับคำตอบ แล้วรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร

การทำตามแบบแผนนี้มิได้หมายความว่าทุกครั้งที่เราทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คำตอบจะปรากฏทันทีพร้อมรายละเอียดทุกอย่างที่เราต้องทำ อย่างไรก็ตาม นี่หมายความว่าถ้าเรารักษาพระบัญญัติอย่างขยันหมั่นเพียรและทูลถามด้วยศรัทธา คำตอบจะมาตามวิธีของพระเจ้าและในเวลาของพระองค์

เมื่อเป็นเด็กดิฉันคิดว่าการเปิดเผยส่วน

ตัวหรือคำตอบการสวดอ่อนน้อมจะมาในรูปของเสียงที่ได้ยิน ความจริงแล้วการเปิดเผยบางอย่างมาโดยการได้ยินเสียงจริงๆ แต่ดิฉันเรียนรู้ว่าพระวิญญูณตรัสหลายวิธี

หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 6 อธิบายหลายวิธีที่เราสามารถรับการเปิดเผยได้

“เจ้าสอบถามเรา, และดูเถิด, บ่อยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้รับคำแนะนำจากพระวิญญูณของเรา。”⁵

“เราได้ทำให้ความนึกคิดของเจ้าสว่าง。”⁶

“เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้?”⁷

ในพระคัมภีร์ข้ออื่นเราเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการได้รับการเปิดเผย

“เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้า และซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า. บัดนี้, ดูเถิด, นี่คือการวิญญูณแห่งการเปิดเผย”⁸

“เราจะทำให้ทรวงอกของเจ้าเผาไหม้อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะรู้สึกว่ามันถูกต้อง。”⁹

“เราจะเผยพระวิญญูณของเราส่วนหนึ่งให้เจ้า, ซึ่งจะให้ความสว่างแก่ความคิดเจ้า, ซึ่งจะทำให้จิตวิญญูณเจ้าเปี่ยมไปด้วยปิติ。”¹⁰

ส่วนใหญ่การเปิดเผยส่วนตัวมักจะมาเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ ฟังและทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์และผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ และพยายามดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และชอบธรรม บางครั้ง

การตัดสินใจมาจากพระคัมภีร์ข้อเดียวหรือจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่บรรทัดเดียว บางทีคำตอบจะมาเมื่อเด็กปฐมวัยกำลังร้องเพลงที่ไพเราะ ทั้งหมดนี้คือรูปแบบของการเปิดเผย

ในยุคแรกของการฟื้นฟู สมาชิกจำนวนมากพากันแสวงหาการเปิดเผย และได้รับพรตลอดจนการตัดสินใจให้รู้ว่าต้องทำอะไร

ซิสเตอร์เอลีซา อาร์. สโนว์ได้รับหน้าที่จากศาสดาพยากรณ์บริคัม ยังก็ให้ช่วยหนุนใจและสอนพี่น้องสตรีของศาสนจักร เธอสอนว่าสตรีแต่ละคนสามารถรับการตัดสินใจเพื่อนำทางพวกเธอในชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และความรับผิดชอบในศาสนจักร เธอกล่าวว่า “จงบอกพี่น้องสตรีให้ออกไป

ทำหน้าที่ของพวกเธอด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตนและความซื่อสัตย์ และพระวิญญูณของพระผู้เป็นเจ้าจะพำนักอยู่กับพวกเธอและพวกเธอจะได้รับพรในการทำงานจงให้พวกเธอแสวงหาปัญญาไม่ใช่อำนาจ และพวกเธอจะมีอำนาจทั้งหมดที่พวกเธอมีปัญญาใช้”¹¹

ซิสเตอร์สโนว์สอนพี่น้องสตรีให้แสวงหาการนำทางจากพระวิญญูณบริสุทธิ์ เธอกล่าวว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ “ให้ความพอใจและเติมเต็มความปรารถนาทุกอย่างของใจมนุษย์ และเติมเต็มความว่างเปล่าทั้งหมด เมื่อดิฉันเปี่ยมด้วยพระวิญญูณนั้น จิตวิญญูณของดิฉันอิมเอม”¹²

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟสอนว่า “การเปิดเผยและประจักษ์พยานไม่ได้

มากับพลังแรงกล้าเสมอไป สำหรับหลายคนแล้ว ประจักษ์พยานเกิดขึ้นซ้ำๆ—ที่ละเล็กละน้อย” ท่านกล่าวเพิ่มเติมว่า “ขอให้เราตั้งใจแสวงหาความสว่างของการเปิดเผยส่วนตัว ขอให้เราทูลวิงวอนพระเจ้าให้ประทานประกายแห่งศรัทธาแก่ความคิดและจิตวิญญาณของเราเพื่อจะสามารถรับและรู้ซึ่งถึงการปฏิบัติศาสนกิจจากเบื้องบนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์”¹³

ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งและมีพลังมากขึ้นเมื่อเราเผชิญการทำทนายในชีวิตประจำวัน บางคนต่อสู้กับปัญหาที่ยากด้านสุขภาพ บ้างก็ประสบปัญหาการเงิน หลายคนมีการทำทนายในชีวิตสมรสหรือกับลูกๆ บ้างก็ทนทุกข์จากความเหงาหรือความหวังและความฝันที่ไม่บรรลุผล แต่ประจักษ์พยานของเรา ผนวกกับศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และความรู้เรื่องแผนแห่งความรอด จะช่วยให้เราผ่านพ้นช่วงเวลาแห่งการทดลองและยากลำบากเหล่านี้ไปได้

ในหนังสือ *Daughters in My Kingdom* เราอ่านเรื่องของซิสเตอร์เฮตวิก บีริเคิลสตรีในเยอรมนีผู้ประสบความทุกข์โศกและการสูญเสียในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เพราะความรักและจิตกุศลที่เธอมีแม้ในยามขัดสนอย่างยิ่ง เธอก็ยังยินดีแบ่งปันอาหารให้เชลยสงครามที่อดอยากต่อมา เมื่อถามว่าเธอสามารถ “รักษาประจักษ์พยานในยามยากลำบากเช่นนั้น” ไว้ได้อย่างไร เธอตอบว่า “ดิฉันไม่ได้

รักษาประจักษ์พยานในช่วงนั้นไว้หรอกค่ะ—ประจักษ์พยานรักษาดีฉันไว้ต่างหาก”¹⁴

เพราะเรามีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งไม่ได้หมายความว่าประจักษ์พยานจะยังคงเข้มแข็งตลอดไป เราต้องบำรุงเลี้ยงและทำให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อให้มีพลังมากพอจะค้าจุนเรา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงต้อง “ประชุมกันบ่อย” เพื่อเราสามารถรับส่วนศีลระลึก ต่อพันธสัญญาของเรา และ “บำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้า” พระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้านั่นเองที่ทำให้เรา “เอาใจใส่ต่อการสวดอ้อนวอนตลอดเวลา, โดยวางใจแต่ในคุณความดีของพระคริสต์, ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงลิขิตและพระเจ้าผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธาของ [เรา].”¹⁵

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์สอนเราว่า “เมื่อท่านแสวงหาและใช้วิญญาณแห่งการเปิดเผยอย่างถูกต้อง ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะ ‘เดินไปในความสว่างแห่งพระเจ้า’ (อิสยาห์ 2:5; 2 นีไฟ 12:5) บางครั้งวิญญาณแห่งการเปิดเผยจะทำงานทันทีและอย่างแรงกล้า บางครั้งทำงานอย่างแยบยลและค่อยเป็นค่อยไป และมักจะละเอียดอ่อนมากจนท่านอาจไม่รู้ตัวว่าเกิดขึ้น แต่ไม่ว่ารูปแบบของการได้รับพรนี้จะเป็นอย่างไร ความสว่างที่พรนี้มีให้จะฉายส่องและขยายจิตวิญญาณท่าน ให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของท่าน (ดูแอลมา 5:7; 32:28) และนำทางตลอดจนปกป้องคุ้มครองท่านกับครอบครัว”¹⁶

พระเจ้าทรงปรารถนาจะประทานพรเราด้วยการนำทาง ปัญญา และการขึ้นในชีวิตรเรา พระองค์ทรงปรารถนาจะเทพระวิญญาณของพระองค์มาบนเรา อนึ่งสำหรับการเปิดเผยส่วนตัว เราต้องมีความปรารถนาที่จะได้รับ เราต้องไม่ทำใจแข็งกระด้าง และจากนั้นเราต้องทูลถามด้วยศรัทธา โดยเชื่อจริงๆ ว่าเราจะได้รับคำตอบแล้วรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร ต่อจากนั้นเมื่อเราแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับปัญหา พระองค์ย่อมประทานพรเราด้วยพระวิญญาณของพระองค์ ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:13
2. 1 นีไฟ 15:8
3. 1 นีไฟ 15:9
4. 1 นีไฟ 15:11; ดู ข้อ 10 ด้วย
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:14
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:15
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:23
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2–3
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13
11. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 45.
12. *Daughters in My Kingdom*, 46.
13. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ “ศักยภาพของท่าน เอกสิทธิ์ของท่าน” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2011 หน้า 76
14. ดู *Daughters in My Kingdom*, 79.
15. โมโรไน 6:4–6
16. เดวิด เอ. เบดนาร์ “วิญญาณแห่งการเปิดเผย” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2011 หน้า 113

โดย เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีย์ เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธานโคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

เวลาจะมาถึง

ข้าพเจ้ารู้สึกอัศจรรย์ใจไปพร้อมกับท่านขณะที่งานนี้ก้าวหน้าอย่าง
น่าประหลาด น่าพิศวง และไม่อายด้านไร้วีได้

ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนา
วัยหนุ่มอยู่หลายเดือนบริเวณ
ใจกลางเมืองลิมา เปรู ด้วยเหตุนี้
จึงต้องเดินผ่าน the Plaza de Armas ของ
เมืองลิมาหลายครั้ง ทำเนียบรัฐบาล ที่
พำนักและที่ทำงานของประธานาธิบดีเปรู
หันหน้าเข้าหาพลาซ่า ข้าพเจ้ากับคู่เชื้อเชิญ
ผู้คนในพลาซ่าให้ฟังพระกิตติคุณที่ได้รับ
การฟื้นฟู ในเวลานั้นข้าพเจ้ามักสงสัยว่า
จะเป็นอย่างไรถ้าได้เข้าไปในทำเนียบ แต่
ความคิดจะทำเช่นนั้นดูเหมือนไกลเกิน
จริงมาก

ปีที่แล้ว เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สันแห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองและ
คนอื่นๆ อีกไม่กี่คน รวมทั้งข้าพเจ้า เข้าพบ
อลัน การ์เซีย ซึ่งเวลานั้นเป็นประธานาธิบดี
ของเปรู ในทำเนียบรัฐบาล เจ้าหน้าที่พา
พวกเราชมห้องต่างๆ ที่สวยงามและ
ประธานาธิบดีการ์เซียต้อนรับพวกเรา
อย่างอบอุ่น ความสงสัยของข้าพเจ้าสมัย
เป็นผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มในปี 1970 เกี่ยว
กับทำเนียบกลายเป็นจริงอย่างที่ข้าพเจ้า
ไม่ึกไม่ฝันว่าจะเกิดขึ้นได้

หลายสิ่งเปลี่ยนไปในเปรูตั้งแต่ข้าพเจ้า
เป็นผู้สอนศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สำหรับศาสนจักร มีสมาชิกศาสนจักร
ประมาณ 11,000 คนที่นั่นในเวลานั้นและ
มีเพียงหนึ่งสแตด ปัจจุบันมีสมาชิกมากกว่า
500,000 คนและเกือบ 100 สแตด ในเมือง
ที่มีสมาชิกกลุ่มเล็กๆ ประชุมกัน เวลา
นี้มีสแตดที่แข็งขันและอาคารประชุมที่ชวน
มองและเพิ่มสีสันให้แผ่นดิน เรื่องแบบนี้
เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก

การเติบโตอย่างน่าทึ่งของศาสนจักร
สมควรได้รับคำอธิบาย เราเริ่มด้วยคำ
พยากรณ์จากพันธสัญญาเดิม

ดาเนียลเป็นทาสชาวฮีบรูในบาบิโลน
เขามีโอกาสแปลความฝันของพระราช
าณูคัตเนสซาร์ ดาเนียลทูลขอให้พระผู้เป็น
เจ้าทรงเปิดเผยความฝันและคำทำนาย
ฝันต่อเขา และคำสวดอ้อนวอนของเขาได้
รับคำตอบ เขาบอกเนบูคัตเนสซาร์ว่า “มี
พระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผย
ความลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้
พระราชานุญาตเนบูกัดเนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิด
ขึ้นในวาระภายหลัง นิมิต्तที่ผุดขึ้นในพระ-

เศียรของพระองค์บนพระแท่นนั้นเป็นดังนี้
พระเจ้าข้า” ดาเนียลบอกว่าพระราช
าณูคัตเนสซาร์เห็น
ปฏิมากรที่นำกลวในรูปของสี่ระยะ ลำตัว
แขน ขา และเท้า หินก้อนหนึ่งถูกตัดออก
จากภูเขาโดยปราศจากมือและกลิ้งออกไป
จนเป็นก้อนใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ หินก้อนนั้น
กระทบปฏิมากรทำให้แตกเป็นชิ้นๆ “แต่
ก้อนหินที่กระทบปฏิมากรนั้นกลายเป็น
ภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ”

ดาเนียลอธิบายว่าปฏิมากรหมายถึง
ราชอาณาจักรในอนาคตและ “ในสมัยของ
พระราช
า (ในอนาคต) เหล่านั้น พระเจ้า
แห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาอาณาจักร
หนึ่ง ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ . . . ราช
อาณาจักรนั้นจะกระทำให้ราชอาณาจักร
เหล่านี้แตกเป็นชิ้นๆ ถึงอวสาน และราช
อาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์”

เราจะอ้างจากพระคัมภีร์ในยุคปัจจุบัน
เทพโมโรโนปรากฏครั้งแรกต่อโจเซฟ สมิท
ในปี 1823 และบอกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้า
ทรงมีงานให้ [เขา] ทำ; และชื่อ [ของเขา]
จะทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล,
และภาษาทั้งปวง”² ข่าวสารของโมโรโนคง
ทำให้โจเซฟผู้อายุเพียง 17 ปีประหลาดใจ
อย่างแท้จริง

ในปี 1831 พระเจ้ารับสั่งกับโจเซฟว่า
กุญแจทั้งหลายของอาณาจักรแห่งพระ
ผู้เป็นเจ้า “มอบไว้ให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก”
พระองค์ตรัสว่า “พระกิตติคุณ [จะ] รุดไป
จนถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ดังก้อนหินซึ่ง
ถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือ . . . ,
จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก”³ เจกเช่นที่ดาเนียล
บอกเนบูคัตเนสซาร์

ในปี 1898 ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ เล่าประสบการณ์ที่ท่านมีเมื่อครั้งเป็นสมาชิกใหม่ในปี 1834 ในการประชุมฐานะปุโรหิตในเคิร์ทแลนด์ ท่านเล่าว่า “ท่านศาสตาศาพยากรณ์เรียกผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนมารวมกันในบ้านไม้หลังเล็กที่ใช้เป็นโรงเรียน บ้านหลังนั้นมีพื้นที่ประมาณ 14 ตารางฟุต (4.3 ตารางเมตร) เมื่อมากันพร้อมหน้าแล้วท่านศาสตาศาพยากรณ์ได้ขอให้เอลเดอร์แห่งอิสราเอล... แสดงประจักษ์พยานถึงงานนี้... เมื่อพูดครบทุกคนแล้วท่านศาสตาศาพยากรณ์กล่าวว่า ‘พี่น้องทั้งหลายข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำสั่งสอนมากมายในประจักษ์พยานของท่านที่นี่คือนี่ แต่ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดกับท่านต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าว่า ท่านไม่รู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของศาสนจักรและอาณาจักรนี้มากไปกว่าเด็กทารกบนดักมารดา ท่านไม่เข้าใจ... นี่คือนฐานะปุโรหิตเพียงหยิบมือเดียวที่ท่านเห็นที่นี่คือนี่ แต่ศาสนจักรนี้จะเต็มอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้—มันจะเต็มแผ่นดินโลก’”⁴

คำพยากรณ์ที่ว่า

- อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่เปรียบเสมือนก้อนหินถูกตัดจากภูเขาจะเต็มแผ่นดินโลก

- ชื่อของโจเซฟ สมิธจะเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และ
- ศาสนจักรจะเต็มทวีปอเมริกาและเต็มแผ่นดินโลก

อาจดูเหมือนน่าหัวเราะเยาะเมื่อ 170 ปีก่อน ผู้เชื้อกลุ่มเล็กหาเลี้ยงปากท้องไปวันๆ ตามแนวชายแดนอเมริกา และย้ายหนีการข่มเหง ดูไม่เหมือนว่ารากฐานแห่งศรัทธาจะข้ามเขตประเทศและเจาะลึกเข้าไปในใจทุกหนแห่ง

แต่นั้นคือสิ่งที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่าง

มอนเตวิเดโอ อูรุกวัย

ในวันคริสต์มาสปี 1925 ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา เอลเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด อูทิต์ทั้งทวีปอเมริกาใต้เพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณ ราวเดือนสิงหาคม 1926 ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจำนวนไม่มากกับบัพติศมา พวกเขาเป็นสมาชิกกลุ่มแรกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในอเมริกาใต้ทั้งหมดนั้นเมื่อ 85 ปีก่อน ในช่วงชีวิตของหลายคนที่กำลังฟังการประชุมใหญ่วันนี้

บัวโนสไอเรสวันนี้ มีสเตคแห่งไซอัน 23 สเตคที่นั่น โดยมีอีกหลายสิบสเตคและสมาชิกศาสนจักรหลายหมื่นคนใน

เมืองใหญ่น้อยทั่วอาร์เจนตินา ปัจจุบันมีกว่า 600 สเตคและสมาชิกศาสนจักรหลายล้านคนทั่วอเมริกาใต้ ขณะที่เราเฝ้าดูอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกำลังเต็มทวีปนี้ และชื่อของโจเซฟ สมิทขจรขยายทั้งโดยเราและโดยผู้กล่าวร้ายท่านในประเทศที่ไม่เคยได้ยินชื่อของท่านในช่วงที่ท่านมีชีวิตอยู่

มีประมาณ 3,000 สเตคในศาสนจักรทั่วโลกเวลานี้ จากบอสตันถึงกรุงเทพและจากเม็กซิโกซิติ้ถึงมอสโคว์ เรากำลังจะมีวอร์ดและสาขา 29,000 แห่ง ในหลายประเทศมีสเตคโตเต็มที่แล้ว พร้อมด้วยสมาชิกที่บรรพชนของพวกเขาเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ในประเทศอื่น สมาชิกใหม่กลุ่มเล็กๆ ประชุมกันในสาขาเล็กๆ ของศาสนจักรในบ้านเช่า ทุกปีศาสนจักรขยายออกไปมากขึ้นเรื่อยๆ ทั่วโลก

คำพยากรณ์เหล่านี้เกี่ยวกับการทำให้เต็มแผ่นดินโลกและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกไว้สรวอย่างนั้นหรือ อาจจะใช้ ไม่น่าเป็นไปได้อย่างนั้นหรือ ใช่เลย เป็นไปไม่ได้ อย่างนั้นหรือ แน่แน่นอน แต่สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาท่าน

ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ ตั้งข้อสังเกตว่า

“กล่าวกันว่าจักรวรรดิอังกฤษเรื่องอำนาจอยู่ระยะหนึ่ง เวลานี้จักรวรรดิดังกล่าวหมดอำนาจแล้ว แต่เป็นความจริงที่ว่างานของพระเจ้าจะเรื่องอำนาจตลอดไปขณะสัมผัสชีวิตของคนทั่วโลก

“นี่เป็นเพียงการเริ่มต้น ยังมีงานอีก

ชวลวอดอร์ บราซิล

มากที่เราต้องทำ...งานของเราไม่มีพรมแดน...ประเทศที่ปิดรับเราเวลานี้สักวันหนึ่งจะเปิดรับ”⁵

ปัจจุบันเราเห็นว่าสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนใกล้เข้ามาแล้ว

“และ...เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือบรรดากษัตริย์จะปิดปาก; เพราะพวกเขาจะเห็นสิ่งที่ไม่มีความบอกพวกเขา; และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน.

“เพราะในวันนั้น, เพื่อเห็นแก่เราพระบิดาจะทรงงานงานหนึ่ง, ซึ่งจะเป็นงานสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ในบรรดาพวกเขา”⁶

งานนี้ของพระเจ้าสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์นัก แต่จำเป็นต้องก้าวหน้าโดยที่ผู้นำหลายคนด้านการเมือง วัฒนธรรม และวิชาการของมวลมนุษย่มองข้าม งานนี้ทำให้ใจก้าวหน้าที่ละดวงและครอบครัวก้าวหน้าที่ละครอบครัวอย่างเงียบๆ และสุขุมรอบคอบ ข่าวสารและจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นพรแก่ผู้คนทุกหนแห่ง

ข้อความในพระคัมภีร์มอรมอนให้กุญแจสู่การเติบโตอย่างน่าอัศจรรย์ของศาสนจักรในปัจจุบัน “และยิ่งกว่านั้น, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ว่าเวลาจะมาถึงเมื่อความรู้เรื่องพระเจ้าช่วยให้รอดจะแผ่ไปทั่วทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน”⁷

ข่าวสารสำคัญที่สุดของเรา ที่เราได้รับมอบหมายและรับบัญชาจากเบื้องบนให้นำไปทุกหนแห่งในโลก คือ มีพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์ทรงพระชนม์ในความเรื่องโรจนแห่งเวลา พระองค์ทรงขอใช้บาปของเรา ถูกตรึงกางเขน และฟื้นคืนพระชนม์ ข่าวสารที่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้ ซึ่งเราประกาศโดยสิทธิอำนาจจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผลแท้จริงที่ศาสนจักรนี้เติบโตตั้งที่เป็น

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงปรากฏพร้อมพระบิดาต่อโจเซฟ สมิท ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา พระองค์ทรงสถาปนาพระกิตติคุณขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงส่งอัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ และกฤษฎาฐานะปุโรหิตมาแผ่นดินโลกอีกครั้ง พระองค์ทรงนำศาสนจักร

ผ่านศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิต ประธาน โธมัส เอส. มอนสัน ศาสนจักรของพระองค์ คือหินก้อนนั้นที่ถูกตัดจากภูเขาโดยปราศจากมือ กลิ้งออกไปทั่วโลก

เรารู้สึกขอบคุณโจเซฟ สมิท และเผ่าคูด้วยความสงสัยขณะชื่อของท่านเป็นที่เคารพ และแม้ถูกประจานอย่างกว้างขวางมากขึ้นเรื่อยๆ ทั่วโลก แต่เราทราบว่าจะงานยุคสุดท้ายอันเกรียงไกรนี้ไม่เกี่ยวกับโจเซฟ นี่คือนางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ และพระบุตรของพระองค์ เจ้าชายแห่งสันติ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและข้าพเจ้ารู้สึกอัศจรรย์ใจไปพร้อมกับท่านขณะที่งานนี้ก้าวหน้าอย่างน่าประหลาด น่าพิศวง และไม่อาจต้านไว้ได้ โดยแท้แล้ว “เวลา [ได้]มาถึงเมื่อความรู้เรื่องพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด...แผ่ไปทั่วทุกประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และผู้คน” ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษย์ และถึงงานนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดาเนียล 2:28, 35, 44; ดู ข้อ 1–45 ด้วย
2. โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:33
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:2
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดเวิร์ท (2004) หน้า 25–26
5. กอร์ดอน บี. อิงค์ลิช “สถานะของศาสนจักร” เลียโฮนา พ.ย. 2003 หน้า 7
6. 3 นิไฟ 21:8–9
7. โมไซยาห์ 3:20

โดยเอ็ลเดอร์โรเบิร์ต แอล. อาลอนโซ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ทำสิ่งที่ถูกต้อง ในเวลาที่ต้อง โดยไม่ชักช้า

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด...ทรงเป็นแบบอย่างอันประเสริฐแก่เราในการไม่รีรอที่จะปฏิบัติกรบรรเทาทุกข์ผู้ที่สูญเสียความสุขและปีติ

ในยุคนสมัยของเรามีผู้คนมากมายกำลังดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางความเศร้าและความสับสนวุ่นวาย พวกเขาไม่พบคำตอบต่อข้อสงสัยและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ บางคนสูญเสียความรู้สึกอันเป็นความสุขและปีติ ศาสตพยากรณ์ประกาศว่าความสุขที่แท้จริงพบได้ในการทำตามแบบอย่างและคำสอนของพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ทรงเป็นพระอาจารย์ของเรา และทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อม

พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นพระชนม์ชีพแห่งการรับใช้ เมื่อเรารับใช้เพื่อนบ้าน เราช่วยผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ในกระบวนการนี้เราอาจพบวิธีแก้ปัญหาของเราเอง ขณะที่เราทำตามแบบอย่างของ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเราแสดงความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

กษัตริย์เป็นจามินพูดถึงคุณค่าของการรับใช้โดยกล่าวว่าเมื่อเรา “อยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของ [เรา] [เรา] ก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ [เรา] นั่นเอง” ทุกคนมีโอกาสรับใช้และแสดงความรัก

ประธานโทมัส เอส. มอนสัน ขอให้เรา “ออกไปช่วยชีวิต” และรับใช้ผู้อื่น ท่านกล่าวว่า “เราจะค้นพบว่าคนที่เรารับใช้คนที่รู้สึกถึงรอยสัมผัสจากพระหัตถ์ของพระอาจารย์โดยผ่านการทำงานของเรา ไม่อาจอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่มาสู่ชีวิตเขาได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่มีความปรารถนาจะรับใช้อย่างซื่อสัตย์ เดินด้วย

ความนอบน้อมและดำเนินชีวิตให้เหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น หลังจากได้รับสาวยตาทางวิญญาณและมองเห็นคำสั่งสัญญาแห่งนิรันดร์ แม้เพียงแวบหนึ่ง เขาจะสะท้อนคำของชายตาบอดที่พระเยซูทรงทำให้เขามองเห็นว่า “สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าทราบคือว่าข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้แล้ว”²

แต่ละวันเรามีโอกาสให้ความช่วยเหลือและรับใช้—ทำสิ่งที่ถูกต้อง ในเวลาที่ถูกต้อง โดยไม่ชักช้า ลองนึกถึงคนจำนวนมากที่ตกอยู่ในช่วงเวลายากลำบากในการหางานหรือผู้ที่เจ็บป่วย ผู้ที่อ้างว้าง กระทั่งผู้ที่คิดว่าพวกเขาสูญเสียทุกอย่าง ท่านจะช่วยพวกเขาได้อย่างไร ลองนึกถึงเพื่อนบ้านที่รถเสียและตากฝนอยู่โทรศัพท์มาขอความช่วยเหลือจากท่าน สิ่งที่ท่านควรทำคืออะไร เวลาที่ถูกต้องที่จะทำสิ่งนั้นคือเวลาใด

ข้าพเจ้านึกถึงเหตุการณ์ครั้งหนึ่งเมื่อ

ครอบครัวเราไปที่ย่านกลางเมืองเม็กซิโกซิตี้เพื่อซื้อเสื้อผ้าให้ลูกสองคนของเรา พวกเขาขี้เล็กน้อย ลูกชายคนโตของเราเพิ่งอายุสองขวบและลูกชายคนเล็กอายุหนึ่งขวบ ถนนแออัดด้วยผู้คน ขณะเดินซื้อของพร้อมกับจูงลูกไปด้วย เราแวะดูสินค้าบางอย่าง โดยที่ไม่ทันสังเกต ลูกชายคนโตของเราหายไป เราไม่รู้ว่าหายไปได้อย่างไร แต่เขาไม่อยู่กับเรา โดยไม่ชักช้าเราวิ่งออกไปตามหาเขา เราค้นหาและเรียกเขา เราทุกขใจมาก คิดว่าเราอาจสูญเสียเขาไปตลอดกาล ใจเราจึงวอนพระบิดาบนสวรรค์ให้ช่วยเราหาเขาให้พบ

หลังจากนั้นไม่นานเราพบเขาเขายืนดูของเล่นทางหน้าต่างร้านอย่างไร้เดียงสារากอดและจูบเขา เราให้คำมั่นว่าจะดูแลลูกๆ ของเราอย่างพากเพียรเพื่อจะไม่ยอมให้เขาหายไปอีกแม้แต่คนเดียว เราเรียนรู้ว่าการออกไปช่วยชีวิตลูกของเรา ไม่จำเป็นต้องมีการประชุมวางแผน เราต้องลง

มือ ออกไปค้นหาผู้ที่หายไป เราเรียนรู้ด้วยว่าลูกชายเราไม่รู้ตัวแม่แต่น้อยว่าเขาหายไป

พี่น้องทั้งหลาย มีหลายคนที่ดีด้วยเหตุผลบางประการได้หายไปจากสาวยตาเราและไม่ทราบว่ามันจะหายไป ถ้าเราชักช้าเราอาจสูญเสียเขาไปตลอดกาล

เพราะมีหลายคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา ไม่จำเป็นต้องสร้างโปรแกรมใหม่ หรือดำเนินการด้วยวิธีซับซ้อนค่าใช้จ่ายสูง พวกเขาต้องการเพียงให้เรามุ่งมั่นรับใช้—ทำสิ่งที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม โดยไม่ชักช้า

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏต่อผู้คนในพระคัมภีร์มอรมอน พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างอันประเสริฐแก่เราในการไม่รีรอที่จะปฏิบัติการบรรเทาทุกข์ผู้ที่ยุติเสียความสุขและปิติ ทรงสอนผู้คนเหล่านั้น ทรงเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าใจพระคำทั้งหมดของพระองค์ได้ พระองค์

จึงทรงเชื้อเชิญพวกเขาให้กลับไปบ้าน และไตร่ตรองสิ่งที่พระองค์ตรัสกับพวกเขา พระองค์ทรงบอกให้พวกเขาสวดอ้อนวอน พระบิดาและเตรียมตัวกลับมาอีกในวันรุ่งขึ้น เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาสอนพวกเขา³

เมื่อทรงจบพระดำรัสทรงมองไปที่ฝูงชนและทรงเห็นพวกเขาน้ำตาไหล เพราะพวกเขาอยากให้พระองค์ประทับอยู่กับพวกเขา

“และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า: ดูกิจ, อูทรของเราเต็มไปด้วยความสงสารต่อพวกเจ้า

“เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวกเจ้าไหม? จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีใครที่ เป็นง่อย, หรือตาบอด, หรือขาเสีย, หรือ พิการ, หรือเป็นโรคเรื้อน, หรือที่ผอมแห้ง, หรือที่หูหนวก, หรือที่รับทุกข์ด้วยประการ ใดๆ ไหม? จงนำพวกเขามาที่นี่และเราจะ รักษาพวกเขา, เพราะเรามีความสงสารเจ้า; อูทรของเราเต็มไปด้วยความเมตตา”⁴

พวกเขานำคนป่วยมาเฝ้าพระองค์ และ พระองค์ทรงรักษาพวกเขา ฝูงชนน้อมกาย ลงแทบพระบาทและนมัสการพระองค์ จวบพระบาทพระองค์ “ถึงขนาดที่พวกเขา

อาบพระบาทด้วยน้ำตาของพวกเขา” จากนั้นพระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้นำเด็ก เล็กๆ ของพวกเขามา พระองค์ประทาน พรแก่เด็กทีละคน⁵ นี่คือแบบอย่างที่พระ ผู้ช่วยให้รอดประทานแก่เรา ความรักของ พระองค์มิให้ทุกคนแต่พระองค์ไม่เคยละ สายพระเนตรจากใครแม้แต่คนเดียว

ข้าพเจ้าทราบที่พระบิดาบนสวรรค์ ทรงรัก ข้าพเจ้าที่ัย และทรงอดทน พระ บุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงรัก เราเช่นกัน พระองค์ทรงช่วยเหลือเราผ่าน ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ข้าพเจ้า เรียนรู้ว่ามีความปลอดภัยอย่างมากถ้าเรา ทำตามศาสดาพยากรณ์ “การช่วยชีวิต” ยังคงดำเนินต่อไป ประธานมอนสันกล่าว ว่า “พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราคิด พระองค์ ทรงคาดหวังให้เราทำ พระองค์ทรงคาดหวัง ให้เราลงแรง พระองค์ทรงคาดหวังให้ เรามีประจักษ์พยาน พระองค์ทรงคาดหวัง ให้เราอุทิศตน”⁶

เรามีความรับผิดชอบและโอกาสอัน ยิ่งใหญ่ มีคนเป็นจำนวนมากที่ต้องการ ประสบกับรสชาติด้านหวานขึ้นแห่งความ สุขและปีติผ่านความแข็งแกร่งในศาสนจักร อีกครั้ง ความสุขนั้นมาจากการได้รับศาสน-

พิธี การทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ และการ รักษาพันธสัญญาเหล่านั้น พระเจ้าทรง ประสงค์ให้เราช่วยพวกเขา ขอให้เราทำสิ่ง ที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้องโดยไม่ชักช้า

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้า ทรงพระชนม์และทรงเป็นพระบิดาของ เรา พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และทรง สละพระชนม์ชีพเพื่อเราจะได้อีกกลับไป ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้า ทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้ รอดของเรา ข้าพเจ้าทราบว่าพระเมตตา อันหาที่สุดมิได้จะยังคงประจักษ์ชัดต่อไป ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ของ พระองค์และนี่คือศาสนจักรที่แท้จริงเพียง แห่งเดียวบนผืนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าทราบ ว่าศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธคือศาสดา พยากรณ์แห่งการฟื้นฟู ข้าพเจ้าเป็นพยาน ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระวจนะของ พระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์ให้การนำทางและ เป็นแบบอย่างให้เราทำตามเพื่อจะเป็น เหมือนพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรที่รัก ของพระองค์มากขึ้น ข้าพเจ้าประกาศใน พระนามพระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมไซยาห์ 3:17
2. โรมัส เอส. มอนสัน “ออกไปช่วยชีวิต” *เลียโฮนา* ก.ค. 2011 หน้า 69
3. ดู 3 นีไฟ 17:1-3
4. 3 นีไฟ 17:6-7; ดู ข้อ 5 ด้วย
5. ดู 3 นีไฟ 17:9-12, 21
6. โรมัส เอส. มอนสัน *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 68

โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคออร์ดิเนตอร์สากลสิบสอง

คำแนะนำ สำหรับเยาวชน

ถึงแม้จะมีฝ่ายตรงข้าม การทดลอง และการล่อลวง แต่ท่านไม่จำเป็นต้องเปลี่ยงพล้ำ
หรือหวาดหวั่น

ปาพเจ้าพูดกับเยาวชนเป็นส่วนตัว
มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา โดยเปรียบ
เทียบวัยเยาว์ของข้าพเจ้ากับท่าน
ท่านมีคุณค่าเกินจะประมาณได้ ข้าพเจ้า
เคยเห็นท่านในหลายสิบประเทศและใน
ทุกทวีป ท่านดีกว่าเรามากในสมัยที่เรา
ยังเด็ก ท่านรู้เรื่องพระกิตติคุณมากกว่า
ท่านมีวุฒิภาวะและชื่อเสียงมากกว่า

เวลานี้ข้าพเจ้าอายุ 87 ปี ท่านอาจ
สงสัยว่าวัยขนาดนี้จะให้ข้อคิดอะไรแก่
ชีวิตท่านได้บ้าง ข้าพเจ้าเคยอยู่ในวัยของ
ท่านและรู้ว่าท่านกำลังจะไปทางใด แต่
ท่านยังไม่เคยอยู่ในวัยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอ
ยกข้อความบางตอนจากบทกวีในความ
ทรงจำดังนี้

กาเผ่าเริ่มบินเชิงซ้ำ
กาหนุ่มบินอลาหาข้าไม้
แต่สิ่งที่กาหนุ่มไม่รู้จะไร
กาเผ่ากลับรู้ได้มากมาย

กาเผ่านั้นย่อมรอบรู้
ยังเป็นครูกาหนุ่มได้เหลือหลาย
แต่สิ่งที่กาเผ่าหาไม่รู้ไม่
—คือจะบินอย่างไรให้แข็งแรง

กาหนุ่มโอบจิวขึ้นลง
เวียนเป็นวงรอบกาเผ่าอย่างขันแข็ง
กาหนุ่มแสนว่องไวไปได้แรง
—แต่ไม่รู้จะไปทางไหนดี

แม้จะไม่ได้มาจากเวิร์ดสเวิร์ธ แต่นับ
ว่าเป็นบทกวีในความทรงจำอยู่แน่นอน

ด้วยสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่กำลังเกิดขึ้น
ในโลก ด้วยมาตรฐานตกต่ำทางศีลธรรม
เยาวชนทั้งหลาย ท่านกำลังเติบโตขึ้นใน
อาณาเขตศัตรู

เรา รู้จากพระคัมภีร์ว่ามีสงครามเกิดขึ้น
ในสวรรค์ ลูซิเฟอ์กับภูและ “ถูกผลักทิ้ง
ลงไปบนแผ่นดินโลก”² พร้อมกับบรรดาผู้
ติดตามของเขา เขามุ่งขัดขวางแผนของ
พระบิดาบนสวรรค์และพยายามควบคุม

ความคิดและการกระทำของทุกคน อิทธิ-
พลนี้เป็นเรื่องทางวิญญาณ และเขา “อยู่
ไปทั่วแผ่นดิน”³

ถึงแม้จะมีฝ่ายตรงข้าม การทดลอง และ
การล่อลวง แต่ท่านไม่จำเป็นต้องเปลี่ยง
พล้ำหรือหวาดหวั่น

สมัยอายุ 17 ปี ช่วงใกล้จบมัธยมปลาย
ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นนักเรียนธรรมดา
คนหนึ่งที่มีความบกพร่อง แต่ทุกอย่าง
รอบตัวเปลี่ยนไปทันทีในเช้าวันอาทิตย์
วันหนึ่ง วันต่อมาเราถูกเรียกให้ไปที่หอ
ประชุมโรงเรียน บนเวทีมีเก้าอี้หนึ่งตัวกับ
วิทยุเครื่องเล็ก ผู้อำนวยการโรงเรียนเปิด
วิทยุ เราได้ยินเสียงประธานาธิบดีแฟรงกลิน
เดลาโน รูสเวลต์ประกาศว่าเพิร์ลฮาร์เบอร์
โดนทิ้งระเบิด สหรัฐกำลังทำสงครามกับ
ญี่ปุ่น

ต่อมาเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีกครั้ง
เมื่อเสียงประธานาธิบดีรูสเวลต์ประกาศ
ว่าประเทศเรากำลังทำสงครามกับเยอรมนี
สงครามโลกครั้งที่สองปะทุไปทั่วโลก

ทันใดนั้นเองอนาคตของเราเริ่มไม่มั่นคง
เราไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในวันข้างหน้า
เราจะมีชีวิตอยู่จนได้แต่งงานมีครอบครัว
หรือไม่

ปัจจุบันมี “สงครามและข่าวลือเรื่อง
สงคราม, และทั้งแผ่นดินโลก [อยู่] ใน
ความโกลาหล”⁴ เยาวชนทั้งหลาย ท่าน
อาจรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตท่าน
ข้าพเจ้าต้องการแนะนำท่านและสอนท่าน
เตือนท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและไม่ควร
ทำ

แผนพระกิตติคุณคือ “แผนอันสำคัญ
ยิ่งแห่งความสุข”⁵ ครอบครัวคือศูนย์กลาง

ในแผนนั้น ครอบครัวขึ้นอยู่กับการใช้ อำนาจให้กำเนิดชีวิตในร่างกายท่านอย่าง มีค่าควร

ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เอกสารที่มาจากกรดลใจซึ่งออกโดย ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมัครสาวก สิบสอง เราเรียนรู้ว่าในการดำรงอยู่ก่อน เกิด “มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง— ได้รับการสร้างในรูปลักษณะของพระผู้เป็น เจ้า แต่ละคนเป็นปิยนบุตรหรือปิยธิดาทาง วิญญาณของพระบิดาพระมารดาบน สวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีลักษณะ และจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ เพศ เป็นบุคลิกภาพสำคัญยิ่ง [และกำหนดมา ตั้งแต่การดำรงอยู่ก่อนเกิด]. . .

“. . . เราขอประกาศต่อไปว่าพระผู้เป็น

เจ้าทรงบัญชาว่าอำนาจการสร้างอันศักดิ์- สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ระหว่างชายและหญิง ผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามี ภรรยาเท่านั้น”⁶

บทลงโทษรุนแรงที่ลูซิเฟอร์กับผู้ติดตาม เขานำมาสู่ตนเองคือพวกเขาไม่สามารถมี ร่างกายมรรตัย

การล่องลอยหลายอย่างที่ท่านเผชิญ แน่นนอนว่าสิ่งที่ร้ายแรงที่สุดเกี่ยวข้องกับ ร่างกายท่าน ท่านไม่เพียงมีอำนาจให้กำเนิด ร่างกายแก่คนอีกรุ่นหนึ่ง แต่ท่านมีสิทธิ์เสรี ด้วยเช่นกัน

ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธสอนว่า “ทุกสภาวะที่ไม่มีร่างกาย”⁷ ดังนั้นทุกจิตวิญญาณ ที่มีชีวิตและร่างกายย่อมมีอำนาจ

เหนือปฏิบัติ ท่านถูกล่องลอยเนื่องจาก ธรรมชาติทางร่างกายของท่าน แต่ท่านมี อำนาจเหนือปฏิบัติกับเหล่าเทพของเขา

ก่อนจบมัธยมปลายเพื่อนร่วมชั้นหลาย คนของเราออกไปประจำการในสงคราม แล้ว บางคนไม่เคยได้กลับมา อีกไม่นาน พวกเราที่เหลือต้องเข้าประจำการกองทัพ เราไม่รู้เลยว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เรา จะรอดจากสงครามหรือไม่ จะมีสิ่งที่เรา ค้นเคยหลงเหลืออยู่เล็กน้อยเพียงใดเมื่อ เรากลับมา

เพราะแน่ใจว่าถึงอย่างไรก็ต้องถูกเกณฑ์ ข้าพเจ้าจึงเข้าร่วมกองทัพอากาศ ไม่นาน ข้าพเจ้าก็อยู่ในแซนตาแอนา แคลิฟอร์เนีย เพื่อฝึกอบรมก่อนบิน

เวลานั้นข้าพเจ้าไม่ได้มีประจักษ์พยาน ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง แต่ข้าพเจ้า รู้ว่าครุเซมินารีของข้าพเจ้า เอเบล เอส. ริช และจอห์น พี. ลิลลีย์ไวท์รู้ว่าเป็นความ จริง ข้าพเจ้าได้ยินพวกเขาเป็นพยานและ ข้าพเจ้าเชื่อพวกเขา ข้าพเจ้าคิดว่า “ข้าพเจ้า จะพึงพาประจักษ์พยานของพวกเขาจน กว่าที่จะได้รับประจักษ์พยานด้วยตนเอง” และข้าพเจ้าทำเช่นนั้น

ข้าพเจ้าได้ยินมาเกี่ยวกับปิตุพรแต่ยัง ไม่ได้รับในเวลานั้น แต่ละสเดคมี่ผู้ประสาท พรที่ ได้รับแต่งตั้งหนึ่งคนซึ่งมีวิญญาณ แห่งการพยากรณ์และวิญญาณแห่งการ เปิดเผย ผู้ประสาทพรมีอำนาจให้พระเฉพาะ บุคคลโดยให้เป็นส่วนตัวแก่ผู้ที่อธิการรับ รอง ข้าพเจ้าจึงเขียนไปขอใบรับรองจาก อธิการของข้าพเจ้า

เจ. โรแลนด์ แซนดส์ตรอม เป็นผู้ ประสาทพรที่ ได้รับแต่งตั้งและอาศัยอยู่ใน

สเตคแซนตาแอนนา เขาไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย ไม่เคยพบข้าพเจ้ามาก่อน แต่เขาให้พรข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้รับคำตอบและคำแนะนำในพรนั้น

แม้ว่าปิตุพรจะเป็นเรื่องส่วนตัวมาก แต่ข้าพเจ้าจะอ้างอิงข้อความหนึ่งจากปิตุพรของข้าพเจ้า “ท่านจะได้รับการนำทางผ่านการกระซิบของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และท่านจะได้รับการเตือนให้รู้ถึงอันตราย หากท่านเอาใจใส่คำเตือนเหล่านั้น พระบิดาบนสวรรค์ของเราจะประทานพรให้ท่านได้กลับไปอยู่กับผู้คนที่ท่านรักอีกครั้ง”^{๑๐}

คำว่า หาก แม้จะเป็นคำสั้นๆ แต่ดูเหมือนจะมีขนาดใหญ่เท่าหน้ากระดาษ ข้าพเจ้าจะได้กลับจากสงคราม หาก ข้าพเจ้ารักษาพระบัญญัติและ หาก ข้าพเจ้าเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ว่าข้าพเจ้าได้รับของประทานนั้นเมื่อครั้งบัพติศมา แต่ข้าพเจ้ายังไม่รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไรหรือการกระตุ้นเตือนทำงานอย่างไร

สิ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นเตือนอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าอ่านว่า “เทพพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์; ดังนั้น, เทพจึงพูดพระวจนะของ

พระคริสต์. ดังนั้น, . . . จึงดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์; เพราะเหตุนี้, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ”^{๑๑}

บางทีสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนคือสุรเสียงของพระวิญญาณมาในลักษณะของ ความรู้สึก ไม่ใช่เสียง ท่านจะเรียนรู้เช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่จะคอย “ฟัง” เสียงที่ท่าน รู้สึก ไม่ใช่เสียงที่ท่าน ได้ยิน

นี่ไฟดำหนิที่ชายของท่านว่า “พี่เห็นเทพแล้ว, และท่านพูดกับพี่; แท้จริงแล้ว, พี่ได้ยินเสียงท่านเป็นครั้งคราว; และท่าน

เลสเตอร์ อังกฤย

พูดกับพี่ด้วยเสียงสงบแผ่วเบา, แต่ใจที่เกินกว่าจะ รู้สึก, พี่จึง สัมผัส พระวจนะของพระองค์ไม่ได้”^{๑๐}

มีนักวิจารณ์บางคนกล่าวว่าข้อความดังกล่าวคลาดเคลื่อนเนื่องจากเรา ได้ยินพระวจนะ ไม่ใช่ สัมผัส พระวจนะ แต่หากว่าท่านรู้จะอะไรบ้างเกี่ยวกับการสื่อสารทางวิญญาณ ท่านจะรู้ว่าคำที่จะอธิบายส่วนนั้นได้ดีที่สุดคือคำว่า สัมผัส

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทางและปกป้องท่าน แม้กระทั่งแก้ไขการกระทำของท่าน หากท่านยอมให้ทำเช่นนั้น เสียงทางวิญญาณนั่นเองที่เข้ามาสู่จิตใจในลักษณะของความคิดหรือความรู้สึกที่ใสไว้ในใจเรา ศาสดาพยากรณ์อื่นส์กล่าวว่า “สุรเสียงของพระเจ้าเข้ามาในจิตใจข้าพเจ้า”^{๑๑} พระเจ้าตรัสกับบออลิเวอร์คาวเดอริว่า “ดูเถิด, เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้า”^{๑๒}

ไม่มีใครคาดหวังว่าท่านจะดำเนินชีวิตโดยโดยปราศจากข้อผิดพลาด แต่ท่านจะไม่ทำข้อผิดพลาดใหญ่ๆ โดยไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนล่วงหน้าจากพระวิญญาณ คำสัญญานี้ใช้ได้กับสมาชิกทุกคนในศาสนจักร

บางคนจะทำความผิดที่เป็นอันตรายร้ายแรง โดยล่วงละเมิดกฎของพระกิตติคุณ นี่คือเวลาที่จะเตือนให้ท่านระลึกถึงการชดใช้ การกลับใจ และการให้อภัยโดยสมบูรณ์เพื่อให้ท่านกลับมาสะอาดบริสุทธิ์อีกครั้ง พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก”^{๑๓}

หากปฏิบัติทำให้ท่านตกเป็นนักโทษ เนื่องจากการกระทำผิด ข้าพเจ้าขอเตือนให้ท่านถือกุญแจซึ่งจะไขประตูคุกจากด้านใน ท่านได้รับการชำระล้างให้สะอาดผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

ในช่วงเวลาที่เกิดปัญหาท่านอาจคิดว่าท่านไม่มีค่าพอจะได้รับความรอดเพราะท่านทำความผิด ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ และท่านคิดว่าท่านหมดหนทางแล้ว นั่น *ไม่เคย* เป็นความจริง! การกลับใจเท่านั้นจะเยียวยาความเจ็บปวดได้ และการกลับใจจะเยียวยาความเจ็บปวด ไม่ว่าจะความเจ็บปวดนั้นเป็นอย่างไร

หากท่านผลอมีส่วนในพฤติกรรมที่ไม่ควร หรือหากท่านกำลังคบหาคนที่ดึงท่านออกไปในทางที่ผิด นั่นเป็นเวลาให้ท่านประกาศอิสรภาพและสิทธิ์เสรีของท่าน จงฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ และท่านจะไม่ถูกชักนำให้ออกนอกทาง

ข้าพเจ้าขออ้ออีกครั้งว่าเยาวชนทุกวันนี้กำลังเติบโตในอาณาเขตศัตรูที่มาตรฐานทางศีลธรรมเสื่อมถอยลงเรื่อยๆ แต่ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับความคุ้มครองและการปกป้องให้พ้นจากการโจมตีของปฏิปักษ์ หากท่านจะเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

จงแต่งกายสุภาพ พุดจาด้วยความเคารพอ่อนน้อม ฟังเพลงจรรโลงใจ จงหลีกเลี่ยงการปฏิบัติทุกอย่างที่ไร้ศีลธรรม และลดคุณค่าตนเอง จงควบคุมชีวิตของท่านและปัญหาการตนเองให้ออกห่าง เราหวังพึ่งพาท่านอย่างมาก ท่านย่อมได้รับ

พรเป็นพิเศษเพราะเหตุนี้ ท่านไม่เคยอยู่ห่างไกลจากสายพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักท่าน

ความเข้มแข็งในประจักษ์พยานของข้าพเจ้าเปลี่ยนไปนับตั้งแต่วันที่ผู้สืบทอดต้องพึ่งพาประจักษ์พยานของครุเซมินารี ปัจจุบันข้าพเจ้าพึ่งพาคนอื่นเวลาเดินทางเนื่องจากวัยและโรคโปลิโอสมัยเด็ก แต่มีใช่เพราะความสงสัยเรื่องทางวิญญาณ ข้าพเจ้าได้มาสู่ความเชื่อ ความเข้าใจ และความรู้เกี่ยวกับความจริงอันล้ำค่าของพระกิตติคุณและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

ในฐานะพยานพิเศษคนหนึ่งของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าผลของการสู้รบครั้งนี้ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ชีวิตก่อนเกิดไม่มีทางเป็นอย่างอื่นไปได้ ลูซิเฟอร์จะพ่ายแพ้

เราพูดถึงผู้มาก่อนหน้านี้ กาหนุ่มทั้งหลาย ท่านไม่ต้องบินไปมาอย่างไร้จุดหมายโดยไม่มั่นใจในเส้นทางข้างหน้า มีคนที่รู้เส้นทางอยู่แล้ว “แท้จริงพระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผย

พระวจนะ”¹⁴ พระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์บนหลักธรรมแห่งกุญแจและสภา

หัวหน้าของศาสนจักรมีชาย 15 คนที่ได้รับภาระสนับสนุนในฐานะศาสตาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองแต่ละคนถือกุญแจฐานะปุโรหิตทั้งหมดที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลศาสนจักร อัครสาวกอาวุโสคือศาสตาดพยากรณ์-ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้มีสิทธิอำนาจแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้กุญแจเหล่านั้นทุกประการ

พระคัมภีร์กำหนดให้ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองทำงานในรูปแบบสภาและการตัดสินใจในสภาเหล่านั้นต้องเป็นเอกฉันท์ และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น เราวางใจให้พระเจ้าทรงนำทางและเราพยายามทำตามพระประสงค์ของพระองค์เท่านั้น เราเชื่อว่าพระองค์วางพระทัยเราอย่างมากทั้งโดยส่วนตัวและโดยรวม

ท่านต้องเรียนรู้ที่จะ “วางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน” และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง”¹⁵ ท่านต้องเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้และให้ตัวท่านอยู่ในแวดวงของเพื่อนที่ปรารถนาจะเป็นเช่นเดียวกัน

บางครั้งท่านอาจถูกล่อลวงให้คิดเช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าเคยคิดบางครั้งในวัยเยาว์ว่า “โลกกำลังจะสิ้นสุดเพราะสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น จุดจบของโลกกำลังจะมาถึงก่อนที่จะฉันจะไปถึงจุดที่ฉันควรอยู่” นั่นไม่ใช่เลย! ท่านสามารถเฝ้ารอวันที่จะทำการถูกต้อง—แต่งงาน มีครอบครัว มองดูลูกหลาน หรือแม้แต่เหลนของท่าน

โดย ประธานทีเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

หากท่านจะทำตามหลักธรรมเหล่านี้ ท่านจะได้รับการคุ้มครองดูแล ท่านจะรู้ โดยการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าควรเดินไปทางใด เพราะ “โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง”¹⁶ ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะเป็นเช่นนั้นและทูลวิงวอนให้ท่านทั้งหลายได้รับพร เยววชนที่รักของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. John Ciardi, “Fast and Slow,” *Fast and Slow: Poems for Advanced Children and Beginning Parents* (1975), 1. 1975 by John L. Ciardi. อ้างอิงโดยได้รับอนุญาตจาก Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
2. วิวรณ์ 12:9; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:25–26
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:14
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26
5. แอลมา 42:8
6. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดินนา*, พ.ช. 2010, ปกหลังด้านใน
7. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), หน้า 226
8. *พิตุพรของบอยด์ เก. แพกเกอร์*, ให้โดยเจ. โรแลนด์ แซนด์สเตอร์ม, 15 ม.ค. 1944.
9. 2 นีไฟ 32:3
10. 1 นีไฟ 17:45; เน้นตัวเอน
11. อีนัส 1:10
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42
14. อาโมส 3:7
15. สุภาษิต 3:5
16. โมโรไน 10:5

ท่านสำคัญต่อพระองค์

พระเจ้าทรงใช้มาตรวัดต่างจากโลกในการวัดค่าจิตวิญญาณ

โมเสส ศาสดาพยากรณ์ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งที่โลกเคยรู้จัก ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดาของฟาโรห์และใช้ชีวิตช่วง 40 ปีแรกในราชสำนักอียิปต์ ท่านรู้ด้วยประสบการณ์ตรงถึงความรุ่งโรจน์และความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรสมัยโบราณนั้น

หลายปีต่อมา บนยอดเขาอันไกลโพ้นห่างไกลจากความวิจิตรอลังการของมหาอำนาจอียิปต์ โมเสสยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพูดคุยกับพระองค์ตรงหน้า เขกเช่นชายคนหนึ่งพูดคุยกับเพื่อน¹ ระหว่างการเสด็จเยือนครั้งนั้น พระเจ้าทรงแสดงให้โมเสสเห็นทัศนวิสัยจากพระหัตถ์ของพระองค์ ประธานให้ท่านเห็นส่วนหนึ่งของงานและวิเศษภาพของพระองค์ ครั้นพอณิมิตสิ้นสุด โมเสสล้มลงกับพื้นดินเป็นเวลาหลายชั่วโมง เมื่อในที่สุดพละกำลังของท่านกลับคืนมา ท่านตระหนักถึงบางสิ่งที่ท่านไม่เคยรู้มาก่อนตลอดเวลาที่อยู่ในราชสำนักของฟาโรห์

“ข้าพเจ้าจึงรู้” ท่านกล่าว “ว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นอะไรเลย”²

เราไม่สำคัญอย่างที่เราคิด

ยิ่งเราเรียนรู้เกี่ยวกับจักรวาลมากเท่าใด เรายิ่งเข้าใจ—อย่างน้อยในส่วนเล็กๆ—ของสิ่งที่โมเสสรู้มากเท่านั้น จักรวาลกว้างใหญ่ไพศาล ลึกลับ และล้าเลิศจนยากเกินกว่าความคิดมนุษย์จะเข้าใจได้ “โลกสุดที่จะคนานับเราสร้างไว้” พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสส³ ความน่าพิศวงของท้องฟ้ายามค่ำคืนเป็นประจักษ์พยานอันงดงามถึงความจริงข้อนี้

มีไม่กี่อย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความอัศจรรย์ใจเช่นนั้นขณะบินอยู่ท่ามกลางค่ำคืนอันมืดมิดข้ามมหาสมุทรและทวีปต่างๆ แล้วมองผ่านหน้าต่างห้องนักบินออกไปดูรัศมีภาพอันไม่มีขอบเขตของดวงดาวหลายล้านดวง

นักดาราศาสตร์พยายามนับจำนวนดวงดาวในท้องจักรวาล นักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งคาดคะเนว่าจำนวนดวงดาวภายในพิสัยกล้องโทรทรรศน์ของเรามีมากกว่าจำนวนเม็ดทรายบนหาดทรายและทะเลทรายในโลกนี้ถึง 10 เท่า⁴

ข้อสรุปนี้คล้ายกันอย่างมากกับคำประกาศของศาสดาพยากรณ์เอโนคใน

สมัยโบราณ “หากอยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะนับอนุภาคทั้งหลายของแผ่นดินโลกได้, แท้จริงแล้ว, แผ่นดินโลกนับล้านๆ แฉก เช่นโลกนี้, ก็ยังไม่ถือว่าเป็นการเริ่มต้นจำนวนงานสร้างทั้งหลายของพระองค์”⁵

เมื่อพิจารณาถึงความกว้างใหญ่ไพศาลในงานสร้างของพระผู้เป็นเจ้า ไม่น่าสงสัยเลยที่กษัตริย์เป็นเจ้านิยามผู้ยิ่งใหญ่แนะนำผู้คนของท่านให้ “เก็บไว้ในความทรงจำเสมอ, ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า, และความไม่สลักสำคัญของท่านเอง”⁶

เราสลักสำคัญกว่าที่เราคิด

แม้ว่ามนุษย์จะไม่มีควมสลักสำคัญ แต่ข้าพเจ้ากลับเปี่ยมด้วยความพิศวงและยำเกรงเมื่อคิดว่า “ค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า”⁷

ขณะที่เราอาจมองดูความกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลและกล่าวว่า “มนุษย์เป็นอะไรเล่าเมื่อเทียบกับรัศมีภาพของงานสร้าง” แต่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองตรัสว่าเราคือเหตุผลที่พระองค์ทรงสร้างจักรวาล! งานและรัศมีภาพของพระองค์—จุดประสงค์ของจักรวาลอันบรรเจิดงดงามนี้—คือเพื่อช่วยมวลมนุษย์ให้รอดและได้รับความสูงส่ง⁸ หรืออีกนัยหนึ่ง ความกว้างใหญ่ไพศาลของนิรันดร รัศมีภาพและความลึกลับของกาลอวกาศล้วนสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ธรรมดาเช่นท่านกับข้าพเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสร้างจักรวาลเพื่อให้เราบรรลุศักยภาพของเราในฐานะบุตรธิดาของพระองค์

ปฏิทรรศน์ของมนุษย์คือ เมื่อเปรียบเทียบกับพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ไม่สลักสำคัญ

อะไรเลย แต่กระนั้นเรายังเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเปรียบเทียบกับการสร้างอันไร้ขอบเขต อาจดูเหมือนเราไม่มีความหมาย แต่เรามีประกายไฟแห่งนิรันดรจดอยู่ในตัวเรา เรามีคำสัญญาอันยากจะเข้าใจถึงความสูงส่ง—ซัวกัปซัวกัป—อยู่ในเงื้อมมือเรา ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าคือช่วยให้เราบรรลุสิ่งนั้น

ความโง่เขลาของความงอแง

นักลบล้างขั้นเลิศรู้ว่าเครื่องมือหนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการชักจูงบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าให้ออกนอกทางคือการดึงออกไปสุดซัวกัปในเรื่องราวประหลาดของมนุษย์ กับบางคน ด้วยการล่อลึงยี่งงของงอแงออกมา โดยยกยอให้ลำพองและยุ่งให้เชื่อในความเพ้อฝันเรื่องความสำคัญและความเก่งกาจของตนเอง บอกว่าพวกเขาเหนือกว่าคนธรรมดาทั่วไป และนั่นเป็นเพราะความสามารถ ลีลิกำเนิด หรือสถานะทางสังคมที่ทำให้พวกเขาดีกว่าสารพัดสิ่งธรรมดารอบข้าง เขาชักจูงให้คนเหล่านั้นสรุปว่าด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ต้องขึ้นกับกฎระเบียบของผู้อื่นและไม่ต้องทุกซัวกัปกับปัญหาของใคร

กล่าวกันว่าอับราฮัม ลินคอล์นขึ้นชอปกวีบนี้

*โอ้ เหตุใดวิญญาณมนุษย์จึงยโสโอหัง
ดูดังดาววูบผ่านฟากฟ้า เมฆาแล้วละล่อง
ดังสายฟ้าแลบ ดังคลื่นแตกฟอง
ผองชนก้าวพ้นชีวิตสู่สันทิทราชั่วกาล*

सानุกิษย์ของพระเยซูคริสต์เข้าใจว่าเมื่อเทียบกับนิรันดร การดำรงอยู่ของเรา

ในโลกมรรตยเป็นเพียงระยะเวลา “ชั่วครู่” ในกาลอวกาศ¹⁰ คนเหล่านั้นรู้ว่าคุณค่าที่แท้จริงของบุคคลหนึ่งเกี่ยวข้องกับน้อยมากกับสิ่งที่โลกถือว่านายกองสรรเสริญ คนเหล่านั้นรู้ว่าถึงท่านจะนำเงินทั้งโลกมากองรวมกันก็ไม่สามารถซื้อขนมปังสักก้อนในเศรษฐกิจสวรรค์ได้

ผู้ที่จะ “สืบทอดอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก”¹¹ คือผู้ที่ “ตั้งเด็ก, ว่างาย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก”¹² “เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น”¹³ สานุกิษย์เช่นนั้นเข้าใจเช่นกัน “ว่าเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง”¹⁴

เรามีได้ถูกลืม

ซาตานหลอกลวงอีกวิธีหนึ่งโดยผ่านความท้อแท้ เขาพยายามปรับสายตาเราให้มองเห็นแต่ความไม่สลักสำคัญของตัวเราเองจนเริ่มสงสัยว่าเรามีค่าขนาดนั้นจริงหรือ เขาบอกว่าเราต่ำต้อยเกินกว่าที่ใครจะสังเกตเห็น ว่าเราถูกลืม—โดยเฉพาะพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์ส่วนตัวที่อาจเป็นประโยชน์บ้างต่อผู้ที่รู้สึกว่าคุณค่าไม่สำคัญ ถูกลืม หรือโดดเดี่ยว

เมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าเข้าร่วมการฝึกนักบินในกองทัพอากาศสหรัฐ ข้าพเจ้าอยู่ไกลบ้าน เป็นทหารหนุ่มชาวเยอรมันตะวันตกคนหนึ่งที่เกิดในเช็กโกสโลวะเกียเติบโตในเยอรมันตะวันออกและพูดภาษาอังกฤษได้กระต่อนกระแต่น ข้าพเจ้าจำได้ชัดเจนถึงการเดินทางไปฐานฝึกในเท็กซัส

ประชุมมากจนประธานสาขา—ซึ่งบังเอิญเป็นครูฝึกบินของข้าพเจ้า—แสดงความหวังว่าข้าพเจ้าน่าจะใช้เวลาศึกษามากกว่านี้

เพื่อนๆ และนักเรียนการบินร่วมรุ่นของข้าพเจ้าใช้เวลาว่างทำกิจกรรมเช่นกัน แม้จะกล่าวได้ว่ากิจกรรมบางอย่างเหล่านั้นคงไม่สอดคล้องกับจุดสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ในปัจจุบันก็ตาม ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เป็นเรือแรงในสาขาเวสต์เทกซ์เล็กๆ แห่งนี้ ฝึกฝนทักษะใหม่ในการเป็นช่างไม้ และปรับปรุงภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าขณะมีสัมฤทธิผลในการเรียกโดยสอนในโคเวิร์ม เอ็ดเดอร์และโรงเรียนวันอาทิตย์

ช่วงเวลานั้น บิกสปริงก็ซึ่งแม้จะมีชื่อเช่นนี้แต่เป็นเมืองเล็กๆ ที่ไม่มีความสำคัญและไม่มีใครรู้จัก ข้าพเจ้าจึงมักจะรู้สึกกับตนเองในทำนองเดียวกัน—ว่าไม่มีความสำคัญ ไม่มีใครรู้จัก และค่อนข้างโดดเดี่ยวแม้กระนั้น ข้าพเจ้ายังไม่เคยสงสัยว่าพระเจ้าทรงหลงลืมข้าพเจ้าหรือจะทรงทราบว่าข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นหรือไม่ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่สนพระทัยว่าข้าพเจ้าอยู่ตรงไหน อยู่ในลำดับที่เท่าไรเมื่อเทียบกับคนอื่นๆ ในชั้นเรียนฝึกนักบินหรือตำแหน่งการเรียกในศาสนจักรของข้าพเจ้าคืออะไร สิ่งที่สำคัญต่อพระองค์คือข้าพเจ้ากำลังทำสุดความสามารถหรือไม่ ใจข้าพเจ้าน้อมเข้าหาพระองค์หรือไม่ และข้าพเจ้าเต็มใจช่วยเหลือผู้คนรอบข้างหรือไม่ ข้าพเจ้ารู้ว่าหากข้าพเจ้าทำสุดความสามารถ ทุกอย่างย่อมเป็นไปได้ด้วยดี และทุกอย่างก็เป็นไปด้วยดี¹⁵

ข้าพเจ้านั่งอยู่บนเครื่องบินช่างผู้โดยสารคนหนึ่งทีพูดสำเนียงทางใต้ชัดเจน ข้าพเจ้าแทบไม่เข้าใจสิ่งที่เขาพูดแม้แต่บ่อย อันที่จริงข้าพเจ้าสงสัยว่าข้าพเจ้าคงเรียนภาษาผิดมาโดยตลอด ข้าพเจ้าหวังใจเมื่อคิดว่าต้องไปแย่งชิงอันดับต้นๆ ในการฝึกนักบินกับนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษ

เมื่อเดินทางมาถึงฐานทัพอากาศที่เมืองเล็ก ๆ ชื่อบิกสปริงก็ในเทกซ์ ข้าพเจ้ามองหาจนพบสาขาของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายซึ่งมีสมาชิกยอดเยี่ยมจำนวนหยิบมือเดียวมาประชุมกันในห้องเช่าที่ฐานทัพอากาศนั่นเอง สมาชิกเหล่านั้นกำลังอยู่ระหว่าง

ก่อสร้างอาคารประชุมหลังเล็กซึ่งจะเป็นอาคารถาวรสำหรับศาสนจักร ย้อนกลับไปโนสสมัยนั้นสมาชิกกลางแรงก่อสร้างอาคารใหม่เองเป็นส่วนใหญ่

วันแล้ววันเล่าข้าพเจ้าเข้าร่วมการฝึกนักบินและศึกษาหนักที่สุดเท่าที่ทำได้ จากนั้นใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ทำงานก่อสร้างอาคารประชุมหลังใหม่ ที่นั่นข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าสองคุณสมบัติไม่ใช่จังหวะเด่นรำแต่เป็นขั้นไม้ ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะสำคัญในการเอาตัวรอดได้แก่การตอกตะปูไม่ให้โดนนิ้วโป้ง

ข้าพเจ้าใช้เวลาทำงานก่อสร้างอาคาร

พวกหลังจะเป็นพวกแรก

พระเจ้ามิได้ทรงสนใจเลยว่าเราใช้ชีวิตทำงานอยู่ในตึกหินอ่อนหรือคอนกรีต พระองค์ทรงทราบที่เราอยู่ตรงไหน ไม่ว่าสภาพการณ์เราจะต่ำต้อยเพียงใด พระองค์จะทรงใช้—ผู้ที่มิใจน้อมเข้าหาพระองค์—ในวิถีของพระองค์และเพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยมีชีวิตอยู่บางคนไม่เคยมีชื่อบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์ คนเหล่านั้นคือจิตวิญญาณที่เป็นสุขและอ่อนน้อม ผู้ดำเนินตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและใช้วันเวลาในชีวิตกระทำคุณประโยชน์⁶

สามีภรรยาคนหนึ่งเป็นเช่นนั้น บิดามารดาของเพื่อนข้าพเจ้าเป็นแบบอย่างของหลักการข้อนี้สำหรับข้าพเจ้า ผู้เป็นสามีทำงานที่โรงงานตีเหล็กในยูทาห์ ช่วงพักกลางวันเขาจะหยิบพระคัมภีร์หรือนิตยสารศาสนจักรขึ้นมาอ่าน เมื่อคนงานคนอื่นๆ

เห็นเข้าจึงหัวเราะเยาะและทำทนายความเชื้อของเขา เมื่อใดก็ตามที่เป็นเช่นนี้ เขาจะพูดกับคนเหล่านั้นด้วยความเมตตาและความเชื่อมั่น โดยไม่ยอมให้การดูหมิ่นของคนเหล่านั้นทำให้เขาโกรธหรือไม่พอใจหลายปีต่อมาคนหนึ่งที่ถูกจาเยาะเย้ยมากกว่าคนอื่นล้มป่วยลง ก่อนสิ้นใจเขาขอให้ชายผู้อ่อนน้อมคนนั้นพูดในพิธีศพ—และชายผู้นั้นตอบรับคำขอ

สมาชิกศาสนจักรที่ชื่อสัตย์ผู้นี้ไม่เคยมีสถานะทางสังคมหรือร่ำรวยแต่อย่างใด แต่อิทธิพลของเขาส่งผลอย่างลึกซึ้งต่อทุกคนที่รู้จัก เขาถึงแก่กรรมจากอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงานขณะหยุดเพื่อช่วยคนงานอีกคนที่ติดอยู่ในหิมะ

ภายในหนึ่งปีภรรยาฝ่ายของเขาต้องรับการผ่าตัดสมอง ทำให้เธอไม่สามารถเดินได้ แต่ผู้คนขอมาเยี่ยมเธอเพราะเธอรับฟัง เธอจดจำ เธอห่วงใย ทั้งที่เขียนไม่ได้ แต่เธอจดจำหมายเลขโทรศัพท์ของหลายๆ ได้ เธอชอบจดจำวันเกิดและวัน

ครบรอบต่างๆ

ที่มาเยี่ยมเธอกลับไปด้วยความรู้สึกดีขึ้นกับชีวิตและตนเอง พวกเขาสัมผัสได้ถึงความรักของเธอ พวกเขารู้ว่าเธอห่วงใย เธอไม่เคยบ่นว่าแต่ใช้วันเวลาของเธอเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น เพื่อนคนหนึ่งของเธอกล่าวว่าสตรีผู้นี้เป็นหนึ่งในไม่กี่คนที่เธอรู้จัก ผู้เป็นแบบอย่างถึงความรักและพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง

สามีภรรยาผู้นี้คงเป็นคนแรกๆ ที่กล่าวว่าพวกเขาไม่ได้มีความสำคัญมากมายในโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงใช้มาตรวัดต่างจากโลกในการวัดค่าจิตวิญญาณ พระองค์ทรงรู้จักสามีภรรยาที่ชื่อสัตย์ผู้นี้ พระองค์ทรงรักพวกเขา การกระทำของพวกเขาเป็นพยานที่ดำรงอยู่ถึงศรัทธาอันแรงกล้าในพระองค์

ท่านสำคัญต่อพระองค์

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อาจเป็นความจริงที่มนุษย์ไม่สลักสำคัญเมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของจักรวาล บางครั้งเราถึงกับรู้สึกไม่สำคัญ ไม่มีตัวตน โดดเดี่ยว หรือถูกลืม แต่พึงระลึกเสมอว่า—ท่านสำคัญต่อพระองค์! หากท่านเคยสงสัยเรื่องนั้น ให้พิจารณาหลักธรรมศักดิ์สิทธิ์สี่ข้อนี้

หนึ่ง พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรักผู้ที่อ่อนน้อม ถ่อมตน เพราะคนเหล่านั้น “เป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์”¹⁷

สอง พระเจ้าทรงฝากฝัง “ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณ [ของพระองค์] ให้” ได้รับการประกาศโดยคนอ่อนแอและคนต่ำต้อยถึงสุดแดนแผ่นดินโลก”¹⁸ พระเจ้าทรงเลือก “สิ่งอ่อนแอของโลก [ให้] ออกมาและ

ปราบผู้ทรงอำนาจและทรงอิทธิพลทั้งหลาย”¹⁹ และทำให้ “คนที่แข็งแรง” อับอาย²⁰

สาม ไม่ว่าท่านจะอาศัยอยู่ที่ใด สภาวการณ์ของท่านจะต่ำต้อยเพียงใด อาชีพการงานของท่านจะอึดอัดขัดสนเพียงใด ความสามารถของท่านจะมีจำกัดเพียงใด รูปร่างหน้าตาของท่านจะธรรมดาเพียงใด หรือการเรียกของท่านในศาสนจักรจะดูเล็กน้อยเพียงใดสำหรับท่าน พระบิดาบนสวรรค์ก็ได้ทรงเห็นท่านไว้ตัวตน พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์ทรงทราบถึงใจอ่อนน้อมของท่านและการกระทำจากความรัก ความเมตตาของท่าน ทั้งหมดนี้ประกอบกันเป็นประจักษ์พยานอันเป็นนิจถึงความจงรักภักดีและศรัทธาของท่าน

สี่ ท้ายสุดนี้ โปรดเข้าใจว่าสิ่งที่ท่านเห็นและประสบในเวลานี้ไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นตลอดไป ท่านจะไม่รู้สึกอ้างว้าง เศร้า โศก เจ็บปวด หรือท้อแท้ตลอดไป เรามีคำสัญญาที่ซื่อสัตย์จากพระผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์จะไม่ทรงหลงลืมหรือทอดทิ้งผู้ที่มีใจน้อมเข้าหาพระองค์²¹ จงมีความหวัง และมีศรัทธาในคำสัญญานั้น จงเรียนรู้ที่จะรักพระบิดาบนสวรรค์ของท่านและเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ทั้งในคำพูดและการกระทำ

ขอให้มั่นใจว่าหากท่านจะอดทน เชื่อในพระองค์ และยังคงซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ วันหนึ่งท่านจะประสบด้วยตนเองถึงคำสัญญาที่เปิดเผยต่ออัครสาวกเปาโลว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็นหูไม่ได้ยิน และสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์”²²

พี่น้องทั้งหลาย พระสถภาวะที่ทรงเดชะนุกาพมากที่สุดในการวาลคือพระบิดาของวิญญาณท่าน พระองค์ทรงรู้จักท่าน พระองค์ทรงรักท่านด้วยความรักอันบริสุทธิ์

พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงเห็นท่านเป็นเพียงสถภาวะมรรตัยในดาวเคราะห์ดวงเล็กๆ ซึ่งมีชีวิตอยู่เพียงระยะเวลาสั้นๆ—แต่พระองค์ทรงเห็นท่านเป็นบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นท่านเป็นสถภาวะที่มีความสามารถและทรงกำหนดมาให้เป็นอย่างนั้น พระองค์ทรงต้องการให้ท่านรู้ว่าท่านสำคัญต่อพระองค์

ขอให้เราเชื่อเสมอ วางใจเสมอ และดำเนินชีวิตในแบบที่เราจะเข้าใจคุณค่าและศักยภาพนิรันดร์ที่แท้จริงของเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เรามีค่าควรรับพรล้ำค่าที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้เพื่อเรา ในพระนามของพระบุตรของพระองค์ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โมเสส 1:2
2. โมเสส 1:10
3. โมเสส 1:33
4. ดู Andrew Craig, “Astronomers count

the stars,” BBC News, 22 ก.ค. 2003, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm>

5. โมเสส 7:30
6. โมไซยาห์ 4:11
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10
8. ดู โมเสส 1:38–39
9. William Knox, “Mortality,” ใน James Dalton Morrison, ed., *Masterpieces of Religious Verse* (1948), 397
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7
11. 3 นิไฟ 11:38
12. โมไซยาห์ 3:19
13. ลูคา 18:14; ดู ข้อ 9–13 ด้วย
14. โมไซยาห์ 2:17
15. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ จบด้วยคะแนนเป็นอันดับหนึ่งในชั้นเรียนของท่าน
16. ดู กิจการ 10:38
17. มัทธิว 18:4; ดู ข้อ 1–3 ด้วย
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:23
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:19
20. 1 โครินธ์ 1:27
21. ดู ฮีบรู 13:5
22. 1 โครินธ์ 2:9

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานอัครทูตพรอตสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท QR-enabled

นำเสนอโดย ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้า หน้าที่ศาสนจักร

ปขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส
สเปนเซอร์ มอนสัน ในฐานะ
ศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิด
เผย และประธานศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี บี.
เบนเนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค
อูคท์ดอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเน็ธ
แพคเกอร์ ในฐานะประธานโคออร์ดิเนต
อัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโคออร์ดิเนตอัครสาวก
สิบสองดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์,
แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน, ดัลลิน เอช. โยคส์, เอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี.
เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด
เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน, และ นีล แอล.
แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน
ขอเสนอว่า เราสนับสนุนที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง
ในฐานะศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และ
ผู้เปิดเผย
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่น
เดียวกัน
เอ็ดเดอร์คลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา
ได้รับการปลดจากสมาชิกในฝ่ายประธาน

โคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบ

ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณ โปรด
ยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอ็ดเดอร์เทต
อาร์. คอลลิสเตอร์ ในฐานะสมาชิกในฝ่าย
ประธานโคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์แกรี เอ. โคล-
แมน, เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. ยิงค์ลีย์,
เอ็ดเดอร์โยเซฟโกะ คิคุชิ, เอ็ดเดอร์คาร์ล
บี. แพทท์ และเอ็ดเดอร์เซซิล โอ. แชมู-
เอลสัน จูเนียร์ ในฐานะสมาชิกโคออร์ดิเนต
หนึ่งแห่งอัครสาวกสิบสองและตั้งท่านเหล่านี้
เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์วัน ยอง โค,
เอ็ดเดอร์โลเวลล์ เอ็ม. สโนว์ และเอ็ดเดอร์
พอล เค. ซีบราวสกี ในฐานะสมาชิกโคออร์ดิ
เนตที่สองแห่งอัครสาวกสิบสอง

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณ
เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้ในการรับใช้ที่
ยอดเยี่ยมของท่าน โปรดยกมือ

เอ็ดเดอร์วาล์ฟ ดับเบิลยู. ฮาร์ดีย์ จูเนียร์, เอ็ดเดอร์จอห์น เอ็ม. ฮันท์สแมน ซีเนียร์, เอ็ดเดอร์อเล็กซานเดอร์ เอ็น. มานไซส และเอ็ดเดอร์เจ. วิลลาร์ด แมร์เรียตต์ จูเนียร์ ได้รับการปลดในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาค

ขอเสนอว่าบุคคลเหล่านี้ได้รับความขอบคุณสำหรับการรับใช้ที่ยอดเยียมของท่าน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาค และ ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน

ประธานมอนสันครับ เท่าที่สังเกตเห็น การสนับสนุนในศูนย์การประชุมใหญ่เป็นเอกฉันท์

ขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออกเสียงสนับสนุน ตลอดจนศรัทธา การอุทิศตน และการสวดอ้อนวอนของท่าน ■

โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์
แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง

ใจของ ลูกหลานจะหันไป

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เยาวชนของศาสนจักรเรียนรู้และมีประสบการณ์
ในวิญญูณแห่งเอลียาห์

เมื่อเราศึกษาเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ลำดับเหตุการณ์ต่างๆ มักจะสอนเราอยู่บ่อยครั้ง พิจารณา ตัวอย่างเช่น บทเรียนเกี่ยวกับลำดับความสำคัญทางวิญญูณที่เราเรียนรู้จากลำดับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเจ้าช่วยให้รอดได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้าย

ในปาศักดีลิสท์ โจเซฟ สมิธเห็นและสนทนากับพระบิดาจันทร์และพระเยซูคริสต์ นอกจากเรื่องอื่นๆ โจเซฟได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์และเรียนรู้ถึงการเปิดเผยต่อเนื่อง นิमितอันยิ่งใหญ่เริ่มเข้ามา “เมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว” (เอเฟซัส 1:10) และเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์โลก

ประมาณสามปีต่อมา ในการตอบคำสวดอ้อนวอนที่จริงจังเมื่อค่ำวันที่ 21 กันยายน ปี 1823 ห้องนอนของโจเซฟ

สว่างเจิดจ้าจนห้อง “สว่างยิ่งกว่าตอนเที่ยงวัน” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:30) บุคคลผู้หนึ่งปรากฏที่ข้างเตียงท่าน เรียกชื่อเด็กหนุ่มและประกาศว่า “ท่านเป็นผู้ส่งสารที่ส่งมาจากที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า... และชื่อของท่านคือโมโรไน” (ข้อ 33) ท่านแนะนำโจเซฟเกี่ยวกับการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน จากนั้นโมโรไนอ้างข้อความจากหนังสือมาลาคีในพันธสัญญาเดิมด้วยภาษาที่แตกต่างจากในฉบับคิงเจมส์เล็กน้อยว่า

“ดูเถิด, เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมือของเอลียาห์ศาสดาพยากรณ์, ก่อนการมาของวันสำคัญยิ่งและนำพรอันพริ่งของพระเจ้า.

“...และท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา. หากไม่เป็นเช่นนั้น, ทั้งแผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น ฤ การเสด็จมาของพระองค์” (ข้อ 38, 39)

คำแนะนำที่โมโรไนให้แก่ศาสดาพยากรณ์

หนุ่มมีสาระสำคัญสองอย่างคือ (1) พระคัมภีร์มอรมอน และ (2) ถ้อยคำของมาลาคีย์ซึ่งบอกล่วงหน้าถึงบทบาทของเอลียาห์ในการฟื้นฟู “สิ่งสารพัด...ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” (กิจการ 3:21) เหตุการณ์เริ่มต้นของการฟื้นฟูจึงเผยความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์ เน้นความสำคัญของพระคัมภีร์มอรมอน และมุ่งหวังงานแห่งความรอดและความสูงส่งเพื่อคนเป็นและคนตาย ลำดับเหตุการณ์ที่สร้างแรงบันดาลใจนี้ให้ขอมูลอันเป็นประโยชน์

ในเรื่องทางวิญญาณที่เป็นลำดับความสำคัญสูงสุดต่อพระเจ้า

ข่าวสารของข้าพเจ้ามุ่งเน้นเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจและวิญญาณแห่งเอลียาห์ตามที่โมโรไนบอกไว้ล่วงหน้าในคำแนะนำเบื้องต้นที่ให้แก่โจเซฟ สมิท ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

การปฏิบัติศาสนกิจของเอลียาห์

เอลียาห์เป็นศาสดาพยากรณ์ยุคพันธสัญญาเดิมที่แสดงปาฏิหาริย์น่าพิศวง ท่านปิดผนึกฟ้าสวรรค์ไม่ให้มีฝนตกใน

บรรดาชาวอิสราเอลโบราณเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง ท่านทวีปริมาณแป้งและน้ำมันของหญิงม่าย ท่านชุบชีวิตเด็กหนุ่มจากความตาย และท่านเรียกไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์ ในการทำทนายต่อผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล (ดู 1 พงศกัศัตร์ 17-18) ช่วงท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของเอลียาห์ ท่าน “ได้ขึ้นไปโดยพายุเข้าสวรรค์” (2 พงศกัศัตร์ 2:11) และแปรสภาพ

“เราเรียนรู้จากการเปิดเผยยุคสุดท้ายว่าเอลียาห์ถืออำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและเป็นศาสดาพยากรณ์คนสุดท้ายที่ถืออำนาจนี้ก่อนยุคสมัยของพระเยซูคริสต์” (Bible Dictionary, “Elijah”) ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทอธิบายว่า “วิญญาณ พลังอำนาจ และการเรียกของเอลียาห์คือ เจ้ามีอำนาจถืออภิญญาแห่ง... ความบริสุทธิ์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค... และได้มาซึ่ง... ศาสนพิธีทุกอย่างที่เป็นของอาณาจักรของพระเจ้า” (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท [2007], 335; เน้นตัวเอน) อำนาจการผนึกอันศักดิ์สิทธิ์นี้จำเป็นต่อศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเพื่อให้การผูกไว้บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์มีผลบังคับใช้

เอลียาห์ปรากฏต่อโมเสสบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ (ดู มัทธิว 17:3) และประสาทสิทธิ์อำนาจนี้ให้เปโตร ยากอบ และยอห์น เอลียาห์ปรากฏตัวอีกครั้งพร้อมด้วยโมเสสและคนอื่นๆ เมื่อวันที่ 3 เมษายน ปี 1836 ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์และประสาทภุญแจเดียวกันนี้ให้แก่โจเซฟ สมิทและอลิวเวอร์ คาวเดอรี

พระคัมภีร์บันทึกว่าศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ยืนกล่าวต่อหน้าโจเซฟและออลิเวอร์ว่า

“ดูเถิด, เวลามาถึงโดยสมบูรณ์แล้ว, ซึ่งพูดไว้โดยปากของมาลาคี—โดยเป็นพยานว่าจะทรงส่งท่าน [เอลียาห์] มา, ก่อนวันสำคัญยิ่งและนำพรอันประเสริฐของพระเจ้าจะมาถึง—

“เพื่อหันใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และลูกหลานมาหาบรรพบุรุษ, เกือบทั้งแผ่นดินโลกจะถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่ง—

“ฉะนั้น, จึงมอบหมายกุญแจทั้งหลายของสมัยการประทานนี้ไว้ในมือท่าน; และโดยการนี้ท่านจะรู้ว่าวันอันนำพรอันประเสริฐและสำคัญยิ่งของพระเจ้าอยู่ใกล้, แม้ที่ประตู” (คพ. 110:14-16)

การฟื้นฟูอำนาจการผนึกโดยเอลียาห์

ในปี 1836 จำเป็นต่อการเตรียมโลกให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดและส่งผลให้ผู้คนที่ทั่วโลกหันมาสนใจค้นคว้าประวัติครอบครัวกันมากขึ้นอย่างมหาศาล

วิญญานและงานของเอลียาห์

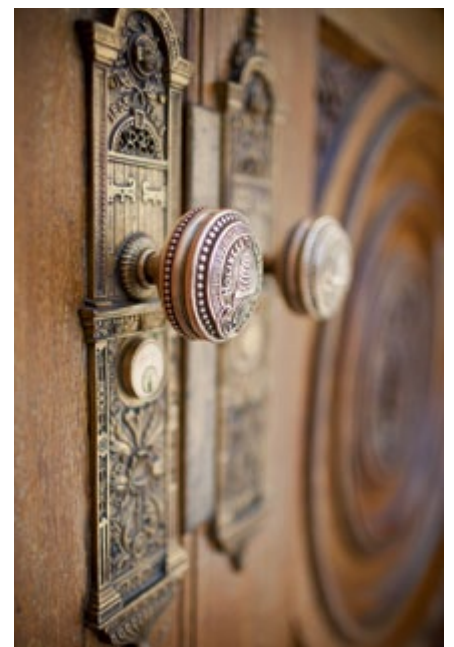
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทประกาศว่า “ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่สุดในโลกนี้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้เราคือเสาะหาคนตายของเรา . . . เพราะจำเป็นที่อำนาจการผนึกจะอยู่ในมือเราเพื่อผนึกลูกหลานของเราและคนตายของเราสำหรับสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา—สมัยการประทานตามสัญญาที่พระเยซูคริสต์ทรงทำไว้ก่อนการวางรากฐานของโลกเพื่อความรอดของมนุษย์ . . . พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ‘เราจะส่ง

เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้า” (คำสอน: โจเซฟ สมิท, หน้า 511)

โจเซฟอธิบายต่อว่า

“แต่อะไรคือวัตถุประสงค์ของ [การมาของเอลียาห์] หรือสิ่งนั้นจะบังเกิดสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร ต้องมีการมอบกุญแจ ต้องมีวิญญานแห่งเอลียาห์ พระกิตติคุณต้องได้รับการสถาปนา วิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้ามารวมกัน มีการสร้างไซอัน และวิสุทธิชนขึ้นมาเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน [ดู โอบาดีห์ 1:21]

“แต่พวกเขาจะเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันได้อย่างไร เป็นได้โดยสร้างพระวิหาร . . . และออกไปรับศาสนาพิธีทั้งหมด . . . แทนบรรพชนผู้ล่วงลับไปแล้วทุกคน . . . และนี่คือสายโซ่ที่ผูกมัดใจบรรพบุรุษกับลูกหลาน และลูกหลานกับบรรพบุรุษ อันจะทำให้พันธกิจของเอลียาห์บังเกิดสัมฤทธิ์ผล” (ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 509)

เอิลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน สอนว่า วิญญาณแห่งเอลียาห์คือ “ปรากฏการณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็นพยานถึงลักษณะอันสูงส่งของครอบครัว” (“A New Harvest Time,” *Ensign*, พ.ศ. 1998, 34) อิทธิพลพิเศษเช่นนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ดึงดูดผู้คนให้ค้นหา บันทึกลง และวางแผนบรรพชนกับสมาชิกครอบครัวของตน—ทั้งผู้มีชีวิตอยู่ในอดีตและปัจจุบัน

วิญญาณแห่งเอลียาห์มีผลต่อผู้คนที่ทั้งในและนอกศาสนจักร อย่างไรก็ตาม ในฐานะสมาชิกศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระคริสต์ เราทำพันธสัญญาและมีหน้าที่รับผิดชอบในการค้นหาบรรพชนของเราและประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดในพระกิตติคุณให้ท่านเหล่านั้น “พวกเขาจะดีพร้อมไม่ได้หากไม่มีพวกเรา” (ฮีบรู 11:40; ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 511 ด้วย) และ “ทั้งเราโดยไม่มีคนตายของเรา พระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมก็ไม่ได้” (คพ. 128:15)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้เราจึงค้นคว้างานประวัติครอบครัว สร้างพระวิหาร และประกอบศาสนพิธีแทนคนตาย ด้วยเหตุผลเหล่านี้พระองค์จึงทรงส่งเอลียาห์มาฟื้นฟูอำนาจการผนึกที่ผูกไว้บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ เราเป็นตัวแทนของพระเจ้าในงานแห่งความรอดและความสูงส่งที่จะป้องกัน “ทั้งแผ่นดินโลก [จากการ] ถูกลงทัณฑ์ด้วยคำสาปแช่ง” (คพ. 110:15) เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาอีกครั้ง นี่คือนาทีและพรอันยิ่งใหญ่ของเรา

คำเชื้อเชิญมายังอนุชนรุ่นหลัง

ข้าพเจ้าขอให้เยาวชนชาย เยาวชนหญิง และเด็กทั้งหลายซึ่งเป็นอนุชนรุ่นหลังเอา

ใจใส่ขณะข้าพเจ้าเน้นความสำคัญของวิญญาณแห่งเอลียาห์ในชีวิตท่านวันนี้ ชาวสารของข้าพเจ้ามีเจตนาเพื่อศาสนจักรทั้งหมดโดยรวม—แต่เพื่อท่านโดยเฉพาะ

หลายท่านอาจคิดว่างานประวัติครอบครัวต้องทำโดยผู้ใหญ่เป็นหลัก แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นข้อจำกัดเรื่องอายุบอกไว้ในพระคัมภีร์หรือแนวทางที่ผู้นำศาสนจักรประกาศว่างานสำคัญนี้กำหนดไว้เฉพาะผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะเท่านั้น ท่านเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ลูกหลานแห่งพันธสัญญาและผู้สร้างอาณาจักร ท่านไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงวัยอันควรที่จะมีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่รับผิดชอบของท่านในการช่วยงานแห่งความรอดเพื่อครอบครัวมนุษย์

ปัจจุบันพระเจ้าประทานให้เรา มีแหล่งช่วยอันน่าทึ่งที่ช่วยให้ท่านสามารถเรียนรู้และรักงานนี้ซึ่งจุดประกายความคิด

ด้วยวิญญาณแห่งเอลียาห์ ตัวอย่างเช่น FamilySearch เป็นการรวบรวมบันทึก แหล่งค้นคว้า และความช่วยเหลือ ซึ่งเข้าไปใช้งานได้ง่ายจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวและอุปกรณ์มือถือหลากหลายประเภท จัดทำไว้เพื่อช่วยผู้ค้นคว้าและเก็บบันทึกประวัติครอบครัวของตนเอง แหล่งช่วยเหลือนี้มีอยู่ที่ศูนย์ประวัติครอบครัวตามอาคารศาสนจักรของเราหลายแห่งทั่วโลกเช่นกัน

ไม่ใช่เหตุบังเอิญที่ FamilySearch และเครื่องมืออื่นๆ มีขึ้นในเวลาที่ยาวชนคุ้นเคยกับเทคโนโลยีข้อมูลและการสื่อสารหลากหลายรูปแบบ นิวของท่านผ่านการฝึกฝนให้รู้วิธีส่งข้อความและทวีตเพื่อเร่งทำให้งานของพระเจ้ารวดเร็ว—มีเพียงเพื่อใช้สื่อสารกับเพื่อนๆ ได้อย่างรวดเร็วเท่านั้น ทักษะความสามารถที่มีอยู่ใน

บรรดาเยาวชนทุกวันนี้เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่งานแห่งความรอด

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เยาวชนของศาสนจักรเรียนรู้และมีประสบการณ์ในวิญญาณแห่งเอลียาห์ ข้าพเจ้ากระตุ้นให้ท่านศึกษาค้นหาบรรพชนของท่าน และเตรียมตนเองให้พร้อมจะประกอบพิธีบัพติศมาแทนญาติพี่น้องผู้วายชนม์ *ของท่าน* ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า (ดู คพ. 124:28-36) ข้าพเจ้าขอให้ท่านช่วยคนอื่นๆ ค้นหาวงศ์ตระกูลของพวกเขาเช่นกัน

เมื่อท่านขานรับคำเชิญนี้ด้วยศรัทธาใจของท่านจะหันไปหาบรรพบุรุษ คำสัญญาที่ทำไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ จะฝังอยู่ในใจท่าน ปิตุพรของท่านพร้อมด้วยคำประกาศเชื่อสายในนั้นจะเชื่อมโยงท่านไปสู่บรรพบุรุษเหล่านี้และจะมีความหมายต่อท่านมากขึ้น ความรักความกตัญญูที่ท่านมีต่อบรรพชนจะเพิ่มพูน ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ท่านมีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะลึกซึ้งและยั่งยืน ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับความรักคุ้มครองจากอิทธิพลที่รุนแรงขึ้นของปฏิปักษ์เมื่อท่านรักและมีส่วนร่วมในงานศักดิ์สิทธิ์นี้ ท่านจะได้รับการปกป้องระหว่างที่ท่านอยู่ในวัยเยาว์และตลอดชีวิตของท่าน

บิดามารดาและผู้นำทั้งหลาย โปรดช่วยให้เด็กและเยาวชนของท่านเรียนรู้และมีประสบการณ์ในวิญญาณแห่งเอลียาห์ แต่โปรดอย่าไข่มวดจนเกินไปในเรื่องนี้หรือให้รายละเอียดข้อมูลหรือการอบรมมากเกินไป เชิญเชิญให้เยาวชนลองค้นหาทดลองทำ และเรียนรู้ด้วยตนเอง (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:20) เยาวชนทุกคน

สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าแนะนำได้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีใน lds.org/familyhistoryyouth ฝ่ายประธานโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฝ่ายประธานชั้นเรียนเยาวชนหญิงสามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนทุกคนคุ้นเคยกับแหล่งช่วยพื้นฐานเหล่านี้ เยาวชนต้องเป็นผู้เรียนรู้ที่ลงมือทำจึงจะได้รับแสงสว่างและความรู้เพิ่มขึ้นโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—ต้องไม่เป็นนักเรียนเฉยเฉื่อยที่ส่วนใหญ่แล้วถูกกระทำ (ดู 2 นีไฟ 2:26)

บิดามารดาและผู้นำทั้งหลาย ท่านจะเฝ้าพิศวงว่าเด็กและเยาวชนในศาสนจักรกลายเป็นผู้มีทักษะอย่างมากในการใช้เครื่องมือเหล่านี้ อันที่จริงท่านจะเรียนรู้บทเรียนมีค่าจากคนรุ่นเยาว์เหล่านี้เกี่ยวกับการใช้แหล่งช่วยดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ เยาวชนสามารถให้ความช่วยเหลือได้มากแก่ผู้ใหญ่ที่ไม่สะดวกหรือไม่กล้าใช้เทคโนโลยีหรือไม่คุ้นเคยกับ FamilySearch นอกจากนี้ท่านจะนับพระพรมากมายของท่านเมื่อคนรุ่นเยาว์อุทิศเวลามากขึ้นให้ทำงานวงศ์ตระกูลกับงานพระวิหารและใช้เวลาอันน้อยลงกับวิดีโอเกม การเล่นเกม อินเทอร์เน็ต และการเล่นเกม

ทรอย แจ็คสัน, เจเร็น ไฮป และอันดรูว์ อัลเลน เป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ได้รับเรียกโดยอธิการผู้ได้รับการดลใจให้สอนชั้นเรียนประวัติครอบครัวด้วยกันในวอร์ด เยาวชนชายเหล่านี้เป็นตัวแทนหลายท่านในความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และความปรารถนาที่จะรับใช้

ทรอยกล่าวว่า “ผมเคยมาโบสถ์และแค่นั่งเฉยๆ แต่เวลานี้ผมตระหนักว่าผมต้องกลับบ้านไปทำอะไรรักอย่าง เราทุกคนทำ

ประวัติครอบครัวได้”

เจเร็นเล่าว่าเมื่อเขาเรียนรู้เกี่ยวกับงานประวัติครอบครัวเขาตระหนัก “ว่าชื่อเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงชื่อแต่เป็นบุคคลจริง ผมตื่นเต้นมากขึ้นเรื่อยๆ กับการนำรายชื่อไปพระวิหาร”

อันดรูว์แสดงความคิดเห็นว่า “ผมหันมาสนใจประวัติครอบครัวด้วยความรักและความกระตือรือร้นอย่างที่ผมไม่รู้มาก่อนว่าผมจะเป็นแบบนี้ได้ เมื่อผมเตรียมตัวสอนแต่ละสัปดาห์ ผมมักจะได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ให้ลงมือทำและลองใช้วิธีการบางอย่างที่สอนในชั้นเรียน ก่อนหน้านั้นประวัติครอบครัวเป็นเรื่องน่ากลัว แต่เมื่อได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณผมสามารถทำการเรียกได้สำเร็จและช่วยหลายคนในวอร์ดของเรา”

เยาวชนที่รักของข้าพเจ้า ประวัติครอบครัวมิได้เป็นเพียงโปรแกรมที่น่าสนใจหรือกิจกรรมที่ศาสนจักรให้การสนับสนุนเท่านั้น หากแต่เป็นส่วนสำคัญยิ่งในงานแห่งความรอดและความสูงส่ง ท่านได้รับการเตรียมมาเพื่อยุคสมัยนี้และเพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ท่านอยู่บนแผ่นดินโลกในปัจจุบันเพื่อช่วยงานอันรุ่งโรจน์นี้

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเอลียาห์กลับมาบนแผ่นดินโลกและฟื้นฟูอำนาจการฝึกอันศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่ผูกไว้บนแผ่นดินโลกและสิ่งที่ผูกไว้ในสวรรค์ ข้าพเจ้าทราบว่ายาวชนซึ่งเป็นอนุชนรุ่นหลังมีบทบาทสำคัญในความบากบั่นนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

บุตรธิดา

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพรอันสำคัญยิ่งของบุตรธิดาและความสุขที่พวกเขาจะนำมาให้เราในชีวิตนี้และในนิรันดร

เมื่อเรามองเข้าไปในดวงตาของเด็กคนหนึ่ง เราจะเห็นบุตรหรือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้อยู่กับเราในชีวิตก่อนเกิด

นับเป็นสิทธิพิเศษสูงสุดของสามีภรรยาที่สามารถให้กำเนิดบุตรเพื่อจัดเตรียมร่างกายมรดกให้ลูกทางวิญญาณเหล่านี้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราเชื่อมั่นในครอบครัวและเราเชื่อมั่นในบุตรธิดา

เมื่อสามีภรรยาให้กำเนิดเด็กคนหนึ่งพวกเขากำลังทำให้แผนส่วนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์ในการนำเด็กมาบังแผ่นดินโลกเกิดสัมฤทธิ์ผล พระเจ้าตรัสว่า “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดรของมนุษย์”¹ ก่อนความเป็นอมตะ จะต้องมีความเป็นมรดก

ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ครอบครัวเป็นศูนย์กลางในแผนของพระบิดาบนสวรรค์บนโลกนี้และตลอดนิรันดร หลังจากให้อาตัมและเอวาอยู่ด้วยกันโดยการแต่งงาน พระคัมภีร์อ่านว่า “พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่

เขาว่า จงมีลูกดอกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน”² ในสมัยของเราศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกประกาศว่า “พระบัญญัติข้อแรกที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับศักยภาพของคนทั้งสองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีภรรยา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ให้บุตรธิดาของพระองค์ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ”³

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้ลืมหรือเมินเฉยพระบัญญัติข้อนี้⁴ เราแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อศรัทธามากมายที่สามีภรรยาแสดงให้เห็น (โดยเฉพาะภรรยาของพวกเขา) ในการเต็มใจมีบุตร ต้องมีบุตรเมื่อใดและต้องมีบุตรกี่คนเป็นการตัดสินใจส่วนตัวที่ต้องทำระหว่างสามีภรรยากับพระเจ้า นี่เป็นการตัดสินใจที่ศักดิ์สิทธิ์—การตัดสินใจที่ควรทำด้วยการสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังและทำตามด้วยศรัทธาอย่างมาก

หลายปีก่อนเอลเดอร์เจมส์ โอ. เมสันแห่งสาวกเจ็ดสิบเส้าเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง

“การเกิดของลูกคนที่หกของเราเป็นประสบการณ์ที่ลืมไม่ลง ขณะที่ผมจ้องมองลูกสาวแสนสวยคนใหม่ในห้องบริหารเพียงไม่กี่นาทีหลังจากเธอเกิด ผมได้ยินเสียงประกาศชัดเจนว่า ‘ยังมีอีกคนหนึ่ง และจะเป็นเด็กผู้ชาย’ ผมรีบกลับไปอยู่ข้างเตียงภรรยาที่อ่อนล้ามากและบอกชาวดีให้เธอทราบ นั่นเป็นจังหวะเวลาที่แย่มากในส่วนของผม”⁵ ปีแล้วปีเล่าครอบครัวเมสันรอคอยการเกิดของลูกคนที่เจ็ด สามสี่ห้าหก เจ็ดปีผ่านไป ในที่สุด แปดปีผ่านไปลูกคนที่เจ็ดเกิด—เด็กผู้ชาย

เดือนเมษายนที่ผ่านมา ประธานโรมัสเอส. มอนสันประกาศดังนี้

“ครั้งหนึ่งมาตรฐานของศาสนจักรกับมาตรฐานของสังคมสอดคล้องกันแทบทุกอย่าง แต่บัดนี้มีความแตกต่างกว้างขึ้นระหว่างเรา ซึ่งกำลังกว้างออกไปเรื่อยๆ...

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติทรงอธิบายว่าพระองค์ทรงอยู่ในโลกแต่ทรงมิใช่ของโลก เราสามารถอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลกได้เช่นกันเมื่อเราปฏิเสธแนวคิดและคำสอนผิดๆ และแน่วแน่ต่อสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงบัญชา”⁶

เสียงมากมายในโลกทุกวันนี้ลดความสำคัญของการมีบุตรหรือบอกให้ประวิงเวลาหรือจำกัดจำนวนบุตรในครอบครัว บุตรสาวของข้าพเจ้าเพิ่งให้อ่านบล็อกในอินเทอร์เน็ตที่เขียนโดยมารดาชาวคริสต์ (ศาสนาอื่น) ที่มีลูกห้าคน เธอเขียนว่า “(โดยที่เติบโตใหญ่) ในวัฒนธรรมนี้ จึงยากที่จะเข้าใจมุมมองของพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการเป็นมารดา... ลูกถูกจัดอันดับให้อยู่ต่ำกว่าวิทยาลัย ต่ำกว่าการ

เดินทางไปทั่วโลก ต่ำกว่าการสามารถ
ออกไปเที่ยวยามราตรี ต่ำกว่าการออก
กำลังกายที่โรงยิม ต่ำกว่างานใดๆ ที่คุณ
มีหรือหวังว่าจะมี” เธอเขียนเพิ่มเติมว่า
“การเป็นมารดาไม่ใช่งานอดิเรก แต่เป็น
การเรียก คุณอย่าสะสมลูกเพราะคุณเห็น
ว่าพวกเขาน่ารักกว่าแอสแตมิ ลูกไม่ใช่สิ่ง
ที่คุณจะต้องเจียดเวลา แต่พระเจ้าเป็นเจ้าของ
ประทานเวลาให้คุณก็เพื่อสิ่งนี้”⁷

การมีลูกเล็กๆ ไม่ง่ายเลย มีหลายวัน
ที่ยากพอสมควร คุณแม่วัยสาวขึ้นรถโดย
สารกับลูกเจ็ดคน คนขับรถถามว่า “นี่ลูก
ของคุณทั้งหมดเลยหรือครับ หรือแค่พา
เด็กๆ ไปปิกนิก”

“ลูกของดิฉันทั้งหมดเลยคะ” เธอตอบ
“ไม่ใช่ปิกนิก!”⁸

ขณะที่ชาวโลกถามมากขึ้นเรื่อยๆ ว่า
“นี่ลูกของคุณทั้งหมดเลยหรือ” เราขอบคุณ
ครอบครัวสำหรับการสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์ให้
ครอบครัวในศาสนจักร ที่ซึ่งเราให้เกียรติ
และช่วยมารดาที่มีบุตร

ถึงบิดาที่ชอบธรรม ไม่มีคำพูดใดแสดง
ความขอบคุณและความรักที่ท่านรู้สึกได้
มากพอต่อของขวัญอันประมาณค่ามิได้
ของภรรยาท่านในการให้กำเนิดและดูแล
บุตรธิดาของพวกเขา

เอลเดอร์เมสันมีอีกประสบการณ์หนึ่ง
หลังจากแต่งงานเพียงไม่กี่สัปดาห์ที่ช่วย
ให้เขาจัดความรับผิดชอบต่อครอบครัวไว้
เป็นอันดับแรก เขากล่าวว่า

“ผมกับมารีอ้างว่าการที่ผมจะเรียนแพทย์
เธอจำเป็นต้องทำงานไปก่อน แม้เราจะไม่
[อยาก] ทำเช่นนั้น แต่ลูกต้องมาทีหลัง
[ขณะดูนิตยสารศาสนจักรที่บ้านของพ่อ
แม่ผม] ผมเห็นบทความของเอลเดอร์
สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ตอนนั้น
ท่านอยู่ในควอร์มอัครสาวกสิบสอง [โดย
เน้น] ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการ
แต่งงาน จากคำพูดของเอลเดอร์คิมบัลล์
ความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่ง
คือขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดิน
โลก บ้านของพ่อแม่ผมอยู่ [ใกล้] กับ

อาคารบริหารงานศาสนจักร ผมจึงเดินไป
ที่สำนักงานทันทีและ 30 นาทีหลังจาก
อ่านบทความของท่าน ผมก็พบตนเองนั่ง
อยู่ตรงข้ามกับเอลเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์” [สมัยนี้ไม่ง่ายขนาดนั้น]

“ผมอธิษฐานว่าผมอยากเป็นหมอ ไม่มี
ทางเลือกนอกจากเวลานเวลาการมีบุตร
ออกไป เอลเดอร์คิมบัลล์ฟังอย่างอดทน
และจากนั้นก็ตอบด้วยเสียงที่อ่อนโยนว่า
‘บราเดอร์เมสัน พระเจ้าทรงต้องการให้
คุณฝ่าฝืนพระบัญญัติสำคัญข้อหนึ่งเพื่อ
คุณจะได้เป็นหมออย่างนั้นหรือ ด้วยความ
ช่วยเหลือของพระเจ้า คุณสามารถมีครอบครัว
และจะยังเป็นหมอได้ ศรัทธาของคุณ
อยู่ที่ไหน’

เอลเดอร์เมสันเล่าต่อไปว่า “ลูกคนแรก
ของเราเกิดอีกไม่ถึงปีหลังจากนั้น ผมกับ
มารีทำงานขยันขันแข็งและพระเจ้าทรง
เปิดหน้าต่างสวรรค์” ครอบครัวเมสันได้รับ
พรด้วยลูกอีกสองคนก่อนที่เขาจะเรียนจบ
คณะแพทยศาสตร์ในอีกสี่ปีต่อมา⁹

ดาวา ฟิลิปินส์

นี่เป็นช่วงของความผันผวนทางเศรษฐกิจและความไม่มั่นคงทางการเงินทั่วโลก ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ประธานาธิบดี เอส. มอนตัน กล่าวว่ “หากท่านกังวลเรื่องหาเงินเลี้ยงดูภรรยาและครอบครัว ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าไม่ใช่เรื่องน่าละอายเลยที่จะต้องประหยัดอดออมในชีวิตคู่ โดยทั่วไประหว่างช่วงเวลาทำทายนีเเองที่ท่านจะใกล้ชิดกันมากขึ้นขณะเรียนรู้การเสียสละและการตัดสินใจในเรื่องยากๆ”¹⁰

คำถามเสียดแทงใจของเอลเดอร์คิมบัลล์ “ศรัทธาของคุณอยู่ที่ไหน” ทำให้เราต้องหันไปหาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

ไม่ใช่ในสวนเอเดนที่อาดัมกับเอวามีบุตรคนแรก เมื่อออกจากสวน “อาดัม [และเอวา] เริ่มทำไร่ไถนา...อาดัมเสพสมกับภรรยา, และนาง [ให้กำเนิด] บุตรและธิดา... และ [โดยกระทำด้วยศรัทธา]

พวกเขาเริ่มขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก”¹¹

ไม่ใช่ในบ้านที่เยรูซาเล็มกับทอง เงิน และของมีค่า ที่สี่ไฮกับซาโรยาห์ให้กำเนิดเจacobและโจเซฟโดยกระทำด้วยศรัทธา แต่ในแดนทूरกันดาร ลีไฮพูดถึงเจacobบุตรชายว่าเป็น “ลูกคนแรกของพ่อในวันเวลาแห่งความยากลำบากของพ่อในแดนทूरกันดาร”¹² ลีไฮพูดถึงโจเซฟว่า “ลูกกำเนิดในแดนทूरกันดารแห่งความทุกข์ [ของเรา]; แท้จริงแล้ว, ในวันแห่งโทมนัสอันใหญ่หลวงที่สุด [ของเรา] แม่ของลูกได้ให้กำเนิดลูก”¹³

ในหนังสืออพยพ ชายหญิงคู่หนึ่งแต่งงานกัน และโดยกระทำด้วยศรัทธา ให้กำเนิดทารกเพศชาย ไม่มีป้ายต้อนรับอยู่หน้าประตูเพื่อประกาศการเกิดของเขา พ่อแม่ซ่อนเขาไว้เพราะฟาโรห์แนะนำให้นำชาวอิสราเอลเกิดใหม่ทุกคนที่เป็นชาย

“ไปทิ้งเสียในแม่น้ำ”¹⁴ ท่านทราบเรื่องที่เหลือทารกน้อยน่ารักนอนอยู่ในเรือเล็กที่สานจากต้นกก วางไว้ที่แม่น้ำ มีพี่สาวยืนดูอยู่ธิดาของฟาโรห์มาพบเข้า และมารดาของเขาเองเป็นแม่นมคอยดูแล จากนั้นก็คืนเด็กชายให้ธิดาของฟาโรห์ผู้รับเขาเป็นบุตรและเรียกว่าโมเสส

ในเรื่องราวที่น่าจดจำที่สุดเกี่ยวกับการถือกำเนิดของทารก ไม่มีห้องเด็กที่ตกแต่งสวยงามหรือเตียงเด็กราคาแพง—มีแต่รางหญ้าสำหรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก

ใน “เวลาที่ดีที่สุด [และ]...เวลาแย่ที่สุด”¹⁵ วิสุทธิชนที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โดยกระทำด้วยศรัทธา ไม่เคยลืม ไม่เคยเมินเฉย หรือละเลย “พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ให้...ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก”¹⁶ เราออกไปด้วยศรัทธา—โดยตระหนักว่าการตัดสินใจจะมีบุตรก็คนและมีเมื่อใดเป็นการ

ตัดสินใจระหว่างสามีภรรยากับพระเจ้า เราไม่ควรตัดสินกันในเรื่องนี้

การให้กำเนิดบุตรเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่เจ็บปวดมากสำหรับสตรีที่ชอบธรรม ผู้ที่ไม่มีโอกาสแต่งงานและมีครอบครัว ถึงสตรีที่ประเสริฐเช่นท่าน พระบิดาบนสวรรค์ ทรงรู้คำสวดอ้อนวอนและความปรารถนาของท่าน เราซาบซึ้งยิ่งสำหรับอิทธิพลอันน่าทึ่งของท่าน รวมไปถึงการยื่นแขนแห่งความรักให้เด็กที่ต้องการศรัทธาและพลังของท่าน

การให้กำเนิดบุตรเป็นเรื่องที่สามารถทำร้ายจิตใจสามีภรรยาที่ชอบธรรมผู้แต่งงานและพบว่าไม่สามารถมีบุตรที่พวกเขารอคอยอย่างใจจดใจจ่อ หรือทำร้ายจิตใจสามีภรรยาที่วางแผนจะมีครอบครัวใหญ่แต่ได้รับพรให้มีครอบครัวเล็ก

เราไม่สามารถอธิบายได้เสมอไปถึงความยุ่งยากของความเป็นมรดก บางครั้งชีวิตดูเหมือนไม่ยุติธรรม—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความปรารถนาสูงสุดของเราคือทำทุกอย่างที่พระเจ้าทรงบัญชา ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าสัญญาที่แน่นอน “สมาชิกที่ซื่อสัตย์ซึ่งสภากากรรมไม่เอื้ออำนวยให้ได้รับพรของการแต่งงานนิรันดร์และการเป็นบิดามารดาในชีวิตนี้จะได้รับพรที่สัญญาไว้ทั้งหมดในนิรันดร์ เมื่อสมาชิกรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระผู้เป็นเจ้า”¹⁷

ประธานเจ. สก็อตต์ โดเรียส แห่งคณะเผยแผ่ลิมาตะวันตก เปรูเล่าเรื่องของพวกเขาให้ข้าพเจ้าฟัง เขาเล่าว่า

“ผมกับเบคกี้แต่งงานกันมา 25 ปีโดยไม่สามารถมี (หรือรับบุตรบุญธรรมได้) เรา

ย้ายหลายครั้ง การแนะนำตัวในสภาพแวดล้อมใหม่แต่ละที่ทำให้จิตใจและบางครั้งเจ็บปวด สมาชิกวอร์ดสงสัยว่าทำไมเรา (ไม่มี) บุตร ไม่ใช่พวกเขาเท่านั้นที่สงสัย เราเองก็สงสัยเช่นกัน

“เมื่อผมได้รับเรียกเป็นอธิการ สมาชิกวอร์ด [แสดง] ความเป็นห่วงที่ผมไม่มีประสบการณ์กับเด็กและวัยรุ่น ผมขอขอบคุณพวกเขาสำหรับเสียงสนับสนุนและขอให้พวกเขาอมให้ผมฝึกทักษะการเลี้ยงดูกับลูกๆ ของพวกเขา พวกเขายินยอม

“เราอ มีมุมมองใหม่ๆ และฝึกความอดทน หลังจากแต่งงาน 25 ปี หนูน้อยมหัศจรรย์เข้ามาในชีวิตเรา เรารับนิโคลวัยสองขวบกับนิโคลายเด็กแรกเกิดมาเป็นบุตรบุญธรรม เวลานั้นคนแปลกหน้าซมหลานที่น่ารักของเรา เราหัวเราะและพูดว่า ‘พวกเขาเป็นลูกของเรา เรามีชีวิตแล้ว’”¹⁸

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ควรตัดสินกันในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์และเป็นส่วน

ตัวนี้

“[พระเยซู] จึงทรงเอาเด็ก...คนหนึ่งมา...ทรงอุ้มเด็กนั้นไว้ [และ] ตรัส...

“ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆ เช่นนี้คนหนึ่ง ในนามของเจ้า ผู้นั้นก็รับเรา และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็รับ...พระองค์ผู้ทรงใช้เรา”¹⁹

นับเป็นพรอย่างยิ่งที่เรารับบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาในบ้านของเรา

ขอให้เราพยายามเข้าใจและยอมรับพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความอ่อนน้อมร่วมกับการสวดอ้อนวอน โดยฟังเสียงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยความคารวะ

ครอบครัวเป็นศูนย์กลางในแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพรอันล้ำค่ายิ่งของบุตรธิดาและความสุขที่พวกเขาจะนำมาให้เราในชีวิตนี้และในนิรันดร์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39
2. ปฐมกาล 1:28
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เลียโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165
4. จากผลสำรวจชุมชนอเมริกันประจำปีของสำนักทะเบียนราษฎรสหรัฐอเมริกาว่า “ยูทาห์ยังคงมีครัวเรือนใหญ่ที่สุดของประเทศอัตราการเกิดสูงสุด อายุมัธยฐานต่ำสุด ผู้หญิงแต่งงานอายุน้อยที่สุดและอยู่บ้านมากที่สุด” (“Who Are Utahns? Survey Shows We’re Highest, Lowest, Youngest,” *Salt Lake Tribune*, Sept. 22, 2011, A1, A8)
5. อีเมลจากเอลเดอร์เจมส์ โอ. เมสัน 25 มิถุนายน 2011
6. โรมัส เอส. มอนสัน “อำนาจฐานะปุโรหิต” *เลียโฮนา* พ.ค. 2011 หน้า 85
7. ราเชล แจงโควิก “Motherhood Is a Calling (and Where Your Children Rank),” 14 มิ.ย. 2011, desiringgod.org.
8. ดู “Jokes and Funny Stories about Children,” thejokes.co.uk/jokes-about-children.php.
9. อีเมลจากเอลเดอร์เจมส์ โอ. เมสัน 29 มิถุนายน 2011
10. โรมัส เอส. มอนสัน *เลียโฮนา* พ.ค. หน้า 85
11. โมเสส 5:1, 2
12. 2 นีไฟ 2:1
13. 2 นีไฟ 3:1
14. อพยพ 1:22
15. ชาร์ลส์ ดิกเคนส์ *A Tale of Two Cities* (Signet Classic, 1997), 13.
16. *เลียโฮนา* พ.ย. 2010, 165
17. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.3.3
18. อีเมลจากประธานเจ. สก็อตต์ คอเรียส 28 ส.ค. 2011
19. มาระโก 9:36–37

โดย เอลเดอร์เอียน เอส. อาร์เติร์น
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เวลาในการเตรียม

เราต้องอุทิศเวลาของเราให้สิ่งสำคัญที่สุด

บทที่แปดใน *สั่งสอนกิตติคุณ*ของเรา มุ่งเน้นให้เราเอาใจใส่เรื่องการใช้เวลาอย่างฉลาด ในบทนี้เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดเตือนว่าเราต้องตั้งเป้าหมายและเรียนรู้วิธีฝึกเทคนิคให้เชี่ยวชาญจนบรรลุเป้าหมาย (ดู *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการปฏิบัติงานเผยแผ่ศาสนา* [2004] หน้า 159) การฝึกเทคนิคให้เชี่ยวชาญเพื่อบรรลุเป้าหมายของเราได้แก่การเป็นผู้มีทักษะดีเยี่ยมในการบริหารเวลาของตนเอง

ข้าพเจ้าขอขอบคุณแบบอย่างของประธานโรมัส เอส. มอนสัน จากสิ่งทั้งปวงที่ท่านทำในฐานะศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านทำให้มั่นใจว่ายังมีเวลาไปเยี่ยมผู้ป่วยเหมือนดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ (ดู ลูกา 17:12–14) ให้กำลังใจผู้ยากไร้ทางวิญญาณ และเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง ข้าพเจ้าขอขอบคุณเช่นกันสำหรับแบบอย่างของผู้อื่นอีกมากมายที่อุทิศเวลารับใช้เพื่อนมนุษย์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการใช้เวลาของเราในการรับใช้ผู้อื่นเป็นที่ชอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าและโดยการทำเช่นนั้นจะทำให้เราเข้าใกล้

พระองค์มากขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงแน่วแน่ต่อพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า “คนที่ซื่อสัตย์และฉลาดในกาลเวลาถือว่ามีความควรจะได้รับพรทุกประการทั้งหลายที่พระบิดาของเราทรงเตรียมไว้ให้เขาเป็นมรดก” (คพ. 72:4)

เวลาไม่ได้มีไว้ขาย เวลาเป็นสินค้าที่ซื้อหาไม่ได้ตามร้านค้า พยายามเท่าไรก็ป่วยการ ไม่ว่าจะตั้งราคาสักเท่าไร จงใช้เวลาอย่างฉลาดเพราะเวลานั้นหาค่ามิได้ แต่ละวันเราได้เวลามาเปล่าๆ โดยมีจำนวนนาที่และชั่วโมงไว้ใช้เท่ากัน ต่อมาไม่นานเราก็จะเรียนรู้ ดังเพลงสวดที่คุ้นเคยสอนไว้อย่างถ่องแท้ว่า “เวลารุดเร็วราวสายฟ้า เราไม่อาจคว้าคืนได้” (“ปรับปรุงโอกาสที่เรารอง” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 111) เราต้องใช้เวลาที่เรามีอยู่อย่างฉลาด ประธานบรีคัม ยังก็กล่าวไว้ว่า “เราทุกคนเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความสามารถในการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ และพระองค์ทรงเรียกร้องให้เรารับผิดชอบอย่างจริงจังต่อวิธีที่เราจัดการกับเวลา” (*คำสอนของประธานศาสนจักร: บรีคัม ยัง* [1997] หน้า 321)

มีสิ่งๆที่เรียกร้องให้เราทำมากมาย เราต้องเรียนรู้การจัดลำดับความสำคัญของการเลือกเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายหรือความเสี่ยงต่อการที่จะถูกสายลมของการผัดวันประกันพรุ่งพัดพาไปสู่กิจกรรมเสียเวลาซึ่งมีอยู่มากมาย เราเรียนรู้มาอย่างดีเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญจากพระปรมาจารย์เมื่อพระองค์ทรงประกาศในคำเทศนาบนภูเขา “ดังนั้นอย่าแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ แต่จงแสวงหาเพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก่อน, และสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์” (มัทธิว 6:33 เซิงอรรถก; จากงานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 6:38) (ดู ดัลลีน เอช. ไอคัส “การพิเนิจพิเคราะห์และการลำดับความสำคัญ” *เลียวไฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 118-122)

แอลมาพูดถึงการจัดลำดับความสำคัญเมื่อท่านสอนว่า “ชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 12:24) วิธีใช้มรดกอันล้ำค่าในเรื่องของเวลาให้มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อเตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอาจเรียกร้องแนวทางบางอย่างแต่แน่นอนว่าเรา

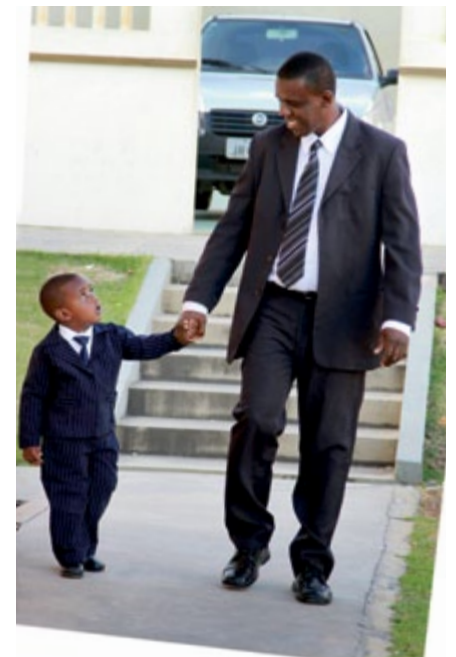
ต้องให้พระเจ้าและครอบครัวของเราอยู่ในลำดับสูงสุด ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟเตือนเราว่า “ในความสัมพันธ์ของครอบครัว *ความรัก* คือ *เอ-ว-ล-า*” (“เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด” *เลียวไฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 26) ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราแสวงหาความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกับการสวดอ้อนวอน พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยเราให้ความสำคัญต่อสิ่งที่คู่ควรแก่เวลาของเราเหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น

การใช้เวลาอย่างไม่ถูกต้องเป็นญาติสนิทของความเกียจคร้าน เมื่อเราทำตามพระบัญชาให้เลิกเกียจคร้าน (คพ. 88:124) เราต้องแน่ใจว่าขณะที่เราไม่ว่างนั้นเรากำลังทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ ตัวอย่างเช่นเป็นเรื่องดีมากที่มีวิธีติดต่อสื่อสารได้ฉับพลันเพียงแค่นิ้วสัมผัส แต่ขอให้เราแน่ใจว่าเราไม่ได้ลุ่มหลงกับการเป็นผู้สื่อสารด้วยปลายนิ้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีบางคนที่ติดบ่วงของการเสพติดแบบใหม่ที่กินเวลามาก—สิ่งที่ทำให้เราเป็นทาสของการอ่านและส่งข้อความทางสังคมตลอดเวลาแล้วยังเกิดความประทับใจผิดๆ ว่ากำลังยุ่งและทำสิ่งที่เป็นประโยชน์

การเข้าถึงระบบสื่อสารและข้อมูลได้ง่ายมีประโยชน์มาก ข้าพเจ้าพบว่าเป็นประโยชน์ที่จะเข้าถึงบทความวิจัย คำปราศรัยการประชุมใหญ่ บันทึกบรรพชน การรับอีเมล คำเตือนจากเฟสบุ๊ก ทวิต และข้อความ แต่ไม่ว่าจะดีอย่างไรจะไม่ยอมให้สิ่งเหล่านี้มาแทนที่สิ่งสำคัญที่สุด เป็นเรื่องเศร้าเพียงไรถ้าความล้าสมัยของโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์มาบดบังความเรียบง่ายของการสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังถึงพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา ขอให้เรารวดเร็วต่อการคุกเข่าเท่าๆ กับที่เราส่งข้อความ

เกมคอมพิวเตอร์และเพื่อนออนไลน์ไม่ใช่สิ่งชดเชยที่ยั่งยืนของเพื่อนแท้ผู้สามารถกอดให้กำลังใจ ผู้สามารถสวดอ้อนวอนให้เราและแสวงหาประโยชน์สูงสุดให้เรา ข้าพเจ้าขอบคุณอย่างยิ่งที่เห็นสมาชิก

ชัลดาวอร์ บราซิช

โครัม ชั้นเรียน และสมาคมสงเคราะห์ ร่วมมือช่วยเหลือกัน ในโอกาสเช่นนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นถึงสิ่งที่อัครสาวก เปาโลกล่าวไว้ว่า “ท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าว ต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับธรรมิกชน” (เอเฟซัส 2:19)

ข้าพเจ้าทราบว่าเรามีความสุขที่สุดเมื่อเราใส่ใจพระเจ้า (ดู แอลมา 37:37) และสิ่งที่จะนำรางวัลอันเป็นนิจมาให้แทนที่จะใส่ใจทุ่มเทเวลาให้การอัปเดตสถานะ การทำฟาร์มบนอินเทอร์เน็ตและยิงแอง-กรีเบิร์ดเข้ากำแพง ข้าพเจ้าขอให้เราทุกคนเลิกใส่ใจสิ่งที่ปล้นเวลาอันมีค่าจากเรา โดยควบคุมสิ่งเหล่านี้แทนที่จะยอมให้มัน มาควบคุมเราด้วยลักษณะของการเสพติด

การมีสันติสุขดังที่พระเจ้าช่วยให้รอด ตรัสไว้ (ดู ยอห์น 14:27) เราต้องอุทิศเวลาของเราให้สิ่งสำคัญที่สุดและสิ่งที่พระเจ้าทรงให้ความสำคัญที่สุด

ขณะที่เราสื่อสารกับพระเจ้าเป็นเจ้าในการ สวดอ้อนวอนที่จริงใจ อ่าน และศึกษา พระคัมภีร์ทุกวัน ไตร่ตรองสิ่งที่เราอ่าน และรู้สึก จากนั้นนำไปประยุกต์ใช้และ ดำเนินชีวิตตามบทเรียนที่ได้เรียนรู้ เราจะ เข้าใกล้พระองค์มากขึ้น คำสัญญาของ พระเจ้าเป็นเจ้าคือเมื่อเราแสวงหาอย่างขยัน หมั่นเพียรจากหนังสือที่ดีที่สุด “[พระองค์] จะประทานความรู้แก่ [เรา] โดยพระ วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” (คพ. 121:26; ดู คพ. 109:14–15 ด้วย)

ซาตานจะล่อลวงเราให้ใช้เวลาไปใน ทางที่ผิดผ่านความบันเทิงที่แฝงไว้ด้วย สิ่งล่อใจ ถึงแม้การล่อลวงจะเกิดขึ้น แต่ เอ็ลเดอร์ควอนทิน แอล. คุณสอนว่า “วิสุทธิชนที่ตอบรับข่าวสารของพระเจ้าช่วย ให้รอดจะไม่ถูกพฤติกรรมเสื่อมเสียและ ผิดเพี้ยนชักนำให้หลงผิด” (ดู “ท่านเป็น สิทธิชนหรือไม่” เลียโฮนา พ.ย. 2003 หน้า 115) ไฮรัม เพจ พยานหนึ่งในแปดคนของ พระคัมภีร์มอรมอนสอนบทเรียนอันล้ำค่า เกี่ยวกับสิ่งล่อใจ เขามีศิลาอยู่ก้อนหนึ่ง และโดยการมองศิลาก่อนนั้นเขาบันทึก สิ่งที่เขาคิดว่าเป็นการเปิดเผยสำหรับ ศาสนจักร (ดู คพ. 28) หลังจากไฮรัมถูก ดำเนิน บันทึกล่าว่าศิลาก่อนนั้นถูกหุบ เป็นผงเพื่อจะไม่ใช่สิ่งล่อใจอีก! ข้าพเจ้า เชื่อเชิญท่านให้หาสิ่งล่อใจที่ทำให้เสีย เวลาในชีวิตและอาจจำเป็นต้องหุบเป็นผง เราต้องใช้วิจารณญาณอย่างฉลาดเพื่อให้ แน่ใจว่าตารางเวลาของเรามีคุณภาพถูก ต้องโดยมีพระเจ้า ครอบครอง งาน และ กิจกรรมนั้นทนทานการที่ดั่งาม เช่นเดียวกับ ที่หลายท่านค้นพบมาแล้ว ชีวิตจะมีความ

สุขมากขึ้นเมื่อเราใช้เวลาของเราแสวงหา สิ่งที่เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าว ขวัญกันว่าดี หรือควรค่าแก่การสรรเสริญ” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 13)

เวลาเดินเร็วตามจังหวะเข็มนาฬิกา วันนี้เป็นวันดี ขณะนาฬิกาแห่งความเป็น มรรตัยเดินไป เราจะทบทวนสิ่งที่เราทำ อยู่เพื่อเตรียมพบพระเจ้า ข้าพเจ้า เป็นพยานว่ามีรางวัลยิ่งใหญ่สำหรับผู้ที่ ใช้ เวลาในความเป็นมรรตัยเพื่อเตรียมรับ ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ ในพระ นามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Provo Utah Stake General Minutes, Apr. 6, 1856, LR 9629 11, Vol. 10 (1855–1860), ห้องสมุดประวัติศาสตร์จักร ซอลท์เลคซิตี หน้า 273 (ปรับเปลี่ยน ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนให้เป็น ปัจจุบัน: “คุณพ่อ [อีเมอร์] แฮร์ริส พูด ว่า อัครสาวกกล่าวว่าเราต้องต่อสู้กับ เทพผู้ครองและศักดิ์เทพจากเบื้องบน บราเดอร์ไฮรัม เพจ ขุดศิลาสีล่อออกมา จากดินและเก็บไว้ในกระเป๋ากลับบ้านเขามองไปที่ศิลาก่อนนี้และเห็น ว่ามีข้อความจารึกอยู่ร่วมกับเขียนไว้บน กระดาษ ทันทีที่เขาจดข้อความนั้นก็จะมี ข้อความใหม่อีกข้อความหนึ่งปรากฏขึ้น บนศิลานั่นกระทั่งเขาเขียนได้ 16 หน้า มีคนนำเรื่องนี้ไปเล่าให้บราเดอร์โจเซฟ ฟิง คนหนึ่งถามโจเซฟว่าเป็นเรื่องที่ถูก ต้องหรือไม่ ท่านตอบว่าไม่ทราบแต่ท่าน จะสวดอ้อนวอน ท่านได้รับการเปิดเผย ว่าศิลาก่อนนั้นเป็นของมาร จากนั้นจึง หุบศิลานั่นแตกละเอียดเป็นฝุ่นและเผา งานเขียนนั้น นั้นเป็นงานที่มาจากอำนาจ ของความมืด เอเมน”

บิล คาลกินส์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

มองขึ้นไปจะดีกว่า

ถ้าเราใช้ศรัทธาของเราและวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับความช่วยเหลือ เช่นเดียวกับประธานมอนตัน เราจะไม่ต้องแบกรับภาระอย่างท่วมท้นในชีวิตเรา

เมื่อถึงเวลาเลิกงานของวันที่เหน็ดเหนื่อยมากวันหนึ่ง เนื่องจากเป็นสุดสัปดาห์แรกของการรับหน้าที่สวากเจ็ดสิบของข้าพเจ้า กระเปาะเอกสารของข้าพเจ้าหนักอึ้งและข้าพเจ้ายังคงครุ่นคิดกับคำถามที่ว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่ข้าพเจ้าจะทำงานนี้” ข้าพเจ้าออกจากห้องทำงานของสวากเจ็ดสิบและเข้าไปในลิฟท์ของอาคารบริหารงานของศาสนจักร ขณะลิฟท์เคลื่อนลง ข้าพเจ้ายืนคอคอกและจ้องมองพื้นประตูลิฟท์ที่เปิด มีคนก้าวเข้ามาแต่ข้าพเจ้าไม่ได้เงยขึ้นดู ขณะประตูปิดข้าพเจ้าได้ยินใครคนหนึ่งถามว่า “กำลังมองดูอะไรที่พื้นหรือครับ” ข้าพเจ้าจำเสียงได้—เสียงประธานโรมัส เอส. มอนตัน

ข้าพเจ้ารีบเงยหน้าขึ้นและตอบว่า “เปล่าครับ ไม่มีอะไร” (ข้าพเจ้าแน่ใจว่าคำตอบที่ฉลาดของข้าพเจ้าเป็นแรงบันดาลใจให้เชื่อมั่นในความสามารถของข้าพเจ้า!) แต่ท่านเห็นสีหน้าที่อ่อนล้าและกระเปาะเอกสารหนักอึ้งของข้าพเจ้า ท่านยิ้มพลางแนะนำด้วยความรักและชี้ขึ้นไปบนท้องฟ้า

“มองขึ้นไปจะดีกว่า” เมื่อเราลงมาอีกทีหนึ่ง ขึ้น ท่านอธิบายอย่างแจ่มใสว่าท่านกำลังจะไปพระวิหาร ขณะท่านกล่าวลา “สายตาที่กำลังลางจากกล่าวกับหัวใจของข้าพเจ้าอีกครั้งว่า “ขอให้จำไว้ มองขึ้นไปจะดีกว่า”

และเมื่อเราแยกกัน ถ้อยคำจากพระคัมภีร์เข้ามาสู่ใจข้าพเจ้า “จงเชื่อในพระเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ . . . ; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก.” ขณะที่ข้าพเจ้าคิดถึงพลังอำนาจของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ หัวใจข้าพเจ้าพบความอบอุ่นซึ่งข้าพเจ้าค้นหาอย่างไม่ได้ผลจากพื้นในลิฟท์ที่กำลังเคลื่อนลง

นับแต่นั้นมาข้าพเจ้าไตร่ตรองถึงประสบการณ์นั้นและบทบาทของศาสนพยากรณ์ ข้าพเจ้ามีภาระหนักและคอคอกเมื่อศาสนพยากรณ์พูดและข้าพเจ้ามองไปที่ท่าน ท่านชี้ทิศทางใหม่ให้แก่จุดสนใจข้าพเจ้า โดยให้มองไปที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ที่

ซึ่งข้าพเจ้าจะได้รับการรักษาและเพิ่มพลังกำลังผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ นั่นคือสิ่งที่ศาสนพยากรณ์ทำเพื่อเรา พวกท่านนำเราไปสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า²

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าประธานมอนตันไม่ได้เป็นเพียงศาสนพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยเท่านั้น แต่ท่านเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งของการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมของการมองขึ้นไป โดยที่มีความรับผิดชอบต่อผู้คนที่พึ่งพาท่านอย่างจริงจังถึงภาระอันหนักหน่วง ทว่า ท่านใช้ศรัทธาอันยิ่งใหญ่และเต็มไปด้วยการมองในแง่ดี ความรอบรู้ และความรักที่มีต่อผู้อื่น เจตคติของท่านคือความคิดที่ว่า “ทำได้” และ “จะทำ” ท่านวางใจในพระเจ้าและพึ่งพาพระองค์เพื่อเพิ่มพลังกำลังและพระเจ้าทรงอวยพรท่าน

ประสบการณ์ได้สอนข้าพเจ้าว่า ถ้าเราใช้ศรัทธาของเราและวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับความช่วยเหลือ เช่นเดียวกับประธานมอนตัน เราจะไม่ต้องแบกรับภาระอย่างท่วมท้นในชีวิตเรา เราจะไม่มีรู้สึกไร้ความสามารถในการทำสิ่งที่เราได้รับการเรียกให้ทำหรือต้องทำ เราจะได้รับการเพิ่มพลังกำลัง และชีวิตของเราจะเต็มไปด้วยสันติและปีติ³ เราจะตระหนักว่าสิ่งที่เราวิตกกังวลส่วนใหญ่แล้วไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนิรันดร—และถ้าสำคัญพระเจ้าจะทรงช่วยเรา แต่เราต้องมีศรัทธาที่จะมองขึ้นไปและกล้าทำตามคำแนะนำของพระองค์

เหตุใดจึงเป็นสิ่งท้าทายที่เราต้องมองขึ้นไปอย่างต่อเนื่องในชีวิตของเรา บางทีเราขาดศรัทธาในการกระทำสิ่งง่ายๆ ซึ่ง

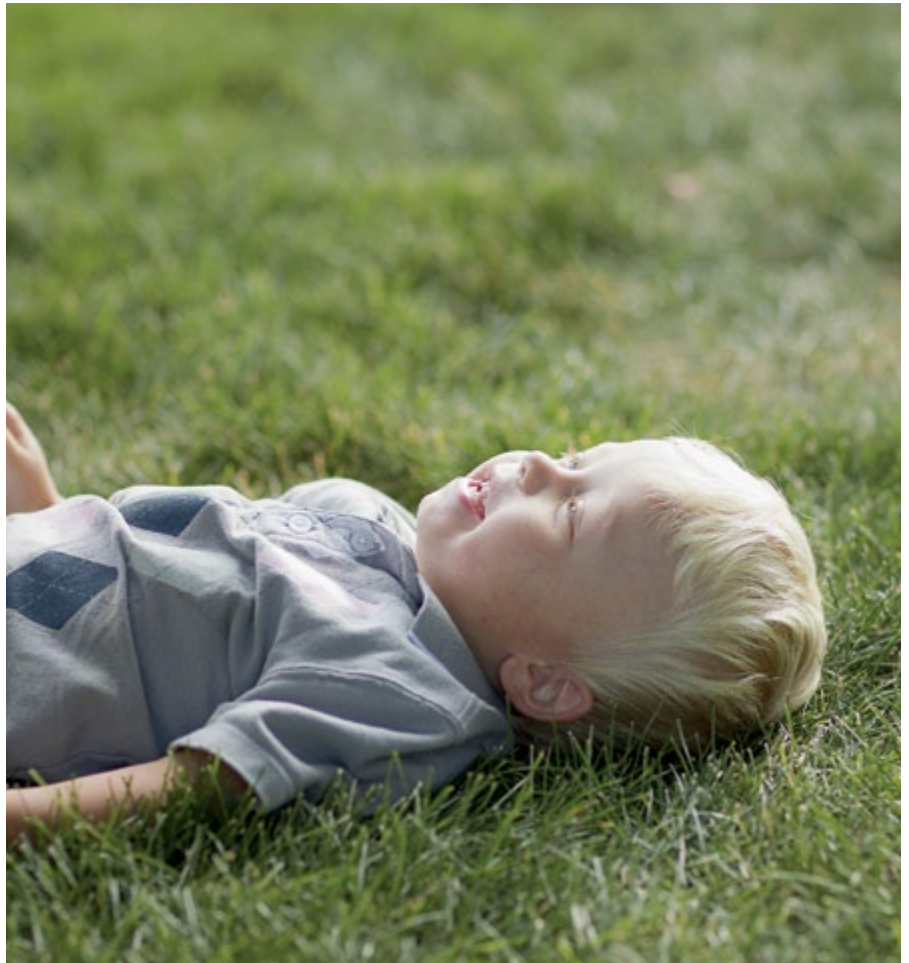
สามารถแก้ไขปัญหของเราได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อบรรดาลูกหลานอิสราเอลถูกงูพิษกัด โมเสสได้รับบัญชาให้ยกงูทองเหลืองขึ้นไว้บนเสา งูทองเหลืองเป็นตัวแทนของพระคริสต์ บรรดาผู้มองขึ้นไปที่สูงตามที่ศาสดาพยากรณ์แนะนำได้รับการรักษา⁴ แต่คนจำนวนมากที่ไม่มองขึ้นไปและพวกเขาตาย⁵

แอลมาเห็นด้วยกับเหตุผลที่ชาวอิสราเอลไม่มองขึ้นไปที่สูง เพราะพวกเขาไม่เชื่อว่าการทำดังกล่าวจะช่วยรักษาพวกเขา ถ้อยคำของแอลมายังใช้ได้กับเราทุกวันนี้ :

“โอ้พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านได้รับการบำบัดรักษาโดยเพียงแต่กวาดสายตาคุณเพื่อท่านจะได้รับการบำบัดรักษา, ท่านจะไม่มองดูโดยเร็วหรือ, หรือท่านอยากจะทำใจท่านแข็งกระด้างอยู่ในความไม่เชื่อมากกว่า, และเกียจคร้าน...?”

“หากเป็นดั่งนั้น, วิบัติจะมาถึงท่าน; แต่หากไม่เป็นดั่งนั้น, ก็จงกวาดสายตาท่านดูและเริ่มเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ว่าพระองค์จะเสด็จมาไถ่ผู้คนของพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงรับทุกชนชาติและสิ้นพระชนม์เพื่อชดใช้บาปของ [พวกเรา]; และว่าพระองค์จะทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตายอีก⁶

การหนุนใจของประธานมอนสันที่ให้มองขึ้นไปเป็นการอุปมาให้ระลึกถึงพระคริสต์ เมื่อเราระลึกถึงพระองค์และวางใจในพลังอำนาจของพระองค์ เราได้รับพลังกำลังผ่านการชดใช้ของพระองค์ นั่นเป็นหนทางที่เราสามารถได้รับการบรรเทาจากความกังวลของเรา ภาระของเราและ

การทนทุกข์ของเรา นั่นเป็นหนทางที่เราสามารถได้รับการให้อภัยและการรักษาจากความเจ็บปวดเพราะบาปของเรา นั่นเป็นหนทางซึ่งเราจะได้รับศรัทธาและพลังกำลังที่จะอดทนกับทุกสิ่ง⁷

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ซีสเตอร์คูกและข้าพเจ้าได้เข้าร่วมการประชุมใหญ่ของสตรีในอัฟริกาใต้ หลังจากที่เราได้ฟังข่าวสารที่ให้แรงดลใจเกี่ยวกับการนำการชดใช้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเรา ประธานสมาคมสงเคราะห์ห้สเตรคเชิญเราทุกคนออกไปข้างนอก เราทุกคนได้รับลูกโป่งใส่ก๊าซฮีเลียม เธออธิบายว่าลูกโป่งเป็นตัวแทนของการทดลอง หรือความยากลำบากใดๆ ก็ตามที่กำลังขัดขวางเราในชีวิต เมื่อนับถึงสาม ให้เราปล่อยลูกโป่งหรือ “ภาระ” ออกไป ขณะที่เรามองขึ้นไปและดูภาระของเราลอยไป มีเสียง “อ้อ” ดังให้ได้ยินไปทั่ว

การกระทำง่าย ๆ โดยการปล่อยลูกโป่งของเราเป็นสิ่งเตือนใจที่ดีเยี่ยมของความปีติอย่างสุดซึ้งที่มาจากมุมมองขึ้นไปและการคิดถึงพระคริสต์

ไม่เหมือนกับการปล่อยลูกโป่งก๊าซฮีเลียม การมองขึ้นไปทางจิตวิญญาณไม่ได้เป็นประสบการณ์ครั้งเดียว เราเรียนรู้จากคำสวดศีลระลึกว่าเราจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาบัญญัติของพระองค์ เพื่อเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราทุกวันนี้เพื่อนำทางเรา⁸

เมื่อลูกหลานชาวอิสราเอลกำลังเดินทางในแดนทุรกันดาร พระเจ้าทรงนำทางในการเดินทางของพวกเขาในแต่ละวัน โดยที่พวกเขาอมองมายังพระองค์เพื่อกำหนดทิศทาง ในหนังสืออพยพเราอ่านว่า “พระเจ้าเสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสามาฆ และตอนกลางคืนด้วยเสา

เพลิง ให้เขามีแสงสว่าง”⁹ การทรงนำของพระองค์เป็นไปโดยต่อเนื่อง และข้าพเจ้าให้คำพยานด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนกับท่านว่า พระเจ้าจะทรงทำสิ่งเดียวกันนี้ให้เรา

พระองค์จะทรงนำเราอย่างไร โดยผ่านศาสดาพยากรณ์ อัครสาวกและผู้นำฐานะปุโรหิต และโดยความรู้สึที่มาจากใจของเราเปิดใจกับพระบิดาบนสวรรค์ในคำสวดอ้อนวอน พระองค์ทรงนำเราเมื่อเราละทิ้งสิ่งทางโลก กลับใจ และเปลี่ยนแปลงพระองค์ทรงนำเราเมื่อเรารักษำบัญญัติของพระองค์และพยายามเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น และพระองค์ทรงนำเราผ่านพระวิญญูญาณบริสุทธิ¹⁰

เพื่อจะได้รับการนำทางสำหรับการเดินทางในชีวิตและมีพระวิญญูญาณบริสุทธิเป็นเพื่อนตลอดเวลา เราต้องมี “หูที่ฟังได้” และ “ตาที่มองเห็น” ทั้งสองอย่างนี้ต้องถูกนำขึ้นไป¹¹ เราต้องทำตามคำแนะนำ

ที่เราได้รับ เราต้องมองขึ้นไปและก้าวขึ้นไป และเมื่อเราทำ ข้าพเจ้ารู้ว่าเราจะสำเร็จ

เพราะพระเจ้าทรงต้องการให้เรามีความสุข เราคือลูกของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงต้องการเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา ประทานพรให้เรา และทรงช่วยเหลือเรา พระองค์จะทรงรักษาแผลของเรา เช็ดน้ำตาให้เราและช่วยเหลือเราตลอดเส้นทางในการกลับสู่ที่ประทับของพระองค์ ขณะเรามองไปยังพระองค์ พระองค์จะทรงนำเรา

*พระเจ้าทรงเป็นแสงฉัน แล้วไยหัวนชีวิต
ทุกทิวาราตรี พระภูมียู่เคียง...
เป็นความสุขสันต์ เพลงปรีดา
ทิวาและราตรีภูมิตรงนำฉัน... นำฉัน¹²*

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่า บาบได้รับการให้อภัยและภาวะถูกทำให้เบาลง เมื่อเรามองไปที่พระคริสต์ “ขอให้เราจดจำพระองค์... และไม่ทำคอตก”¹³

เพราะดังที่ประธานมอนสันกล่าว “มองขึ้นไปจะดีกว่า”

ข้าพเจ้าให้ประจักษ์พยานว่าพระเยซูทรงคือพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเราในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมไซยาห์ 4:9
2. ดู 2 นีไฟ 25:23, 26
3. ดู โมไซยาห์ 24:15
4. ดู กัณดารวิถี 21:8–9
5. ดู 1 นีไฟ 17:41
6. แอลมา 33:21–22; ดู ข้อ 19–20 ด้วย
7. ดู แอลมา 36:3, 17–21; 3 นีไฟ 9:13
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77
9. อพยพ 13:21
10. ดู 2 นีไฟ 9:52; 31:13; หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46
11. สุภายิต 20:12
12. “พระเจ้าเป็นแสงฉัน” เพลงสวดบทเพลงที่ 37
13. 2 นีไฟ 10:20

โดย เอ็ลเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ทิส จูเนียร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การไถ่

ผ่านทางพระคริสต์ ผู้คนสามารถเปลี่ยนชีวิตของพวกเขาได้จริงและรับการไถ่

สิ่งที่ใช้สื่อความหมายถึงพระเจ้า พระเยซูคริสต์มีอยู่หลายชื่อ ชื่อเหล่านี้ทำให้เราเข้าใจอย่างลึกซึ้งในพระพันธกิจแห่งการชดใช้ของพระเจ้า ในหลายๆ ด้าน ตัวอย่างเช่น ชื่อ “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” เราทุกคนพอจะรู้ว่าการได้รับการช่วยให้รอดเป็นอย่างไรเพราะเราแต่ละคนเคยได้รับการช่วยให้รอดจากบางสิ่งมาแล้ว สมัยเด็ก ข้าพเจ้ากับน้องสาวเล่นอยู่ในเรือลำเล็กๆ โนมน้ำ ด้วยความขลาดเราออกไปเล่นนอกบริเวณปลอดภัยและพบว่ากระแสน้ำพัดเราไปสู่ภัยอันตรายที่เราไม่รู้ คุณพ่อวิ่งมาช่วยเราเมื่อได้ยินเสียงร้อง ท่านช่วยชีวิตเราจากอันตรายของแม่น้ำ เมื่อข้าพเจ้านึกถึงการช่วยให้รอด ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์นั้น

ชื่อ “พระเจ้าผู้ไถ่” นำมาซึ่งความเข้าใจลึกซึ้งที่คล้ายคลึงกัน “การไถ่” คือการซื้อหรือซื้อคืนในทางกฎหมาย การไถ่ถอนทรัพย์สินทำได้โดยการจ่ายคืนค่าจำนองหรือเงินกู้ในยุคคลมัยของพันธสัญญาเดิม กฎของโมเสสกำหนดวิธีการต่างๆ ที่จะปลดปล่อยหรือไถ่ถอนคนรับใช้หรือทรัพย์สิน

สินคืนโดยการจ่ายเงิน (ดู เลวีนิติ 25:29-32, 48-55)

การใช้คำว่า “ไถ่” อย่างเด่นชัดในพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับการปลดปล่อยลูกหลานอิสราเอลจากความเป็นทาสในอียิปต์หลังการปลดปล่อย โมเสสบอกพวกเขาว่า “แต่เพราะพระเจ้าทรงรักท่านทั้งหลาย . . . [พระองค์] จึงทรงพาท่านทั้งหลายออกมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงไถ่ท่านทั้งหลายให้พ้นจากแดนทาส จากหัตถ์ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์” (เฉลยธรรมบัญญัติ 7:8)

เรื่องราวของการที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่ชาวอิสราเอลจากความเป็นทาสกล่าวซ้ำหลายต่อหลายครั้งในพระคัมภีร์ บ่อยครั้งทำเพื่อเตือนผู้คนเกี่ยวกับพระคุณความดีของพระเจ้าในการปลดปล่อยลูกหลานอิสราเอลจากชาวอียิปต์แต่นอกเหนือจากนั้น ทำเพื่อสอนพวกเขาว่าจะมีการไถ่อิสราเอลอีกครั้งซึ่งสำคัญกว่าเดิม สโลมอนว่า “และพระเมสสิยาห์เสด็จมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา เพื่อพระองค์จะทรงไถ่ลูกหลานมนุษย์จากการตก” (2 นีไฟ 2:26)

ผู้เขียนเพลงสดุดีบันทึกไว้ว่า “แต่พระเจ้าจะทรงไถ่จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจากฤทธานุภาพของแดนผู้ตาย” (เพลงสดุดี 49:15)

พระเจ้าทรงประกาศผ่านอิสยาห์ “เราได้ปล้ำกับการทรยศของเจ้าเสียเหมือนเมฆและปล้ำกับบาปของเจ้าเหมือนหมอก จงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว” (อิสยาห์ 44:22)

แน่นอนว่า การไถ่ที่กล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนี้หมายถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์นี่คือ “การไถ่อย่างสมบูรณ์” ที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงเตรียมไว้ให้เรา (เพลงสดุดี 130:7) แตกต่างจากการไถ่ภายใต้กฎของโมเสสหรือกระบวนการทางกฎหมายสมัยใหม่ การชดใช้ไม่มีไถ่ไว้ด้วย “สิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทอง” (1 เปโตร 1:18) “ใน [พระคริสต์] นั้น เราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดยพระกรุณาอันอุดมของพระองค์” (เอเฟซัส 1:7) ประธานจอห์น เทย์เลอร์สอนว่าเนื่องจากการเสียสละของพระเจ้าผู้ไถ่ พระองค์ “ทรงชำระหนี้ ทำการไถ่ทำตามพันธสัญญา สนองความยุติธรรมทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ . . . อำนาจทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระบุตรพระเจ้า” (คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ [2001] หน้า 43)

ผลของการไถ่นี้รวมถึงการเอาชนะความตายทางร่างกายเพื่อลูกทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งหมายถึง การเอาชนะความตายทางโลกและทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตการไถ่

ของพระคริสต์อีกด้านหนึ่งคือการมีชัยชนะเหนือความตายทางวิญญาณโดยผ่านความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระคริสต์ทรงจ่ายราคาค่าบาปให้มนุษยชาติโดยมีเงื่อนไขคือการกลับใจของแต่ละบุคคล

ฉะนั้น หากเรากลับใจ เราจะได้รับ การให้อภัยบาปของเรา ด้วยราคาที่พระผู้ไถ่ของเราทรงจ่ายนี้ เป็นข่าวดีสำหรับเราทุกคน “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23) คนเหล่านั้นซึ่งหลงไปจากทางแห่งความชอบธรรม ต้องการการไถ่นั้นเป็นที่สุด และหากพวกเขากลับใจโดยสมบูรณ์ การไถ่นั้นเป็นของพวกเขา แต่คนเหล่านั้นซึ่งพยายามอย่างมากที่จะใช้ชีวิตที่ดีก็ต้องการการไถ่นั้นเป็นที่สุดด้วย เพราะไม่มีใครสามารถไปยังที่ประทับของพระบิดาได้โดยปราศจาก

ความช่วยเหลือของพระคริสต์ดังนั้น การไถ่อันเปี่ยมด้วยความรักนี้ทำให้กฎแห่งความยุติธรรมและกฎแห่งความเมตตาบังเกิดผลในชีวิตของทุกคนที่กลับใจและติดตามพระคริสต์

ช่างรุ่งโรจน์สมบูรณ์และยิ่งใหญ่

โอ้ แผนงานแห่งการไถ่

ซึ่งความเที่ยงธรรมความรักเมตตา

ประสานปรองดองเมืองฟ้า

(“ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่” เพลงสวดบทเพลงที่ 88)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ สอนว่า “มีพระผู้ไถ่ พระผู้ทรงเป็นสื่อกลาง ผู้เติมพระทัยและสามารถสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมและแผ่ขยายความเมตตาไปสู่คนเหล่านั้นซึ่งสำนึกผิด” (“The Mediator,” *Ensign*, May 1977, 56)

พระคัมภีร์ วรรณกรรม และประสบการณ์ชีวิตเต็มไปด้วยเรื่องราวการไถ่โดยทางพระคริสต์ ผู้คนสามารถเปลี่ยนชีวิตและทำได้จริง และได้รับการไถ่ ข้าพเจ้าชอบเรื่องราวการไถ่

ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ไม่ได้ทำตามคำสอนของศาสนจักรในช่วงวัยรุ่นเมื่อเขาเป็นหนุ่มโสด เขาตระหนักถึงสิ่งที่เขาขาดไปเมื่อไม่ได้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เขากลับใจ เปลี่ยนชีวิตของตนเอง และอุทิศตนเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมวันหนึ่งหลายปีหลังจากที่ข้าพเจ้ารู้จักเขาสมัยเป็นวัยรุ่น ข้าพเจ้าเจอเขาในพระวิหารแห่งพระกิตติคุณเปล่งประกายจากดวงตา เขา ข้าพเจ้ารับรู้ได้ว่าเขาเป็นสมาชิกที่อุทิศตนของศาสนจักร และพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่ เรื่องราวของเขาเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการไถ่

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าสัมภาษณ์สตรีท่านหนึ่งที่จะรับบัพติศมา สตรีท่านนี้ทำผิดบาปร้ายแรง ระหว่างการสัมภาษณ์ข้าพเจ้าถามว่าเธอเข้าใจหรือไม่ว่าเธอไม่สามารถกลับไปทำบาปนั้นได้อีก ด้วยความรู้สึกตื่นตันในเวทิตาและในน้ำเสียง เธอกล่าวว่า “ประธานคะ ดิฉันไม่มีวันทำบาปนั้นอีก นั่นเป็นเหตุผลที่ดิฉันต้องการรับบัพติศมา—เพื่อชำระดิฉันจากผลของบาปอันเลวร้ายนั้น” เรื่องราวของเธอเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการไถ่

ขณะไปเยี่ยมการประชุมสเตคและการประชุมอื่นๆ ในช่วงปีที่ผ่านมานี้ ข้าพเจ้าจดจำคำเตือนของประธานโรมัส เอส. มอนสันที่ให้ช่วยสมาชิกที่แข่งขันน้อยของศาสนจักร ในการประชุมสเตคแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าเล่าเรื่องสมาชิกที่แข่งขันน้อยคนหนึ่งซึ่งกลับมาแข่งขันหลังจากอธิการและผู้นำคนอื่นๆ ไปเยี่ยมเขาที่บ้าน บอกกับเขาว่าเขาเป็นที่ต้องการ และเรียกเขาไว้ใช้ในวอร์ด ชายในเรื่องนี้ไม่เพียงรับการเรียกเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนชีวิตเปลี่ยนนิสัยของตนเองด้วยและแข่งขันเต็มที่ในศาสนจักร

เพื่อนข้าพเจ้าคนหนึ่งอยู่ในการประชุมที่ข้าพเจ้าเล่าเรื่องดังกล่าวด้วย สี่หน้าเขาเปลี่ยนไปเมื่อข้าพเจ้าเล่าเรื่องนี้ เขาส่งอีเมลมาหาข้าพเจ้าในวันรุ่งขึ้นและบอกข้าพเจ้าว่าปฏิภิกิริยาที่อ่อนไหวของเขาต่อเรื่องราวนี้เป็นเพราะเรื่องการกลับมาแข่งขันในศาสนจักรของพ่อตาเขาคลายก้นมากกับเรื่องที่ข้าพเจ้าเล่า เขาบอกว่าผลของการที่อธิการไปเยี่ยมเยียนคล้ายๆ กันและการเชิญมารับใช้ในศาสนจักร คือพ่อตาของเขาประเมินชีวิตและประจักษ์

พยานของเขาใหม่ เปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งใหญ่ และรับการเรียก ปัจจุบัน ชายที่กลับมาแข่งขันนี้ มีลูกหลาน 88 คน ทุกคนแข่งขันในศาสนจักร

การประชุมสองสามวันต่อมาข้าพเจ้าเล่าเรื่องราวสองเรื่องนี้ วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้รับอีเมลอีกฉบับหนึ่งซึ่งขึ้นต้นด้วยความว่า “นั่นเป็นเรื่องราวของคุณพ่อผมเช่นเดียวกัน” อีเมลนั้นมาจากประธานสเตค บอกเรื่องที่คุณพ่อของเขาได้รับคำเชิญให้รับใช้ในศาสนจักรแม้เขาจะไม่แข่งขันและมีนิสัยบางอย่างที่ต้องเปลี่ยนแปลง เขาขอรับการเรียกและในขณะเดียวกัน เขากลับใจ จนทำที่สุดได้รับใช้

เป็นประธานสเตคและประธานคณะเผยแผ่ในเวลาต่อมา เขาวางรากฐานให้ลูกหลานของเขาเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร

ราวทั้งสามเรื่องในการประชุมสเตคอีกแห่งหนึ่ง หลังการประชุม ชายคนหนึ่งมาหาข้าพเจ้าและบอกข้าพเจ้าว่านั่น ไม่ใช่เรื่องราวของคุณพ่อเขา แต่เป็นเรื่องราวของเขาเอง เขาบอกข้าพเจ้าถึงเหตุการณ์ที่นำเขาไปสู่การกลับใจและกลับมามีส่วนร่วมในศาสนจักรอย่างเต็มที่ เรื่องราวดำเนินไปอย่างนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า กล่าวคือ เมื่อข้าพเจ้ารับคำเตือนให้ช่วยสมาชิกที่แข่งขันน้อย ข้าพเจ้าเห็นและได้ยินเรื่องราวเรื่องแล้วเรื่องเล่าของผู้คนที่ตอบรับคำเชิญให้กลับมาและเปลี่ยนแปลงชีวิตตนเอง ข้าพเจ้าได้ยินเรื่องราวของการไถ่เรื่องแล้วเรื่องเล่า

แม้เราจะไม่มีวันจ่ายคืนพระผู้ไถ่ในสิ่งที่พระองค์ทรงจ่ายให้เราได้ แต่แผนแห่งการไถ่เรียกร้องให้เราพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะกลับใจและทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า อัครสาวก

ออร์สัน เอฟ. วิทนีย์ เขียนไว้ดังนี้

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่จิตวิญญาณ
ข้าพระองค์

พระหัตถ์อันทรงมหิทธิฤทธิ์ทำให้ข้า
พระองค์สมบูรณ์

พลังอันอัศจรรย์ของพระองค์ได้ยกข้า
พระองค์ขึ้น

และทำให้ด้วยอันคมขึ้นของข้าพระองค์
กลับหวาน

ลิ้นผู้ใดจะบอกได้ถึงความล้ำลึกของ
ข้าพระองค์

ข้าแต่ พระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ทรง
พระกรุณา

ข้าพระองค์ไม่มีวันจำคืนพระองค์ได้
พระเจ้า

แต่ข้าพระองค์รักพระองค์ได้ พระคำอัน
บริสุทธิ์ของพระองค์

เป็นความปลอบปลื้มใจของข้าพระองค์
ความสุขของข้าพระองค์ในทิวา ความฝัน

ของข้าพระองค์ในราตรี

จากนั้นให้ริมฝีปากข้าพระองค์ประกาศ
พระคำ

ให้ชีวิตของข้าพระองค์สะท้อน
พระประสงค์ของพระองค์

(“Savior, Redeemer of My Soul,” *Hymns*,
no. 112)

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพลังแห่งการชดใช้
ของพระคริสต์เมื่อเรากลับใจมาหาพระองค์
เราสามารถรับพรทุกประการของชีวิต
นิรันดร์ ขอให้เราทำเช่นนั้น โดยได้รับเรื่อง
ราวแห่งการไถ่ของเราเอง นี่คือการอวด
อื้อนอวนของข้าพเจ้า ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย **เอ็ลเดอร์ดี ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน**
แห่งโครัมมัลคริสตจักรสวาทิสต

ของประทานอันสูงส่ง แห่งการกลับใจ

โดยผ่านทาง การกลับใจเท่านั้นที่เราจะมีโอกาสได้รับพระคุณอันเนื่อง
มาจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอนมีเรื่องราว
ของชายผู้หนึ่งนามว่า นีฮอร์
เป็นเรื่องเข้าใจได้ง่ายว่าเหตุ
ใดมอรมอนจึงคิดว่าสำคัญที่จะรวมเรื่อง
บางอย่างเกี่ยวกับชายผู้นี้และอิทธิพล
ยั่งยืนของหลักคำสอนของเขาไว้ในการย่อ
ฉบับที่กลายพันปีของชาวนีไฟ มอรมอน
พยายามเตือนเรา เพราะรู้ว่าปรัชญาดัง
กล่าวจะเป็นที่รู้จักครั้งในยุคปัจจุบัน

นีฮอร์ปรากฏตัวราว 90 ปีก่อนการ
ประสูติของพระคริสต์ เขาสอน “ว่ามนุษย์-
ชาติทั้งปวงจะได้รับการชดใช้ให้รอดในวัน
สุดท้าย. . . เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์
ทั้งปวง, และทรงไถ่คนทั้งปวงด้วย; และ
ในที่สุดมนุษย์ทั้งปวงจะมีชีวิตนิรันดร์”
(แอลมา 1:4)

ประมาณ 15 ปีต่อมา คอริฮอร์มาสั่ง
สอนและเผยแพร่หลักคำสอนของนีฮอร์ใน
บรรดาชาวนีไฟ พระคัมภีร์มอรมอนบันทึก
ว่า “เขาเป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์, เพราะเขา

เริ่มสั่งสอนผู้คนในทางตรงกันข้ามกับคำ
พยากรณ์. . . เกี่ยวกับการเสด็จมาของ
พระคริสต์” (แอลมา 30:6) คำสั่งสอนของ
คอริฮอร์ตั้งใจให้เกิดความรู้สึก “ว่าจะมี
การชดใช้เพื่อบาปของมนุษย์เกิดขึ้นไม่ได้,
แต่มนุษย์ทุกคนรับประสบการณ์ในชีวิตนี้
ตามการดำเนินชีวิตของตน; ฉะนั้นมนุษย์
ทุกคนรุ่งเรืองตามอัจฉริยภาพของตน,
และว่ามนุษย์ทุกคนมีชัยชนะตามกำลัง
ของตน; และอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปย่อม
ไม่เป็นความผิด” (แอลมา 30:17) ศาสดา
พยากรณ์ปลอมเหล่านี้กับผู้ติดตามของ
พวกเขา “ไม่เชื่อในการกลับใจจากบาป
ของตน” (แอลมา 15:15)

เช่นเดียวกับในสมัยของนีฮอร์และ
คอริฮอร์ เราอยู่ในช่วงเวลาไม่นานก่อนการ
เสด็จมาของพระเยซูคริสต์—ในกรณีของ
เราคือช่วงเตรียมการเสด็จมาครั้งที่สอง
ของพระองค์ ข่าวสารเกี่ยวกับการกลับใจ
มักจะไม่ได้รับการยอมรับเช่นเดียวกัน บาง

คนอ้างว่าหากมีพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ก็มีได้ทรงเรียกร้องจากเราอย่างจริงจัง (ดู แอลมา 18:5) ปัจจุบันบางคนถือว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงให้อภัยบาปทั้งปวงโดยยึดตามการสารภาพง่ายๆ หรือหากมีการลงโทษเมื่อทำบาป “พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ทรงดีเราสองสามที, และในที่สุดเราจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระเจ้า” (2 เนไฟ 28:8) คนอื่นๆ กับคอริฮอร์ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระคริสต์และสิ่งที่มีอยู่จริง เช่นบาป หลักคำสอนของพวกเขาคือคุณค่ามาตรฐาน และแม้แต่ความจริงล้วนแปรผันไปตามเรื่องอื่นๆ ดังนั้นไม่ว่าอะไรก็ตามที่คนใดคนหนึ่งรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่เขาทำถูกต้อง คนอื่นไม่สามารถตัดสินว่าผิดหรือเป็นความผิดบาป

โดยผิวเผินปรัชญาเช่นนั้นดูน่าสนใจ เพราะยอมให้เราหมกมุ่นอยู่กับความทะยานอยากหรือความปรารถนาโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ตามมา เมื่อใช้คำสอนของนีฮอร์และคอริฮอร์เราสามารถหาเหตุผลมารองรับได้ทุกกรณี ครั้นพอศาสดาพยากรณ์มาประกาศการกลับใจจึงทำให้ “งานเลี้ยงหมดสนุก” แต่ในความเป็นจริงผู้คนควรมีปิติยินดีเมื่อได้ยินคำป่าวร้องของศาสดาพยากรณ์ หากปราศจากการกลับใจ ชีวิตย่อมไม่มีความก้าวหน้าอย่างแท้จริงหรือไม่มีอะไรดีขึ้น การแสวงหาไม่มีบาปมิได้ทำให้ภาระและความเจ็บปวดของบาปลดน้อยลง ความทุกข์ทรมานจากบาปมิได้เปลี่ยนแปลงอะไรให้ดีขึ้นด้วยตัวมันเอง การกลับใจเท่านั้นที่นำไปสู่ชีวิตที่สดใสขึ้นแน่นอนว่าโดย

ผ่านการกลับใจเท่านั้นที่เราจะมีโอกาสได้รับพระคุณอันเนื่องมาจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และความรอดการกลับใจเป็นของประทานอันสูงส่ง และเราควรมีรอยยิ้มบนใบหน้าเมื่อกล่าวถึงเรื่องดังกล่าว การกลับใจนำเราไปสู่อิสรภาพ ความเชื่อมั่น และสันติสุขแทนที่จะเป็นเหตุขัดจังหวะงานเลี้ยงฉลอง แต่ของประทานแห่งการกลับใจเป็นเหตุแห่งการเลี้ยงฉลองอย่างแท้จริง

การกลับใจเป็นทางเลือกหนึ่งได้ก็เพราะการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การเสียสละอันไม่มีขอบเขตของพระองค์นั่นเองที่ “นำมาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ” (แอลมา 34:15) การกลับใจเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น และพระ

คุณของพระคริสต์เป็นพลังอำนาจซึ่งโดยพลังอำนาจนี้ “ความเมตตาจะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้” (แอลมา 34:16) พยานที่เราไม่มีคือ

“เรารู้ว่าการรับรองความชอบธรรมโดยทางพระคุณของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ เทียงธรรมและจริง;

“และเรารู้ด้วย, ว่าการชำระให้บริสุทธิ์ (หรือการทำให้สะอาดบริสุทธิ์จากผลของบาป) โดยทางพระคุณของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ เทียงธรรมและจริง, ต่อคนทั้งปวงผู้ที่รักและรับใช้พระเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของพวกเขา” (คพ. 20:30-31)

การกลับใจเป็นหัวข้อใหญ่ แต่วันนี้ข้าพเจ้าต้องการกล่าวเพียงห้าแง่มุมจากหลักธรรมพระกิตติคุณพื้นฐานที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์

หนึ่ง คำเชื่อเชื่อใจให้กลับใจเป็นการแสดงออกถึงความรักเมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ทรงตั้งต้นประกาศว่า จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) นั่นคือข่าวสารแห่งความรัก เชื่อเชื่อใจผู้ที่ทำตามให้มีคุณสมบัติคู่ควรมาร่วมกับพระองค์ “และยินดีกับถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (โธมัส 6:59) หากเราไม่ได้เชื่อเชื่อใจให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงหรือหากเราไม่ได้เรียกร้องให้ตนเองกลับใจ เราย่อมล้มเหลวในหน้าที่หลักที่เรามีต่อกันและต่อตนเอง ในความเป็นจริงบิดามารดาที่ตามใจ เพื่อนที่ยอมผ่อนผัน ผู้นำศาสนาจักรที่เกรงกลัวตัวเองแต่ห่วงตนเองมากกว่าความผาสุกและความสุขสบายของผู้ที่ตนอาจช่วยได้ จริงอยู่ บางครั้งผู้คนมองว่าการเรียกให้กลับใจเป็นการไม่ผ่อนปรนหรือทำให้ขุ่นเคือง และอาจถูกแค้นเคืองได้ แต่เมื่อได้รับการนำทางจากพระวิญญูญาณ ความจริงแล้วนั่นคือการกระทำที่มาจากความห่วงใยอย่างแท้จริง (ดู คพ. 121:43-44)

สอง การกลับใจหมายถึงการพยายามเปลี่ยนแปลง คงเป็นการล้อเลียนความทุกข์ทรมานที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทนรับเพื่อเราในสวนเกทเสมนีและบนกางเขน หากเราคิดว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยนเราให้เป็นคนดีโดยที่เราไม่ได้พยายามอย่างจริงจัง ตรงกันข้าม เราแสวงหาพระองค์ของพระองค์มาเติมเต็มและปูนบำเหน็จความพยายามสุดความขยันหมั่นเพียรของเรา (ดู 2 โนไฟ 25:23) บางทีเราควรทูลขอเวลาและโอกาสในการเพียรพยายามและเอาชนะ พอๆ กับที่เราสวดอ้อนวอนทูลขอความเมตตา แน่แน่นอน พระเจ้าย่อมประทานพรแก่ผู้ที่ปรารถนาจะมาสู่การพิพากษาอย่างมีค่าควร ผู้มุ่งมั่นทำงานแต่ละวันเพื่อแทนที่ความอ่อนแอด้วยความเข้มแข็งการกลับใจหรือการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงอาจเรียกร้องความพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่มีบางอย่างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในความพยายามเช่นนั้น การให้อภัยและการรักษาจากสวรรค์ย่อมหลังไหลมาสู่จิตวิญญาณเช่นนั้นอย่างแน่นอน เพราะโดยแท้แล้ว “คุณธรรมรักคุณธรรม; ความสว่างแบบสนิทกับความสว่าง; [และ] ความเมตตาที่มีความสงสารต่อความเมตตาและอ้างสิทธิ์ในคนของ

นางเอง” (คพ. 88:40)

ด้วยการกลับใจเราสามารถปรับปรุงสมรรถภาพของเราได้เรื่อยๆ ในการดำเนินชีวิตตามกฎศีลเสี่ยล เพราะเราตระหนักว่า “คนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎของอาณาจักรศีลเสี่ยลก็ทรมานมีภาพศีลเสี่ยลไม่ได้” (คพ. 88:22)

สาม การกลับใจมิได้หมายถึงการละทิ้งบาปเท่านั้นแต่หมายถึงการผูกมัดตนที่จะเชื่อฟังด้วยเช่นกัน Bible Dictionary (พจนานุกรมพระคัมภีร์ไบเบิล) กล่าวว่า “การกลับใจหมายถึงการหันเหใจและความต้องการไปหาพระเจ้า [ตลอดจน] การละทิ้งบาปที่เราหมิ่นจะกระทำโดยนิสัย” ตัวอย่างหนึ่งของคำสอนนี้จากพระคัมภีร์มอรมอนอยู่ในถ้อยคำที่แอลมาพูดกับบุตรของท่าน

“ฉะนั้นพ่อสั่งเจ้า, ลูกพ่อ, ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ให้ลูกละเว้นจากความชั่วช้าสามานย์ของลูก;

“ให้ลูกหันไปหาพระเจ้าด้วยสุดความนึกคิด, พลัง, และพลังกำลังทั้งหมดของลูก (แอลมา 39:12-13; ดู โธมัส 7:33; 3 โนไฟ 20:26; มอรมอน 9:6 ด้วย)

เพื่อให้หันไปหาพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์อย่างน้อยเราต้องทำพันธสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระองค์ เรามักจะเรียกพันธสัญญานี้ว่าพันธสัญญาบัพติศมาเนื่องจากแสดงให้เห็นโดยการบัพติศมาในน้ำ (ดู โธมัส 18:10) การบัพติศมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นแบบอย่างและยืนยันพันธสัญญาของพระองค์ที่จะเชื่อฟังพระบิดา “แต่ทั้งที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์, พระองค์ยังทรงแสดงแก่ลูกหลานมนุษย์ว่า, ตามเนื้อหนังพระองค์

ทรงนอบน้อมต่อพระองค์ต่อพระพักตร์พระบิดา, และทรงเป็นพยานต่อพระบิดาว่าพระองค์จะทรงเชื่อฟังพระบิดาในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์” (2 นิโไฟ 31:7) หากปราศจากพันธสัญญา การกลับใจย่อมไม่สมบูรณ์และการปลดบาปย่อมไม่เกิดขึ้น² ศาสตราจารย์โนเอล เรย์โนลด์สกล่าวไว้ที่น่าจดจำว่า “การเลือกที่จะกลับใจเป็นการเลือกที่จะเผาสะพานทุกๆ ด้าน [ด้วยใจมุ่งมั่น] ที่จะเดินตามเส้นทางเดียว ตลอดไปเส้นทางเดียว ที่จะนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์”³

สิ่งที่การกลับใจเรียกร้องความตั้งใจจริงและยินดีที่จะมานะบากบั่น แม้ต้องผ่านความเจ็บปวดก็ตาม ความพยายามที่จะระบุขั้นตอนการกลับใจอาจเป็นประโยชน์กับบางคน แต่อาจนำไปสู่วิธีการกลับใจตามขั้นตอนแบบเครื่องจักรโดยปราศจากความรู้สึกหรือการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง การกลับใจที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องผิวเผินพระเจ้าประทานข้อเรียกร้องสำคัญยิ่งสองประการ นั่นคือ “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสสารภาพและละทิ้งมัน” (คพ. 58:43)

การสสารภาพและการละทิ้งเป็นหลักการสำคัญ การสสารภาพเป็นมากกว่าการกล่าวแบบขอไปทีว่า “ฉันยอมรับผิด ฉันเสียใจ” แต่เป็นการยอมรับจากส่วนลึกและบางครั้งด้วยความเจ็บปวดต่อความผิดพลาดและการกระทำผิดต่อพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ น้ำตาแห่งความเสียใจและความขมขื่นมักจะมาพร้อมกับการสสารภาพ โดยเฉพาะเมื่อการกระทำของบุคคลนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นเจ็บปวด หรือที่ร้ายแรง

กว่านั้น ชักนำให้ผู้อื่นทำบาป ความปวดร้าวอย่างสุดซึ้งนี้เอง การมองเรื่องดังที่มันเป็นจริงเช่นนี้ ที่ทำให้คนคนหนึ่งประกาศเช่นแอลมาว่า “ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์, ผู้อยู่ในดีแห่งความขมขื่น, และถูกล้อมรอบด้วยโซ่อันเป็นนิจแห่งความตาย” (แอลมา 36:18)

ด้วยศรัทธาในพระผู้ไถ่ผู้ทรงพระเมตตาและเดชานุภาพของพระองค์ ความหมัดหวังจึงกลับกลายเป็นความหวังใจและความปรารถนาของบุคคลหนึ่งเปลี่ยนไป บาบซึ่งเคยดึงดูดใจกลับน่ารังเกียจขึ้นเรื่อยๆ ทัศนคติที่จะเลิกและละทิ้งบาปมาชดใช้ความเสียหายที่ตนก่ออย่างสุดความสามารถ บัดนี้ได้เกิดขึ้นในใจดวงใหม่แล้ว อีกไม่นานทัศนคตินี้จะเติบโตขึ้นเป็นพันธสัญญาที่จะเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า เมื่อทำพันธสัญญานั้นแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ส่งสารอภัยโทษจากเบื้องบน จะทรงนำการบรรเทาทุกข์และการอภัยมาให้บุคคลนั้นจะประกาศดังเช่นแอลมาอีกครั้งว่า “และโอ้, พ่อได้เห็นปีติ, และความสว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณพ่อเปี่ยมด้วยปีติยิ่งเท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ!” (แอลมา 36:20)

ความเจ็บปวดได้อันเนื่องมาจากการกลับใจ ย่อมน้อยกว่าความทุกข์ทรมานที่เรียกร้องเพื่อสนองความยุติธรรมให้แก่การล่วงละเมิดที่ยังไม่แก้ไข พระผู้ช่วยให้รอดตรัสเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงต้องทนเพื่อสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมและชดใช้เพื่อบาปของเรา แต่พระองค์ทรงเปิดเผยว่า

“เพราะดูเถิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา;

“ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสวรรค์ทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมชน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะไม่ต้องดื่มถ้วยอันขมขื่น” (คพ. 19:16-18)

ห้า ไม่ว่าจะการกลับใจต้องเจ็บปวดเพียงใด แต่ความเจ็บปวดนั้นจะกลืนไปในปีติของการให้อภัยในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญหัวข้อ “ความแจ่มใสของเจ้าแห่งการให้อภัย” ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ เล่าเรื่องเปรียบเทียบต่อไปนี้

“ในเดือนเมษายนปี 1847 บริคัม ยังก็นำกลุ่มผู้บุกเบิกกลุ่มแรกออกจากวินเทอร์ควอร์เตอร์สในช่วงเวลาเดียวกัน ห่างออกไป 1,600 ไมล์ [2,575 กม.] ทางตะวันตก ผู้รอดชีวิตที่นำเวทนาของคณะดอนเนอร์พลัดหลงตามทางลาดของเทือกเขาเซียร์ราเนวาดาลงไปในหุบเขาแซคราแมนโต

“พวกเขาใช้เวลาช่วงฤดูหนาวอันโหดร้ายติดอยู่ในกองหิมะได้สิ้นเขา การมีชีวิตอยู่ได้หลายวัน หลายสัปดาห์ และหลายเดือนในความอดอยากและความทุกข์ทรมานสุดจะพรรณนาแทบเป็นเรื่องเหลือเชื่อ

“ในบรรดาคนเหล่านั้นมีคนหนึ่งชื่อจอห์น บริน ้วยสิบห้าปี ในคืนวันที่ 24 เมษายน เขาเดินเข้าไปในฟาร์มจอห์นสัน

หลายปีต่อมาเขาเขียนว่า

“เรามาถึงฟาร์มจอห์นสันเมื่อเด็กมากแล้ว ผมจึงได้เห็นฟาร์มนี้ครั้งแรกตอนเช้าตรู่ อากาศแจ่มใส พื้นดินปกคลุมไปด้วยหญ้าเขียวชอุ่ม นกร้องเพลงอยู่บนยอดไม้ และการเดินทางสิ้นสุดลงแทบไม่น่าเชื่อว่าผมยังมีชีวิตอยู่

“ดูเหมือนว่าภาพที่ผมเห็นเข้าวันนั้นจะบันทึกอยู่ในใจผม เรื่องราวต่างๆ ลบเลือนไปจากความทรงจำแทบหมดสิ้น แต่ผมยังสามารถมองเห็นค่ายใกล้เคียง ฟาร์มจอห์นสันเสมอ”

ประธานแพคเกอร์กล่าวว่า “ที่แรกข้าพเจ้ามุ่งไปที่เขาว่า ‘เรื่องราวต่างๆ ลบเลือนไปจากความทรงจำแทบหมดสิ้น’ เวลายาวนานหลายเดือนของความทุกข์ทรมานและโศกเศร้าจะลบเลือนไปจากใจได้อย่างไร เข้าอันสติเพียงวันเดียวจะมาแทนที่ฤดูหนาวอันมีดมนแสนโหดร้ายยามนั้นได้อย่างไร

“เมื่อใคร่ครวญต่อสักหน่อย ข้าพเจ้าจึงคิดว่านั่นไม่ใช่เรื่องน่าพิศวงแม้แต่น้อยข้าพเจ้าเคยเห็นเรื่องคล้ายกันนี้เกิดขึ้นกับคนที่ข้าพเจ้ารู้จักข้าพเจ้าเคยเห็นบางคนที่จะจมอยู่กับฤดูหนาวแห่งความรู้สึกผิดและความอดอยากทางวิญญาณออกมาสู่ยามเช้าแห่งการให้อภัยเมื่อยามเช้ามาถึง พวกเขาเรียนรู้สิ่งนี้

“ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก” (คพ. 58:42)”⁴

ข้าพเจ้ายอมรับและเป็นพยานด้วยความสำนึกคุณว่าความทุกข์ทรมานอันยากเกินความเข้าใจตลอดจนการสิ้นพระ-

ชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าของเรา “ทำให้เกิดเสื่อใจแห่งการกลับใจ” (ฮีลามัน 14:18) ของประธานอันสูงส่งแห่งการกลับใจเป็นกุญแจไขไปสู่ความสุขในปัจจุบันและหลังจากนี้ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญทุกท่านด้วยความอ่อนน้อมและความรักอย่างสุดซึ้งในพระคำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) ข้าพเจ้ารู้ว่าเมื่อท่านยอมรับคำเชื้อเชิญนี้ท่านจะพบปิติทั้งในเวลานี้และตลอดกาลในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Bible Dictionary, “Repentance.”
2. พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวถึงบ่อยครั้งเกี่ยวกับการ “รับพิศมาสู่การกลับใจ” (ดู โมไซยาห์ 26:22; แอลมา 5:62; 6:2; 7:14; 8:10; 9:27; 48:19; 49:30; ฮีลามัน 3:24; 5:17, 19; 3 นีไฟ 1:23; 7:24–26; โมโรไน 8:11) ยอห์นผู้ถวายบัพติสมาใช้ถ้อยคำเดียวกันนี้ (ดู มัทธิว 3:11) และเปาโลพูดถึง “บัพติสมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่” (กิจการ 19:4)วิธีนี้ปรากฏ

ในหลักคำสอนและพันธสัญญาเช่นกัน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 35:5; 107:20) “บัพติสมาแห่งการกลับใจหรือสู่การกลับใจ” เกี่ยวโยงไปถึงข้อเท็จจริงที่ว่าบัพติสมาพร้อมด้วยพันธสัญญาแห่งการเชื่อฟังเป็นก้าวสุดท้ายไปสู่การกลับใจด้วยการกลับใจอย่างแท้จริงรวมทั้งการบัพติสมา บุคคลหนึ่งจะมีคุณสมบัติคู่ควรรับการวางมือเพื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเองที่บุคคลนั้นได้รับบัพติสมาด้วยพระวิญญาณ (ดู ยอห์น 3:5) และการให้อภัยบาป “เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือการกลับใจและบัพติสมาโดยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2 นีไฟ 31:17)

3. Noel B. Reynolds, “The True Points of My Doctrine,” *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 5, no. 2 (1996): 35; เน้นตัวเอน
4. Boyd K. Packer, ใน Conference Report, ต.ค. 1995, 21; ดู “ความแจ่มใสของเช้าแห่งการให้อภัย” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1996, หน้า 18 ด้วย

โดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง

ความรักที่สมบูรณ์ นั้นก็ได้ขจัดความ กลัวเสีย

ถ้าท่านจะตอบรับคำเชื่อเชิญให้แบ่งปันความเชื่อและความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ วิญญาณของความรักและความกล้าหาญจะอยู่เป็นเพื่อนท่านเสมอ

ประธานมอนสันครับ เราทุกคนตื่นเต้นมากกับข่าวอันน่ายินดีของพระวิหารแห่งใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตื่นเต้นดีใจกับญาติหลาย ๆ คนของเราในรัฐไวโอมิง

ศาสนจักรทำบางอย่างทั่วโลกเมื่อสร้างพระวิหารแห่งใหม่ซึ่งเป็นประเพณีที่เกิดขึ้นทั่วไปในสหรัฐและแคนาดา—เราจัดโอเพ่นเฮาส์ในช่วงหลายสัปดาห์ก่อนการอุทิศพระวิหารแห่งใหม่ เราจะเปิดประตูและเชิญหัวหน้าฝ่ายปกครองและผู้นำศาสนาในท้องถิ่น สมาชิกของศาสนจักรในท้องถิ่น ตลอดจนผู้นับถือศาสนาอื่นให้มาชมพระวิหารของเราที่เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ

นี่เป็นเหตุการณ์ดีเยี่ยมที่ช่วยให้ผู้ไม่คุ้นเคยกับศาสนจักรได้เรียนรู้มากขึ้นอีก

เล็กน้อย เกือบทุกคนที่มาเยือนพระวิหารแห่งใหม่ประหลาดใจกับความสวยงามทั้งภายนอกและภายใน พวกเขาประทับใจในงานฝีมือและความใส่ใจในรายละเอียดทุกส่วนของพระวิหาร นอกจากนี้ผู้มาเยือนจำนวนมากยังรู้สึกว่ามีบางอย่างพิเศษและโดดเด่นไม่ซ้ำใครเมื่อเราพาพวกเขาชมทั่วพระวิหารที่ยังไม่ได้รับการอุทิศ นี่เป็นการตอบรับทั่วไปของผู้มาเยือนโอเพ่นเฮาส์ของเรา แต่นั่นไม่ใช่การตอบรับที่เกิดขึ้นมากที่สุด สิ่งที่ทำให้ผู้มาเยือนประทับใจมากกว่าอย่างอื่นทั้งหมดคือสมาชิกของศาสนจักรที่พวกเขาพบตอนโอเพ่นเฮาส์ พวกเขากลับไปด้วยความประทับใจในเจ้าภาพวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างไม่มีวันลืม

ศาสนจักรกำลังได้รับความสนใจจากทั่วโลกมากกว่าแต่ก่อน สื่อต่างๆ เขียนหรือพูดถึงศาสนจักรทุกวันเพื่อรายงานกิจกรรมมากมายของศาสนจักร ช่องรายการข่าวเด่นที่สุดหลายช่องในสหรัฐพูดถึงศาสนจักรหรือสมาชิกศาสนจักรเป็นประจำ การพูดถึงนี้ขยายไปทั่วโลกเช่นกัน

ศาสนจักรดึงดูดความสนใจทางอินเทอร์เน็ตด้วย ซึ่งตามที่ท่านทราบ ได้เปลี่ยนวิธีที่ผู้คนแบ่งปันข้อมูลอย่างรวดเร็วตลอดทั้งวันทั่วโลก คนที่ไม่เคยเขียนหนังสือหรือนิตยสารจะพูดถึงศาสนจักรและคำสอนของศาสนจักรทางอินเทอร์เน็ต บนบล็อกและเครือข่ายสังคม พวกเขาทำวิดีโอและแบ่งปันทางออนไลน์ นี่คือการรวมตัวทั่วไป—ทั้งสมาชิกในศาสนจักรและนอกศาสนจักร—ผู้กำลังพูดถึงศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

การเปลี่ยนวิธีที่เราสื่อสารอธิบายได้ระดับหนึ่งว่าเหตุใดเรา “ชาวอมรมอน” ได้รับความสนใจมากกว่าแต่ก่อน ทว่าศาสนจักรกำลังเติบโตและก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ มีคนเป็นเพื่อนบ้านและมิตรสหายกับสมาชิกของศาสนจักรมากขึ้น และมีสมาชิกที่มีชื่อเสียงของศาสนจักรในฝ่ายปกครอง ในธุรกิจ การบันเทิง การศึกษา และทุกหนแห่ง ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้น แม้คนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรก็สังเกตเห็น และพวกเขาสงสัยว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น เป็นเรื่องดีที่เวลานั้นคนมากมายรู้จักศาสนจักรและวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

แม้ศาสนจักรจะเด่นชัดขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็ยังมีคนจำนวนมากไม่เข้าใจศาสนจักร บางคนได้รับการสอนให้ระแวงศาสนจักรและเชื่อทัศนคติในแง่ลบเกี่ยวกับศาสนจักร

โดยไม่สงสัยแหล่งที่มาและความถูกต้อง มีข้อมูลผิดๆ และความสับสนมากมาย เกี่ยวกับศาสนจักรและจุดยืนของศาสนจักร นี่เป็นมาตั้งแต่สมัยของศาสนาดพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ

โจเซฟ สมิธเขียนประวัติของท่านส่วนหนึ่งก็ “เพื่อกำจัดอคติในความคิดของสาธารณชน, และให้ข้อเท็จจริงแก่คนทั้งปวงที่ค้นหาความจริง” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:1) เป็นเรื่องจริงที่มักจะมีคนบิดเบือนความจริงและเจตนาตีความคำสอนของศาสนจักรผิดๆ แต่คนส่วนใหญ่ที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับศาสนจักรต้องการเพียงเข้าใจ คนมีใจเที่ยงธรรมเหล่านี้อยาการู้เรื่องของเราจริงๆ

ความเด่นชัดและชื่อเสียงที่เพิ่มขึ้นของศาสนจักรเสนอโอกาสอันน่าทึ่งบางอย่างให้แก่สมาชิกของเรา เราสามารถช่วย “กำจัดอคติในความคิดของสาธารณชน” และแก้ไขข้อผิดพลาดๆ ที่พูดถึงเราอย่างที่เราไม่ได้เป็นที่สำคัญว่านั่นคือ เราสามารถบอกได้ว่าเราเป็นใคร

มีหลายสิ่งที่เราทำได้—ที่ท่านทำได้—เพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนจักร ถ้าเราทำด้วยวิญญาณเดียวกันและปฏิบัติ

ตัวแบบเดียวกับที่เราทำเมื่อเราเป็นเจ้าของโอเพ่นเฮาส์พระวิหาร มิตรสหายและเพื่อนบ้านจะเข้าใจเราดีขึ้น ความระแวงของพวกเขาจะจางหายไป ทศนคติในแง่ลบจะหมดไป และพวกเขาจะเริ่มเข้าใจศาสนจักรอย่างที่เป็นจริง

ข้าพเจ้าขอเสนอแนวคิดบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่เราทำได้

หนึ่ง เราต้องกล้าประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์ เราต้องการให้ผู้อื่นรู้ว่าเราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์มนุษย์ทั้งหมด พระชนม์ชีพและคำสอนของพระองค์คือหัวใจของพระคัมภีร์ไบเบิล และหนังสือเล่มอื่นที่เราถือคือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พันธสัญญาเดิมเตรียมสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์บนโลก พันธสัญญาใหม่อธิบายการปฏิบัติศาสนกิจบนโลก พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานที่สองถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนโลก พระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อประกาศให้พระกิตติคุณของพระองค์เป็นรากฐานสำหรับมวลมนุษย์เพื่อให้ลูกทุกคนของพระองค์เป็นเจ้าของได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์และคำสอนของพระองค์จากนั้นพระองค์ทรงส่งพระชนม์ชีพเพื่อเป็น

พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา โดยผ่านองค์พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ความรอดของเราจะเกิดขึ้นได้ นี่คือเหตุที่เราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์มนุษย์ทั้งหมด จุดหมายนิรันดร์ของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์เสมอ การเชื่อในพระองค์และยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระเจ้า และพระอาจารย์ของเราเป็นเรื่องนำยินดี

เราเชื่อด้วยว่าโดยผ่านพระคริสต์เท่านั้นที่เราจะพบความพอใจ ความหวัง และความสุขสูงสุด—ทั้งในชีวิตนี้และในนิรันดร์

หลักคำสอนของเราตามที่สอนไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน เน้นว่า “ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ดื่มน้ำพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูกฎ พระบิดาตรัสดังนี้: ‘เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์’ (2 เนไฟ 31:20)

เราประกาศความเชื่อของเราในพระเยซูคริสต์และยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์จะประทานพรเราและทรงนำทางเราในความพยายามทั้งหมด ขณะเราทำงานที่นี้ในโลก พระองค์จะทรงเพิ่มพลังกำลังและทำให้เราเกิดสันติสุขในยามยากลำบาก สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาในพระองค์ผู้เป็นเจ้าของศาสนจักร

สอง จงเป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมต่อผู้อื่นหลังจากเราประกาศความเชื่อแล้ว เราต้องทำตามแนะนำที่ให้แก่เราใน 1 ทิโมธี 4:12 “แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์”

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเรื่องความสำคัญของการเป็นแบบอย่างในความเชื่อของเราโดยตรัสว่า “จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16)

ชีวิตเราควรเป็นแบบอย่างของความ

ดีงามและคุณธรรมขณะที่เราพยายามเลียนแบบอย่างของพระองค์ให้โลกเห็นงานดีของเราแต่ละคนจะนำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรของพระองค์ ขณะที่เราทุ่มเททำดี เป็นชายและหญิงที่น่ายกย่องและซื่อตรง แสงสว่างของพระคริสต์จะสะท้อนในชีวิตเรา

ข้อต่อไป พูดถึงศาสนจักรในวิถีชีวิตประจำวันของเรา เราได้รับพรที่มีโอกาสมากมายให้แบ่งปันความเชื่อของเรากับผู้อื่น เมื่อคนใกล้ตัวและเพื่อนร่วมงานซักถามเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาของเรา พวกเขากำลังเชื่อเชิญเราให้แบ่งปันว่าเราเป็นใครและเราเชื่ออะไร พวกเขาอาจจะสนใจหรือไม่สนใจศาสนจักรก็ได้ แต่พวกเขาจะสนใจอยากรู้จักเราให้ลึกซึ้งขึ้น

คำแนะนำของข้าพเจ้าคือ ขอให้ท่านยอมรับคำเชิญเชิญของพวกเขา มิตรสหายของท่านไม่ได้เชิญท่านให้สอน สั่งสอน อรรถาธิบาย หรือแนะนำ จงให้พวกเขาได้สนทนาสองทาง—แบ่งปันบางสิ่งเกี่ยวกับความเชื่อของศาสนาเราแต่ถามพวกเขาเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขา ประเมินระดับความสนใจของพวกเขาจากคำถามที่พวกเขาถาม ถ้าพวกเขาถามคำถาม

หลายข้อ จงเน้นการสนทนาไปที่การตอบคำถามเหล่านั้น จำไว้เสมอว่าให้พวกเขาถามดีกว่าให้ท่านบอก

สมาชิกบางคนดูเหมือนต้องการเก็บเรื่องการเป็นสมาชิกในศาสนจักรไว้เป็นความลับ พวกเขาไม่เหตุผลส่วนตัว อาทิ พวกเขาอาจเชื่อว่าพวกเขาไม่อยู่ในฐานะจะแบ่งปันความเชื่อได้ บางทีพวกเขาอาจกลัวตอบผิดหรือกลัวถูกถามคำถามที่พวกเขาตอบไม่ได้ ถ้าท่านคิดเช่นนั้น ข้าพเจ้ามีคำแนะนำบางอย่างให้ท่าน ขอเพียงจดจำถ้อยคำของยอห์น “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย” (1 ยอห์น 4:18) ถ้าเราเพียงแต่รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้าน เราได้รับสัญญาว่าเราจะเอาชนะความกลัวของเรา

ถ้าเมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านเข้า Mormon.org ซึ่งเป็นเว็บไซต์ศาสนจักรสำหรับคนที่สนใจ จะเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักร ท่านจะเห็นสมาชิกอัฟโหลดข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง พวกเขากำลังสร้างโพรไฟล์ออนไลน์เพื่ออธิบายว่าพวกเขาเป็นใครและเหตุใดความเชื่อทางศาสนาจึงสำคัญต่อพวกเขา พวกเขาเล่าพูดถึงความเชื่อของตน

เราควรเห็นคุณค่าและดำเนินการสนทนาเช่นนั้นด้วยความรักเหมือนพระคริสต์ น้ำเสียงของเรา ไม่ว่าจะพูดหรือเขียนควรอบอุ่นและมีมารยาท ไม่ว่าจะผู้อื่นจะตอบสนองเช่นไรเราควรซื่อสัตย์ เปิดใจและพยายามพูดให้ชัดเจน เราเพียงหลีกเลี่ยงการโต้แย้งหรือการขัดแย้งทุกรูปแบบ

อัครสาวกเปโตรอธิบายว่า “แต่เพราะพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นบริสุทธิ์ ท่านทั้งหลายจงประพฤติให้บริสุทธิ์พร้อมทุกประการ” (1 เปโตร 1:15)

“รูปแบบการสนทนา” ในปัจจุบันดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อยๆ เราขอกระตุ้นทั้งคนอายุน้อยและมากให้ใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อทางสังคมแบ่งปันความเชื่อทางศาสนาของพวกเขา

ขณะที่ท่านใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ ท่านอาจเข้าไปมีส่วนในการสนทนาเกี่ยวกับศาสนจักรเมื่อพระวิญญูญาณทรงนำ อย่าลืมนึกที่จะเพิ่มเติมความคิดเห็นของท่านเข้าไปในการสนทนาเหล่านี้

ข่าวสารพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่เหมือนเรื่องอื่นที่ท่านเคยแบ่งปันให้กับผู้อื่น ในยุคข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีค่าที่สุดในบรรดาข้อมูลในโลก ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับคุณค่าของข่าวสารพระกิตติคุณ นั่นคือไข่มุกอันล้ำค่า (ดู มัทธิว 13:46)

เมื่อพูดเกี่ยวกับศาสนจักร เราพยายามทำให้ฟังดูดีกว่าที่เป็นอยู่ เราไม่ต้องโฆษณาชวนเชื่อ เราเพียงถ่ายทอดข่าวสารอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา ถ้าเราจะเปิดช่องการสื่อสาร ข่าวสารพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์จะพิสูจน์ตนเองต่อคนที่พร้อมจะรับ

บางครั้งมีความแตกต่างอย่างมาก—ช่องว่างของความเข้าใจ—ระหว่างประสบการณ์ที่เราได้รับข้างในศาสนจักรกับที่คนอื่นมองจากข้างนอก นี่คือเหตุผลหลักที่เราจัดโอเพ่นเฮาส์พระวิหารก่อนอุทิศพระวิหารแต่ละแห่ง สมาชิกที่อาสาทำงานโอเพ่นเฮาส์พระวิหารกำลังพยายามช่วยให้ผู้อื่นเห็นศาสนจักรอย่างที่พวกเขาเห็นจากข้างใน พวกเขาตระหนักว่าศาสนจักรคืองานอัศจรรย์แม้การอันน่าพิศวง และพวกเขาต้องการให้ผู้อื่นรู้เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำเช่นเดียวกัน

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านจะ

ตอบรับคำเชิญให้แบ่งปันความเชื่อและความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ วิญญูณของความรักและความกล้าหาญจะอยู่เป็นเพื่อนท่านเสมอ เพราะ “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย” (1 ยอห์น 4:18)

นี่เป็นยุคที่โอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้กับผู้อื่นมีมากขึ้น ขอให้เราเตรียมตัวใช้ประโยชน์จากโอกาสที่ให้เราแบ่งปันความเชื่อ ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ลเตอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง

เราเองต้องถูกเกณฑ์

ข้าพเจ้าขอจากชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคน ไม่ว่าอายุมากหรือน้อย ให้เข้มแข็งมากขึ้นและอุทิศตนมากขึ้นในการประกาศ... ประกาศ เพื่อความดี เพื่อพระกิตติคุณ เพื่อพระผู้เป็นเจ้า

ล นวิญญานของเพลงสวดที่ปลุกเร้าใจและกับคำสวดอ่อนวอนเปิดที่เปี่ยมด้วยวาทศิลป์ของเอ็ลเตอร์ริชาร์ด จี. อิงค์ลีย์ที่อยู่หัวใจ พี่น้องชาย คินนี่ข้าพเจ้าอยากจะทำอย่างตรงไปตรงมา ข้าพเจ้าจะพูดอย่างเปิดเผยกับเยาวชนชายฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนด้วย

เมื่อเราพูดถึงความยิ่งใหญ่แห่งนิมิตแรกของโจเซฟ สมิท บางครั้งเราพูดถึงเล็กน้อยถึงการเผชิญหน้าที่เป็นอันตรายซึ่งเกิดขึ้นก่อนนิมิต การเผชิญหน้านั้นมีจุดประสงค์ถ้าเป็นไปได้จะทำลายเด็กหนุ่ม แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตามสิ่งนั้นเกิดขึ้นเพื่อจะสกัดกั้นการเปิดเผยที่จะมีต่อมา เราไม่พูดถึงปฏิบัติเกินกว่าที่จำเป็น และข้าพเจ้าไม่ชอบพูดถึงเขาเลย แต่ประสบการณ์ของโจเซฟหนุ่มเดือนเราผู้ชายทุกคน รวมถึงเยาวชนชายด้วย ซึ่งอยู่ในที่ประชุมนี้ ถึงสิ่งที่จะต้องจดจำ

ข้อหนึ่ง ซาตานหรือลูซิเฟอร์หรือบิดาแห่งความเท็จ—ไม่ว่าท่านจะเรียกชื่อเขาอย่างไร—มีอยู่จริง เป็นการมีตัวตนของความชั่วร้าย เจตนาของเขาคือความมุ่งร้าย และเขาตัวสั้นเมื่อแสงสว่างแห่งการไถ่ปรากฏทันทีที่คิดถึงความจริง ข้อสอง เขาต่อต้านความรักของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด การขดใช้ของพระเยซูคริสต์ และงานแห่งสันติสุขและความรอด เขาจะต่อสู้กับสิ่งเหล่านี้ทุกเมื่อ ทุกที่ซึ่งเขาทำได้ เขารู้ว่าเขาจะพ่ายแพ้และถูกขับไล่ในที่สุด แต่เขาตั้งใจจะพาผู้คนไปกับเขาให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

แล้วกลยุทธ์ของมารในการต่อสู้คืออะไรเมื่อมีชีวิตนรันดรเป็นเดิมพัน ประสบการณ์ในป่าศักดิ์สิทธิ์สอนเรื่องนี้แก่เราอีกครั้ง โจเซฟบันทึกว่าด้วยความพยายามที่จะหยุดยั้งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ลูซิเฟอร์พยายามใช้ “อิทธิพลที่น่าประหลาด

เช่นนั้นเหนือข้าพเจ้าเพื่อจะผูกมัดข้าพเจ้าไว้จนพูดไม่ได้”¹

ดังที่ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์สอนในเช้านี้ ซาตานคร่ำครวญเราโดยตรงไม่ได้ นั่นคือหนึ่งในบรรดาหลายสิ่งที่เราทำไม่ได้ แต่ที่แน่ๆ ก็คือความพยายามของเขาที่จะหยุดงานนี้จะเกิดผลถ้าเราสามารถผูกมัดผู้คนที่ยึดมั่นไว้ได้ พี่น้องชาย ถ้านี่คือเหตุผล คินนี่ข้าพเจ้ามองหาชายทั้งหนุ่มและสูงวัย ที่เป็นห่วงเรื่องการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่วร้ายให้มามีส่วนร่วมและเอ่ยปากพูด เราอยู่ในสงครามและในเวลาอีกไม่กี่นาทีต่อไปนี้ ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนคัดเลือกคนที่อาสาเข้าร่วม

ข้าพเจ้าจำต้องฮัมเพลง “เราเองต้องถูกเกณฑ์” สักสองสามท่อนใหม่ ท่านรู้จักท่อนที่ร้องว่า “เรากำลังรอทหารใครจะอาสาวันนี้?”² แน่นอน สิ่งสำคัญของการเรียกมาต่อสู้คือว่าเรา *ไม่ได้* ขออาสามายิงปืนหรือขว้างระเบิดมือ เราต้องการกองทัพของผู้ที่มี “พระคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า”³ เป็นอาวุธ ดังนั้นคินนี่ข้าพเจ้ากำลังมองหาผู้สอนศาสนาผู้ที่ไม่ได้อาสาผูกมัดตนเองแต่จะอ้าปากและพูดสิ่งอัศจรรย์ด้วยพระวิญญานของพระเจ้าและอำนาจฐานะปุโรหิตของพวกเขา คำพูดเช่นนี้ พี่น้องชายในสมัยแรกๆ สอนว่า จะเป็นวิธีซึ่ง “เคยทำและจะทำงานอันยิ่งใหญ่”⁴ ของศรัทธา

ข้าพเจ้าขอให้เยาวชนชายฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนตั้งใจนั่งฟัง ข้าพเจ้าขอเล่าเรื่องเปรียบเทียบในเชิงกีฬาให้ท่านฟัง นี่คือการแข่งขันระหว่างความเป็นกับความตายเยาวชนชาย ดังนั้นข้าพเจ้าจะยืนตรงหน้า

ท่าน ประคิดติดกัน โดยข้าพเจ้าจะพูดด้วยเสียงที่มีไฟพอที่จะเผาไหม้คิ้วของท่าน เหมือนกับที่โค้ชทำเมื่อการแข่งขันใกล้จบและชัยชนะคือทุกสิ่งทุกอย่าง โดยที่การแข่งขันแขวนอยู่บนเส้นด้าย สิ่งที่โค้ชคนนี้จะบอกท่านก็คือ ถ้าจะแข่งในเกมนี้ บางท่านจะต้องมีความสะอาดทางศีลธรรมมากกว่าที่ท่านมีอยู่ในตอนนี้ ในการต่อสู้นี้ระหว่างความดีและความชั่ว ไม่มีใครเล่นให้ปฏิบัติเมื่อมีการล่อลวงมาถึงจากนั้นคาดหวังว่าจะแต่งตัวเพื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พระวิหารและในเวลาเผยแผ่ราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพื่อนเยาวชนของข้าพเจ้า ท่านก็ไม่สามารถทำได้ พระผู้เป็นเจ้าจะถูกล้อเลียนไม่ได้

ดังนั้นคืนนี้ เรา ท่านกับข้าพเจ้า มีเรื่องยุ่งยากใจ เรามีเยาวชนชายวัยฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่อยู่ในบันทึกของศาสนจักรนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้ที่สามารถสมัครทำงานรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาจำนวนหลายหมื่นคน แต่การทำทนายก็คือการให้มัคนายกผู้สอน และปุโรหิตมีความแข็งแกร่งและมี

ค่าความมากพอที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์และรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ดังนั้นเราต้องการเยาวชนชายที่อยู่ในทีมแล้วให้ อยู่ ในทีมต่อไปและหยุดเลี้ยงลูกออกนอกสนามในยามที่เราต้องการให้ท่านเข้าไปแข่งและเล่นอย่างสุดความสามารถในการแข่งขันกีฬาทุกประเภทที่ข้าพเจ้ารู้จัก มีเส้นขีดไว้บนพื้นหรือในสนามให้นักกีฬาทุกคนอยู่ในเส้นเพื่อแข่งขัน และพระเจ้าทรงขีดเส้นของความมีค่าควรสำหรับผู้ที่ได้รับเรียกให้ทำงานกับพระองค์ในงานนี้ ไม่มีผู้สอนศาสนาคนใดจะไม่กลับใจจากการล่อลวงละเมิดทางเพศหรือใช้ภาษาไม่สุภาพหรือหมกมุ่นอยู่กับสื่อลามกและจากนั้นหวังว่าจะทำทนายผู้อื่นให้กลับใจจากสิ่งเดียวกัน ท่านไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ พระวิญญูญาณจะไม่อยู่กับท่านและเมื่อท่านพูดสิ่งเหล่านี้ท่านจะพูดได้ไม่เต็มปาก ท่านไม่สามารถเดินบนเส้นทางที่ลี้โฮเรียกว่า “ทางที่ต้องห้าม”⁵ และคาดหวังจะแนะนำผู้อื่นไป “ทางคับแคบและแคบ”⁶—สิ่งนี้ไม่สามารถทำได้

แต่มีคำตอบสำหรับการทำทนายนี้ให้ท่านเท่ากับมีให้ผู้สนใจที่ท่านจะไปหาไม่ว่าท่านจะเป็นใครและไม่ว่าท่านเคยทำอะไร ท่านสามารถได้รับการให้อภัย เยาวชนชายทุกคนสามารถละทิ้งการล่อลวงละเมิดที่ท่านกำลังเผชิญ สิ่งนี้คือ “ปาฏิหาริย์ของการให้อภัย” ปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แต่ท่านจะทำได้หากไม่มีคำมั่นสัญญาอันแข็งขันต่อพระกิตติคุณ และท่านจะทำได้หากไม่กลับใจในเรื่องที่จำเป็น ข้าพเจ้าขอให้ท่านเยาวชนชายจงแข็งขันและสะอาด หากจำเป็น ข้าพเจ้าขอให้ท่าน *เป็นคน เข้มแข็ง และ เป็นคน ที่สะอาด*

บัดนี้ พี่น้องชาย เราพูดอย่างตรงไปตรงมากับท่าน สิ่งใดที่พูดเป็นนัยดูเหมือนจะไม่ค่อยเกิดผล เราพูดตรงไปตรงมาเพราะชาตานเป็นสัตว์ภาวะที่มีอยู่จริงซึ่งคอยทำลายท่าน ท่านเผชิญกับอิทธิพลของเขาในอายุน้อยลงเรื่อยๆ ดังนั้นเราจับท่านไว้และร้องตะโกนดังที่เราารู้ว่า

ฟังเสียงโรมรันสนั่นศึกก๊กอองปฐพี มาร่วมเหล่าซี มาร่วมเหล่าซี⁷

สหายรุ่นเยาว์ของข้าพเจ้า เราต้องการผู้สอนศาสนาอีกหลายแสนคนในวันเวลาข้างหน้า พวกเขาจะต้องมาจากฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่เพิ่มขึ้น ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้ง แข็งขัน สะอาดและมีค่าควรในการรับใช้

ถึงผู้ที่เคยรับใช้หรือกำลังรับใช้ เราขอขอบคุณสำหรับความดีที่ท่านทำและสำหรับชีวิตที่ท่านได้สัมผัส ขอให้ท่านได้รับพร! เรายอมรับว่ามีบางคนผู้หวังมาตลอดชีวิตที่จะรับใช้งานเผยแผ่แต่เพราะเหตุผลทางสุขภาพหรืออุปสรรคอื่นที่เกินกว่าพวกเขาจะควบคุมได้ ทำให้พวกเขาไม่สามารถทำได้ เราภูมิใจที่จะสรรเสริญคนกลุ่มนี้อย่างเปิดเผย เราทราบถึงความปรารถนาของท่านและเรายกย่องการอุทิศตนของท่าน เราชรักและชื่นชมท่าน ท่าน “อยู่ในทีม” และท่านจะอยู่ตลอดไป ถึงแม้ท่านได้รับอนุญาตอย่างสมเกียรติไม่ต้องรับใช้เต็มเวลา แต่เราต้องการพวกท่านที่เหลืออยู่

บัดนี้พี่น้องฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอย่างนึ่งยิ้มอย่างสบายใจ ข้าพเจ้ายังพูดไม่จบ เราต้องการคู่สามีภรรยาหลายพันคู่รับใช้ในคณะเผยแผ่ของศาสนจักร ประธานคณะเผยแผ่ทุกคนวิงวอนขอพวกเขามารับใช้ ไม่ว่าพวกเขาจะใช้ที่ใด คู่สามีภรรยาของเราทำให้งานเติบโต ซึ่งคนอายุ 19 ปี จำนวนเท่าใดก็ตามหรือจะแก่เท่าใดก็ตามไม่สามารถทำได้

เพื่อสนับสนุนให้มีคู่สามีภรรยาจำนวนมากขึ้นในการรับใช้ ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสองทำสิ่งที่กล้า-

หาญที่สุดและมีน้ำใจมากที่สุดเท่าที่เคยเห็นในงานเผยแผ่ใน 50 ปีที่ผ่านมา ในเดือนพฤษภาคมปีนี้เป็นฐานะปุโรหิตในสนามเผยแผ่ได้รับแจ้งว่าค่าที่พักอาศัยสำหรับคู่สามีภรรยา (และเราพูดถึงค่าที่พักอาศัย *เท่านั้น*) จะได้รับการสนับสนุนจากเงินทุนงานเผยแผ่ของศาสนจักรถ้าค่าใช้จ่ายเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในต่อเดือน ช่างเป็นพรอย่างยิ่ง ความช่วยเหลือจากสวรรค์นี้มีให้กับค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่สุดที่คู่สามีภรรยาของเราเผชิญในงานเผยแผ่ของพวกเขา เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ได้พิจารณาด้วยว่างานเผยแผ่ของคู่สามีภรรยาสามารถใช้เวลา 6 หรือ 12 เดือน เช่นเดียวกับธรรมเนียมปฏิบัติที่ใช้เวลา 18 หรือ 23 เดือน มีการแสดงออกที่ยอดเยียมอีกอย่างหนึ่งคือมีการอนุญาตให้คู่สามีภรรยากลับบ้านเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองสำหรับเหตุการณ์วิกฤติของครอบครัว และเลิกกังวลว่าท่านจะต้องไปเคาะประตูหรือมีตารางเวลาเช่นเดียวกับคนหนุ่มอายุ 19 ปี เราไม่ได้ขอให้ท่านทำเช่นนั้นแต่เรามีสิ่งต่างๆ มากมายให้ท่านทำ โดยให้อิสระแก่ท่านว่าจะทำอย่างไร

พี่น้องชายทั้งหลาย ด้วยเหตุผลว่าสุขภาพของท่านไม่แข็งแรงพอ ปัญหาทางครอบครัว หรือทางเศรษฐกิจ เราทราบว่าบางท่านไม่สามารถไปได้ในตอนนี้นี้อาจไปไม่ได้เลย แต่ถ้าวางแผนสักเล็กน้อยบางท่านสามารถไปได้

อธิการและประธานสเตค จงสนทนาถึงความต้องการนี้ในสภาและการประชุมใหญ่ของท่าน จงนั่งบนยกพื้นในการประชุมของท่านและมองไปที่ผู้เข้าร่วมประชุม *มอนทรีออล ควิเบก, แคนาดา*

ร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อจะได้รับ
 ความรู้สึกว่าใครสมควรได้รับการเรียก
 จากนั้นปรึกษากับพวกเขาและช่วยให้
 พวกเขากำหนดวันรับใช้ พี่น้องชาย เมื่อ
 สิ่งนี้เกิดขึ้น จงบอกภรรยาของท่านว่าถ้า
 ท่านจะสามารถละทิ้งเก้าอี้ในวมและริโมท
 คอนโทรลได้หลายเดือน พวกเขาจะสามารถ
 ละทิ้งหลานได้เช่นกัน หลานๆ ที่น่ารักจะ
 สบายดีและข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะทำ
 บางสิ่งให้พวกเขาในการรับใช้พระเจ้าซึ่ง
 ชั่วกับชั่วกัลป์ ท่านจะไม่มีวันทำได้ถ้าท่าน
 อยู่บ้านคอยแต่เฝ้าดูพวกเขา ของขวัญอัน
 ประเสริฐคือที่ปู่ย่าตายายสามารถให้หลาน
 ได้มากกว่าการพูดด้วยคำพูดและการกระ-
 ทำว่า “ในครอบครัวนี้ เรายังใช้เป็นผู้สอน
 ศาสนา”

งานสอนศาสนาไม่ใช่สิ่งเดียวที่เราต้อง
 ทำในศาสนจักรที่กว้างใหญ่นี้ แต่เกือบทุก
 สิ่งที่เราต้องทำนั้นขึ้นอยู่กับผู้คนที่ฟังพระ
 กิตติคุณของพระเยซูคริสต์และเข้าร่วมกับ
 ศาสนาเรา ก่อน แน่แน่นอนว่านั่นคือสาเหตุที่
 พระบัญชาสุดท้ายของพระเยซูที่ประทาน
 แก่อัครสาวกสิบสองจึงเรียบง่ายว่า—“เจ้า
 ทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้
 รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา
 พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”^{๑๘} หลัง
 จากสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น พรแห่งพระ
 กิตติคุณที่เหลือจึงจะมาอย่างเต็มที่—
 ความเป็นหนึ่งเดียวของครอบครัว โปกรวม
 เยาวชน คำสัญญาของฐานะปุโรหิต และ
 ศาสนพิธีที่นำไปสู่พระวิหาร ดังที่นีไฟ
 เป็นพยาน สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าคน
 นั้นจะ “เข้าไปใน . . . ประตู”^{๑๙} เพราะทุกสิ่ง
 ที่จำเป็นต้องทำควบคู่ไปกับหนทางสู่ชีวิต

นิรันดร์ เราต้องการผู้สอนศาสนาจำนวน
 มากเพื่อเปิดประตูนั้นและช่วยผู้คนให้
 เข้าไป

ข้าพเจ้าขอจากชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
 ทุกคน ไม่ว่าอายุมากหรือน้อย ให้เข้มแข็ง
 มากขึ้นและอุทิศตนมากขึ้นในการประกาศ
 ไม่เพียงแต่ประกาศด้านทานความชั่วร้าย
 และคนคนนั้นผู้เป็นตัวตนของความชั่วร้าย
 แต่ประกาศเพื่อความดี เพื่อพระกิตติคุณ
 เพื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พี่น้องทั้งหลายไม่ว่า
 ท่านจะอายุเท่าไรปลดปล่อยลิ้นของท่าน
 และเฝ้าดูคำพูดของท่านทำงานอัศจรรย์
 ในชีวิตของ “ผู้ที่ถูกกั้นไว้จากความจริง
 เพราะพวกเขาหาวิธีไม่ว่าจะพบได้จากที่
 ไດ”^{๒๐}

*รีบเร่งเข้ายุทธจักรเราเข้าสู่ยิ่ง
 ความจริงเป็นหมวกโล่กันสรรพศัตรู*

*จงยืนเคียงขงทิวพรวีปลิวสง่า!
 เราเปรมปรีดา เปรมปรีดา ยกโยชากลับ
 บ้าน”*

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระ
 อาจารย์ของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15
2. “เราสองต้องถูกเกณฑ์” เพลงสวด
 บทเพลงที่ 127
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:44; ดู
 เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3; มัทธิว 4:4 ด้วย
4. LECTURE ON FAITH (1985), 73.
5. 1 นีไฟ 8:28
6. 2 นีไฟ 31:18
7. เพลงสวด บทเพลงที่ 127
8. มัทธิว 28:19
9. 2 นีไฟ 33:9
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 123:12
11. เพลงสวด บทเพลงที่ 127

โดยอธิการคิธ บี. แมคมุลลิน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอธิการควบคุม

พลังอำนาจของ ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

ท่านและตำแหน่งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่ท่านดำรงอยู่มีความสำคัญ
ยิ่งต่องานของพระบิดาบนสวรรค์กับลูกๆ ของพระองค์และในการเตรียม
แผ่นดินโลกนี้เพื่อรับการเสด็จมาครั้งที่สอง

ในการอบรมเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
ครั้งที่ผ่านมา ประธานโธมัส เอส.
มอนสันย้ำอีกครั้งถึงหน้าที่และ
โอกาสของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน¹
ข้าพเจ้าขอพูดด้วยวิญญาณแห่งคำแนะนำ
เดียวกันนั้นกับท่าน

การทำหน้าที่ให้สมบูรณ์อย่างถูกต้อง
กำหนดจุดหมายปลายทางของผู้คนและ
ประชาชาติ หลักกรรมแห่งหน้าที่เป็นพื้น
ฐานที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับการเตือน
“ดังนั้น, บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของ
ตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการ
กำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจน
สุดความสามารถ”²

ประธานมอนสันอธิบายว่า “การเรียก
ให้ทำหน้าที่อาจเกิดขึ้นอย่างเงียบๆ เมื่อ
เราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตตอบสนองงาน
มอบหมายที่ได้รับ”³ ประธานมอนสัน
อ้างอิงคำพูดของจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

“หน้าที่แรกสุดของท่านคือเรียนรู้พระ
ประสงค์ของพระเจ้าแล้วใช้พลังอำนาจ
และความแข็งแกร่งแห่งฐานะปุโรหิตอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ขยายการเรียกให้
ผู้คนของท่านเห็นจนเขายินดีปฏิบัติตาม”⁴

พระเจ้าของเราตรัสถึงหน้าที่ของพระ
องค์ว่า “เรามีได้มุ่งที่จะทำตามใจของเรา
เอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรง
ใช้เรามา”⁵ “เราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่
เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง
แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระ
องค์ผู้ทรงใช้เรามา”⁶ เพราะพระเยซูคริสต์
ทรงทำหน้าที่ของพระองค์ “มนุษยชาติ
ทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและ
ศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ.”⁷ พี่
น้องชายทั้งหลาย นี่คือมาตรฐานที่เราต้อง
ทำตาม

จากประสบการณ์ข้าพเจ้าสังเกตเห็น
ว่าท่านที่รับใช้เป็นมัคนายก ผู้สอน และ

ปุโรหิตมีความเต็มใจ เชื่อถือได้ และ
สามารถทำหน้าที่ตามที่เราคาดหวังให้
ท่านเป็น เราชื่นชมท่าน ความมีชีวิตชีวา
ของท่านทำให้เรามีชีวิตชีวา ความสามารถ
ของท่านทำให้เรารู้สึกถึง การได้พบปะ
สนทนากับท่านทำให้เรามีกำลังใจวังชา ท่าน
และตำแหน่งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่
ท่านดำรงอยู่มีความสำคัญยิ่งต่องานของ
พระบิดาบนสวรรค์กับลูกๆ ของพระองค์
และในการเตรียมแผ่นดินโลกนี้เพื่อรับการ
เสด็จมาครั้งที่สองของพระบุตรผู้บริสุทธิ์
ของพระองค์ เงามองท่านและหน้าที่ของ
ท่านไกลกว่าอายุของท่าน เปาโลพูดถึง
ท่านว่า “อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความ
หนักแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่าง
แก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการ
ประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และ
ในความบริสุทธิ์”⁸

มาสู่ผู้คนสมัยโบราณตามกาลเวลา
ฐานะปุโรหิตนามว่า อาโรน
โดยผ่านคนเลวี ปุโรหิต และศาสน
พยากรณ์

เป็นพระแก่บุตรธิดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกจึงเสด็จมา
ทรงค้นหาผู้มีนามว่า ยอห์น
ทรงรับบัพติศมาโดยอำนาจเดียวกันนี้
อรรุโณทัยของความรอดจึงเริ่มมี

ด้วยอำนาจเดียวกันนี้ในยุคสุดท้าย
ฟื้นฟูผู้โลกได้อีกครา

ความจริงแห่งพระกิตติคุณจากปฐมผู้

อวสาน

ล้วนบังเกิดขึ้นในจิตวิญญาณ

**ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ความจริงอัน
สูงส่ง**

จงมาจัดเตรียม—

ผู้คนทั้งหลายจะได้รับการไถ่พ้น

โดยผ่านพระบุตรผู้ทรงเป็นที่รักของ

พระผู้เป็นเจ้า

และเขาผู้ใช้อำนาจนี้—

มิใช่เด็กหนุ่มธรรมดาจะทำได้

ด้วยเชื้อคลุมฐานะปุโรหิตที่สวมใส่

เรากล่าวว่า “นี่อย่างไรชายผู้นั้น”

“พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต...แห่งอาโรน, คือการถือฤกษ์แจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และปฏิบัติศาสนพิธีภายนอก, ตัวอักษรของพระกิตติคุณ, บัพติศมาแห่งการกลับใจเพื่อการปลดบาป, ให้สอดคล้องกับพันธสัญญาและพระบัญญัติ”¹⁰ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “เราทำได้ดีที่เดียวในการกระจาย สิทธิอำนาจ ฐานะปุโรหิต เรามีอำนาจฐานะปุโรหิตสถาปนาขึ้นเกือบทุกหนทุกแห่ง...แต่เมื่อมีการกระจาย สิทธิอำนาจ ฐานะปุโรหิตอย่าง

รวดเร็ว ข้าพเจ้าคิดล่วงหน้าไปถึงการกระจาย พลังอำนาจ ฐานะปุโรหิตด้วย”¹¹ เพื่อความผาสุกอันเป็นนิจของบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข

ศาสตราจารย์บอกเราถึงวิธีทำสิ่งนี้โดยที่อ้างอิงจากจอร์จ คิว. แคนนอน ประธานมอนัสากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยากเห็นพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตที่เข้มแข็ง...ข้าพเจ้าอยากเห็นความเข้มแข็งและพลังอำนาจนี้จากฐานะปุโรหิตทุกคน จากผู้นำสูงสุดลงไปจนถึง...มีคนยากซึ่งเล็กสุดและอ่อนนุ่มถ่อมตนที่สุดในศาสนจักรชายทุกคนควรแสวงหาและรับประโยชน์จากการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นความสว่างจากสวรรค์ที่ฉายส่องจิตวิญญาณและให้ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของเขา เกี่ยวกับงาน...ซึ่งเป็นความรับผิดชอบในฐานะปุโรหิตของเขา”¹²

มีคนยาก ผู้สอน หรือปุโรหิตจะทำสิ่งใดเพื่อให้ได้รับวิญญาณแห่งการเปิดเผยและขยายการเรียกของตน เขาสามารถดำเนินชีวิตในวิธีที่เขาจะรับประโยชน์จาก

พลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งชำระให้สะอาดบริสุทธิ์และไขความเข้าใจให้กระจ่าง

ความสำคัญในเรื่องนี้พบได้ในถ้อยคำของแอลมา “และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่านี่คือระเบียบซึ่งตามนี้ข้าพเจ้าได้รับเรียกมา...เพื่อสั่งสอน...อนุชนรุ่นหลัง...ว่าพวกเขาต้องกลับใจและ เกิดใหม่”¹³ เมื่อคนเกิดใหม่ ใจของเขาเปลี่ยน เขาไม่ปรารถนาสิ่งชั่วร้ายหรือไม่สะอาด เขาารู้สึกถึงความรักอันลึกซึ้งและยังยืนของพระผู้เป็นเจ้า เขาต้องการเป็นคนดีรับใช้ผู้อื่น และรักษาพระบัญญัติ¹⁴

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธอธิบายถึงประสบการณ์ของท่านกับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งนี้ “ความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีคือสันติสุขอย่างแท้จริง ความรักและแสงสว่าง ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่ในจิตวิญญาณของข้าพเจ้าว่าหากข้าพเจ้าทำบาป...บาปนั้นก็ได้รับการให้อภัยแล้ว แน่แน่นอนว่าข้าพเจ้าสะอาดแล้วจากบาป จิตใจของข้าพเจ้าได้รับการสัมผัสและรู้สึกกว่าข้าพเจ้าจะไม่ทำร้ายแม้แต่แมลงตัวกระจิดจิริดที่อยู่

ได้ทำข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวกับว่าต้องการทำความดีที่ทุกหนแห่ง กับทุกคนและทุกสิ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกความใหม่ของชีวิต ความใหม่ของความปรารถนาที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง ไม่มีแม้เศษน้อยนิดของความปรารถนาสิ่งชั่วร้ายหลงเหลืออยู่ในจิตวิญญาณ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นแต่เพียงเด็กเล็กๆ นี่คือความจริง... แต่นี่คืออิทธิพลที่เกิดกับข้าพเจ้าและข้าพเจ้าทราบว่สิ่งนี้มาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ อีกทั้งเป็นพยานที่ดำรงอยู่ตลอดไปถึงการที่ข้าพเจ้ายอมรับพระเจ้า”¹⁵

ดังนั้นเราจึงเรียกพี่น้องชายรุ่นเยาว์ที่ยอดเยี่ยมให้มานะบากบั่นที่จะ “เกิดใหม่”¹⁶ จงสวดอ้อนวอนให้ได้รับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งนี้ในชีวิตท่าน จงศึกษาพระคัมภีร์ จงปรารถนายิ่งกว่าสิ่งใดให้ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและเป็นเหมือนพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ จงชื่นชมความเยาว์วัยของท่านแต่จง “เลิกอาการเด็กเสีย”¹⁷

หลีกเลี่ยงวาทะบาลหูลู่และคำพูดไร้สาระ หลบเลี่ยงความชั่วร้ายทั้งปวง

หลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

กลับใจเมื่อจำเป็น¹⁸

ทั้งหมดนี้จะช่วยให้ท่านเติบโตเป็นลูกผู้ชายที่มีศักดิ์ศรีและวุฒิภาวะ ท่านจะมีความกล้าหาญ คู่ควรแก่การไว้วางใจ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ศรัทธา และคุณความดี มิตรสหายจะชื่นชมท่าน บิดามารดาจะชมเชยท่าน พี่น้องชายฐานะปุโรหิตจะพึ่งพาท่าน เยาวชนหญิงจะนิยมชมชอบท่านและเป็นคนที่ดีขึ้นเพราะท่าน พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะประทานเกียรติแก่ท่าน และประสาทพรการรับใช้ฐานะปุโรหิต

ของท่านด้วย *อำนาจจากเบื้องบน*

พวกเราที่เหลือจะมีส่วนร่วมของเรา ในฐานะบิดาและปู่ เราจะเตรียมท่านสู่การรับใช้ขององอาจในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในฐานะพี่น้องชาย เราจะเป็นแบบอย่างเพื่อให้ท่านทำตาม เราจะเพิ่มความเข้มแข็งในโครัมของท่าน เราจะสนับสนุนฝ่ายประธานโครัมเมื่อพวกเขาใช้กุญแจแห่งการควบคุมของพวกเขา เรา จะจัดหาโอกาสให้ท่านทำหน้าที่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนอย่างเต็มที่และขยายการเรียกของท่านในการทำสิ่งนั้น

ผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน พรอันยิ่งใหญ่จะมาจากศาสนจักร “เทพบุตรโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹⁹ ท่าน จะทำได้เช่นกัน เมื่อท่านพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และปฏิบัติเครื่องหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ชายหญิงและเด็กหนุ่มเด็กสาวจะพยายามกลับใจ เพิ่มพูนศรัทธาที่พวกเขามีต่อพระคริสต์ และมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา

เมื่อท่านอดอาหารและออกไปรับเงิน

บริจาคอดอาหาร สมาชิกจะได้รับการกระตุ้นให้ทำงานของพวกเขาตามแบบอย่าง พระผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าทรงดูแลคนยากจนและคนที่ถูกกดขี่ข่มเหง พระองค์ทรงเชื้อเชิญว่า “จงตามเรามา”²⁰ การรับใช้ของท่านในการดูแลผู้ด้อยโอกาสทำให้เรามีส่วนร่วมในงานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และช่วยให้เราได้รับการอภัยบาปในอดีตของเรา²¹

ขณะที่ท่าน “เยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน”²² จงอย่ากลัวหรืออย่าเขินอาย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยประทานสิ่งที่ท่านจะพูด แสดงประจักษ์พยาน และรับใช้ในชั่วขณะนั้น

ความมานะพยายามของท่านที่จะ “ดูแลศาสนจักรเสมอ”²³ จะเกิดผล มารยาทที่ไม่เสแสร้งของท่านจะสยบใจที่ไม่เลื่อมใส ศรัทธาและคลายการควบคุมของปฏิปกษ์ การเชื้อเชิญผู้อื่นมาโบสถ์กับท่าน มารับส่วนศีลระลึก และมารับใช้กับท่านจะเป็นพรในการต้อนรับผู้ที่หลงหายอยู่ในความมืดซึ่งแสงแห่งพระกิตติคุณอาจจะยังริบหรี่หรือส่องไปไม่ถึง

น้องๆ ที่รักของข้าพเจ้า “อย่าละเลยความสามารถที่มีอยู่ในตัวท่าน”²⁴ ซึ่งท่านรับไว้เมื่อท่านได้รับการประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและได้รับแต่งตั้ง

“พระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา

“อย่าละอายที่จะเป็นพยานฝ่ายองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา... แต่จงมี... ขำวประเสริฐโดยอาศัยฤทธิ์เดชแห่งพระเจ้า

“ผู้ทรง...ให้เรามาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์...ซึ่งทรงประทานแก่เรา ในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่เด็กด้าบรรพมานั้น”²⁵

ศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักของเรา “เรียกท่านมาที่ธงแห่งฐานะปุโรหิต”²⁶ เราเคารพท่าน สวดอ้อนวอนให้ท่าน ยินดีที่ได้รับใช้กับท่าน และน้อมขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของท่านในการปฏิบัติศาสนกิจแห่งความรอดของท่าน

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่า พระผู้เป็นเจ้าของท่านเป็นพระบิดาอันรักของเรานี้และทรงสถิตอยู่บนฟ้าสวรรค์ พระเยซูพระคริสต์คือพระบุตรศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน พระผู้ไถ่ของโลก และท่านในฐานะผู้ดำรงปุโรหิตแห่งอาโรนที่ซื่อสัตย์เป็นบุตรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Thomas S. Monson, General Authority training meeting, Apr. 2010.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:27
3. โรมัส เอส. มอนสัน “การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์แห่งการรับใช้” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2005 หน้า 68
4. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ในรายงานการประชุมใหญ่ เม.ย. 1942 หน้า 14; ดู โรมัส เอส. มอนสัน *เลียโฮนา* พ.ศ. 2005 หน้า 68
5. ยอห์น 5:30
6. ยอห์น 6:38
7. หลักแห่งความเชื่อข้อ 3
8. 1 ทิโมธี 4:12
9. Poem by Keith B. McMullin; see Keith B. McMullin, “Behold the Man,” *Ensign*, Nov. 1997, 42.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:20
11. บอยด์ เค. แพ็คเกอร์ “พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2010 หน้า 7
12. George Q. Cannon, *Deseret Weekly*, Nov. 2, 1889, 593; quoted by Thomas S. Monson in a General Authority training meeting, Apr. 2010.
13. แอลมา 5:19; เน้นตัวเอน
14. See Marion G. Romney, “According to the Covenants,” *Ensign*, Nov. 1975, 71–73.
15. โจเซฟ เอฟ. สมิธ ใน Conference Report ต.ค. 1898 หน้า 66
16. ดู ยอห์น 3:3–7; แอลมา 5:14–21, 49
17. 1 โครินธ์ 13:11
18. ดู 2 ทิโมธี 2:16, 22–26
19. 2 นิโไฟ 32:3
20. ลูกา 18:22; ดู ยอห์น 14:12–14 ด้วย
21. ดู โมไซยาห์ 4:26
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:47
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:53
24. 1 ทิโมธี 4:14
25. 2 ทิโมธี 1:7–9
26. Thomas S. Monson, General Authority training meeting, Apr. 2010.

โดย เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเดลล์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

โอกาสพิเศษ ครั้งหนึ่งในชีวิต

ผ่านทางารับใช้อย่างอุทิศตนและการเสียสละด้วยความเต็มใจของท่าน
งานเผยแผ่ของท่านจะเป็นประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์สำหรับท่าน

เหตุการณ์สำคัญในชีวิตของผู้สอนศาสนาคือการสัมภาษณ์ครั้งสุดท้ายหรือสัมภาษณ์ “จบ” กับประธานคณะเผยแผ่ ช่วงเด่นๆ ในช่วงสำคัญของการสัมภาษณ์จะมีการสนทนาถึงสิ่งซึ่งเป็นประสบการณ์อันน่าจดจำตลอดชีวิตและบทเรียนสำคัญ ที่ได้รับในเวลาเพียง 18-24 เดือน

แม้ว่าประสบการณ์และบทเรียนมากมายเหล่านี้อาจจะดูเป็นเรื่องธรรมดาในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา แต่ผลงานเผยแผ่นั้นก็มีลักษณะเฉพาะตัว ประกอบไปด้วยความท้าทายและโอกาสที่ทดสอบเราตามความต้องการและบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของเรา

ก่อนที่จะจากบ้านบนโลกของเราไปรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เราได้จากบิดามารดาบนสวรรค์มานานมากแล้วเพื่อทำพันธกิจมรดกของเรามาให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เรามีพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงรู้จักเรา—

ความเข้มแข็งและความอ่อนแอ ความสามารถและศักยภาพของเรา พระองค์ทรงทราบว่าประธานคณะเผยแผ่ คู่ สมาชิกและผู้สนใจคนใดที่เราต้องการเพื่อให้เรากลายเป็นผู้สอนศาสนา บิดา สามี และผู้ดำรงฐานะโปรเฟสเซอร์ที่เราสามารถเป็นได้

ศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยมอบหมายหน้าที่ให้ผู้สอนศาสนาภายใต้การนำทางและอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประธานคณะเผยแผ่ที่ได้รับการดูแลใจควบคุมการย้ายในทุกๆ หกสัปดาห์และเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าพระเจ้าทรงทราบอย่างแน่ชัดว่าพระองค์ประสงค์ให้ผู้สอนศาสนาแต่ละคนรับใช้ที่ไหน

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ เอ็ดเดอร์ฮาเวียร์ มิเชียโก จากมาดริด ประเทศสเปน กำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในเอริโซนา ในขณะที่นั้น การเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ที่สหรัฐดูเหมือนเป็นเรื่องไม่ปกติเท่าใดนัก เนื่องจากเด็ก

หนุ่มส่วนใหญ่จากสเปนได้รับการเรียกให้รับใช้ในประเทศของพวกเขาเอง

เมื่อไฟรีไซด์ของสเตคแห่งหนึ่งที่เขาและคู่ของเขาได้รับการเชิญให้เข้าร่วมได้จบลง สมาชิกที่แข็งแกร่งน้อยของศาสนจักรคนหนึ่งได้เข้ามาหาเอ็ดเดอร์มิเชียโก นี่เป็นครั้งแรกที่ชายผู้นี้เข้ามาที่โบสถ์ในเวลาหลายปี โดยมีเพื่อนชวนมา ชายคนนี้ถามเอ็ดเดอร์มิเชียโกว่ารู้จักโฮเซ มิเชียโกจากมาดริดหรือไม่ เมื่อเอ็ดเดอร์มิเชียโกตอบว่าบิดาของเขาชื่อโฮเซ มิเชียโก ชายคนนั้นตื่นเต้น เขาถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นโฮเซ มิเชียโก คนเดียวกัน เมื่อแน่ใจว่าพวกเขาพูดถึงชายคนเดียวกัน สมาชิกที่แข็งแกร่งน้อยคนเริ่มร้องให้ “คุณพ่อของคุณเป็นคนเดียวกับผมให้บัพติศมาตลอดทั้งงานเผยแผ่ของผม” เขาอธิบายเกี่ยวกับงานเผยแผ่ของเขา เขาคิดเสมอว่างานเผยแผ่ของเขาล้มเหลว เขาใช้เวลาทั้งหมดในช่วงที่ไม่แข็งแกร่งในศาสนจักรจมอยู่กับความรู้สึกว่าตนเองบกพร่องและกังวล โดยที่เชื่อว่าเขาได้ทำให้พระเจ้าทรงผิดหวัง

จากนั้นเอ็ดเดอร์มิเชียโกได้อธิบายว่าสิ่งที่ใหม่นี้จะเป็นความล้มเหลวของผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่มีความหมายต่อครอบครัวของเขา เขาได้บอกชายคนนี้ว่าคุณพ่อของเขาบัพติศมาตอนเป็นหนุ่มโสดนั้นได้แต่งงานในพระวิหาร และเอ็ดเดอร์มิเชียโกเป็นลูกคนที่สี่ในบรรดาลูกหกคน และว่าลูกชายทั้งหมดสามคนและลูกสาวอีกหนึ่งคนรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา และทั้งหมดยังคงแข็งแกร่งในศาสนจักร และทุกคนที่แต่งงานแล้วได้ผืนกในพระวิหาร

อดีตผู้สอนศาสนาที่แข็งขันน้อยคนนั้น ก็เริ่มละอื่น ผ่านทางความพยายามของเขา เขาเรียนรู้แล้วในเวลาที่มีหลายชีวิตได้รับพร และพระเจ้าทรงส่งเฮลเดอร์คนหนึ่งจากมาดริด สเปน มาไกลถึงไฟร์ไซด์ในแอริโซนาเพื่อบอกเขาว่าเขาไม่ได้ล้มเหลว พระเจ้าทรงทราบพระองค์ทรงประสงค์ให้ผู้สอนศาสนาแต่ละคนรับใช้ที่ไหน

ไม่ว่าพระเจ้าอาจเลือกประทานพรเรา ระหว่างช่วงเวลานานเผยแผ่แบบใด พรของการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาก็ไม่ได้กำหนดให้จบลงเมื่อประธานสวดปลอบใจงานเผยแผ่ของท่านเป็นการฝึกอบรมเพื่อช่วงเวลาที่เหลือของชีวิต ประสบการณ์ บทเรียน และประจักษ์พยานที่รับมาผ่านการรับใช้ที่ซื่อสัตย์มีไว้เพื่อเป็นรากฐานอันมีศูนย์กลางอยู่บนพระกิตติคุณซึ่งจะคงอยู่ตลอดทั้งมรรตัยและสู่ชั่ววันรันดร

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้พรดำเนินต่อไปหลังจากงานเผยแผ่ มีเงื่อนไขต่างๆ ที่ต้องทำตาม ในหลักคำสอนและพันธสัญญาบอกว่า “เพราะคนทั้งปวงที่ปรารถนาได้รับพรจากมือเราจะปฏิบัติตามกฎซึ่งกำหนดไว้สำหรับพรนั้น และเงื่อนไขในนั้น” (คพ. 132:5) มีการสอนหลักธรรมนี้ผ่านทางเรื่องราวในอพยพ

หลังจากรับมอบหมายหน้าที่จากพระเจ้า โมเสสกลับไปอียิปต์เพื่อนำลูกหลานของอิสราเอลออกจากความเป็นเชลย ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าก็ไม่ทำให้พวกเขาได้รับอิสรภาพที่นำไปสู่ภัยพิบัติครั้งที่สิบซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย: “เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไปในประเทศอียิปต์ และเราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมดในประเทศอียิปต์” (อพยพ 12:12)

เพื่อปกป้องจาก “ผู้สังหาร” (ข้อ 23) พระเจ้าทรงบัญชาผู้คนของพระองค์ให้

ถวายเป็นเครื่องบูชา ลูกแกะที่ “ปราศจากตำหนิ” (ข้อ 5) และเก็บเลือดจากการพลีบูชา จากนั้นพวกเขา “นำเอาเลือด” และทาไว้ที่ทางเข้าบ้านแต่ละหลัง—“ไม่วงกบประตูทั้งสองข้างและ...ไม่ข้างบน” (ข้อ7)—เพราะสัญญาว่า “เมื่อเราเห็นเลือดนั้น เราจะผ่านเว้นเจ้าทั้งหลายไป จะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่เจ้า” (ข้อ13)

“แล้วคนชาติอิสราเอลก็ไปทำตามคำสั่งทุกประการ” (ข้อ 28) พวกเขาถวายเป็นเครื่องบูชา เก็บเลือด และทาเลือดที่บ้านของพวกเขา “ในเวลาเที่ยงคืน พระเจ้าทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์” (ข้อ 29) โมเสสและผู้คนของเขาได้รับการปกป้องตามคำสัญญาของพระเจ้า

เลือดที่ใช้โดยชาวอิสราเอล อันเป็นสัญลักษณ์ของการชดใช้ในอนาคตของพระผู้ช่วยให้รอด เป็นผลผลิตจากการพลีบูชาที่พวกเขาถวายเป็นเครื่องบูชา อย่างไรก็ตาม การ

พลีบูชาและเลือดเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอเพื่อได้รับพรที่สัญญาไว้ หากปราศจากการทาเลือดไว้ที่วงบประตูการพลีบูชานั้นก็เปล่าประโยชน์

ประธานโทมัส เอส. มอนสันสอนว่า “งานสอนศาสนาเป็นงานที่ยาก ต้องใช้พลังงานของคนใดคนหนึ่ง ดึงเอาความสามารถของคนคนหนึ่ง และเรียกร้องความพยายามที่สุดของคนใดคนหนึ่งออกมา... ไม่มีงานใดที่จำเป็นต้องใช้เวลายาวนานหลายชั่วโมงหรือการอุทิศตนที่ยิ่งใหญ่หรือการเสียสละและการสวดอ้อนวอนอย่างมากมายเช่นนี้” (“That All May Hear,” *Ensign*, May 1995, 49)

เนื่องจากผลของการเสียสละนั้น เรากลับจากงานเผยแผ่พร้อมกันของประทานของเราเอง ของประทานแห่งศรัทธา ของประทานแห่งประจักษ์พยาน ของประทานแห่งความเข้าใจบทบาทของพระวิญญาณของประทานแห่งการศึกษาพระกิตติคุณทุกวัน ของประทานแห่งการได้รับใช้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ของประทานที่ถูกห่อไว้อย่างดีในพระคัมภีร์ที่หลุดลุ่ย หนังสือ สั่งสอนกิตติคุณของเรา ที่ยับเยิน บันทึกประจำวันของผู้สอนศาสนา และใจที่เต็มไปด้วยความขอบคุณ อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับกับลูกหลานของอิสราเอล พรอันต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนานั้นจำเป็นต้องได้รับการนำไปปฏิบัติหลังจากการเสียสละ

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ขณะที่ซิสเตอร์วัตเดลล์ และข้าพเจ้าดูแลคณะเผยแผ่บาร์เซโลนา สเปน ข้าพเจ้าให้งานมอบหมายชิ้นสุดท้ายแก่ผู้สอนศาสนาแต่ละคนระหว่างการ

สัมภาษณ์ครั้งสุดท้ายของพวกเขา ทันทีที่พวกเขาถึงกลับบ้าน ขอให้พวกเขาใช้เวลาพิจารณาบทเรียนและของประทานต่างๆ ที่พระบิดาในสวรรค์มอบให้พวกเขา ข้าพเจ้าขอให้เขาเขียนรายการและพิจารณา ร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าจะนำบทเรียนเหล่านี้มาใช้กับชีวิตหลังจากเผยแผ่ได้ดีที่สุดอย่างไร—บทเรียนที่จะส่งผลต่อทุกๆ ด้านในชีวิตของพวกเขา: การศึกษา และการเลือกอาชีพ การแต่งงานและลูกๆ การรับใช้ศาสนจักรในอนาคต และที่สำคัญที่สุด พวกเขาจะยังคงเป็นคนแบบใดต่อไป และการพัฒนาอันต่อเนื่องของพวกเขาในฐานะศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์

ไม่เคยสายเกินไปสำหรับอดีตผู้สอนศาสนาที่จะพิจารณาถึงบทเรียนที่ได้รับ ผ่านทางการรับใช้อย่างซื่อสัตย์และนำบทเรียนนั้นมาประยุกต์ใช้อย่างพากเพียร เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณได้เต็มที่มากขึ้นในชีวิตเรา ครอบครัวเราจะแข็งแกร่งขึ้น และเราจะใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราและพระบิดาในสวรรค์มากขึ้น ในการประชุมใหญ่สามัญที่ผ่านมา เอ็ลเดอร์ แอล. ทอมเพอร์รี่เชื้อเชิญดังนี้ “ข้าพเจ้าขอให้อดีตผู้สอนศาสนาอุทิศตนอีกครั้ง ซึมซับความปรารถนาและวิญญาณแห่งการรับใช้งานสอนเผยแผ่อีกครั้ง ข้าพเจ้าขอให้ท่านแสดงตัวเป็นผู้รับใช้และประพடுத்தนเสียงผู้รับใช้ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา... ข้าพเจ้าต้องการสัญญากับท่านว่ามีพรยิ่งใหญ่เก็บไว้ให้ท่านถ้าท่านจะมุ่งหน้าต่อไปด้วยความกระตือรือร้นแบบเดียวกับที่ท่านเคยมีเมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนาเต็ม

เวลา” (“อดีตผู้สอนศาสนา” *เลียวไฮนา* มกราคม 2002 หน้า 103, *Ensign*, Nov. 2011, 77)

บัดนี้ ถึงชายหนุ่มผู้ที่ยังไม่ได้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ข้าพเจ้าแบ่งปันคำแนะนำของประธานมอนสันจากเดือนตุลาคมที่แล้ว: “ข้าพเจ้าขอย้ำสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์สอนมานาน—ว่าชายหนุ่มที่สามารถและมีค่าควรทุกคนควรเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ การรับใช้งานเผยแผ่เป็นหน้าที่ฐานะบุโรหิต—ข้อผูกมัดที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเรา ผู้ได้รับมากมาย” (“เมื่อเราพบกันอีก” *เลียวไฮนา* พฤศจิกายน 2010 หน้า 5-6)

เช่นเดียวกันกับผู้สอนศาสนาในอดีต

และปัจจุบัน พระเจ้าผู้จ้กท่านและทรงเตรียมประสบการณ์งานเผยแผ่ศาสนาไว้ให้ท่าน พระองค์ทรงรู้จักประธานคณะเผยแผ่ของท่านและภรรยาที่ยอดเยี่ยมของเขา ผู้จะรักท่านเฉกเช่นลูกของพวกเขาเองและเป็นผู้ที่จะแสวงหาการตัดสินใจและการนำทางเพื่อท่าน พระองค์ทรงรู้จักคู่ทุกคนของท่านและสิ่งที่คุณจะเรียนรู้จากพวกเขา พระองค์ทรงรู้จักเขตแต่ละเขตที่ท่านจะทำงาน สมาชิกที่ท่านจะพบ ผู้คนที่ท่านจะสอน และหลาย ๆ ชีวิตที่ท่านจะส่งผลต่อเขาไปชั่ววันรันดร์

ผ่านทางการรับใช้อย่างอุทิศตนและการเสียสละด้วยความเต็มใจของท่าน งานเผยแผ่ของท่านจะเป็นประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์สำหรับท่าน ท่านจะเห็นความอัศจรรย์ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสขณะที่พระวิญญาณทำงานผ่านท่านเพื่อสัมผัสจิตใจของคนเหล่านั้นที่ท่านสอน

ขณะที่ท่านเตรียมตัวรับใช้ มีหลายสิ่งมากมายที่ต้องทำ การเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพเรียกร้องมากกว่า การได้รับการวางมือมอบหน้าที่ การติดป้ายชื่อ หรือการเข้าสู่ศูนย์การฝึกอบรมผู้สอนศาสนา มันเป็นกระบวนการที่เริ่มยาวนานก่อนจะเรียกท่านว่า “เอ็ดเดอร์”

จงไปค้นหาคณะเผยแผ่ของท่านพร้อมด้วยประจักษ์พยานของท่านเองเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ที่ท่านได้มาผ่านการศึกษาระดับสูงและสวดอธิษฐาน พระคัมภีร์มอรมอนคือหลักฐานอันทรงพลังที่ยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ อีกทั้งเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการฟื้นฟูผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธด้วย . . . ในฐานะผู้สอนศาสนา

ท่านต้องมีประจักษ์พยานส่วนตัวก่อนว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง . . . ประจักษ์พยานนี้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นศูนย์กลางของการสอนของท่าน (ดู *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* [2004] หน้า 111, 116)

จงไปถึงคณะเผยแผ่ของท่านโดยมีค่าควรต่อการมีพระวิญญาณเป็นเพื่อน ในคำพูดจากประธานเอสรา เทพท์ เป็นสั้น: “พระวิญญาณเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดของงานนี้ ท่านจะทำการอัศจรรย์เพื่อพระเจ้าเป็นเจ้าในงานเผยแผ่ได้ก็ต่อเมื่อพระวิญญาณทรงขยายการเรียกของท่าน หากปราศจากพระวิญญาณแล้วท่านจะไม่ประสบความสำเร็จเลย *ไม่ว่า* ท่านจะมีพรสวรรค์และความสามารถมากเพียงใด” (ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* หน้า 190)

จงไปถึงคณะเผยแผ่ของท่านโดยพร้อมที่จะทำงาน “ความสำเร็จของท่านในฐานะผู้สอนศาสนาประเมินจากการรักษาคำมั่นสัญญาที่ท่านจะค้นหา สอน ให้บังเกิดขึ้น และยืนยันผู้คน” ท่านได้รับความคาดหวังให้ “ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพทุกวัน ทำสุดความสามารถ . . . เพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระคริสต์” (ดู *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* หน้า 10)

ข้าพเจ้าขอย้ำคำเชิญของเอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ที่ให้แก่กลุ่มชายหนุ่มที่เตรียมรับใช้ก่อนหน้า “เราจึงหมายพื้งท่าน เยาวชนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของข้าพเจ้า เราต้องการท่าน เช่นเดียวกับกับนักบวชหนุ่ม 2,000 คนของฮีลามัน ท่านคือบุตรทางวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้า

เช่นกัน และท่านจะได้รับประสาทพรด้วยอำนาจที่จะเสริมสร้างและป้องกันอาณาจักรของพระองค์ได้เช่นกัน เราต้องการให้ท่านทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์อย่างมีค่าควร ดังนักบวชเหล่านั้นทำ เราต้องการให้ท่านเชื่อฟังและเชื่อสัตย์อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ดังนักบวชเหล่านั้นเป็น” (ดู “ผู้สอนศาสนามุ่งเยี่ยมยอด” *เลียวไฮนา* พฤศจิกายน 2002 หน้า 57)

เมื่อท่านรับคำเชิญนี้ ท่านจะเรียนรู้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับเอ็ดเดอร์มิเชียโกและทั้งหมดที่รับใช้ กลับบ้าน และประยุกต์ใช้บทเรียนนั้นอย่างเชื่อสัตย์ ท่านจะเรียนรู้ว่าคำของศาสดาพยากรณ์ ประธานโธมัส เอส. มอนสัน เป็นความจริง “โอกาสงานสอนศาสนาตลอดชีวิตนี้เป็นของท่านพรแห่งนิรันดร์รอท่านอยู่ โอกาสของท่านนี้คือสิทธิพิเศษที่ไม่ใช่เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์แต่เป็นผู้มีส่วนร่วมในขั้นตอนของการรับใช้ฐานะปุโรหิต” (*Ensign*, May 1995, 49) ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสิ่งนี้เป็นความจริงในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การจัดการหาให้ใน วิธีของพระเจ้า

หลักธรรมสวัสดิการของศาสนจักร ไม่เพียงเป็นแนวคิดที่ดี แต่เป็น
ความจริงที่เปิดเผยมาจากพระเจ้า—เป็นวิธีของพระองค์
ในการช่วยเหลือคนขัดสน

หกสิบห้าปีก่อน ไม่นานหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้าได้รับพรโดยตรงจากโปรแกรมสวัสดิการของศาสนจักร ถึงแม้ข้าพเจ้ายังเด็กมาก แต่ยังจำได้ถึงรสหวานชื่นใจของลูกพีชกระป๋องกับข้าวโอ๊ตและกลิ่นพิเศษของเสื้อผ้าบริจาคที่สมาชิกศาสนจักรในสหรัฐส่งมาให้วิสุทธิชนชาวเยอรมันหลังสงคราม ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมและจะจดจำการกระทำอันเกิดจากความรักความเมตตาที่มีต่อผู้ยากไร้ของเราไปตลอด

ประสบการณ์ส่วนตัวนี้และวันครบรอบ 75 ปีของแผนสวัสดิการที่มาจากการดลใจ เป็นเหตุให้ข้าพเจ้านึกถึงหลักธรรมพื้นฐานอีกครั้งในการดูแลคนยากจนและคนขัดสน การเป็นคนพึ่งพาตนเองได้ และรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา

บ่อเกิดแห่งศรัทธาของเรา

บางครั้งเรามองว่าสวัสดิการเป็นเพียงหัวข้อพระกิตติคุณหัวข้อหนึ่ง—เป็นกึ่งหนึ่งในบรรดากิจกานสาขาของต้นพระกิตติคุณ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าในแผนของพระเจ้า คำมั่นสัญญาที่เรามีต่อหลักธรรมสวัสดิการควรเป็นบ่อเกิดแห่งศรัทธาและการอุทิศตนต่อพระองค์

นับตั้งแต่กาลเริ่มต้น พระบิดาบนสวรรค์ของเราตรัสถึงหัวข้อนี้ไว้อย่างแจ่มชัด จากคำวิงวอนที่อ่อนโยน เช่น “หากเจ้ารักเรา...เจ้าจงนึกถึงคนจน, และอุทิศทรัพย์สินของเจ้าเพื่อเป็นการค้าจุนพวกเขา”¹ ไปจนถึงพระบัญชาอย่างตรงไปตรงมาว่า “ในสิ่งทั้งปวงจงระลึกถึงคนจนและคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก, เพราะคนที่ไม่ทำสิ่งเหล่านี้, คนคนนั้นมิใช่สานุศิษย์ของเรา.”² จนถึงการเตือนอย่างเฉียบขาดว่า “หากคนหนึ่งคนใดจะรับจากความ

อุดมสมบูรณ์ซึ่งเราสร้างไว้, และหาได้แบ่งปันส่วนของเขาไม่, ตามกฎแห่งกิตติคุณของเรา, แก่คนจนและคนขัดสน, เขา, พร้อมด้วยคนชั่วร้าย, จะแหงนหน้าขึ้นมาจากนรก, โดยอยู่ในความทรมาน”³

สิ่งทางโลกและสิ่งทางวิญญาณ ผูกมัดอยู่ด้วยกัน

พระบัญญัติข้อใหญ่สองข้อ—รักพระเจ้าเป็นเจ้าและรักเพื่อนบ้านของเรา—เป็นการหลอมรวมกันของสิ่งทางโลกกับทางวิญญาณ เป็นสิ่งสำคัญที่จะรู้ว่าเราเรียกพระบัญญัติสองข้อนี้ว่า “ข้อใหญ่” ก็เพราะพระบัญญัติข้ออื่นทุกข้อขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้⁴ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือลำดับความสำคัญส่วนตัว ครอบครัวและศาสนจักรต้องเริ่มต้นที่นี่ เป้าหมายและการกระทำอื่นทั้งหมดควรมีต้นกำเนิดจากพระบัญญัติข้อใหญ่สองข้อนี้—นั่นคือจากความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนบ้านของเรา

เช่นเดียวกับเหรียญสองด้าน สิ่งทางโลกและสิ่งทางวิญญาณแยกจากกันไม่ได้

พระเจ้าประทานชีวิตทั้งปวงทรงประกาศว่า “สำหรับเราทุกสิ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ, และไม่มีสักครั้งที่เราให้กฎแก่เจ้าซึ่งเป็นฝ่ายโลก”⁵ สำหรับข้าพเจ้าแล้วนี่หมายความว่า “ชีวิตทางวิญญาณคือการมี ชีวิตที่เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ไม่ใช่สิ่งที่ต้องรู้หรือศึกษาเท่านั้น แต่ต้องใช้ดำเนินชีวิต”⁶

น่าเสียดายที่มีคนมองข้าม “สิ่งทางโลก” เพราะพวกเขาคิดว่าสำคัญน้อยกว่า พวกเขาให้ความสำคัญแก่สิ่งทางวิญญาณโดยแทบไม่สนใจสิ่งทางโลก การทำให้ความ

คิดเรามุ่งไปสู่สวรรค์เป็นเรื่องสำคัญ แต่เราจะไม่เห็นแก่นแท้ของศาสนาเราถ้ามือเราไม่ยื่นออกไปหาเพื่อนมนุษย์

ตัวอย่างเช่น เอนิโคสร้างสังคมไซอันผ่านกระบวนการทางวิญญาณของการสร้างผู้คนที่มีความตั้งใจและความคิดเดี่ยว และ งานทางโลกที่ต้องทำให้แน่ใจว่าไม่มี “คนจนในบรรดาพวกเขา”⁷

ดังที่เป็นอยู่ เราสามารถมองดูรูปแบบของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุด ดังที่ประธานเจ. รูเบน คลาร์ก สอน “เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาแผ่นดินโลกพระองค์ทรงมีพระพันธกิจสำคัญสองประการ อันดับแรกคือทรงทำหน้าที่เป็นพระเมสสิยาห์ ทำการชดใช้เพื่อการตก และมีสัมฤทธิ์ผลในกฎ อีกประการหนึ่งคือทำงานที่พระองค์ทรงทำท่ามกลางพี่น้องชายหญิงของพระองค์ในเนื้อหนัง โดยการบรรเทาทุกข์พวกเขา”⁸

ในวิธีที่คล้ายกัน ความก้าวหน้าทางวิญญาณของเราผูกไว้ด้วยกันอย่างแยกไม่ได้กับการรับใช้ทางโลกที่เรามอบให้กัน

คนเราต้องเติมให้กัน คนที่ไม่ใส่ใจผู้อื่นเป็นสิ่งแปลกปลอมในแผนแห่งความสุขของพระเจ้า

วิธีของพระเจ้า

มีผู้คนและองค์กรที่ดีอยู่มากมายในโลกซึ่งพยายามตอบรับความจำเป็นเร่งด่วนของคนยากจนและคนขัดสนทุกหนแห่ง เราขอบคุณสำหรับสิ่งนี้ แต่วิธีของพระเจ้าในการดูแลคนขัดสนแตกต่างไปจากวิธีของโลก พระเจ้าตรัสว่า “แต่จำเป็นต้องทำในวิธีของเราเอง”⁹ พระองค์มิได้สน

ชานซ์ลวดอร์ เอลซ์ลวดอร์

พระทัยเฉพาะความจำเป็นเร่งด่วนของเราเท่านั้น แต่พระองค์ทรงห่วงใยเกี่ยวกับความก้าวหน้าในรันดร์ของเราเช่นกัน ด้วยเหตุผลนี้ วิธีของพระเจ้าจึงมักรวมถึงการพึ่งพาตนเองและการรับใช้เพื่อนบ้านของเรา นอกเหนือจากการดูแลคนยากจน

ในปี 1941 แม่น้ำฮิลลันดลิ่งและท่วมหุบเขาต้นแคนในแอริโซนา ประธานสแตคหนุ่มคนหนึ่งชื่อสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ประชุมหารือกับที่ปรึกษา ประเมินความเสียหาย และส่งโทรเลขไปซอลท์เลคซิตีเพื่อขอเงินจำนวนมาก

แทนที่จะส่งเงิน ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ส่งชายสามคนมาได้แก่ เฮนรี่ ดี. มอยล์ มาเรียน จี. รอมนี และฮาโรลด์ บี. ลี พวกเขาไปพบประธานคิมบัลล์และสอนบทเรียนสำคัญให้ท่านว่า “นี่ไม่ใช่โปรแกรม ‘ให้ฉัน’ พวกเขากล่าว “นี่คือโปรแกรม ‘การช่วยเหลือตนเอง’”

หลายปีต่อมา ประธานคิมบัลล์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องง่ายที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่จะส่ง [เงิน] มาให้เราและไม่เป็นเรื่องยากเกินไปที่จะนั่งในสำนักงานและแจกจ่ายเงิน แต่มีสิ่งดีมากมายเกิดขึ้นกับเราเมื่อเราส่งคน [ของเราเอง] หลายร้อยคนไปต้นแคนและสร้างรั้ว ขนฟาง ปรับพื้นที่ตลอดจนทำทุกอย่างที่พวกเขาต้องทำ นั่นคือการช่วยเหลือตนเอง”¹⁰

โดยการทำตามวิธีของพระเจ้า สมาชิกในสแตคของประธานคิมบัลล์ไม่เพียงได้รับการตอบสนองความต้องการโดยฉับพลันเท่านั้น แต่พวกเขาพัฒนาการพึ่งพาตนเอง บรรเทาความทุกข์ยาก รักและสามัคคีกันมากขึ้นด้วยเมื่อพวกเขาใช้กัน

เรามองต้องถูกเกณฑ์

ณ เวลานั้นมีสมาชิกศาสนจักรจำนวน

มากที่กำลังทุกข์ยาก พวกเขาหิวโหย ประสพภาวะตึงเครียดด้านการเงิน ต้องดิ้นรนกับความทุกข์ทางร่างกาย อารมณ์ และวิญญาณ พวกเขาสวดอ้อนวอนจนสุดพลังใจเพื่อขอความช่วยเหลือ ขอการบรรเทาทุกข์

พี่น้องชายทั้งหลาย โปรดอย่าคิดว่านี่คือความรับผิดชอบของผู้อื่น นี่คือการรับผิดชอบของข้าพเจ้าและท่าน เราจะต้องถูกเกณฑ์ “ผอง” หมายถึง *ทุกคน*—ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเมลคีเซเดค ทุกคน คนจนคนมั่งมีในทุกประชาชาติ ในแผนของพระเจ้า ทุกคนสามารถช่วยบางอย่างได้¹¹

บทเรียนที่เราเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่นคือคนจนและคนมั่งมี *ทุกคน* อยู่ภายใต้พันธะรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เดียวกันในการช่วยเพื่อนบ้านของพวกเขา เราทุกคนจึงต้องทำงานร่วมกันเพื่อประยุกต์ใช้หลักธรรมสวัสดิการและการพึ่งพาตนเองอย่างประสบความสำเร็จ

บ่อยครั้งที่เราเห็นคนขัดสนรอบข้างเราหวังว่าจะมีใครบางคนจากแดนไกลมาปรากฏกายอย่างน่าอัศจรรย์เพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น บางทีเราขอให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เฉพาะทางมาแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด เมื่อเราทำเช่นนั้น เราปิดกั้นเพื่อนบ้านของเราจากการรับใช้ที่เราสามารถทำได้และเราปิดกั้นตนเองจากโอกาสในการรับใช้ ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญยังคงเหมาะสม แต่เราต้องยอมรับความจริงว่าไม่มีผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากพอที่จะ

เลสเทอร์ อังกฤษ

แก้ไขปัญหาได้ทุกเรื่อง แทนที่จะทำเช่นนั้นพระเจ้าทรงนำฐานะปุโรหิตและองค์การฐานะปุโรหิตมาที่ประตูบ้านในทุกประชาชาติที่ศาสนจักรได้รับการจัดตั้ง และทรงนำสมาคมสงเคราะห์มาอยู่เคียงข้าง ดังที่เราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทราบ ไม่มีโปรแกรมสวัสดิการใดประสบความสำเร็จถ้าโปรแกรมนั้นไม่ใช่ของประธานอันโดดเด่นและพรสวรรค์จากพี่น้องสตรีของเรา

วิธีของพระเจ้าไม่ใช่การนั่งอยู่ข้างสายน้ำแล้วรอให้น้ำไหลผ่านไปก่อนจึงจะข้าม แต่คือการร่วมแรงร่วมใจกัน พับแขนเลื้อยไปทำงาน ต่อสะพานหรือเรือเพื่อข้ามสายน้ำแห่งการทำทนายของเรา ท่านคือบุรุษแห่งไซอัน ท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิต คือผู้ที่นำการบรรเทาทุกข์ออกไปสู่วิสุทธิชนโดยใช้หลักธรรมที่มาจากกรดลใจ ได้แก่โปรแกรมสวัสดิการ พันธกิจของท่านคือมองไปรอบๆ ใช้ฐานะปุโรหิตของท่าน และออกไปทำงานในวิธีของพระเจ้า

องค์กรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดินโลก

ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ขอให้ฮาโรลด์ บี. ลี ขณะนั้นรับใช้เป็นประธานสเตค หาคำตอบให้แก่อความอึดอัดขัดสน ความโศกเศร้าหิวโหยจนสุดจะทนได้ที่มียู่ทั่วโลกในเวลานั้น ท่านกระวนกระวายใจต่อการหาคำตอบและนำเรื่องนี้สู่ลอร์ดพระเจ้าว่า “พวกข้าพระองค์ควรจะมีองค์การแบบใดเพื่อ . . . ดำเนินการในเรื่องนี้”

และ “นี่คือสิ่งที่พระเจ้าตรัส [กับท่าน] ว่า ‘ดูเถิด ลูกเอ๋ย เจ้าไม่ต้องการองค์การใดอีก เราให้องค์การที่ดีที่สุดแก่เจ้าแล้ว บนพื้นแผ่นดินโลก ไม่มีองค์การใดยิ่งใหญ่กว่าองค์การฐานะปุโรหิต สิ่งที่เจ้าต้องทำคือให้ฐานะปุโรหิตทำงาน ก็เท่านั้น’”¹²

นั่นคือจุดเริ่มต้นในสมัยของเราเช่นกัน เรามีองค์การของพระเจ้าอยู่แล้ว การท้าทายของเราคือตัดสินใจว่าจะใช้องค์การนี้อย่างไร

เราจะเริ่มต้นได้โดยทำความคุ้นเคยกับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยไว้แล้ว เราไม่ควรทีกักท้วงแล้ว เราต้องศึกษาหัวข้อด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนของเด็ก คนทุกรุ่นต้องเรียนรู้หลักคำสอนที่รองรับวิธีของพระเจ้าในการดูแลคนขัดสนอีกครั้ง ดังที่ศาสดาพยากรณ์หลายท่านแนะนำเอาไว้ ในช่วงหลายปีนี้ หลักธรรมสวัสดิการของศาสนจักรไม่เพียงเป็นแนวคิดที่ดี แต่เป็นความจริงที่เปิดเผยมาจากพระผู้เป็นเจ้า—เป็นวิธีของพระองค์ในการช่วยเหลือคนขัดสน

พี่น้องชายทั้งหลาย จงศึกษาหลักธรรม และหลักคำสอนที่ได้รับการเปิดเผยก่อน อ่านคู่มือเกี่ยวกับสวัสดิการของศาสนจักร¹³ ใช้เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต providentliving.org ให้เกิดประโยชน์ อ่านบทความเรื่อง แผนสวัสดิการศาสนจักรอีกครั้งใน *เลียวไฮนา* เดือนมิถุนายน 2011 ค้นหาวีธีของพระเจ้า ในการจัดทำให้วิสุทธิชนของพระองค์ เรียนรู้วิธีที่หลักธรรมของการดูแลคนขัดสน การรับใช้เพื่อนบ้าน และการพึ่งพาตนเอง เต็มเต็มกันอย่างไร วิธีของพระเจ้าในการ พึ่งพาตนเองเกี่ยวข้องกับวิธีสร้างดุลยภาพ ให้แก่ชีวิตในด้านต่างๆ ได้แก่ การศึกษา สุขภาพ การจ้างงาน การเงินของครอบครัว และความเข้มแข็งทางวิญญาณ ให้ตนเอง ค้นเคยกับโปรแกรมสวัสดิการแบบใหม่ ของศาสนจักร¹⁴

เมื่อท่านศึกษาหลักคำสอนและหลัก ธรรมของสวัสดิการศาสนจักร พยายาม ประยุกต์ใช้สิ่งที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับความ ต้องการของผู้ที่อยู่ในความพิทักษ์ของ ท่าน นี่หมายความว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว ท่านต้องหาทางออกด้วยตนเอง ทุกครอบครัว ทุกโบสถ์ ทุกพื้นที่ของโลกมีความแตก ต่างกัน ไม่มีคำตอบเดียวที่ใช้ครอบคลุม ทุกพื้นที่ในเรื่องสวัสดิการของศาสนจักร นี่คือการโปรแกรมช่วยเหลือตนเองที่บุคคล รับผิดชอบสำหรับการพึ่งพาตนเองของตน ทรัพยากรของเราได้แก่การสวดอ้อนวอน พระสรวงและความสามารถของเราที่พระเจ้า ผู้เป็นเจ้าประทาน ทรัพยากรที่มีให้เราจาก ครอบครัวและญาติ แหล่งช่วยต่างๆ ของ ชุมชน และแน่นอน ความช่วยเหลือจาก ความห่วงใยของโคออร์ดิเนชันปุโรหิตและ

สมาคมนางเคราะห์ สิ่งนี้จะนำเราผ่านพัน แบบแผนที่ได้รับการดูแลของการพึ่งพา ตนเอง

ท่านจะต้องวางแผนที่สอดคล้องกับหลัก คำสอนของพระเจ้าและเข้ากับสภาพการณ์ ที่เกิดขึ้นในภูมิภาคของท่าน การจะ เริ่มใช้หลักธรรมสวัสดิการอันล้ำเลิศ ท่าน ไม่ต้องดูที่ชอว์ลท์เลคซีตี้เสมอไป แต่ท่าน ต้องมองดูในคู่มือ มองดูใจท่าน และสรวง จงวางใจการดูแลจากพระเจ้าและทำตาม วิธีของพระองค์

ในที่สุดท่านต้องทำสิ่งที่อยู่ในพื้นที่ของ ท่านให้เหมือนสิ่งทีสานุศิษย์ของพระคริสต์ ทำในทุกสมัยการประทาน ปรีกษาหาหรือ กัน ใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่มี แสงหาการ ดูแลจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทูลถาม การยืนยันจากพระเจ้า จากนั้นพบแขนเสื้อ และออกไปทำงาน

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านทำ ตามแบบแผนนี้ ท่านจะได้รับการนำทาง ทีเจาะจงแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นการจัดหา *สิ่งใด ให้ใคร เมื่อไร และ ที่ไหน* ในวิธีของ พระเจ้า

พรของการจัดทำให้ในวิธีของ พระเจ้า

คำสัญญาและพรที่เป็นคำพยากรณ์ ของสวัสดิการศาสนจักร การจัดทำให้ใน วิธีของพระเจ้า เป็นสิ่งสำคัญและยอดเยี่ยม ที่สุดที่พระเจ้าประทานแก่บุตรธิดาของ พระองค์ พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเจ้าทุ่มเท ชีวิตของเจ้าแก่คนหิว และให้ผู้ถูกข่มใจได้ อิมใจ แล้วความสว่างจะเฝ้ามองขึ้นแก่เจ้าใน ความมืด และความมืดคลุมของเจ้าจะ

เป็นเหมือนเที่ยงวัน และพระเจ้าจะนำเจ้า อยู่เป็นนิรันดร์”¹⁵

ไม่ว่าเราจะยากดีมีเงิน ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน เราต่างต้องการกันและกัน เพราะ ในการสละเวลา พระสรวง และทรัพยากร วิญญาณเราจะมีวุฒิภาวะและได้รับการ ชัดเกล้า

งานของการจัดทำให้ในวิธีของพระเจ้า นี้ไม่ได้เป็นเพียงโปรแกรมอีกรายการหนึ่ง ของศาสนจักร ไม่สามารถละเลยหรือทอด ทิ้งได้ แต่เป็นศูนย์กลางในหลักคำสอน ของเรา เป็นแก่นแท้ในศาสนาของเรา พี่ น้องชายทั้งหลาย นี่คือการอภิสิทธิ์พิเศษและ สำคัญยิ่งที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะบรรลु ความสำเร็จในการทำงาน เราจะต้องไม่ หันเหใจหรือความคิดของเราไปจากการ พึ่งพาตนเองให้มากขึ้น ดูแลคนขัดสนให้ มากขึ้น และรับใช้ด้วยการอุทิศตนมากขึ้น

สิ่งทางโลกมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ สิ่งทางวิญญาณ พระผู้เป็นเจ้าประทาน ประสบการณ์มรตัยและการทำทนายทาง โลกแก่เราพร้อมด้วยห้องทดลองที่เรา สามารถเติบโตไปสู่สัถภาวะที่พระบิดาบน สรวงทรงประสงค์ให้เราเป็น ขอให้เรา

เข้าใจหน้าที่และพรอันยิ่งใหญ่ที่มาจาก การทำตามและการจัดทำให้ในวิถีของ พระเจ้า นี่คือการคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:29, 30
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:40
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:18
4. คู่มือมัทธิว 22:36–40
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:34
6. Thomas Merton, *Thoughts in Solitude* (1956), 46.
7. โมเสส 7:18
8. J. Reuben Clark Jr., in Conference Report, Apr. 1937, 22.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:16; คู่มือข้อ 15 ด้วย
10. Spencer W. Kimball, in Conference Report, Apr. 1974, 183, 184.
11. คู่มือโมไซยาห์ 4:26; 18:27.
12. Harold B. Lee, transcript of welfare agricultural meeting, Oct. 3, 1970, 20.
13. คู่มือเล่ม 1: ประธานสวดและอธิการ (2010) บทที่ 5 “การบริหารงาน สวัสดิการของศาสนจักร” คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010) บทที่ 6 “หลักธรรมและการเป็นผู้นำด้าน สวัสดิการ” *Providing in the Lord’s Way: Summary of a Leader’s Guide to Welfare* (pamphlet, 2009)
14. Elder Glen L. Rudd’s book *Pure Religion: The Story of Church Welfare since 1930* (1995), available from Church Distribution Services, is a wonderful place to study the doctrines and history of the Lord’s welfare program.
15. อิสยาห์ 58: 10–11; คู่มือข้อ 7–9

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ ประธานอัครทูตออร์ฟ โปรดสแกนภาพนี้ ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

โดย ประธาน เฮอร์รีย์ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การเตรียมใน ฐานะปุโรหิต: “ผมต้องการความ ช่วยเหลือของคุณ”

อย่ากังวลถ้าท่านขาดประสบการณ์หรือคิดว่าขาด แต่พึงนึกถึงสิ่งที่ท่าน
จะเป็นได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า

พ่... น้องชายที่รัก ข้าพเจ้าปลื้มปีติที่ได้
ได้อยู่กับท่านในการประชุมทั่วโลก
ของฐานะปุโรหิตของพระผู้
เป็นเจ้า คืบหน้าข้าพเจ้าจะพูดถึงการเตรียม
ฐานะปุโรหิต ทั้งของเราเองและซึ่งเราจะ
ช่วยเตรียมผู้อื่น

พวกเราส่วนใหญ่คงจะสงสัยตนเอง
บางครั้งว่า “ผมพร้อมทำงานมอบหมาย
นี้ในฐานะปุโรหิตแล้วหรือ” คำตอบของ
ข้าพเจ้าคือ “พร้อมครับ ท่านได้รับการ
เตรียมแล้ว” จุดประสงค์ของข้าพเจ้าวันนี้
คือเพื่อช่วยให้ท่านตระหนักถึงการเตรียม
พร้อมนั้นและดึงความกล้าออกมา

ดังที่ท่านทราบ ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
ถูกกำหนดให้เป็นฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนส่วนใหญ่
คือเยาวชนที่เป็นมัคนายก ผู้สอน และ
ปุโรหิตอายุระหว่าง 12 ถึง 19 ปี

เราอาจจะคิดว่าการเตรียมฐานะปุโรหิต
เกิดขึ้นในวัยฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน แต่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมเราตั้งแต่เรา
ได้รับการสอน ณ ที่ประทับในอาณาจักร
ของพระองค์ก่อนเราเกิด พระองค์ทรงกำลัง
เตรียมเราคืนนี้ และจะยังคงเตรียมเรา
ตราบที่เราจะยอมให้พระองค์เตรียม

จุดประสงค์ในการเตรียมทั้งหมดของ
ฐานะปุโรหิต ทั้งในการดำรงอยู่ก่อนเกิด
และในชีวิตนี้ คือเพื่อเตรียมเราและคนที่
เรารับใช้แทนพระองค์ให้พร้อมรับชีวิต
นิรันดร์ บทเรียนแรกๆ บางบทในการดำรง

อยู่ก่อนเกิดรวมแผนแห่งความรอดไว้ด้วย โดยมีพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์เป็นศูนย์กลาง เราไม่เพียงได้รับการสอนเรื่องแผนเท่านั้นแต่เราอยู่ในสภาพที่เราเลือกแผนนั้นด้วย

เนื่องจากมีม่านของความหลงลืมบดบังความทรงจำของเราตอนเกิด เราจึงต้องหาวิธีเรียนรู้อีกครั้งในชีวิตนี้ถึงสิ่งที่เราเคยรู้และปกป้อง ส่วนหนึ่งของการเตรียมในชีวิตนี้คือค้นหาความจริงอันล้ำค่านั้นเพื่อเราจะให้คำมั่นอีกครั้งโดยพันธสัญญา การนี้จึงเรียกร่องศรัทธา ความนอบน้อม และความกล้าหาญในส่วนของเรารวมทั้งความช่วยเหลือจากคนที่พบความจริงแล้วและแบ่งปันกับเรา

คนเหล่านั้นอาจได้แก่บิดามารดา ผู้สอนศาสนา หรือเพื่อนๆ แต่ความช่วยเหลือดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมพร้อม

ของเรา การเตรียมฐานะปุโรหิตมักรวมคนอื่น ๆ ที่พร้อมจะเสนอโอกาสให้เรายอมรับพระกิตติคุณไว้ด้วยแล้วเลือกกระทำโดยรักษาพันธสัญญาต่างๆ เพื่อให้สิ่งเหล่านี้เข้าไปในใจเรา เพื่อเราจะมีคุณสมบัติคู่ควรรับชีวิตนิรันดร์ การรับใช้ในชีวิตนี้จึงต้องรวมถึงการทำงานด้วยสุดใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลังของเรา และพยายามเตรียมคนอื่น ๆ ให้กลับไปหาพระเจ้าเป็นเจ้าพร้อมกับเรา

ดังนั้นส่วนหนึ่งของการเตรียมฐานะปุโรหิตที่เราจะมีในชีวิตนี้จะเป็นโอกาสให้รับใช้และสอนผู้อื่น อาจรวมถึงการเป็นครูในศาสนจักร เป็นบิดาที่ฉลาดและเปี่ยมด้วยความรัก สมาชิกโครัม และผู้สอนศาสนาสำหรับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระเจ้าจะทรงเสนอโอกาส แต่เราจะพร้อมรับหรือไม่ขึ้นอยู่กับเรา เจตนาของข้าพเจ้า

คตินี้คือเพื่อชี้ให้เห็นการเลือกที่สำคัญมากบางอย่างซึ่งจำเป็นต่อการเตรียมฐานะปุโรหิตให้ประสบผลสำเร็จ

การเลือกที่ดีทั้งโดยคนที่อบรมและคนที่รับการอบรมขึ้นอยู่กับความเข้าใจพอสมควรว่าพระเจ้าทรงเตรียมผู้รับใช้ฐานะปุโรหิตของพระองค์อย่างไร

หนึ่ง พระองค์ทรงเรียกทุกคนวัยหนุ่มและคนสูงวัยผู้อาจปรากฏต่อสายตาสาวโลกและแม้ต่อตนเองว่าเป็นคนอ่อนแอและต่ำต้อย พระเจ้าทรงสามารถเปลี่ยนความอ่อนแอที่เห็นให้เป็นพลังได้ นั่นจะช่วยผู้นำที่ฉลาดเปลี่ยนวิธีเลือกคนที่จะอบรมและวิธีอบรม และสามารถเปลี่ยนวิธีที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตตอบสนองต่อโอกาสพัฒนาที่เสนอให้เขา

ลองพิจารณาตัวอย่างบางประการ ข้าพเจ้าเป็นปุโรหิตที่ต้อยประสพการณ์ใน

วอร์ดใหญ่ อธิการโทรศัพท์มาหาข้าพเจ้า ตอนบ่ายวันอาทิตย์วันหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้ารับโทรศัพท์ เขาพูดว่า “คุณมีเวลาไปกับผมไหมครับ ผมต้องการความช่วยเหลือของคุณ” เขาอธิบายเพียงว่าเขาต้องการให้ข้าพเจ้าไปเป็นเพื่อน เพื่อเยี่ยมสตรีผู้หนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก เธอไม่มีอาหารและจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการบริหารเงินให้ดีขึ้น

ข้าพเจ้าทราบดีว่าเรามีที่ปรึกษาที่ผ่านชีวิตมาอย่างโชกโชนสองคนในฝ่ายอธิการ ทั้งคู่เป็นผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์มาก ที่ปรึกษาคนหนึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งต่อมาเป็นประธานคณะเผยแผ่และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ที่ปรึกษาอีกคนเป็นผู้พิพากษาที่มีชื่อเสียงในเมือง

ข้าพเจ้าเป็นผู้ช่วยคนแรกของอธิการที่เพิ่งได้รับเรียกในโคเวรัมปูโรหิต เขารู้ว่าข้าพเจ้าเข้าใจเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับหลักธรรมสวดสติกการ ข้าพเจ้ารู้น้อยมากเกี่ยวกับการบริหารเงิน ข้าพเจ้ายังเขียนเช็คไม่เป็น ไม่มีบัญชีธนาคาร ไม่เคยเห็นแม้กระทั่งงบประมาณส่วนตัว แต่แม้จะขาดประสบการณ์ ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเขาจริงจังมากเมื่อพูดว่า “ผมต้องการความช่วยเหลือของคุณ”

ข้าพเจ้ามาเข้าใจภายหลังถึงสิ่งที่อธิการผู้ได้รับการคล้อยใจหมายถึง เขาเห็นโอกาสทองในตัวข้าพเจ้าในการเตรียมผู้ดำรงฐานะปูโรหิตคนหนึ่ง ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเขาไม่เห็นล่วงหน้าว่าเด็กที่ขาดการฝึกฝนอย่างข้าพเจ้าจะได้เป็นสมาชิกในฝ่ายอธิการควบคุม แต่เขาปฏิบัติต่อข้าพเจ้าวันนั้น และตลอดช่วงที่ข้าพเจ้ารู้จักเขามาหลายปี เสมือนหนึ่งเป็นโครงการเตรียม

พร้อมที่ต้องประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

ดูเหมือนเขาจะสนุกกับโครงการนี้ แต่นั่นคืองานสำหรับเขา ระหว่างทางกลับบ้านหลังจากเราเยี่ยมหญิงม่ายที่ขัดสน เขาจอดรถ เขาเปิดพระคัมภีร์ที่ใช้งานเก่าและทำเครื่องหมายเต็มไปหมด เขาบอกอย่างอ่อนโยนถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรแก้ไข เขาบอกว่าข้าพเจ้าต้องศึกษาพระคัมภีร์และเรียนรู้มากขึ้น แต่เขาคงจะเห็นว่าข้าพเจ้าอ่อนแอและต่ำต้อยพอจะสอนได้ จนถึงวันนี้ข้าพเจ้ายังจำสิ่งที่เขาสอนในบ่ายวันนั้นได้ แต่ที่จำได้มากกว่านั้นคือเขามีความเชื่อมั่นว่าข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้และดีขึ้นได้—และว่าข้าพเจ้าจะทำอย่างนั้น

เขามองไกลกว่าที่ข้าพเจ้าเป็นอยู่จริง จนเห็นความเป็นไปได้ในคนที่รู้สึกอ่อนแอและต่ำต้อยมากพอจะต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้าและเชื่อว่าความช่วยเหลือนั้นจะมา

อธิการ ประธานคณะเผยแผ่ และบิดาสามารถเลือกกระทำตามความเป็นไปได้เหล่านั้น ข้าพเจ้าเห็นเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ในการประชุมอดอาหารเมื่อประธานโคเวรัมมัคนายกคนหนึ่งแสดงประจักษ์พยาน เขากำลังจะเป็นผู้สอนและทิ้งสมาชิกโคเวรัมไว้เบื้องหลัง

เขาเป็นพยานด้วยความรู้สึกปลาบปลื้มในน้ำเสียงถึงการเติบโตในคุณความดีและพลังอำนาจในสมาชิกโคเวรัมของเขา ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินใครยกย่องสรรเสริญองค์ศักดิ์ดีเท่าเขา เขายกย่องการรับใช้ของคนเหล่านั้น และพูดต่อจากนั้นว่าเขา

รู้ว่าเขาสามารถช่วยมัคนายกคนใหม่เมื่อพวกเขาารู้สึกหนักใจได้ก็เพราะเขาเคยรู้สึกหนักใจเมื่อมาสู่ฐานะปูโรหิต

การที่เขารู้สึกถึงความอ่อนแอทำให้เขาอดทนมากขึ้น เห็นใจมากขึ้น และด้วยเหตุนี้จึงสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งและรับใช้ผู้อื่นได้ดีขึ้น ในสองปีนั้นในฐานะปูโรหิตแห่งอาโรน สำหรับข้าพเจ้าแล้วดูเหมือนเขามีประสบการณ์มากขึ้นและฉลาดขึ้น เขาเรียนรู้ว่าการที่เขาจำความต้องการของตนได้อย่างชัดเจนเมื่ออายุน้อยกว่านี้สองปีได้ช่วยเขาในฐานะประธานโคเวรัม การทำทนายของเขาในอนาคตในการเป็นผู้นำของเขาและของเราจะเกิดขึ้นเมื่อความทรงจำเช่นนั้นค่อยๆ เลือนหายไปตามกาลเวลาและความสำเร็จของเรา

เปาโลคงมองเห็นอันตรายดังกล่าวในการแนะนำคู่มือที่อายุน้อยกว่าเขาในฐานะปูโรหิต เขากระตุ้นและสอนทิโมธีทั้งในเรื่องการเตรียมฐานะปูโรหิตของตนเองและในการช่วยพระเจ้าเตรียมผู้อื่น

ลองฟังสิ่งที่เปาโลกล่าวแก่ทิโมธีคู่มือที่อายุน้อยกว่า

“อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์”

“จงใส่ใจในการอ่านพระคัมภีร์ในที่ประชุม ในการเทศนา และในการสั่งสอน จนกว่าเราจะมา

“อย่าละเลยความสามารถที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านตามคำพยากรณ์ เมื่อ... ได้โอภาสอวางบนท่าน... ”

ดาเนา ฟิลิปปินส์

“จงเอาใจใส่ทั้งตัวท่านและคำสอนของท่าน¹ จงยึดข้อที่กล่าวนี้ให้มั่น เพราะเมื่อกระทำดั่งนั้น ท่านจะช่วยทั้งตัวท่านเองและคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอดได้”²

เปาโลให้คำแนะนำที่ดีสำหรับเราทุกคนอย่างกังวลถ้าท่านขาดประสบการณ์หรือคิดว่าขาด แต่ฟังนี่ถึงสิ่งที่ท่านจะเป็นได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า

หลักคำสอนที่เปาโลเตือนเราให้ตีความในการเตรียมพร้อมในฐานะปุโรหิตของเราคือพระวจนะของพระคริสต์และทำตนให้มีคุณสมบัติคู่ควรรับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นเราจะรู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำสิ่งใดในการรับใช้ของเราและรับความกล้าเพื่อทำสิ่งดังกล่าวไม่ว่าเราจะเผชิญความยุ่งยากใดในอนาคต

เรากำลังได้รับการเตรียมให้รับใช้ในฐานะปุโรหิตซึ่งจะทำหลายมากขึ้นตามกาลเวลา ตัวอย่างเช่น กล้ามเนื้อและสมองของเราเสื่อมตามอายุ ความสามารถในการเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เราอ่านจะลดน้อยลง เพื่อรับใช้ในฐานะปุโรหิตตามที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเราเราต้องมีวินัยในตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกวันในชีวิต เราสามารถพร้อมรับการทดสอบนั้นโดยสร้างศรัทธาผ่านการรับใช้ในแต่ละวัน

พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้เราเตรียมพร้อมโดยบางสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกว่า “คำปฏิญาณและพันธสัญญา [ของ] ฐานะปุโรหิต”³

นี่คือพันธสัญญาที่เราทำกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่าจะรักษาพระบัญญัติทั้งหมดและรับใช้เอกเช่นพระองค์จะทรงรับใช้ถ้าพระองค์ประทับที่นี่ การดำเนินชีวิตตามมาตรฐานนั้นให้ดีที่สุดเท่าที่จะสร้างความเข้มแข็งที่เราจะต้องมีเพื่ออดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ผู้อบรมฐานะปุโรหิตที่ยอดเยี่ยมได้แสดงให้เห็นวิธีสร้างความเข้มแข็งดังกล่าว นั่นคือสร้างนิสัยของการเอาชนะความอ่อนล้าและความกลัวที่อาจทำให้ท่านคิดจะเลิก ครูพี่เลี้ยงที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าพลังยืนหยัดทางวิญญูญาณมาจากการทำงานผ่านจุดที่คนอื่นหยุดพักไปนานแล้ว

ท่านผู้นำฐานะปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ผู้ได้สร้างพลังทางวิญญูญาณในวัยเยาว์ของท่านยังคงมีพลังนั้นทั้งที่พลังกายถดถอย

น้องชายข้าพเจ้าไปทำธุรกิจในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งของยูทาห์ เขาได้รับโทรศัพท์ที่โรงแรมจากประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ คีนันนั้ันดีกแล้วหลังจากน้องชาย

ข้าพเจ้าทำงานเหนื่อยมาทั้งวัน แน่แน่นอนว่าประธานคิมบัลล์ก็เช่นกัน ท่านเริ่มการสนทนาโดยพูดว่า “ผมได้ยินว่าคุณอยู่ในเมือง ผมรู้ว่าดีกแล้วและคุณอาจจะเข้านอนแล้ว... แต่คุณจะช่วยผมได้ไหมครับ ผมต้องการให้คุณไปเป็นเพื่อนผมเพื่อดูสภาพโบสถ์ทุกหลังในเมืองนี้” น้องชายข้าพเจ้าไปกับท่านคีนันนั้ันโดยไม่มีความรู้เรื่องการซ่อมบำรุงโบสถ์หรือเรื่องเกี่ยวกับโบสถ์เลยและไม่รู้ว่าเหตุใดประธานคิมบัลล์ทำอย่างนั้นหลังจากเหนื่อยมาทั้งวันหรือทำไมท่านจึงต้องการคนช่วย

หลายปีต่อมาข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์คล้ายกันตอนดึกที่โรงแรมในญี่ปุ่น เวลานั้นข้าพเจ้าเป็นกรรมวิธีการการศึกษาคนใหม่ของศาสนจักร ข้าพเจ้ารู้ว่าประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี้อยู่ที่ใดสักแห่งในโรงแรมเดียวกันเพื่อทำงานมอบหมายต่างหากของท่านในญี่ปุ่น ข้าพเจ้ารับโทรศัพท์หลังจากเพิ่งเอนกายนอนอยู่บนเตียงเพราะหมดแรงจากการทำทุกอย่างที่คิดว่ามีเรี่ยวแรงจะทำ

ประธานอิงค์ลี้อถามด้วยน้ำเสียงเชิงหยอกล้อว่า “ทำไมคุณนอนอยู่ละครับในเมื่อผมกำลังอ่านต้นฉบับที่ขอให้เราตรวจทานอยู่” ข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นไปทำงานทั้งที่รู้ว่าประธานอิงค์ลี้อจะตรวจทานต้นฉบับได้ดีกว่าข้าพเจ้า แต่ท่านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณต้องการความช่วยเหลือ

ประธานโรมัส เอส. มอนสันถามเลขาธิการในฝ่ายประธานสูงสุดตอนจบการประชุมแทบทุกครั้งว่า “ผมทำงานของผมทันไหมครับ” และท่านมักจะยิ้มเสมอเมื่อคำตอบกลับมาว่า “โอ้ ท่านครับท่าน

ประธาน” รอยยิ้มแสดงความพอใจของประธานมอนสันส่งข่าวสารอย่างหนึ่งให้ข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่า “มีอะไรอีกไหมที่ข้าพเจ้าจะทำได้ในงานมอบหมายของข้าพเจ้า” จากนั้นข้าพเจ้าก็กลับไปห้องทำงานเพื่อทำงาน

ครูที่ยิ่งใหญ่แสดงให้เห็นวิธีเตรียมรักษาคำปฏิญาณและพันธสัญญาเมื่อเวลาและอายุจะทำให้ยากขึ้น พวกเขาแสดงให้เห็นและสอนวิธีสร้างวินัยในตนเองเพื่อทำงานให้หนักกว่าที่คิดว่าจะทำได้ขณะยังมีสุขภาพดีและแข็งแรง

ข้าพเจ้าไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่สมบูรณ์แบบทุกชั่วโมงได้ แต่ข้าพเจ้าสามารถทำมากกว่าที่คิดว่าจะทำได้ ด้วยนิสัยนั้นที่สร้างแต่เนิ่นๆ ข้าพเจ้าจะพร้อมรับการทดลองในเวลาต่อมา ท่านและข้าพเจ้าสามารถเตรียมพร้อมด้วยพลังที่จะรักษาคำปฏิญาณและพันธสัญญาของเราตลอดการทดสอบที่จะเกิดขึ้นแน่นอนเมื่อเราเข้าไปใกล้บั้นปลายชีวิต

ข้าพเจ้าเห็นหลักฐานเช่นนั้นในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาของศาสนจักร ในเวลานั้นประธานสเปนเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์รับใช้มานานหลายปี ขณะอดทนต่อการทำทายนามากมายด้านสุขภาพที่โยบเท่านั้นจะเข้าใจ ท่านเป็นประธานการประชุมเข้าวันนั้น

จู่ๆ ท่านก็หยุดพูด ทุดฮวบลงบนเก้าอี้ตาปิด ศีรษะตกจนค้างติดอก ข้าพเจ้านั่งอยู่ใกล้ท่าน เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์นั่งติดกับเรา เราสองคนลุกขึ้นช่วยท่าน ทั้งที่ขาดประสบการณ์ขณะอยู่ในภาวะคับขันแต่เราก็ตัดสินใจแยกท่านขณะยังนั่งอยู่ในเก้าอี้ไปยังห้องทำงานของท่านที่อยู่ใกล้ๆ

ท่านเป็นครูของเราในช่วงที่ท่านแทบจะเอาชีวิตไม่รอด เรายกเก้าอี้ของท่านคนละข้างออกจากห้องประชุมไปตามโถงทางเดินของอาคารบริหารงานศาสนจักร ท่านล้มตาครั้งเดียว ยังคงมีแรง และพูดว่า “โอ้ ได้โปรดระวังหน่อยครับ อย่าทำให้หลังคุณเจ็บ” ขณะเข้าไปใกล้ห้องทำงานของท่าน ท่านพูดว่า “โอ้ ผมรู้สึกแย่มากเลยที่ขัดจังหวะการประชุม” หลายนาที่หลังจากเราพาท่านเข้าไปในห้องทำงานโดยที่ยังไม่รู้ว่ามีปัญหาของท่านคืออะไร ท่านเงยหน้ามองเราและพูดว่า “คุณไม่คิดหรือว่าคุณน่าจะกลับไปประชุมได้แล้ว”

เรารีบกลับไปโดยรู้ว่าอย่างไรเสียการอยู่ที่นั่นของเราคงสำคัญต่อพระเจ้าเป็นแน่ ประธานคิมบัลล์ผลักดันตนเองตั้งแต่วัยเด็กให้อยู่เหนือขีดจำกัดของความอดทนเพื่อรับใช้และรักพระเจ้า นั่นเป็นนิสัยที่ฝังแน่นอยู่กับท่านจนถึงเวลาที่ท่านต้องใช้ท่านพร้อม ด้วยเหตุนี้จึงสามารถสอนและแสดงให้เราเห็นวิธีเตรียมตนเองให้พร้อมรักษาคำปฏิญาณและพันธสัญญาโดยการเตรียมสม่ำเสมอตลอดหลายปีผ่านความความเข้มแข็งทั้งหมดของเราในสิ่งที่ดูเหมือนเป็นภารกิจเล็กๆ ที่ส่งผลเล็กน้อย คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือขอให้เรารักษาพันธสัญญาฐานะปุโรหิตเพื่อให้ตัวเราและทุกคนที่เราได้รับเรียกให้อบรมมีคุณสมบัติพร้อมรับชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านทำสุดความสามารถ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเพิ่มพลังและ

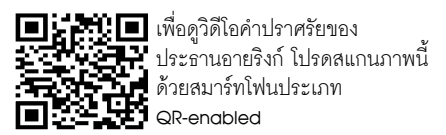
ปัญญาให้ท่าน พระองค์จะทรงเตรียมท่าน ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าคนที่ท่านอบรมและเป็นแบบอย่างจะสรรเสริญนามของท่านเช่นวันนี้ที่ข้าพเจ้าสรรเสริญผู้อบรมที่ยิ่งใหญ่ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารู้จัก

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงพระชนม์และทรงรักท่าน พระองค์ทรงรู้จักท่าน พระองค์และพระเยซูคริสต์พระบุตรผู้ทรงรัศมีภาพและฟื้นคืนพระชนม์ ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิทเด็กหนุ่มที่ขาดประสบการณ์ พระองค์ทรงวางใจเขาด้วยการฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณและศาสนจักรที่แท้จริง พระองค์ทรงให้กำลังใจเขาเมื่อเขาต้องการ พระองค์ทรงให้เขารู้สึกถึงการเตือนด้วยความรักเมื่อการเตือนจะนำเขาให้ต่ำลงมาเพื่อยกเขาขึ้น พระองค์ทรงเตรียมเขา และพระองค์ทรงกำลังเตรียมเราเพื่อให้มีพลังทำงานจนได้รัศมีภาพที่เลสเชี่ยลซึ่งเป็นเป้าหมายและเหตุผลของการรับใช้ทั้งหมดในฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าฝากพรไว้กับท่านเพื่อท่านจะสามารถตระหนักถึงโอกาสอันทรงเกียรติที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ท่านในการเรียกและเตรียมท่านให้พร้อมรับใช้พระองค์และรับใช้ผู้อื่น ในพระนามของพระผู้ทรงเป็นผู้นำและครูที่ทรงรักเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลู 2:1-14 32:3-6
2. 1 ทิโมธี 4:12-14, 16
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:39

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน

กลายเป็นคนเดียว

ขอให้รากล้ำหยาญและพร้อมจะยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ

พ ็นองชายที่รัก นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้อยู่กับท่านคืนนี้ เราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสายสัมพันธ์และภาวะดรภาพอันยิ่งใหญ่

เราอ่านในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 121 ข้อ 36 ดังนี้ “ว่าสิทธิของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้” นี่เป็นของประทานสุดพิเศษที่เราได้รับ—การดำรงฐานะปุโรหิตซึ่ง “เกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้” อย่างไรก็ดี ของประทานอันล้ำค่านี้มีเพียงนำพรพิเศษมาให้เท่านั้น แต่ นำความรับผิดชอบที่จริงจังมาด้วย เราพึงดำเนินชีวิตเพื่อให้มีค่าควรต่อฐานะปุโรหิตที่เราดำรงอยู่ เรามีชีวิตอยู่ในยุคที่แวดล้อมไปด้วยสิ่งต่างๆ มากมายซึ่งเจตนาจะชักจูงเราไปในเส้นทางที่อาจนำไปสู่หายนะได้ เพื่อหลีกเลี่ยงเส้นทางนั้นเราต้องมีความมุ่งมั่นและความกล้าหาญ

ข้าพเจ้านึกถึงช่วงเวลาหนึ่ง—บางท่านในที่นี้คงนึกออกเช่นกัน—เมื่อมาตรฐานของคนส่วนใหญ่คล้ายกับมาตรฐานของเราเอง แต่ไม่เป็นจริงอีกต่อไปแล้ว

ข้าพเจ้าเพิ่งอ่านบทความเรื่องหนึ่งใน *New York Times* เกี่ยวกับการศึกษาซึ่งเกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อนปี 2008 นักสังคมวิทยาที่มีชื่อเสียงแห่งไนเตรอร์ ตามนำที่มวิจัยดำเนินการสัมภาษณ์คนหนุ่มสาว 230 คนทั่วอเมริกาแบบเจาะลึก ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราสันนิษฐานได้ว่าผลที่ออกมาจะคล้ายกันในภูมิภาคส่วนใหญ่ของโลก

ข้าพเจ้าจะอ่านส่วนหนึ่งของบทความนี้ซึ่งมีข้อมูลอยู่มากให้ท่านฟัง

“ผู้สัมภาษณ์ถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความถูกผิด ทางแยกแห่งศีลธรรม และความหมายของชีวิต ในคำตอบที่ยาวและสับสน... คุณเห็นคนหนุ่มสาวต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อพูดเรื่องเหล่านี้ด้วยเหตุและผล แต่พวกเขาไม่มีแนวคิดหรือคำศัพท์ที่จะนำมาพูดได้

“เมื่อขอให้อธิบายทางแยกแห่งศีลธรรมที่พวกเขาเผชิญ คนหนุ่มสาวสองในสามไม่สามารถตอบคำถามหรืออธิบายปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมได้เลย เช่น พวกเขาจ่ายค่าเช่าอพาร์ทเมนต์ได้หรือไม่ หรือพวกเขามีเหรียญหยอดค่าที่จอดรถหรือไม่”

บทความเขียนต่อไปว่า

“ข้ออ้างอัตโนมัติที่พวกเขาส่วนใหญ่นำกลับมาพูดครั้งแล้วครั้งเล่าคือ การเลือกทางศีลธรรมเป็นเพียงรสนิยมส่วนตัว ผู้ตอบพูดแต่เพียงว่า ‘เป็นเรื่องส่วนตัว’ ขึ้นอยู่กับแต่ละคน ผมจะพูดอะไรได้”

“โดยปฏิเสธความยำเกรงสิทธิอำนาจที่พึงมีอย่างชัดเจน คนหนุ่มสาวจำนวนมากจึงไปสู่ความสุดโต่งอีกด้านหนึ่ง [โดยพูดว่า] ‘ผมจะทำสิ่งที่ผมคิดหรือรู้สึกว่าทำให้ผมมีความสุข ผมไม่มีทางรู้ได้เลยว่าต้องทำอะไรนอกจากทำตามความรู้สึกข้างใน’”

คนที่ดำเนินการสัมภาษณ์เน้นว่าคนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ที่พวกเขาพูดคุยด้วย “ไม่มีแหล่งช่วยใด—จากโรงเรียน สถาบัน หรือครอบครัว—ปลูกฝังสำนึกทางศีลธรรมให้พวกเขา”

พี่น้องทั้งหลาย ไม่ควรมีใครที่ได้ยินเสียงข้าพเจ้าสงสัยว่าอะไรถูกต้องและอะไรไม่ถูกต้องทางศีลธรรม ทั้งไม่ควรมีใครสงสัยว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากพวกเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระองค์ เราได้รับการสอนและยังได้รับการสอนเรื่องกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าท่านจะเห็นหรือได้ยินอะไรที่อื่น กฎเหล่านี้ไม่เปลี่ยนแปลง

ขณะที่เราดำเนินชีวิตในแต่ละวัน แทบหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่ศรัทธาของเราจะถูกทดสอบ บางครั้งเราอาจรู้สึกตัวว่ามีใครต่อใครแวดล้อมเราอยู่ แต่เรายังเป็นคนกลุ่มน้อยหรือแม้เป็นคนเดียวที่ยืนยันว่าจะยอมรับได้และอะไรยอมรับไม่ได้ เรามีความกล้าหาญทางศีลธรรมเพื่อยืนหยัด

ตามความเชื่อของเราหรือไม่ แม้ต้องยืน
หยุดคนเดียวขณะทำเช่นนั้น เราทั้งหลาย
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า
จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องสามารถเผชิญ
การทำทนายทุกอย่างที่เข้ามา—ด้วยความ
กล้าหาญ จงจดจำถ้อยคำของเทนนี่สัน
“พละกำลังของข้าเท่ากับคนสิบคน เพราะ
ใจข้าบริสุทธิ์”²

นับวันคนมีชื่อเสียงบางคนและคนอื่นๆ
ที่อยู่ในสายตาประชาชน—ด้วยเหตุผล
บางอย่าง—มีแนวโน้มจะเยาะเย้ยศาสนา
โดยทั่วไป และบางครั้งศาสนจักรของเรา

เป็นพิเศษ ถ้าประจักษ์พยานของเราไม่
หยิ่งงา มั่นคงพอ คำวิพากษ์วิจารณ์เช่น
นั้นจะทำให้เราสงสัยความเชื่อของเราหรือ
ไม่ก็หัวงอไหวในความมุ่งมั่นของเรา

ในนิมิตของลีไฮเรื่องต้นไม้แห่งชีวิต ใน
1 นีไฟ 8 นอกจากคนอื่นๆ แล้ว ลีไฮเห็น
คนที่ยึดราวเหล็กจนพวกเขาออกมาจับ
ส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิตด้วย ซึ่งเรารู้ว่า
เป็นสิ่งแทนความรักของพระผู้เป็นเจ้า แต่
น่าเสียดายที่หลังจากจับส่วนผลนั้น บาง
คนละลายเพราะคนใน “อาคารใหญ่และ
กว้าง” ผู้เป็นตัวแทนความจงหองของ

ลูกหลานมนุษย์ กำลังขึ้นี้นมาทางพวกเขา
เยาะเย้ยพวกเขา และพวกเขาตกลงไปใน
ทางที่ต้องห้ามและหายไป³ การเย้ยหยัน
หัวเราะเยาะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
ยิ่งของปฏิปักษ์! พี่น้องทั้งหลาย เรากล้า
ยืนยันได้อย่างมั่นคงขณะเผชิญการต่อต้าน
ที่ยากขนาดนั้นหรือไม่

ข้าพเจ้าเชื่อว่าประสบการณ์ครั้งแรก
ของข้าพเจ้าในการใช้ความกล้าดำเนิน
ชีวิตตามความเชื่อมั่นของตนเองเกิดขึ้น
เมื่อข้าพเจ้าประจำการกองทัพเรือสหรัฐ
เมื่อใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง

ค่ายฝึกทหารเรือรุ่นใหม่ไม่ใช่ประสบ-
การณ์ที่ง่ายเลยสำหรับข้าพเจ้าหรือใคร
ก็ตามที่จะผ่านค่ายนี้ได้ สามสัปดาห์แรก
ทำให้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าชีวิตข้าพเจ้าตกอยู่
ในอันตราย กองทัพเรือไม่ได้พยายามฝึก
ข้าพเจ้าแต่กำลังพยายามฆ่าข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจำได้เสมอเมื่อวันอาทิตย์เวียน
มาหลังจากสัปดาห์แรก เราได้รับข่าวอัน
น่ายินดีจากเจ้าหน้าที่เรือ เรายืนแถวตรง
อยู่ในสนามฝึกท่ามกลางลมโชยอ่อนๆ
ของแคลิฟอร์เนีย เราได้ยินเขาสั่งว่า “วัน
นี้ทุกคนไปโบสถ์—ทุกคน ยกเว้นผม ผม
จะพักผ่อน!” จากนั้นเขาก็ตะโกนว่า “ทุก
คนที่เป็นคาทอลิก ประชุมที่ค่ายเดคาเตอร์
—และอย่ากลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง
หน้า เดี๋ยว!” กลุ่มคนค่อนข้างใหญ่เดินออกไป
จากนั้นเขาก็ออกคำสั่งต่อ “คนที่นับถือ
ศาสนาอื่น ประชุมที่ค่ายเฮนรี่—และอย่า
กลับมาจนกว่าจะบ่ายสามโมง หน้า เดี๋ยว!”
กลุ่มเล็กกว่ากลุ่มแรกเดินออกไป จากนั้น
เขาพูดว่า “ส่วนพวกคุณที่เหลืออยู่ พวก
โปรเตสแตนต์ ประชุมที่หอประชุมของ

ค่ายฟาร์วาทท์—และอยากกลับมาจนกว่าจะป่วยสามโมง หน้า เเดิน!

ทันใดนั้นมีความคิดหนึ่งแวบเข้ามาในสมองข้าพเจ้า “มอนสัน นายไม่ใช่คาทอลิก นายไม่ใช่ยิว นายไม่ใช่โปรเตสแตนต์ นายเป็นมอรมอน นายยืนอยู่กับที่ก็แล้วกัน!” ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่าข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยวจริงๆ กล้าและเด็ดเดี่ยว ใช่—แต่ว่าโดดเดี่ยว

จากนั้นข้าพเจ้าได้ยินคำพูดไพเราะที่สุดเท่าที่เคยได้ยินจากทหารเรือคนนั้นน้อยออกมา เขามองมาทางข้าพเจ้าและถามว่า “แล้วพวกนายเรียกตัวเองว่าอะไร” จนถึงวินาทีนั้นข้าพเจ้าไม่นึกว่าจะมีคนยืนอยู่ข้างๆ หรือข้างหลังข้าพเจ้าในสนามฝึก เราทุกคนตอบแทบจะเป็นเสียงเดียวกันว่า “มอรมอนครับ!” ใจข้าพเจ้าเปี่ยมปีติสุดพรรณานาขณะเหลือยหลังและเห็นทหารเรืออีกสี่ห้าคน

จากทหารเรือเกาศีระชะ สีหน้างุนงง แต่ในที่สุดก็พูดว่า “พวกนายไปหาที่ประชุมก็แล้วกัน และอยากกลับมาจนกว่าจะป่วยสามโมง หน้า เเดิน!”

ขณะที่พวกเราเดินออกมา ข้าพเจ้านึกถึงเนื้อร้องในท่วงทำนองที่เคยเรียนสมัยอยู่ปฐมวัย

กล้าเป็นมอรมอน

กล้ายืนเดี่ยวดาย

กล้ายืนยันในเป้าหมาย

กล้าบอกให้รู้ทั่วกัน

แม้ประสบการณ์จะออกมาต่างจากที่ข้าพเจ้าคาดหวัง แต่ข้าพเจ้าก็เต็มใจเป็นคนเดียว หากจำเป็นต้องทำเช่นนั้น

ตั้งแต่นั้นมีหลายครั้งที่ไม่มีใครเลยยืนอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าและข้าพเจ้ายืนคนเดียว จริงๆ ข้าพเจ้าซาบซึ้งยิ่งที่ได้ตัดสินใจไว้นานแล้วว่า จะยืนหยัดแน่วแน่ เตรียมและพร้อมเสมอที่จะปกป้องศาสนาของตน หากจำเป็นต้องทำ

เมื่อใดก็ตามที่เรารู้สึกไม่คู่ควรกับภารกิจตรงหน้า พี่น้องชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอแบ่งปันคำพูดของประธานศาสนจักรในเวลานั้น ประธานเอสรา แทฟท์ เป็นสันในปี 1987 ขณะปราศรัยกับสมาชิกกลุ่มใหญ่ในแคลิฟอร์เนีย ประธานเบ็นสันกล่าวว่า

“ในทุกยุคทุกสมัย ศาสดาพยากรณ์มองตามทางเดินของเวลามาถึงสมัยของเรา หลายพันล้านคนที่ล่วงลับและที่ยังไม่เกิดมองเราอยู่ อย่าเข้าใจผิดในเรื่องนี้—ท่านคือรุ่นที่ทรงเลือกไว้...

“ราวหกพันปีที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งท่านไว้ให้ปรากฏตัวในวันเวลาสุดท้ายก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า บางคนจะตกไป แต่อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าจะยังอยู่ครบถ้วนเพื่อต้อนรับการกลับมาขององค์พระประมุข—แม้พระเยซูคริสต์

“ถึงแม้ความชั่วร้ายของคนรุ่นนี้เทียบได้กับสมัยของโนอาห์ เมื่อพระเจ้าทรงชำระล้างโลกด้วยน้ำท่วม แต่ยุคนี้มีความแตกต่างอย่างมาก [นั่นคือ] พระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งลูกที่เข้มแข็งที่สุดบางคนไว้สำหรับวันเวลาสุดท้าย ผู้จะช่วยทำให้อาณาจักรได้รับชัยชนะ”⁴

ถูกต้องแล้ว พี่น้องชายทั้งหลาย เราเป็นตัวแทนของลูกที่เข้มแข็งที่สุดบางคนของพระองค์ หน้าทีรับผิชอบของเราคือมีค่าควรรับพรอันน่ายินดีทั้งหมดที่พระบิดาในสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา ไม่ว่าเราจะไปที่ใด สุสานปุโรหิตไปกับเราด้วย เรายืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ ได้โปรด ก่อนที่ท่านจะทำให้ตนเองและฐานะปุโรหิตตกอยู่ในอันตราย จงหยุดสักครู่และพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้น เราแต่ละคนได้รับการประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแล้วระหว่างนั้นแต่ละคนได้รับอำนาจซึ่งถือกุญแจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ ประธานกอร์ดอน บี. ینگคีย์กล่าวว่า

“ท่านไม่สามารถทำสิ่งใดก็ตามที่จะขวางกั้นระหว่างตัวท่านกับการปฏิบัติของเหล่าเทพในนามของท่านได้

“ท่านทำผิดศีลธรรมไม่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ ท่านทุจริตไม่ได้ คดโกงหรือพูดปดไม่ได้ หากท่านออกพระนามพระเจ้าเป็นเจ้าโดยไม่สมควร หรือใช้ภาษาหยาบคายท่านย่อม

หมดสิทธิ์ในการปฏิบัติของเหล่าเทพ”⁵

หากท่านใดสะดุดในการเดินทาง ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านเข้าใจโดยไม่สงสัยเลยว่ามีทางกลับไป ขึ้นต่อนั้นเรียกว่าการกลับใจ พระผู้ช่วยให้รอดทรงพลีพระชนม์ชีพเพื่อให้ท่านและข้าพเจ้าได้รับของประทานอันเป็นพรนั้น จริงอยู่ที่เส้นทางของการกลับใจไม่ง่ายเลย แต่คำสั่งญานั้นจริง เราทราบมาว่า “ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ”⁶ “และจะไม่จดจำบาปของเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป” นี่คือนิรันดร์ นี่คือนิรันดร์ นี่คือนิรันดร์ คำสัญญา

อาจมีคนที่กำลังนึกในใจว่า “ผมไม่ได้ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติทั้งหมดและไม่ได้ทำทุกอย่างที่ควรทำ แต่ชีวิตผมก็ไปได้ดี ผมคิดว่าผมจับปลาพร้อมกันสองมือได้” พี่น้องชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่านี่จะไม่ได้ผลในระยะยาว

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากชายคนหนึ่งที่เคยคิดว่าเขาจับปลาสองมือได้ เวลานี้เขากลับใจแล้วและยอมดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณและพระบัญญัติ ข้าพเจ้าต้องการแบ่งปันย่อหน้าหนึ่งจากจดหมายของเขา เพราะข้อความนี้แสดงถึงการมีความคิดบกพร่อง “ผมต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง (ในวิธีที่ยาก) ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงถูกต้องที่สุดเมื่อพระองค์ตรัสว่า ‘ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเราจะซังนายข้างหนึ่งและจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้’”⁸ ผมลองทำทั้งสอง

อย่างแล้ว มากเท่าที่คนคนหนึ่งจะสามารถทำได้ สุดท้าย” เขากล่าว “ผมได้แต่ความว่างเปล่า ความมืด และความโดดเดี่ยวที่ซาตานเตรียมไว้ให้คนเหล่านั้นที่เชื่อคำหลอกลวง ความคิดผิดๆ และคำไปปิดของเขา”

เพื่อเราจะเข้มแข็งและต้านแรงดึงทั้งหมดที่กำลังดึงเราไปผิดทางหรือเสี่ยงทุกเสี่ยงที่กระตุ้นเราให้เดินทางผิด เราต้องมีประจักษ์พยานของเราเอง ไม่ว่าท่านจะอายุ 12 ขวบหรือ 112 ปี—หรืออายุระหว่างนั้น—ท่านสามารถรู้ได้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง จงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ไตร่ตรองคำสอนในนั้น ทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าจริงหรือไม่ เรามีสัญญาว่า “หากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.”⁹

เมื่อเรารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง เราจะรู้ด้วยว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์และท่านเห็นพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราจะรู้ด้วยว่าพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้าย

นี้ผ่านโจเซฟ สมิธ—รวมถึงการฟื้นฟูทั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

เมื่อเรามีประจักษ์พยาน เรามีหน้าที่ต้องแบ่งปันประจักษ์พยานกับผู้อื่น พี่น้องชายหลายท่านเคยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนามาแล้วทั่วโลก เยาวชนชายหลายท่านจะรับใช้ จงเตรียมตัวให้พร้อมรับโอกาสอันดีเยี่ยมนี้ จงแน่ใจว่าท่านมีค่าควรรับใช้

ถ้าเราพร้อมแบ่งปันพระกิตติคุณ เท่ากับเราพร้อมตอบรับคำแนะนำของอัครสาวกเปโตรผู้เตือนว่า “จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่า ท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด”¹⁰

เราจะมีโอกาสแบ่งปันความเชื่อของเราตลอดชีวิต แม้ไม่รู้เสมอไปว่าเมื่อใดเราจะได้รับเรียกให้ทำเช่นนั้น โอกาสเช่นนี้มาถึงข้าพเจ้าในปี 1957 เมื่อข้าพเจ้าทำงานในธุรกิจสิ่งพิมพ์และต้องไปดัลลัสเท็กซัส ซึ่งบางครั้งเรียกว่า “เมืองหลายศาสนา” เพื่อพูดที่การประชุมทางธุรกิจหลังเลิกประชุม ข้าพเจ้านั่งรถไฟไปชมทิวทัศน์ที่แถบซานแอนโตนิโอ เมื่อผ่านโบสถ์แต่ละแห่ง คนขับจะบอกว่า “ทางซ้ายคุณจะเห็นโบสถ์เมโธดิสต์” หรือ “ทางขวาตรงนั้นคือโบสถ์คาทอลิก”

เจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่ของศาลชั้นฎีกาของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เนล เอ. แมกซ์เวลล์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

บรูซ เอ. แมกนคีน
ประธาน

ดีเทอร์ เอ. ฮินคเลย์
ที่ปรึกษาที่สอง

ตุลาคม 2011

โคออร์ดิเนเตอร์สภาอภิบาลสอง

บอยด์ เค. แอนเดอร์สัน

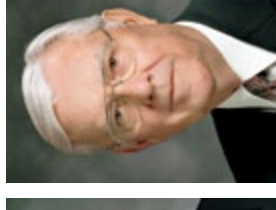
เอล. อดัม เพตรสัน

ริชาร์ด เอ็ม. เจนสัน

ดัลลัส เอช. ฮินคัล

เอล. ไรล์เซนส์ คริสต์เซนส์

ริชาร์ด จี. ล็อต

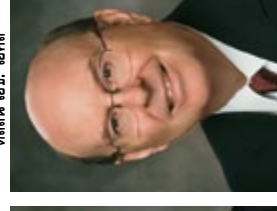
โจเซฟ ที. สมิธ

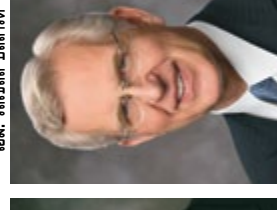
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เควิน เอ. เพตรสัน

ดัลลัส เอช. ฮินคัล

ดี. ดอลด์ คีลิสทอปเพอร์สัน

นีล แอล. แอนเดอร์สัน

โจเซฟ เอ. ราสมันด์

สตีเวน อี. ลิปเพิร์ต

วอลเตอร์ เอ. กอนซกาเลส

เจฟ อี. เจนสัน

ดัลลัส แอล. ฮอลด์ลิสทอปเพอร์สัน

นีล แอล. แอนเดอร์สัน

โรเบิร์ต อาร์. คอคคิลส์เตอร์

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สภาอภิบาล

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมารวมกันในสถานที่ต่างๆ
ทั่วโลกเพื่อฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
“ในภาษาของ [ตน] เอง” (คพ. 90:11)
ภาพถ่ายวนตามเข็มนาฬิกาจากบนซ้ายได้แก่
สมาชิกศาสนจักรในโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้;
ซัลวาดอร์ บราซิล; ซานซัลวาดอร์
เอลซัลวาดอร์; มอนทรีออล ควิเบก, แคนาดา;
มอนทาลัน ฟิลิปปินส์; โกเมซपालาเซีย
เม็กซิโก; และโตเกียว ญี่ปุ่น

ขณะผ่านอาคารรัฐแดงสวยงามหลัง
หนึ่งที่ตั้งอยู่บนเนิน คนขับอุทานว่า “อาคาร
หลังนั้นเป็นสถานที่ซึ่งชาวมอรมอนประชุม
กัน” สถาปนิกที่นั่งอยู่ด้านหลังถามว่า
“คนขับคะ คุณพอจะบอกเราเพิ่มเติมเกี่ยว
กับชาวมอรมอนได้ไหมคะ”

คนขับจอดรถเข้าข้างทาง แล้วหันมา
ตอบว่า “คุณครับ เท่าที่ผมรู้เกี่ยวกับชาว
มอรมอนคือพวกเขาประชุมกันในอาคาร
รัฐแดงหลังนั้น มีใครในรถคันนี้รู้เรื่องเกี่ยว
กับชาวมอรมอนมากกว่านี้บ้างครับ”

ข้าพเจ้ารอให้คนอื่นตอบ ข้าพเจ้ามอง
หน้าแต่ละคนเพื่อดูว่ามีใครรู้บ้าง มีใคร
ปรารถนาจะแสดงความเห็นบ้าง ไม่มีใคร
ข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้ามีหน้าที่ต้อง
อธิบายตั้งอัครสาวกเปโตรแนะนำว่า “จง
เตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะ
สามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่า ท่านมี
ความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด”
ข้าพเจ้าตระหนักเช่นกันถึงความจริงของ
ถ้อยคำดังกล่าว “เมื่อถึงคราวต้องตัดสินใจ
ใจ เวลาเตรียมก็ผ่านไปแล้ว”

เป็นเวลาประมาณ 15 นาทีที่ข้าพเจ้า
มีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยานกับคนบน
รถเกี่ยวกับศาสนจักรและความเชื่อของ
เรา ข้าพเจ้าสำนึกคุณสำหรับประจักษ์
พยานของข้าพเจ้าและสำนึกคุณที่ข้าพเจ้า
พร้อมจะแบ่งปัน

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนสุดใจและสุดจิต
วิญญานขอให้ชายทุกคนที่ดำรงฐานะ
ปุโรหิตให้เกียรติฐานะปุโรหิตและชื่อสัตย์
ต่อความไว้วางใจที่มอบให้เมื่อครั้งประสาท
ฐานะปุโรหิตให้เขา ขอให้ผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตแต่ละคนของพระเจ้าเป็นผู้ที่ข้าพเจ้า

เชื่อในสิ่งใด ขอให้เรากล้าหาญและพร้อม
จะยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ ถ้าเราต้องยืนคน
เดียวในระหว่างนั้น ขอให้เรายืนอย่างกล้า
หาญ ได้รับพลังจากความรู้ที่ว่าแท้จริง
แล้วเราไม่มีวันโดดเดี่ยวเมื่อเรายืนกับพระ
บิดาในสวรรค์ของเรา

ขณะที่เราไตร่ตรองของประทานอัน
ล้ำค่ายิ่งที่เราได้รับ—“สิทธิของฐานะปุโรหิต
เกี่ยวข้องกับการอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยก
จากกันไม่ได้”—ขอให้เราตั้งใจพิทักษ์และ
ปกป้องสิทธินั้นและมีค่าควรรับคำสัญญา
อันประเสริฐของสิทธิดังกล่าว พี่น้องทั้ง
หลาย ขอให้เราทำตามคำแนะนำที่พระ
ผู้ช่วยให้รอดประทานแก่เรา ในหนังสือ
3 นีไฟ “จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมัน
จะส่องโลก. ดูเถิดเราเป็นแสงสว่างซึ่งเจ้า
จะชูขึ้น—ซึ่งเจ้าเห็นเราทำ.”¹¹

ขอให้เราติดตามแสงสว่างนั้นและขอให้
โลกเห็น นี่คือการสวดอ้อนวอนและพรของ
ข้าพเจ้าถึงทุกคนที่ได้ยินเสียงข้าพเจ้า ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เดวิด บรูคส์ “If It Feels Right ...,” *New York Times*, Sept. 12, 2011, nytimes.com.
2. อัลเฟรด, ลอร์ด เทนนิสัน “Sir Galahad” ใน *Poems of the English Race*, sel. Raymond Macdonald Alden (1921), 296.
3. ดู 1 นีไฟ 8:26–28.
4. เอสรา แพพท์ เป็นสัน “In His Steps” (ไฟรีไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักร 8 ก.พ. 1987); ดู “In His Steps” ใน *1979 Devotional Speeches of the Year: BYU Devotional and Fireside Addresses* (1980), 59 ด้วย
5. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ย์, “ความมีค่าควร ส่วนตัวในการรับใช้ฐานะปุโรหิต” *เลียโฮนา*, ก.ค. 2002 หน้า 65
6. อีสยาห์ 1:18
7. เยเรมีย์ 31:34
8. มัทธีว 6:24
9. โมโรไน 10:4
10. 1 เปโตร 3:15
11. 3 นีไฟ 18:24

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ
ประธานมอนสัน โบรดสแกนภาพนี้
ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท
QR-enabled

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

พยาน

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องนำทางให้เราเรียนรู้ได้ดีที่สุดว่าเรากำลัง
ทำได้ดีเพียงใดและจะทำให้ดีขึ้นได้อย่างไร

ข้าพเจ้าปลื้มปีติที่ได้พบกับท่านในวันสะบาโตนี้ในการประชุมใหญ่สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สมาชิกทุกคนของศาสนจักรมีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์เดียวกัน เรายอมรับหน้าที่นั้นและสัญญาว่าจะลุกขึ้นทำเมื่อครั้งรับบัพติศมา เราเรียนรู้จากถ้อยคำของแอลมา ศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอนว่าจะ “เต็มใจที่จะโคกเส้ร่ากับคนที่โคกเส้ร่า; แท้จริงแล้ว, และปลดปล่อยคนที่ต้องการการปลดปล่อย, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, และนับอยู่กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก, เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์”¹

นั่นคือหน้าที่อันสูงส่งและสัญญาอันทรงเกียรติจากพระผู้เป็นเจ้า ชาวสารของข้าพเจ้าวันนี้เป็นการให้กำลังใจ พระคัมภีร์มอรมอนทำให้เราเข้าใจหน้าที่แจ่มแจ้ง

ฉันใด ย่อมนำเรามุ่งหน้าไปบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ด้วยฉันนั้น

ข้อแรก เราสัญญาไว้ว่าจะมีจิตกุศลสอง เราสัญญาว่าจะเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้า และสาม เราสัญญาว่าจะอดทน พระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องนำทางให้เราเรียนรู้ได้ดีที่สุดว่าเรากำลังทำได้ดีเพียงใดและจะทำให้ดีขึ้นได้อย่างไร

เราจะเริ่มด้วยการมีจิตกุศล ข้าพเจ้าขอให้ท่านนึกถึงประสบการณ์เมื่อเร็วๆ นี้ หลายท่านมีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ เราจัดให้มีวันบำเพ็ญประโยชน์หลายพันวันทั่วโลก

เพื่อนวิสุทธิชนของท่านสวดอ้อนวอนในสภาเพื่อให้อ่านว่าจะวางแผนบำเพ็ญประโยชน์อย่างไร พวกเขาทูลถามพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้อ่านว่าเราควรบำเพ็ญประโยชน์ให้ใคร อย่างไร และจะเชิญใครเข้าร่วม แม้กระทั่งสวดอ้อนวอนขออย่าได้ล้มพลั่วหรือน้ำดื่ม เหนือสิ่งอื่นใด พวกเขาสวดอ้อนวอนให้ทุกคนที่บำเพ็ญประโยชน์และทุกคนที่รับประโยชน์รู้สึกถึงความรักของ

พระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้ารู้ว่าคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้นได้รับคำตอบอย่างน้อยก็ในวอร์ดหนึ่ง สมาชิกกว่า 120 คนอาสาช่วย ในสามชั่วโมงพวกเขาแปลงโฉมสนามของโบสถ์แห่งหนึ่งในชุมชนของเรา นั่นเป็นงานหนักแต่มีความสุข นักบวชของโบสถ์นั้นแสดงความขอบคุณ ทุกคนที่ทำงานด้วยกันวันนั้นรู้สึกถึงความสามัคคีและรักกันมากขึ้น บางคนถึงกับพูดว่าพวกเขา รู้สึกเบิกบานใจขณะถอนวัชพืชและตัดแต่งไม้พุ่ม

ถ้อยคำจากพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้พวกเขาเห็นว่าเหตุใดจึงรู้สึกปีติเช่นนั้น กษัตริย์เบนจามินกล่าวกับผู้คนดังนี้ “[จง] เรียนรู้ว่าเมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่าน...อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง”² และมอรมอนสอนในพระคัมภีร์มอรมอนด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ “จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์, และสิ่งนี้ยังยืนตลอดกาล; และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย, ย่อมจะดีกับเขา.”³

พระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์กับท่านเมื่อท่านรักษาสัญญาของท่าน ขณะรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์ พระองค์จะทรงให้ท่านรู้สึกถึงความรักของพระองค์และในไม่ช้า ความรู้สึกแห่งจิตกุศลจะกลายเป็นนิสัยส่วนหนึ่งของท่าน ท่านจะรู้สึกถึงคำรับรองของมอรมอนในใจท่าน ขณะท่านยังคงรับใช้ผู้อื่นในชีวิตว่าทุกอย่างจะดีกับท่าน

เจกเช่นท่านสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าว่าจะมีจิตกุศล ท่านสัญญาเช่นกันว่าจะเป็นพยานของพระองค์ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่

ใดตลอดชีวิตท่าน อหนึ่ง พระคัมภีร์มอรมอน เป็นเครื่องนำทางที่ข้าพเจ้ารู้ว่าจะช่วยเรา รักษาสัญญาอันได้ดีที่สุด

ข้าพเจ้าเคยได้รับเชิญให้พูดในพิธีสำเร็จการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อธิการบดีต้องการเชิญประธานกอร์ดอนปี. อิงค์ลีย์แต่พบว่าท่านไม่ว่าง ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงได้รับเชิญโดยปริยาย เวลานั้น ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่อาวุโสที่สุดในโครัมอัครสาวกสิบสอง

บุคคลที่เชิญข้าพเจ้าให้เป็นผู้พูดกังวลมากเมื่อเธอรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพันธะรับผิดชอบของข้าพเจ้าในฐานะอัครสาวก เธอโทรศัพท์บอกข้าพเจ้าว่าเวลานี้เธอเข้าใจแล้วว่าหน้าที่ของข้าพเจ้าคือเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์

เธอบอกข้าพเจ้าด้วยน้ำเสียงเฉียบขาดมากกว่าข้าพเจ้าทำอย่างนั้นไม่ได้เมื่อข้าพเจ้าพูดที่นั่น เธออธิบายว่ามหาวิทยาลัยเคารพคนทุกความเชื่อทางศาสนา รวมทั้งคนที่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าด้วย เธอย้ำว่า “ท่านจะทำหน้าที่ของท่านที่นี่ไม่ได้นะคะ”

ข้าพเจ้าวางโทรศัพท์พร้อมคำถามอันหนักหน่วงในใจ ข้าพเจ้าควรจะบอกทางมหาวิทยาลัยหรือไม่ว่าจะไม่เป็นผู้พูดตามที่ได้รับปากไว้ อีกสองสัปดาห์ก็จะถึงวันงานมีประกาศออกไปแล้วว่าข้าพเจ้าจะอยู่ที่นั่น การไม่รักษาสัญญาของข้าพเจ้าจะมีผลกระทบต่อชื่อเสียงอันดีของศาสนจักรอย่างไรบ้าง

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำอะไร คำตอบมาถึงอย่างที่ว่าข้าพเจ้าประหลาดใจ

ข้าพเจ้าตระหนักว่าแบบอย่างของนีโอฟินีนาโด แอลมา อมิลัด และพวกบุตรของโมไซยาห์ทำให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างที่เป็นอยู่ พวกท่านเป็นพยานที่กล้าหาญของพระเยซูคริสต์ขณะเผชิญอันตรายถึงชีวิต

ด้วยเหตุนี้ทางเลือกเดียวที่มีคือจะเตรียมตัวอย่างไร ข้าพเจ้าขุดค้นทุกอย่างที่จะเรียนรู้ได้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ยิ่งใกล้ถึงวันที่ต้องพูด ข้าพเจ้ายิ่งกังวลและตั้งใจสวดอ้อนวอนมากขึ้น

ในปาฏิหาริย์เหมือนการแยกทะเล ข้าพเจ้าพบข่าวหนังสือพิมพ์ข่าวหนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยได้รับยกย่องเพราะทำสิ่งที่ศาสนจักรเรียนรู้ที่จะทำในงานเพื่อมนุษยธรรมของเราทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงพูดถึงสิ่งที่เราและพวกเขาทำเพื่อช่วยคน

ที่ได้เดือดร้อนมาก ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพ่อเกิดของพรที่เข้ามาในชีวิตคนเหล่านั้นที่เราและพวกเขาได้รับใช้

หลังจากการประชุมผู้ฟังลุกขึ้นยืนปรบมือซึ่งผิดธรรมดาเล็กน้อยสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแปลกใจแต่ก็ยังกังวลนิดหน่อย ข้าพเจ้าจำได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับออบินาโด มีแต่แอลมาเท่านั้นที่ยอมรับพยานของเขา แต่คืนนั้น ที่งานเลี้ยงอาหารค่ำอย่างเป็นทางการ ข้าพเจ้าได้ยินอธิการบดีของมหาวิทยาลัยกล่าวว่าเขาได้ยินพระวณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในสุนทรพจน์ของข้าพเจ้า

คำปรารภอันน่าอัศจรรย์เช่นนี้เกิดขึ้นไม่บ่อยนักในประสบการณ์การเป็นพยานถึงพระคริสต์ของข้าพเจ้า แต่ประสิทธิผล

ของพระคัมภีร์มอรมอนต่ออุปนิสัย พลังอำนาจ และความกล้าหาญของท่านในการเป็นพยานสำหรับพระผู้เป็นเจ้านั้นแน่นอน หลักคำสอนและแบบอย่างทีกล้าหาญในหนังสือเล่มนั้นจะหนุนใจ นำทาง และทำให้ท่านกล้า

ผู้สอนศาสนาทุกคนที่กำลังประกาศพระนามและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ จะได้รับพรเมื่อท่านตีความจากพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน บิดามารดาที่พยายามใส่พยานเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดไว้ในใจบุตรธิดาจะได้รับความช่วยเหลือขอความช่วยเหลือถ้าอภัยคำและอิทธิพลของพระคัมภีร์มอรมอนเข้าไปในบ้านและทุกชีวิตในครอบครัว นั่นพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นความจริง

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้นในการประชุมศีลระลึกทุกครั้งและชั้นเรียนทุกชั้นที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมในศาสนจักร ผู้พูดและครูแสดงความรักและความเข้าใจอันดีในพระคัมภีร์ โดยเฉพาะพระคัมภีร์มอรมอน ประจักษ์พยานส่วนตัวมาจากส่วนลึกของใจพวกเขาอย่างเห็นได้ชัด พวกเขาสอนด้วยความเชื่อมั่นมากขึ้นและกล่าวคำพยานด้วยพลัง

ข้าพเจ้าเห็นหลักฐานเช่นกันว่าเรากำลังทำได้ดีขึ้นในคำสัญญาส่วนที่สามที่เราทุกคนทำไว้เมื่อครั้งบัพติศมา เราทำพันธสัญญาว่าจะอดทน รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าตราบเท่าที่เรามีชีวิตอยู่

ข้าพเจ้าไปเยี่ยมเพื่อนเก่าที่โรงพยาบาล แพทย์วินิจฉัยว่าเธอเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ข้าพเจ้าพาลูกสาวสองคนของข้าพเจ้าไปด้วย ข้าพเจ้าไม่คิดว่าเธอจะจำพวกเขาได้

ครอบครัวเธออยู่กันพร้อมหน้า รอบเตียงของเธอตอนที่เราเข้าไป

เธอเงยหน้าและยิ้ม ข้าพเจ้าจะจำสีหน้าของเธอตลอดไปเมื่อเธอเห็นข้าพเจ้ากับภรรยาพาลูกสาวของเรามาเยี่ยม เธอบอกให้พวกเขาเข้ามาใกล้ๆ เธอบนเตียง เธอลุกขึ้นนั่ง กอดพวกเขา และนำพวกเขาให้รู้จักครอบครัวเธอ เธอพูดถึงความดีของเด็กผู้หญิงสองคนนี้ ประหนึ่งกำลังแนะนำเจ้าหญิงต่อราชสำนัก

ข้าพเจ้าคาดหวังให้การเยี่ยมของเราสิ้นสุดโดยเร็ว ข้าพเจ้าคิดว่าเธอเหนื่อย แต่ขณะมองดูเธอข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งความซร่าของเธอเลือนหายไป เธอผุดผ่องและเปี่ยมด้วยความรักต่อเราทุกคนอย่างเห็นได้ชัด

ดูเหมือนเธอมีความสุขกับช่วงเวลานั้นราวกับเวลาได้หยุดเดิน เธอใช้ชีวิตส่วนใหญ่ช่วยเด็กๆ แทนพระเจ้า เธอรู้จักเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนว่าพระผู้ช่วยให้รอด

ผู้สิ้นคืนพระชนม์ทรงนำเด็กเล็กๆ มาที่ละคน ทรงอวยพรพวกเขา และทรงกันแสงด้วยปิตี เธอประสบบปิตินั้นด้วยตนเองนานพอจนสามารถอดทนในการรับใช้พระองค์ด้วยความรักจวบจนวาระสุดท้าย

ข้าพเจ้าเห็นปาฏิหาริย์แบบเดียวกันนี้ในห้องนอนของชายคนหนึ่งที่ได้รับใช้อย่างซื่อสัตย์มานานจนมากพอที่เขาควรจะพักผ่อนได้แล้ว

ข้าพเจ้ารู้ว่าเขาได้รับการรักษาที่เจ็บปวดและยาวนานสำหรับโรคที่คณะแพทย์บอกว่าเป็นระยะสุดท้าย พวกเขาไม่ให้การรักษาหรือความหวังใดๆ อีก

ภรรยาของเขาพาข้าพเจ้าไปถึงห้องนอนของเขาในบ้าน เขากำลังเอนหลังอยู่บนเตียงที่เก็บที่นอนแล้วเรียบริ้อย เขาสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวที่เพิ่งรีดเสร็จใหม่ๆ ผูกเนกไท และสวมรองเท้าคู่มือใหม่

เขาเห็นความแปลกใจในดวงตาข้าพเจ้าหัวเราะเบาๆ และอธิบายว่า “หลังจากท่าน

ให้พรผม ผมก็อยากจะพร้อมตอบรับการเรียกให้ลุกจากเตียงไปทำงาน” เห็นชัดว่าเขาพร้อมแล้วสำหรับการเข้าเฝ้าที่อีกไม่นานจะได้เข้าเฝ้าพระอาจารย์ผู้ซึ่งเขาทำงานถวายพระองค์อย่างซื่อสัตย์

เขาคือแบบอย่างของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์ซึ่งข้าพเจ้ามักพบหลังจากพวกเขาได้อุทิศชีวิตรับใช้อย่างทุ่มเท พวกเขาก้าวต่อไปอย่างแน่วแน่

ประธานมาเรียน จี. รอมนีอธิบายไว้ดังนี้ “ในคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง ความปรารถนาในสิ่งที่ขัดแย้งกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สูญสิ้นไป และด้วยเหตุนี้จึงถูกแทนที่ด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้า พร้อมด้วยเจตนารมณ์อันแน่วแน่คอยนำทางให้รักษาพระบัญญัติของพระองค์”⁵

ข้าพเจ้ามักเห็นเจตนารมณ์อันแน่วแน่เช่นนี้มีมากขึ้นเรื่อยๆ ในสานุศิษย์ที่ผ่านชีวิตมาอย่างโศกโชนของพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับสตรีที่ต้อนรับลูกสาวของข้าพเจ้าและชายที่สวมรองเท้าคู่มือพร้อมจะลุกขึ้นทำงานให้พระเจ้า พวกเขาทำตามพระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดจนจนวาระสุดท้าย ทุกท่านเคยเห็นมาแล้ว

ท่านจะเห็นอีกครั้งถ้าท่านเปิดอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้ายังคงรู้สึกชื่นชมในใจเมื่ออ่านถ้อยคำเหล่านี้ของผู้รับใช้ที่สูงวัยและแน่วแน่คนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า “เพราะแม้ในเวลานี้, ทั้งร่างของข้าพเจ้าก็สิ้นอย่างยิ่งเมื่อพยายามพูดกับท่าน; แต่พระเจ้า...ทรงค้ำจุนข้าพเจ้า, และทรงยอมให้ข้าพเจ้าพูดกับท่าน”⁶

ท่านจะเกิดความกล้าได้เช่นข้าพเจ้าเมื่อดูจากแบบอย่างความอดทนที่โมโรไนให้เรา เขาอยู่เพียงลำพังในการปฏิบัติศาสนกิจ เขารู้ว่าใกล้ถึงจุดจบของชีวิตเขาแล้ว แต่จงฟังสิ่งที่เขาเขียนเพื่อเห็นแก่คนที่ยังไม่เกิดมาและลูกหลานของศัตรูในชีวิตมรตัย “แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง; และหากท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง, และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของท่าน, เมื่อนั้นพระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน, เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์”⁷

โมโรไนให้พยานนั้นเป็นการกล่าวคำอำลาชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของเขา เขากระตุ้นให้มีจิตกุศลเช่นเดียวกับศาสนาดพยากรณ์ทั้งหลายตลอดพระคัมภีร์มอรมอน เขาเพิ่มเติมพยานของเขาเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อความตายอยู่ตรงหน้า เขาเป็นลูกที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสจริงๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ดังที่เราเป็นได้เช่นกันเป็นผู้เปี่ยมด้วยจิตกุศล เสมอต้นเสมอ

ปลาย และได้รับความกลัวในฐานะพยานของพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ และตั้งใจจดจ่อจนกว่าชีวิตจะหาไม่

โมโรไนสอนเราถึงสิ่งที่เรียกร้องจากเรา เขากล่าวว่าขั้นแรกสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์คือศรัทธา การศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอน จะสร้างศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในพระบุตรที่รักของพระองค์ และในพระกิตติคุณของพระองค์ จะสร้างศรัทธาของท่านในศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งอดีตและปัจจุบัน

พระคัมภีร์มอรมอนจะดึงท่านให้ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าหนังสือเล่มอื่นใดจะเปลี่ยนชีวิตท่านให้ดีขึ้น ข้าพเจ้ากระตุ้นท่านให้ทำอย่างที่คุณผู้สอนศาสนาของข้าพเจ้าทำ เขาหนีออกจากบ้านสมัยเป็นวัยรุ่นและมีคนวางพระคัมภีร์มอรมอนไว้ในกล่องที่เขาขนไปด้วยระหว่างออกไปแสวงหาความสุขให้มากกว่าที่เป็นอยู่

หลายปีผ่านไป เขาย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ ทั่วโลก วันหนึ่งเขาเห็นกล่องใบนั้นขณะอยู่คนเดียวและไม่มีความสุข กล่องเต็มไปด้วยสิ่งของที่เขามา เขาพบพระคัมภีร์

มอรรมอนวางอยู่บนกล่อง เขาอ่านคำสัญญา
ในนั้นและทดสอบ เขารู้ว่าเป็นความจริง
พยานนั้นเปลี่ยนชีวิตเขา เขาพบความสุข
เกินกว่าความฝันใดๆ แล้งๆ ทั้งหลายของ
เขา

พระคัมภีร์มอรรมอนของท่านอาจถูก
ซ่อนจากสายตาท่านเพราะความหวั่งกังวล
และควสามเอาใจใส่ต่อทั้งหมดที่ท่าน
สั่งสมมาในการเดินทางของท่าน ข้าพเจ้า
ขอรับรองท่านให้ศึกษาพระคัมภีร์เล่มนี้บ่อยๆ
ในนั้นมีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นทางเดียวที่จะ
กลับบ้านไปหาพระเจ้าเป็นเจ้า

ข้าพเจ้าฝากพยานที่แน่นอนไว้กับท่าน
ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์และจะทรง
ตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระเยซู
คริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก
พระคัมภีร์มอรรมอนเป็นพยานแท้จริงและ
แน่นอนว่าพระองค์ทรงพระชนม์และพระ
องค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระ
ชนม์และทรงพระชนม์อยู่

พระคัมภีร์มอรรมอนเป็นพยานล้ำค่า
ข้าพเจ้าฝากพยานไว้กับท่านในพระนาม
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมไซยาห์ 18:9
2. โมไซยาห์ 2:17
3. โมโรไน 7:47
4. ลู 3 นี้ไฟ 17:21–22
5. มาริเยน จี. รอมนีย์ ใน Conference Report, ต.ค. 1963, 23.
6. โมไซยาห์ 2:30
7. โมโรไน 10:32

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ
ประธานอายุริงก์ โปรดสแกนภาพนี้
ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท
QR-enabled

โดย **เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์**
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การรอดคอยพระเจ้า: ขอให้เป็นไปตาม พระทัยของพระองค์

*จุดประสงค์ของชีวิตเราบนแผ่นดินโลกคือเพื่อเติบโต พัฒนา และเข้ม
แข็งขึ้นผ่านประสบการณ์ของเราเอง*

ในเช้าสะบาโตวันนี้ เราขอพระทัย
และเป็นพยานถึงการทรงพระชนม์
อยู่จริงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระ
กิตติคุณของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูผ่าน
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท พระคัมภีร์
มอรรมอนเป็นความจริง ศาสดาพยากรณ์
ที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ประธานโรนัลด์ เอส.
มอนสันนำเรา เห็นสิ่งอื่นใด เราเป็น
พยานอย่างจริงจั่งถึงการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์และพรนิรันดร์ที่มาจาก การชดใช้

ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้
มีโอกาสศึกษาและเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและวิถีที่พระองค์ทรง
เตรียมพระองค์ให้พร้อมเพื่อเป็นเครื่อง
ถวายนิรันดร์สำหรับเราแต่ละคน

การเตรียมของพระองค์เริ่มในชีวิตก่อน
เกิดเมื่อพระองค์ทรงรอดคอยพระบิดา โดย

ตรัสว่า “ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์
ของพระองค์เกิด, และให้รัศมีภาพเป็นของ
พระองค์ตลอดกาล”¹ พระองค์ทรงใช้สิทธิ์
เสรีตั้งแต่ต้นในขณะนั้นจนถึงทุกวันนี้เพื่อ
ยอมรับและดำเนินการตามแผนของพระ
บิดาบนสวรรค์ พระคัมภีร์สอนเราว่าขณะ
ทรงพระเยาว์ พระองค์ทรง “อยู่ในพระ
นิเวศแห่งพระบิดาของ[พระองค์]”² และ
ทรง “เฝ้ารอพระเจ้าเพื่อให้ถึงเวลาที่พระ
องค์จะทรงปฏิบัติศาสนกิจ”³ เมื่อพระชน
มายุ 30 พรรษาพระองค์ทรงทนทุกข์ต่อ
การล่อลวง กระนั้นทรงเลือกที่จะขัดขึ้น
โดยตรัสว่า “อ้ายซาตาน จงไปเสียให้พ้น”⁴
ในบทเสมนี พระองค์ทรงวางพระทัยพระ
บิดาโดยประกาศว่า “แต่อย่างไรก็ดีอย่า
ให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไป
ตามพระทัยของพระองค์เกิด”⁵ และจาก
นั้นทรงใช้สิทธิ์เสรีแทนทุกข์เพราะบาปของ

เรา ผ่านความอัปยศของการไต่สวนต่อหน้าสาธารณชนและความปวดร้าวของการตรึงกางเขน พระองค์ทรงรอคอยพระบิดา โดยเต็มพระทัย “ถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย [และ] ท่านฟกช้ำเพราะความบาปผิดของเรา”⁶ แม้จนพระองค์ทรงร้องออกมาว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย”⁷ พระองค์ทรงรอคอยพระบิดา—โดยทรงใช้สิทธิ์เสรีให้อภัยศัตรูของพระองค์⁸ ทรงดูว่ามีคนดูแลพระมารดาของพระองค์⁹ และอดทนจนกว่าพระชนม์ชีพและพระพันธกิจแห่งมรรตัยของพระองค์สำเร็จ¹⁰

ข้าพเจ้าได้ร่ำร้องบ่อยครั้ง ว่าเหตุใด

พระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้า และศาสนาดายากรณผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ และวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์ทั้งหมดจึงมีการทดลองและความยากลำบากทั้งที่พยายามทำตามพระประสงค์ของพระบิดา เหตุใดจึงยากนักโดยเฉพาะสำหรับท่านเหล่านั้น

ข้าพเจ้านึกถึงโจเซฟ สมิทที่เจ็บป่วยเมื่อเป็นเด็กและถูกข่มเหงตลอดชีวิต เจก เช่นพระผู้ช่วยให้รอด ท่านร้องออกมาว่า “ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ประทับอยู่ที่ใดเล่า?”¹¹ แต่กระนั้นเมื่อดูเหมือนพระองค์ทรงอยู่เพียงลำพัง พระองค์ทรงใช้สิทธิ์เสรีรอคอยพระเจ้าและทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้านึกถึงบรรพบุรุษผู้บุกเบิกของเรา ถูกขับออกจากนอวและข้ามทุ่งราบโดยใช้สิทธิ์เสรีทำตามศาสนาดายากรณ แม้ขณะประสบความเจ็บป่วย ความขาดแคลน และบางคนถึงกับเสียชีวิต เหตุใดจึงประสบความยากลำบากเช่นนั้น จุดสิ้นสุดอยู่ตรงไหน เพื่อจุดประสงค์ใด

ขณะถามคำถามเหล่านี้ เราตระหนักว่าจุดประสงค์ของชีวิตเราบนแผ่นดินโลกคือเพื่อเติบโต พัฒนา และเข้มแข็งขึ้นผ่านประสบการณ์ของเราเอง เราทำสิ่งนี้ได้อย่างไร พระคัมภีร์ให้คำตอบในวลีที่เรียบง่ายวลีหนึ่ง เรา “รอคอยพระเจ้า”¹² การทดสอบและการทดลองเกิดแก่เราทุกคน การทำทายเป็นเหล่านี้ทำให้เราและพระบิดาบนสวรรค์เห็นว่าเราจะใช้สิทธิ์เสรีเพื่อติดตามพระบุตรหรือไม่ พระองค์ทรงรู้แล้ว และเรามีโอกาสเรียนรู้ว่าไม่ว่าสภาวะการณ์ของเราจะยากเพียงใด “สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ [เป็นไปเพื่อ] ประสบการณ์ [ของเรา], และ... เพื่อความดี [ของเรา]”¹³

นี่หมายความว่าเราจะเข้าใจการทำทายเป็นของเราเสมออย่างนั้นหรือ บางครั้งเราทุกคนมีเหตุให้ถามอย่างนั้นหรือว่า “ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า, พระองค์ประทับอยู่ที่ใดเล่า?”¹⁴ ใช่! เมื่อคุณสมรสสิ้นชีวิต อีกฝ่ายจะเกิดความสงสัย เมื่อเกิดความยากลำบากด้านการเงินกับครอบครัว บิดาจะถาม เมื่อลูกออกนอกเส้นทาง มารดาและบิดาจะร้องออกมาด้วยความเศร้าโศก ใช่ “การร้องให้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า”¹⁵ จากนั้นตอนฟ้าสว่างเมื่อศรัทธาและความเข้าใจของเราเพิ่มขึ้น เราจะลุกขึ้นและเลือกรอ

คอยพระเจ้าโดยกล่าวว่า “ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์”¹⁶

แล้วการรอคอยพระเจ้าหมายถึงอะไร ในพระคัมภีร์ คำว่า รอ หมายถึง หวัง คาดหวัง และวางใจ การหวังและวางใจในพระเจ้าเรียกว่าศรัทธา ความอดทน ความอ่อนน้อม ความอ่อนโยน ความอดกลั้น การรักษาพระบัญญัติ และการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

การรอคอยพระเจ้าหมายถึงการหว่านเมล็ดแห่งศรัทธาและบำรุงเลี้ยง “ด้วยความขยันหมั่นเพียรยิ่ง, และ... ความอดทน”¹⁷

นั่นหมายถึงการสวดอ้อนวอนเจกเช่น พระผู้ช่วยให้รอด—ถึงพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา—โดยพูดว่า “ขอให้อาณาจักรของพระองค์ตั้งอยู่ ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ”¹⁸ นี่คือการสวดอ้อนวอนที่เราถวายเป็นจิตวิญญาณของเราในพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

การรอคอยพระเจ้าหมายถึงการไตร่ตรองในใจเราและ “[การ] รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” เพื่อเราจะรู้ “สิ่งทั้งปวงที่เราควรทำ”¹⁹

ขณะที่เราทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ เราค้นพบว่า “ความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความอดทน”²⁰ และเราเรียนรู้ที่จะ “ดำเนินต่อไปด้วยความอดทน จนกว่า [เรา] จะได้รับการทำให้ดีพร้อม”²¹

การรอคอยพระเจ้าหมายถึง “ยึดมั่น”²² และ “มุ่งหน้า” ด้วยศรัทธา “โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง”²³

หมายถึงการ “วางใจแต่ในคุณความ

ดีของพระคริสต์”²⁴ และ “โดยพระคุณของพระองค์ทรงช่วย [พวกเรา โดยกล่าวว่า]: ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์, ข้าแต่พระเจ้า, และมีใช้ของพวกข้าพระองค์.”²⁵

ขณะที่เรารอคอยพระเจ้า เรา “ไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติ”²⁶ โดยรู้ว่า “วันหนึ่ง [เรา] จะพักผ่อนจากความทุกข์ทั้งหมด [ของเรา]”²⁷

และเรา “อย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจ [ของเรา]”²⁸ ว่า “สิ่งทั้งปวงเหล่านั้นที่ [เรา] เป็นทุกข์มาก็จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดี [ของเรา]”²⁹

ความทุกข์เหล่านั้นจะมาในรูปแบบต่างๆ ประสบการณ์ของโยบเตือนเราถึงสิ่งที่อาจเรียกว่าร้องไห้เราอดทน โยบสูญเสียทรัพย์สินทั้งหมด รวมทั้งที่ดิน บ้าน สัตว์ทั้งหลาย สมาชิกครอบครัว ชื่อเสียง สุขภาพร่างกาย และแม้ความผาสุกทางใจ แต่

ท่านก็ยังรอคอยพระเจ้าและแสดงประจักษ์พยานอันทรงพลังว่า

“แต่ส่วนข้า ข้าทราบบว่าพระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก

“และหลังจากผิวหนังของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า”³⁰

“ดูเถิด พระองค์จะทรงประทานข้าเสีย ข้าไม่มีความหวังใจ”³¹

แม้จะมีแบบอย่างที่โดดเด่นของโยบ ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย และพระผู้ช่วยให้รอด เราก็จะยังพบว่าการรอคอยพระเจ้าเป็นเรื่องท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่สามารถเข้าใจแผนและจุดประสงค์ของพระองค์สำหรับเราได้อย่างถ่องแท้ ความเข้าใจนั้นมักได้มาโดย “บรรทัดมาเต็มบรรทัด [และ] กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์”³²

ในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าบางครั้งข้าพเจ้าไม่ได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนเพราะพระเจ้าทรงรู้ว่าข้าพเจ้าไม่พร้อม เมื่อพระองค์ทรงตอบ มักจะทรงตอบ “ที่นั่นที่นั่นหน่อย”³³ เพราะนั่นคือทั้งหมดที่ข้าพเจ้าสามารถทนได้หรือทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเต็มใจทำ

บ่อยครั้งที่เราสวดอ้อนวอนให้มีความอดทน แต่เราต้องการเดี๋ยวนี้! สมัยเป็นเด็กหนุ่ม ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์สวดอ้อนวอนขอพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณ หลายปีต่อมาขณะที่ท่านรับใช้งานเผยแผ่ในสก็อตแลนด์ ในที่สุดพยานก็มา ภายหลังจากท่านเขียนว่า “นั่นทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่าการสวดอ้อนวอนด้วย

ความจริงใจจะได้รับตอบ ‘สักวันหนึ่ง หน
ที่ใดที่หนึ่ง’³⁴

เราอาจไม่รู้ว่าจะได้รับคำตอบของพระ
เจ้าเมื่อใดหรืออย่างไร แต่ในเวลาและวิธี
ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าคำตอบ
ของพระองค์จะมา คำตอบบางข้อเราอาจ
ต้องรอจนหลังจากชีวิตนี้ อาจเป็นเช่นนั้น
ด้วยกับสัญญาบางข้อในปิตุพรของเรา
และกับพรบางประการสำหรับสมาชิก
ครอบครัว ขอให้เราอย่าได้หมดหวังใน
พระเจ้า พรของพระองค์เป็นนิรันดร์ ไม่ใช่
ชั่วคราว

การรอคอยพระเจ้าเปิดโอกาสอันล้ำค่า
ให้เราค้นพบว่ามีคนมากมายรอคอยเรา
ลูกๆ รอคอยให้เราแสดงความอดทน ความ
รัก และความเข้าใจต่อพวกเขา พ่อแม่
รอคอยให้เราแสดงความกตัญญูและ
ความเห็นใจ พี่น้องรอคอยให้เราใจกว้าง
มีเมตตา และให้อภัย คู่ชีวิตรอคอยให้เรา
รักพวกเขาเฉกเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง
รักเราแต่ละคน

ขณะที่เราอดทนต่อความทุกข์เวทนา
ทางกาย เรารับรู้มากขึ้นว่ามีคนมากมาย
เท่าใดรอคอยเราแต่ละคน ถึงมารีย์และ
มารธาทั้งหลาย ถึงชาวสะมาเรียผู้ใจดีทั้ง
หลายที่ปรนนิบัติคนป่วย ช่วยเหลือคน
อ่อนแอ และดูแลผู้ทุพพลภาพทางร่างกาย
และจิตใจ ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณต่อพระ
บิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระ
องค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ในการปฏิบัติ
ศาสนกิจประจำวันเช่นพระคริสต์ ท่านกำลัง
รอคอยพระเจ้าและทำตามพระประสงค์
ของพระบิดาบนสวรรค์ การรับรองของ
พระองค์ต่อท่านนั้นชัดเจน “ซึ่งท่านได้

กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของ
เรา” ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือน
ได้กระทำแก่เราด้วย³⁵ พระองค์ทรงรู้การ
เสียสละของท่าน และโศกเศร้าของท่าน
พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่าน
สันติสุขและสถานพักผ่อนของพระองค์
จะเป็นของท่านขณะที่ท่านรอคอยพระองค์
ด้วยศรัทธาต่อไป

เราทุกคนเป็นที่รักต่อพระเจ้ามากเกิน
กว่าเราจะเข้าใจหรือจินตนาการได้ ขอให้
เราจึงเมตตาต่อกันและมีเมตตาต่อกันมาก
ขึ้นและมีเมตตาต่อตนเองมากขึ้น ขอให้
เราจำไว้ว่าขณะรอคอยพระเจ้า เรากำลัง
เป็น “วิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ [ของ
พระองค์] . . . ว่าง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน,
อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก, เต็มใจยอมใน
สิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุบัติแก่
[เรา], แม้ตั้งแต่เด็กจนยอมต่อบิดาตน.”³⁶

นั่นคือความว่าง่ายของพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดต่อพระบิดาในสวนเกทเสมนี พระองค์
ทรงขอรับรองเหล่าสาวกของพระองค์ให้ “เฝ้า
อยู่กับเรา” แต่สามครั้งที่พระองค์ทรงกลับไป
หาพวกเขาและพบพวกเขาอนอนหลับ
อยู่³⁷ โดยไม่มีเหล่าสาวกอยู่เป็นเพื่อนและ
ไม่มีพระสิริของพระบิดา พระผู้ช่วยให้รอด
ทรงเลือกทนทุกข์กับ “ความเจ็บปวดและ
ความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง”³⁸
โดยมีเทพมาชูกำลังพระองค์³⁹ พระองค์ไม่
ทรงระย่อต่อการดื่มถ้วยอันขมขื่น⁴⁰ พระ
องค์ทรงรอคอยพระบิดาโดยตรัสว่า “ให้
เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์”⁴¹ และ
พระองค์ทรงเหยียบบ่อเย้าองุ่นแต่เพียง
ผู้เดียว⁴² ในฐานะอัครสาวกสิบสองคนหนึ่งใน
ในยุคสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้

เรามีพลังเข้มแข็งเพื่อเฝ้าอยู่กับพระองค์
และรอคอยพระองค์ตลอดวันเวลาทั้งหมด
ของเรา

ในเช้าสะบาโตวันนี้ ข้าพเจ้าแสดงความ
กตัญญูที่ในเกทเสมนีของข้าพเจ้า⁴³ และ
ของท่าน เราไม่ได้อยู่ลำพัง พระองค์ซึ่ง
ทรงดูแล เรา “จะไม่ทรงหลับสนิทหรื
นิทรา”⁴⁴ เหล่าเทพของพระองค์ทั้งที่นี้และ
หลังมาน “ห้อมล้อม [เรา], เพื่อประคอง
[เรา] ไว้”⁴⁵ ข้าพเจ้าเป็นพยานพิเศษต่อ
ท่านว่าสัญญาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของ
เราเป็นจริง เพราะพระองค์ตรัสว่า “แต่
เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเจ้าจะเสริมเรี่ยว
แรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนก
อินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะ
เดินและไม่อ่อนเปลี้ย”⁴⁶ ขอให้เรารอคอย
พระองค์โดยมุ่งหน้าด้วยศรัทธา เพื่อเรา
จะกล่าวในคำสวดอ้อนวอนของเราได้ว่า
“ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์”⁴⁷
และกลับไปหาพระองค์อย่างสมเกียรติ
ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา แม้พระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 4:2
2. ลูกา 2:49
3. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 3:24
ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ไบเบิล
4. ลูกา 4:8
5. ลูกา 22:42
6. อิสยาห์ 53:5; โมไซยาห์ 14:5
7. มัทธิว 27:46; มาระโก 15:34
8. ดู ลูกา 23:34
9. ดู ยอห์น 19:27
10. ดู ยอห์น 19:30
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:1

12. สดุดี 37:9; 123:2; อีสยาห์ 8:17; 40:31; 2 นีไฟ 18:17
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:1
15. สดุดี 30:5
16. มัทธิว 6:10; 3 นีไฟ 13:10; ดู มัทธิว 26:39 ด้วย
17. แอลมา 32:41
18. มัทธิว 6:10; ลูกา 11:2
19. 2 นีไฟ 32:5
20. โรม 5:3
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:13
22. แอลมา 45:17
23. 2 นีไฟ 31:20
24. โมโรไน 6:4
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:44
26. แอลมา 1:25
27. แอลมา 34:41
28. สิบรัฐ 10:35
29. หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:3
30. โยบ 19:25–26
31. โยบ 13:15
32. 2 นีไฟ 28:30
33. 2 นีไฟ 28:30
34. คำสอนของประธานศาสนจักร: เดวิด โอ. แมกเคย์ (2003), xviii
35. มัทธิว 25:40
36. โมไซยาห์ 3:19
37. มัทธิว 26:38; ดู ข้อ 39–45
38. แอลมา 7:11
39. ดู ลูกา 22:43
40. “In Memory of the Crucied,” *Hymns*, no. 190; ดู 3 นีไฟ 11:11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18–19
41. มัทธิว 26:42
42. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:107; 88:106; 133:50
43. “หาสันติได้ทีใด” เพลงสวด บทที่ 54
44. สดุดี 121:4
45. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88
46. อีสยาห์ 40:31
47. มัทธิว 26:42

โดย เอ็ดเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
 แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

พระคัมภีร์มอรมอน— พระคัมภีร์จาก พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

พร้อมกับพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานที่ขาดไม่ได้
 ซึ่งใช้ยืนยันหลักคำสอนของพระคริสต์และความเป็นพระเจ้าของพระองค์

หลายปีก่อนคุณพ่อของทวดข้าพเจ้าหยิบพระคัมภีร์มอรมอนเป็นครั้งแรก ท่านเปิดกลางเล่มและอ่านสองสามหน้า จากนั้นก็ประกาศว่า “หนังสือเล่มนี้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเขียนหรือไม่มีมารเขียน ผมต้องรู้ให้ได้ว่าใครเขียน” 10 วันต่อมาท่านอ่านจบสองรอบแล้วประกาศว่า “มารเขียนไม่ได้หรอก—หนังสือเล่มนี้ต้องมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแน่นอน”¹

นั่นคืออัจฉริยภาพของพระคัมภีร์มอรมอน—ไม่มีความกำกวม ถ้าไม่ได้เป็นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าดังกล่าวอ้าง ก็เป็นการหลอกลวงทั้งเพ หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงอ้างว่าเป็นบทความทางศีลธรรมหรือบทวิจารณ์ด้านศาสนาหรือเป็นฉบับรวมเล่มงานเขียนที่เต็มไปด้วยข้อคิดเท่านั้น แต่อ้างว่าเป็นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วย—ทุกประโยค ทุกข้อ ทุกหน้า โจเซฟ

สมิธประกาศว่าเทพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้านำท่านไปเอาแผ่นจารึกทองคำ ซึ่งประกอบด้วยข้อเขียนของศาสนพยากรณ์ทั้งหลายในอเมริกาสมัยโบราณ และท่านแปลแผ่นจารึกเหล่านั้นโดยอำนาจจากเบื้องบน ถ้าเรื่องดังกล่าวเป็นจริงแสดงว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวอ้าง ถ้าไม่จริง แสดงว่าตบตาคนได้ แต่ก็เป็นการหลอกลวงอย่างร้ายกาจที่สุด

ซี. เอส. ลูอิสพูดถึงสภาพกลืนไม่เข้าคายไม่ออกคล้ายกับที่บางคนต้องเลือกว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระผู้ช่วยให้รอด—ไม่มีความกำกวม “ข้าพเจ้ากำลังพยายามป้องกันไม่ให้ใครพูดจาโง่เขลาที่คนมักพูดกันเกี่ยวกับพระองค์ เช่น ‘ฉันพร้อมยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นครูศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่ยอมรับที่พระองค์ทรงอ้างตนเป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า’ นั้น

คือสิ่งหนึ่งที่เราต้องไม่พูด คนที่เป็นเพียงมนุษย์และพูดทำนองเดียวกับที่พระเยซูตรัสคงไม่ใช่ครูศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่... ท่านต้องเลือก ถ้าชายผู้นี้ไม่ได้เป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ก็คงเป็นคนเสียสติหรืออะไรที่แยกว่านั้น... แต่ขอให้เราอย่ามีความคิดเหลวไหลเกี่ยวกับการเป็นครูที่ยิ่งใหญ่แบบมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงเปิดช่องให้เราตีความเช่นนั้น พระองค์ไม่ประสงค์เช่นนั้น”²

เราต้องทำการเลือกที่เรียบง่ายกับพระคัมภีร์มอรมอนเช่นกันว่าพระคัมภีร์เล่มนี้มาจากพระผู้เป็นเจ้าหรือมาร ไม่มีทางเลือกอื่น ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำการทดสอบในขณะนี้เพื่อจะช่วยให้ท่านรู้ลักษณะแท้จริงของพระคัมภีร์เล่มนี้ ถามตัวท่านว่าขอพระคัมภีร์ต่อไปนี้จากพระคัมภีร์มอรมอนดังท่านเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าหรือมาร

“จงตีมูลค่าพระวจนะของพระคริสต์; เพราะเหตุนี้, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกทุกสิ่งที่ท่านควรทำ” (2 นิไฟ 32:3)

หรือคำพูดต่อไปนี้ของบิดาที่รักบุตรของตน “และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า,

ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก” (ฮีแลมาน 5:12)

หรือถ้อยคำเหล่านี้ของศาสดาพยากรณ์ “จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์” (โมโรไน 10:32)

ข้อความเหล่านี้จากพระคัมภีร์มอรมอนเขียนโดยคนชั่วได้หรือ หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงขับผีออก พวกฟาริสีอ้างว่าพระองค์ทรงทำเช่นนั้น “เพราะใช้อำนาจเบเอลเซบูลผู้เป็นนายผี” พระผู้ช่วยให้รอดทรงตอบว่าข้อสรุปเช่นนั้นไร้เหตุผล “ราชอาณาจักรใด?” พระองค์ตรัส “ซึ่งแตกแยกกันแล้วก็คงพินาศ... ครั้วเรือนใดๆ ซึ่งแตกแยกกันแล้วจะตั้งอยู่ไม่ได้” และประเด็นสุดท้ายของพระองค์คือ “และถ้าซาตานขับซาตานออก มันก็แตกแยกกันในตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้อย่างไร” (มัทธิว 12:24-26; เน้นตัวเอน)

ถ้าขอพระคัมภีร์ดังกล่าวข้างต้นจากพระคัมภีร์มอรมอนสอนเราให้หันมัสการรักและรับใช้พระผู้ช่วยให้รอด (ซึ่งสอนอย่างนั้นจริงๆ) แล้วจะมาจากมารได้อย่างไร ถ้าเช่นนั้น เขาก็แตกแยกกันในตัวเขาเองและกำลังทำลายอาณาจักรของตน ซึ่งเป็นสภาพที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่าไม่อาจตั้งอยู่ได้ การอ่านพระคัมภีร์มอรมอนโดย

ไร้อคติและข้อสงสัยจะนำคนนั้นมาสู่ข้อสรุปเดียวกับคุณพ่อของทวดข้าพเจ้า คือ “มารเขียนพระคัมภีร์เล่มนี้ไม่ได้ ต้องมาจากพระผู้เป็นเจ้าแน่นอน”

แต่เหตุใดพระคัมภีร์มอรมอนจึงจำเป็นถ้าเรามีพระคัมภีร์ไบเบิลสอนเราเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์อยู่แล้ว ท่านเคยสงสัยหรือไม่ว่าเหตุใดจึงมีศาสนาคริสต์มากมายหลายนิกายในโลกทุกวันนี้ทั้งที่พวกเขาได้รับหลักคำสอนจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่มเดียวกัน นั่นเป็นเพราะพวกเขาตีความพระคัมภีร์ไบเบิลต่างกัน ถ้าพวกเขาตีความเหมือนกัน พวกเขาจะเป็นศาสนจักรเดียวกัน นี่ไม่ใช่สภาพที่พระเจ้าทรงปรารถนา เพราะอัครสาวกเปาโลประกาศว่ามี “องค์พระผู้เป็นเจ้าเดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” (เอเฟซัส 4:5) เพื่อช่วยให้เกิดความเป็นหนึ่งเช่นนี้ พระเจ้าจึงทรงตั้งกฎแห่งพยานขึ้นมา เปาโลสอนว่า “ข้อกล่าวหาใดๆ ต้องมีพยานสองสามปากจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้” (2 โครินธ์ 13:1)

พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพยานเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นอีกเล่มหนึ่ง เหตุใดพยานทั้งสองเล่มนี้จึงสำคัญอย่างยิ่ง ภาพตัวอย่างต่อไปนี้ อาจช่วยได้ ท่านลากเส้นตรงผ่านจุดเดียว

จูนเดียอี บราซึล

บนกระดาษแผ่นนี้ได้ก็เส้น คำตอบคือไม่จำกัด ลองจินตนาการว่าคุณจุดเดียวหมายถึงพระคัมภีร์ไบเบิลและเส้นตรงหลายร้อยเส้นที่ลากผ่านจุดดังกล่าวหมายถึงการตีความพระคัมภีร์ไบเบิลไปต่างๆ นานา ซึ่งการตีความแต่ละอย่างหมายถึงนิกายต่างๆ

แต่เกิดอะไรขึ้นถ้าบนกระดาษแผ่นนี้มีจุดที่สองซึ่งหมายถึงพระคัมภีร์มอรมอน ท่านสามารถลากเส้นตรงระหว่างจุดสองจุดนี้ พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน ได้ก็เส้น เส้นเดียว การตีความหลักคำสอนของพระคริสต์เพียงหนึ่งเดียวทำให้ประจักษ์พยานของพยานทั้งสองเล่มนี้คงอยู่

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระคัมภีร์มอรมอนทำหน้าที่เป็นพยานยืนยัน อรรถาธิบายและรวมหลักคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิลให้เป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อจะมี “องค์พระผู้เป็นเจ้าเดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” ตัวอย่างเช่น บางคนสับสนว่าบัพติศมาจำเป็นต่อความรอดหรือไม่ทั้งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศต่อนิโคเดมัส

ว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5) อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์มอรมอนจัดความสงสัยทั้งหมดในเรื่องนี้ “และพระองค์ทรงบัญชาคนทั้งปวงว่าพวกเขาต้องกลับใจ, และรับบัพติศมาในพระนามของพระองค์, . . . มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถรับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” (2 นีไฟ 9:23)

มีการบัพติศมาหลากหลายรูปแบบในโลกทุกวันนี้ทั้งที่พระคัมภีร์ไบเบิลบอกวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอด พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างอันประเสริฐ ทรงรับบัพติศมา “[พระองค์] เสด็จขึ้นจากน้ำ” (มัทธิว 3:16) พระองค์จะเสด็จขึ้นจากน้ำได้หรือถ้าไม่ได้เสด็จลงไปใต้น้ำก่อน เกลือกจะมีความไม่สอดคล้องกันในเรื่องนี้ พระคัมภีร์มอรมอนจึงจัดออกไปด้วยข้อความที่ตรงไปตรงมาของหลักคำสอนเกี่ยวกับวิธีบัพติศมาที่ถูกต้อง “และแล้วเจ้าจงจุ่มพวกเขาในน้ำ” (3 นีไฟ 11:26)

หลายคนเชื่อว่าการเปิดเผยสิ้นสุดพร้อม กับพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งที่พระคัมภีร์ไบเบิล

เป็นประจักษ์พยานถึงรูปแบบการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้ามานานกว่า 4,000 ปี เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ แต่หลักคำสอนที่ไม่ถูกต้องเช่นนี้เป็นเหมือนโดมิโนตัวหนึ่งที่ทำให้โดมิโนตัวอื่นล้มหรือในกรณีนี้คือความเชื่อของหลักคำสอนที่ถูกต้อง ความเชื่อว่าการเปิดเผยสิ้นสุดแล้วเป็นเหตุให้หลักคำสอนที่ว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน วันนี้ และตลอดกาล” (มอรมอน 9:9) เสื่อมลง เป็นเหตุให้หลักคำสอนที่สอนโดยอาโมสเสื่อมลง หลักคำสอนนั้นกล่าวว่า “แท้จริงพระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมิได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ” (อาโมส 3:7) และเป็นเหตุให้หลักคำสอนที่ว่า “พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด” (กิจการ 10:34) และด้วยเหตุนี้จึงตรัสกับมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยเสื่อมลง แต่โชคดีที่พระคัมภีร์มอรมอนเน้นย้ำความสำคัญของความจริงในพระคัมภีร์ไบเบิลอีกครั้งเกี่ยวกับการเปิดเผยต่อเนื่อง

“และอนึ่ง, ข้าพเจ้าพูดกับท่านผู้ที่ปฏิบัติภารกิจเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า, และกล่าวว่ามันหมดไปแล้ว, ว่าไม่มีการเปิดเผย . . .

“เราไม่ได้อ่านหรือว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน วันนี้ และตลอดกาล . . .” (มอรมอน 9:7, 9)

อีกนัยหนึ่ง ถ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงตรัสในสมัยโบราณ พระองค์ย่อมจะตรัสเช่นเดียวกันในสมัยปัจจุบัน

การยืนยันและการอรรถาธิบายหลักคำสอนมีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่มีข้อความใดที่ทรงอำนาจหรือสะท้อนอารมณ์เท่า

คำบรรยายในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ท่านประสงค์จะให้พยานที่ไม่อาจปฏิเสธได้ยืนยันกับจิตวิญญาณท่านหรือไม่ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จลงมาได้บาปของท่านและว่าไม่มีบาป ไม่มีสภาพเลวร้ายทางศีลธรรมอยู่นอกเหนือพระหัตถ์อันเปี่ยมด้วยพระเมตตาแห่งการชดใช้ของพระองค์—สำหรับการต่อสู้ของเราแต่ละคนพระองค์ทรงมีวิธีเยียวยาด้วยพลังการรักษาที่เหนือกว่าจงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์เล่มนี้จะสอนท่านและเป็นพยานต่อท่านว่าการชดใช้ของพระคริสต์ไม่มีขอบเขตเพราะครอบคลุม คำนี้ถึง และอยู่เหนือความอ่อนแอทุกอย่างที่มนุษย์รู้จัก นี่คือสาเหตุที่ศาสดาพยากรณ์มอรมอนประกาศว่า “ท่านจะมีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์” (โมโรไน 7:41)

ไม่แปลกที่พระคัมภีร์มอรมอนประกาศด้วยความกล้าหาญว่า “และหากท่านจะเชื่อพระคริสต์ท่านจะเชื่อถ้อยคำเหล่านี้, เพราะถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระวจนะของพระคริสต์” (2 นีไฟ 33:10) พร้อมกับพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานที่ขาดไม่ได้ซึ่งใช้ยืนยันหลักคำสอนของพระคริสต์และความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พร้อมกับพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน “สอนคนทั้งปวงว่าพวกเขาควรทำดี” (2 นีไฟ 33:10) และพร้อมกับพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอนนำเราไปสู่ “องค์พระผู้เป็นเจ้าเดี่ยว ความเชื่อเดี่ยว บัพติศมาเดี่ยว” นั่นคือสาเหตุที่พระคัมภีร์มอรมอนสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตเรา

หลายปีก่อนข้าพเจ้าเข้าร่วมพิธีนมัสการของเราครั้งหนึ่งในโตรอนโต แคนาดา เด็กสาวอายุ 14 ปีเป็นผู้พูด เธอกล่าวว่า เธอพูดคุยเรื่องศาสนากับเพื่อนคนหนึ่งที่โรงเรียน เพื่อนถามเธอว่า “เธอเป็นสมาชิกของศาสนาอะไร”

เธอตอบว่า “ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หรือชาวมอรมอน”

เพื่อนตอบว่า “ฉันรู้จักศาสนจักรนั้น และรู้ว่าไม่จริง”

“เธอรู้ได้อย่างไร” เธอถาม

เพื่อนเธอตอบว่า “ฉันเคยค้นคว้าเรื่องนี้”

“เธอเคยอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไหม”

“ไม่” เพื่อนตอบ “ไม่เคยอ่าน”

จากนั้นเด็กสาวที่น่ารักคนนี้ตอบว่า “แสดงว่าเธอไม่ได้ค้นคว้าเรื่องศาสนจักรของฉันเพราะฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกหน้าและรู้ว่ามันเป็นความจริง”

ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกหน้าเช่นกัน อ่านหลายรอบ ข้าพเจ้าขอกล่าวคำพยานด้วยความเคารพ เช่นเดียวกับคุณพ่อของทวดข้าพเจ้าว่า พระคัมภีร์เล่มนี้มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. วิลลาร์ด ริชาร์ดส์ ใน เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. ed. (1972), 81, 82.
2. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1952), 40–41.

โดย อีเลน เอส. ดัลตัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

จงรักมารดาของเธอ

บิดาจะเลี้ยงดูให้บุตรสาวมีความสุขและปรับตัวได้ดีใน โลกที่มีพิษสงรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ นี้ได้อย่างไร คำตอบนั้นสอนโดยศาสตราจารย์ของพระเจ้า

ไม่มีคำใดสามารถอธิบายโอกาสศักดิ์สิทธิ์เมื่อคุณพ่อคนใหม่อุ้มลูกสาวตัวน้อยไว้ในอ้อมแขนเป็นครั้งแรก ปีนี้ลูกชายสามคนของเรากลายเป็นคุณพ่อของเด็กหญิงตัวน้อยๆ ขณะดิฉันเฝ้ามองจอ ลูกชายซึ่งเป็นนักรักบี้ผู้แข็งแกร่งบิกีนีอุ้มลูกสาวคนแรกไว้ในอ้อมแขน เขามองเธอด้วยสายตาอ่อนโยนแฝงด้วยความชื่นชมแล้วมองมาที่ดิฉันคล้ายจะพูดว่า “ผมจะเลี้ยงลูกสาวอย่างไรดี”

เช้าวันนี้ดิฉันต้องการพูดกับลูกชายของเราและบิดาทุกท่าน บิดาจะเลี้ยงดูให้บุตรสาวมีความสุขและปรับตัวได้ดีในโลกที่มีพิษสงรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ นี้ได้อย่างไร คำตอบนั้นสอนโดยศาสตราจารย์ของพระเจ้า เป็นคำตอบที่เรียบง่ายและเป็นความจริง—“สิ่งสำคัญที่สุดที่บิดาจะทำได้เพื่อ [บุตรสาว] ของตนคือรักมารดา [ของเธอ]” ด้วยวิธีที่ท่านรักมารดาของเธอ ท่านจะสอนบุตรสาวของท่านถึงความอ่อนโยน ความซื่อสัตย์ ความเคารพ ความเมตตา กรุณา และความจงรักภักดี เธอจะเรียนรู้จากแบบอย่างของท่านว่าจะคาดหวัง

อะไรจากชายหนุ่มและคุณสมบัตินิดีที่จะแสวงหาจากคูครองในอนาคต ท่านแสดงให้บุตรสาวเห็นได้จากวิธีที่ท่านรักและให้เกียรติภรรยาท่านเพื่อให้เธอไม่ยอมรับอะไรที่น้อยกว่านี้ แบบอย่างของท่านจะสอนบุตรสาวให้เห็นคุณค่าของความเป็นสตรี ท่านกำลังแสดงให้เธอเห็นว่าเธอเป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงรักเธอ

จงรักมารดาของเธอให้มากจนการแต่งงานของท่านเป็นซีเลสเชียล การแต่งงานในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ ควรค่าต่อการที่ท่านจะพยายามสุดความ

สามารถและให้ความสำคัญสูงสุด หลังจากนี้ไฟสร้างพระวิหารในแดนทูลกันดารเสรีนั่นเอง ท่านจึงได้กล่าวว่า “และ . . . เรามีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข”² “ทางแห่งความสุข” มีอยู่ในพระวิหาร ทางนั้นคือการรักษาพันธสัญญา อย่าปล่อยให้อิทธิพลใดเข้ามาในชีวิตท่านหรือบ้านของท่านแล้วทำให้ท่านต้องยอมผ่อนผันพันธสัญญาหรือข้อผูกมัดที่ท่านมีต่อภรรยาและครอบครัว

ในองค์การเยาวชนหญิง เรากำลังช่วยให้บุตรสาวของท่านเข้าใจอัตลักษณ์ตนเองในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและความสำคัญของการดำรงตนให้บริสุทธิ์ ตลอดจนมีค่าควรรับพรพระวิหารและพรของการแต่งงานในพระวิหาร เรากำลังสอนบุตรสาวของท่านถึงความสำคัญของการทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ เรากำลังสอนให้เธอพิจารณาตนตั้งแต่วินาทีที่ดำเนินชีวิตให้มีค่าควรเสมอต่อการเข้าพระวิหารและไม่ยอมให้สิ่งใดมาเลื่อนเวลา หันเหความสนใจ หรือตัดสิทธิ์เธอจากเป้าหมายนั้น แบบอย่างของท่านในฐานะบิดามีผลยิ่งกว่าสิ่งสำคัญที่เราพูดเยาวชนหญิงวิตกเกี่ยวกับบิดาของเธอหลายคนบอกว่าความปรารถนาสูงสุดของเธอคือการได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวนิรันดร์ พวกเขาต้องการให้ท่านอยู่กับเธอเมื่อไปพระวิหารหรือแต่งงานในพระวิหาร จงใกล้ชิดกับธิดาของท่าน ช่วยเธอเตรียมพร้อมและดำรงตนให้มีค่าควรเข้าพระวิหาร เมื่อเธออายุ 12 ปี ขอให้พาเธอไปพระวิหารกับท่านบ่อยๆ เพื่อประกอบพิธีบัพติศมาให้บรรพชนของท่านและคน

อื่นๆ เธอจะเก็บรักษาความทรงจำเหล่านี้ไว้ตลอดไป

วัฒนธรรมยอตนิยมในปัจจุบันพยายามบ่อนทำลายและลดคุณค่าบทบาทนิรันดร์ของท่านในฐานะบิดาและบิดา ทั้งยังดูถูกความรับผิดชอบสำคัญที่สุดของท่าน สิ่งเหล่านี้ประทานให้ท่าน “โดยแบบแผนของพระเจ้า” ในฐานะบิดาท่านต้อง “เป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว [ของท่าน]”³

บิดาทิ้งหลาย ท่านเป็นผู้พิทักษ์บ้านของท่าน ภรรยาของท่าน และบุตรธิดาของท่าน ปัจจุบัน “ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะปกป้องครอบครัวไม่ให้ความชั่วร้ายรุกคืบเข้ามาในความคิดและวิญญาณ [ของพวกเขา]... อิทธิพลเหล่านี้สามารถเข้ามาในบ้านได้อย่างง่ายดายและมันเกิดขึ้นเช่นนั้น ซาตาน [ฉลาดล้ำเลิศ] เขาไม่ต้องฟังประตูเข้ามาด้วยซ้ำ”⁴

บิดาทิ้งหลาย ท่านต้องเป็นผู้พิทักษ์ความบริสุทธิ์ “ผู้ดำรงฐานะปุโรหิต มี

ความบริสุทธิ์ พฤติกรรมที่บริสุทธิ์บอกเป็นนัยว่า [ท่านมี] ความคิดบริสุทธิ์และการกระทำที่สะอาด . . . ความบริสุทธิ์คือ . . . คุณลักษณะอย่างหนึ่งของความเป็นพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ . . . คล้ายกับความศักดิ์สิทธิ์”⁵ คุณค่าต่างๆ ของเยาวชนหญิงเป็นคุณลักษณะแบบพระคริสต์ซึ่งรวมคุณค่าของความบริสุทธิ์ไว้ด้วย เวลานี้เราเรียกท่านให้มาสมทบกับเราในการนำโลกหวนคืนสู่ความบริสุทธิ์ การจะทำเช่นนั้นได้ ท่าน “ต้องปมเพาะคุณธรรมและความบริสุทธิ์”⁶ โดยกำจัดสิ่งที่เปื้อนความชั่วร้ายและไม่สอดคล้องกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า “ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้า; และ . . . พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน”⁷ ดังนั้นจงระวังเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านดูในสื่อบันเทิงหรือสิ่งพิมพ์ ความบริสุทธิ์ส่วนตัวของท่านจะเป็นต้นแบบให้บุตรสาวและบุตรชายของท่านเห็นว่าความเข้มแข็งที่แท้จริงและความกล้าหาญทางศีลธรรม

เป็นอย่างไร เมื่อท่านเป็นผู้พิทักษ์ความบริสุทธิ์ในชีวิตส่วนตัวท่าน ในบ้านท่าน และในชีวิตบุตรธิดาของท่าน ท่านกำลังแสดงให้เห็นภรรยาและบุตรสาวของท่านเห็นว่าแท้จริงแล้วความรักที่แท้จริงเป็นเช่นไร ความสะอาดบริสุทธิ์ส่วนตัวจะเป็นพลังให้แก่ท่าน

ท่านเป็นผู้พิทักษ์ธิดาของท่านมากกว่าที่ท่านเป็นในแง่ของกฎหมาย จงมีส่วนแข็งขันในชีวิตบุตรสาวท่าน ให้เธอรู้ถึงมาตรฐานของท่าน ความคาดหวังของท่าน ความหวังและความฝันที่ท่านอยากให้เธอประสบความสำเร็จและมีความสุขสนทนาได้ถามเธอ ทำความรู้จักเพื่อนๆ ของเธอ รวมถึงเพื่อนชายของเธอเมื่อเวลามาถึง ช่วยให้เธอเข้าใจความสำคัญของการศึกษา ช่วยให้เธอเข้าใจว่าหลักธรรมของความสุภาพเรียบร้อยเป็นสิ่งคุ้มภัย ช่วยเธอเลือกดนตรีและสื่อที่อัญเชิญพระวิญญาณและสอดคล้องกับอัตลักษณ์อันสูงส่งของเธอ มีส่วนแข็งขันในชีวิตเธอ หากในช่วงวัยรุ่น เธอบังเอิญไม่กลับบ้านตรงเวลาเมื่อออกเดท จงออกไปตาม เธอจะต่อต้านและบอกว่าท่านทำลายชีวิตสังคมของเธอ แต่เธอจะรู้อยู่แก่ใจว่าท่านรักเธอและเป็นห่วงเธอมากพอที่จะเป็นผู้พิทักษ์ของเธอ

ท่านไม่ใช่ชายธรรมดาทั่วไป เนื่องจากความองอาจในอาณาจักรก่อนเกิด ท่านจึงมีคุณสมบัติคู่ควรจะเป็นผู้นำและครอบครองอำนาจฐานะปุโรหิต ที่นั่นท่านแสดงออกถึง “ศรัทธายิ่งและงานดี” และท่านมาที่นี่เวลานี้เพื่อทำอย่างเดียวกัน⁸ ฐานะปุโรหิตของท่านทำให้ท่านแตกต่าง

ภายในอีกไม่กี่สัปดาห์ บุตรชายสามคนของเราจะให้พรและตั้งชื่อลูกสาวตัวน้อยของพวกเขา ดิฉันหวังว่าจะเป็นพรแรกและมีพรฐานะปุโรหิตอื่นๆ ตามมาจากคุณพ่อของเธอ เพราะในโลกที่พวกเขาจะเติบโตขึ้น พวกเขาจำเป็นต้องได้รับพรเหล่านั้น บุตรสาวของท่านจะหวงแหนฐานะปุโรหิตและตั้งปณิธานอยู่ในใจว่านี่คือสิ่งที่เธอต้องการในบ้านและครอบครัวเธอในอนาคต ฟังระลึกเสมอ “ว่าสิทธิของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่งสวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้” และสามารถ “ควบคุม . . . ได้ . . . ตามหลักธรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น”⁹

บิดาทั้งหลาย ท่านเป็นวีรบุรุษของบุตรสาวท่าน คุณพ่อเป็นวีรบุรุษของดิฉัน ดิฉันเคยรอท่านกลับมาถึงทุกคืนตรงทางขึ้นบ้าน ท่านจะอุ้มดิฉันขึ้นเหยียงไปรอบๆ

และให้ดิฉันยืนบนรองเท้าคูใหญ่ของท่าน แล้วพาดิฉันเดินรำเข้าไปในบ้านอย่างรำเรง” ดิฉันชอบความท้าทายเมื่อพยายามเดินตามรอยเท้าของท่านทุกฝีก้าว ดิฉันยังคงรู้สึกเช่นนั้น

ท่านรู้หรือไม่ว่าประจักษ์พยานของท่านมีอิทธิพลอันทรงพลังต่อบุตรสาว ดิฉันรู้ว่าท่านรักพระเจ้า เพราะคุณพ่อดิฉันรักพระเจ้า ดิฉันจึงรักเช่นกัน ดิฉันรู้ว่าท่านหวงใยหญิงม่ายเพราะท่านลาพักร้อนไปทาสีบ้านให้หญิงม่ายข้างบ้าน ดิฉันคิดว่านั่นเป็นช่วงพักร้อนซึ่งดีที่สุดในชีวิตครอบครัวเราเคยมีเพราะท่านสอนวิธีทาสีให้ดิฉัน! ท่านจะเป็นพรให้ชีวิตบุตรสาวของท่านตลอดหลายปีข้างหน้าหากท่านจะหาเวลาใกล้ชิดกับเธอและแบ่งปันประจักษ์พยานกับเธอ

ในพระคัมภีร์มอรมอน เอบิชเปลี่ยนใจเลื่อมใสเพราะบิดาของเธอเล่านิมิตอันน่าทึ่งให้ฟัง ตลอดหลายปีหลังจากนั้นเธอเก็บประจักษ์พยานไว้ในใจและดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในสังคมที่ชั่วร้ายเหลือแสน ครั้นถึงเวลาที่เธอไม่อาจนิ่งนอนใจ เธอจึงประกาศไปทั่วถึงประจักษ์พยานและสิ่งอัศจรรย์ที่เธอเห็นในราชสำนักของกษัตริย์ อำนาจการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและประจักษ์พยานของเอบิชผู้นี้เป็นเครื่องมือเปลี่ยนแปลงสังคมทั้งหมด ผู้คนที่ได้ยินเธอเป็นพยานกลายเป็นผู้คนที่ “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า, [และ] จะไม่เคยตกเลย” บุตรชายของพวกเขากลายเป็นเหล่านักรบหนุ่ม!¹⁰

ดังเพลงสวดกล่าวว่า “จงลุกขึ้นเถิด บุรุษแห่งพระเจ้าเป็นเจ้า!”¹¹ นี่คือการเรียกถึงท่านบุรุษทั้งหลายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ขอให้ท่านได้รับการกล่าวถึงเช่นเดียวกับโมโรไนว่

“[เขา] เป็นบุรุษที่แข็งแรงและทรงพลัง; . . . เป็นคนมีความเข้าใจอันสมบูรณ์; . . . เป็นคนที่มั่นคงด้วยศรัทธาแห่งพระคริสต์. . . .

“..หากคนทั้งปวงได้เป็นแล้ว, และได้เป็น, และจะเป็นอยู่ตลอดไป, เหมือนกับโมโรไน, ดุเถิด, พลังนั้นของนรกจะสิ้นสะเทือนตลอดกาล; . . . มารจะไม่มีวันมีอำนาจเหนือใจลูกหลานมนุษย์.”¹²

พี่น้องชายทั้งหลาย บิดาทั้งหลายเยาวชนชายทั้งหลาย “ขอให้ท่านรักดีต่อความสูงศักดิ์ในตัวท่าน”¹³

ดังนั้นท่านจะเลี้ยงดูลูกสาวอย่างไร จงรักมารดาของเธอ จงนำครอบครัวท่านไป

ผู้ประหาร จงเป็นผู้พิทักษ์ความบริสุทธิ์ และขยายฐานะปฐพีของท่าน บิดาทั้งหลาย ท่านได้รับการฝากฝังไว้ด้วยจิตตาคูสูงศักดิ์ของพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขาบริสุทธิ์และเป็นผู้ที่ทรงเลือก ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้ท่านดูแลพวกเขา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขา เป็นต้นแบบของพฤติกรรมที่บริสุทธิ์ และสอนพวกเขาให้เดินตามรอยพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดทุกฝีก้าว—เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ประธานเควิด โอ. แมกเคย์มักจะอ้างอิงข้อความนี้ของธีโอดอร์ เฮสเบอร์ก, ใน “Quotable Quotes,” *Reader’s Digest*, ม.ค. 1963, 25; ดู *Richard Evans’ Quote Book* (1971), 11 คัวย
2. 2 นิไฟ 5:27
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เลียโฮนา* พ.ย. 2010 ปกหลังด้านใน
4. A. Theodore Tuttle, “The Role of Fathers,” *Ensign*, ม.ค. 1974, 67.
5. Ezra Taft Benson, “Godly Characteristics of the Master,” *Ensign*, พ.ย. 1986, 46.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:33
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45, 46
8. แอลมา 13:3; ดู ข้อ 2 คัวย
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121: 36
10. แอลมา 23:6; ดู แอลมา 19:16–17; 53:10–22
11. “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, บทเพลงที่ 323
12. แอลมา 48:11, 13, 17
13. ใน Harold B. Lee, “Be Loyal to the Royal within You,” ใน *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses 1973* (1974), 100.

โดย **เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด**
แห่งโครัมมอัครสาวกลีบสอง

ความสำคัญของชื่อ

ขอให้เราสร้างนิสัย...ของการชี้ให้เห็นชัดเจนว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือชื่อที่พระเจ้าทรงกำหนดเพื่อให้เราเป็นที่รู้จัก

เอลเดอร์เฮลล์สครับ ในฐานะที่เป็นตัวแทนของเราทุกคน เราขอแสดงความรักอย่างสุดซึ้งและซาบซึ้งยิ่งที่ท่านอยู่ที่นั่น

ตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดเมื่อเดือนเมษายน ข้าพเจ้าคิดทบทวนหลายครั้งถึงความสำคัญของชื่อ ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เหล่นหลายคนเกิดในครอบครัวเรา แม้อูเหมือนพวกเขาจะมาเร็วเกินกว่าจะตามทัน แต่ครอบครัวเราก็มยินดีต้อนรับเด็กทุกคน แต่ละคนได้รับชื่อพิเศษที่พ่อแม่ของเขาหรือเธอเลือกให้ ชื่อที่คนจะรู้จักพวกเขาไปชั่วชีวิต แยกแยะเขาจากคนอื่นๆ ทุกครอบครัวเป็นเช่นนี้ และศาสนาทั้งหลายในโลกก็เช่นกัน

พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงทราบดีว่าสำคัญเพียงใดที่จะตั้งชื่อศาสนจักรของพระองค์ในยุคสุดท้ายให้ชัดเจน ในภาค 115 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา พระองค์ทรงตั้งชื่อศาสนจักร “เพราะจะเรียกศาสนจักรของเราในวันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย” (ข้อ 4)

และกษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คนในสมัยพระคัมภีร์มอรมอนดังนี้

“ข้าพเจ้าจึงอยากให้ท่านรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน, ท่านทั้งหมดที่เข้ามาในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าว่าท่านจะเชื่อฟังไปจนที่สุดแห่งชีวิตท่าน . . .

“และข้าพเจ้าอยากให้ท่านจำไว้ด้วย, ว่านี่คือชื่อที่ข้าพเจ้ากล่าวว่าคุณจะให้ท่านซึ่งจะไม่วันถูกลบเลย, เว้นแต่จะเป็นโดยการล่วงละเมิด; ฉะนั้น, จงระวังเพื่อท่านจะไม่ล่วงละเมิด, เพื่อชื่อนี้จะไม่ถูกลบจากใจท่าน” (โมไซยาห์ 5:8, 11)

เราได้รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเราในผืนน้ำแห่งบัพติศมา เราต่อผลของบัพติศมานั้นทุกสัปดาห์เมื่อเราได้รับศีลระลึก โดยแสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระองค์และสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา (ดู คพ. 20:77, 79)

เราตระหนักหรือไม่ว่าเป็นพรเพียงใดที่เราได้รับพระนามของพระบุตรที่รักพระองค์

เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า เราเข้าใจหรือไม่ว่านั่นสำคัญเพียงใด พระนามของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นเพียงพระนามเดียวภายใต้ฟ้าสวรรค์ซึ่งโดยพระนามนั้นมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอด (ดู 2 นีไฟ 31:21)

ท่านคงจำได้ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์พูดถึงความสำคัญของชื่อศาสนจักรในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดเมื่อเดือนเมษายน ท่านอธิบายว่าเพื่อ “เชิงการเปิดเผยนั้น จึงเรียกตนเองว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมิใช่ศาสนจักรมอรมอน” (“ได้รับการนำทางโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” เลียโฮนา พ.ศ. 2011 หน้า 37)

เพราะชื่อเต็มของศาสนจักรสำคัญมาก ข้าพเจ้าจึงขอขอร้องการเปิดเผยจากพระคัมภีร์ คำแนะนำของฝ่ายประธานสูงสุดในจดหมายปี 1982 กับปี 2001 และถ้อยคำของอัครสาวกท่านอื่นที่กระตุ้นสมาชิกศาสนจักรให้สนับสนุนและสอนชาวโลกว่าศาสนจักรมีชื่อตามพระนามของพระ

เจ้าพระเยซูคริสต์ นี่คือนามที่พระเจ้าจะทรงเรียกเราในวันสุดท้าย นี่คือนามที่จะแยกแยะศาสนจักรของพระองค์จากศาสนจักรอื่นทั้งหมด

ข้าพเจ้าขอคิดว่าเหตุใดพระผู้ช่วยให้รอดจึงประทานชื่อยาวหลายพยางค์ให้ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ แต่ถ้าเราคิดว่านั่นคือภาพรวมของสิ่งที่ศาสนจักรเป็นอยู่ ชื่อนั้นจะกลายเป็นชื่อที่สั้น กระชับ และตรงไปตรงมาอย่างยิ่ง คำอธิบายใดจะชัดเจนตรงไปตรงมาได้มากกว่านั้นและครอบคลุมความหมายด้วยคำเพียงไม่กี่คำ

ทุกคำให้ความกระจ่างและสำคัญมาก จนขาดไม่ได้ คำแรก *The* ในภาษาอังกฤษบ่งบอกว่าศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูไม่เหมือนศาสนาใดในโลก

คำว่า *ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์* ประกาศว่านี่คือศาสนจักรของพระองค์ ในพระคัมภีร์มอรมอนพระเยซูทรงสอนว่า “และจะเป็นศาสนจักรของเราได้อย่างไร นอกจากจะเรียกตามชื่อของเรา? เพราะ

หากศาสนจักรเรียกตามชื่อของโมเสส มันก็เป็นศาสนจักรของโมเสส; หรือหากศาสนจักรเรียกชื่อตามชื่อของชายคนหนึ่ง [เช่นมอรมอน] มันก็เป็นศาสนจักรของชายคนหนึ่ง; แต่หากเรียกตามชื่อของเราเป็นศาสนจักรของเรา, หากเป็นไปได้พวกเขาสร้างบันทึกดีคุณของเรา” (3 นีไฟ 27:8)

ยุคสุดท้าย อธิบายว่านี่คือศาสนจักรเดียวกันกับศาสนจักรที่พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาในช่วงที่พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกแต่ฟื้นฟูใหม่ในยุคสุดท้ายนี้ เราควรมีการทบทวน หรือการละทิ้งความเชื่อ จึงจำเป็นต้องฟื้นฟูศาสนจักรที่แท้จริงและสมบูรณ์ของพระองค์ในสมัยของเรา

วิสุทธิชน หมายความว่าสมาชิกติดตามพระองค์และพยายามทำตามพระประสงค์ของพระองค์ รักษาพระบัญญัติ และเตรียมอยู่ในที่ประทับของพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเราอีกครั้ง *วิสุทธิชน* หมายถึงคนที่พยายามทำชีวิตให้บริสุทธิ์โดยทำพันธสัญญาว่าจะติดตามพระคริสต์

ชื่อที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานแก่ศาสนจักรของพระองค์บอกเราว่าเราเป็นใครและเราเชื่ออะไร เราเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก พระองค์ทรงชดใช้ให้ทุกคนที่จะกลับใจจากบาป พระองค์ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาดและทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตจากบรรดาคนตาย เราติดตามพระเยซูคริสต์ และตั้งกษัตริย์เป็นเจ้านมกล่าวแก่ผู้คนของท่าน ข้าพเจ้ายืนยันเช่นนั้นอีกครั้งต่อเราทุกคนในวันนี้ให้ “ท่านจดจำที่จะจารึกพระนาม [ของพระองค์] อยู่ในใจท่านเสมอไป” (โมไซยาห์ 5:12)

พระองค์ทรงขอให้เรายืนยันเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์ “ทุกเวลาและในทุกสิ่งและในทุกแห่ง” (โมไซยาห์ 18:9) นี่หมายความว่าเราต้องเต็มใจให้ผู้อื่นรู้ว่าเราติดตามใครและเราเป็นสมาชิกศาสนจักรของใคร ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราต้องการทำเช่นนี้ด้วยวิญญาณของความรักและประจักษ์พยาน เราต้องการติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยเพียงประกาศอย่าง

ชัดเจนแต่อ่อนน้อมว่าเราเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ เราติดตามพระองค์โดยเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—ศาสนิกษียุคสุดท้าย

คนทั่วไปมักตั้งชื่อเล่นให้ผู้คนและองค์กรต่างๆ ชื่อเล่นอาจเป็นชื่อที่ย่อให้สั้นลงหรืออาจกลายมาจากเหตุการณ์หรือลักษณะทางกายภาพบางอย่างหรือลักษณะอื่นๆ แม้ชื่อเล่นจะไม่มีสถานะหรือความสำคัญเท่าชื่อจริง แต่ก็ใช้อย่างเหมาะสมได้

ศาสนจักรของพระเจ้าทั้งในสมัยโบราณและปัจจุบันมีชื่อเล่น วิสุทธิชนในสมัยพันธสัญญาใหม่มีชื่อว่า *ชาวคริสต์* เพราะพวกเขาแสดงตนว่าเชื่อในพระเยซูคริสต์ ชื่อนั้นเดิมทีคนที่กล่าวร้ายพวกเขาใช้เรียกอย่างดูแคลน ปัจจุบันเป็นชื่อเฉพาะ และเรารู้สึกเป็นเกียรติที่เรียกเราว่าศาสนจักรของชาวคริสต์

สมาชิกของเรามีชื่อเรียกว่า *ชาวมอรมอน* เพราะเราเชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ คนอื่นอาจพยายามใช้คำ *มอรมอน*

กว้างขึ้นเพื่อรวมและกล่าวถึงคนที่ออกจากศาสนจักรไปตั้งกลุ่มย่อยต่างๆ การใช้เช่นนั้นรังแต่จะนำไปสู่ความสับสน เราขอบคุณสื่อทั้งหลายที่พยายามหลีกเลี่ยงไม่ใช้คำว่า *มอรมอน* ในทางที่จะทำให้สาธารณชนสับสนระหว่างศาสนจักรกับกลุ่มนิกายแต่งภรรยาหลายคนหรือกลุ่มลัทธิศาสนาดั้งเดิมอื่นๆ ข้าพเจ้ากล่าวชัดเจนว่ากลุ่มนิกายแต่งภรรยาหลายคน รวมทั้งกลุ่มที่เรียกตนเองว่า Fundamentalist Mormons (พินดาเมนทอลิสต์มอรมอน) หรือกลุ่มที่แตกแขนงจากชื่อของเรา ไม่มี ความเกี่ยวข้องใดๆ กับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

แม้ *มอรมอน* จะไม่ใช่ชื่อเต็มและชื่อที่ถูกต้องของศาสนจักร และแม้เป็นชื่อที่เดิมที่ผู้กล่าวร้ายตั้งให้เราในช่วงสมัยแรกๆ ของการข่มเหง แต่ก็ยังเป็นชื่อเล่นที่ยอมรับได้เมื่อใช้กับสมาชิกไม่ใช่สถาบัน เราไม่จำเป็นต้องเลิกใช้ชื่อ *มอรมอน* เมื่อเห็นเหมาะสม แต่เราจะยังคงเน้นชื่อเต็มและชื่อที่ถูกต้องของศาสนจักร อีกนัยหนึ่งคือ

เราควรหลีกเลี่ยงและเลิกใช้คำว่า “ศาสนจักรมอรมอน”

ตลอดหลายปีที่ข้าพเจ้าทำงานมอบหมายทั่วโลก มีคนถามข้าพเจ้าหลายครั้งว่าข้าพเจ้าเป็นสมาชิกของศาสนจักรมอรมอนหรือ ข้าพเจ้าตอบว่า “ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เพราะเราเชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน ที่ตั้งชื่อตามผู้นำซึ่งเป็นศาสดาพยากรณ์ชาวอเมริกันสมัยโบราณและเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ บางครั้งจึงมีคนเรียกเราว่า ‘ชาวมอรมอน’” ในทุกกรณีถือว่าคำตอบนี้ยอมรับได้และเปิดโอกาสมากมายให้ข้าพเจ้าได้อธิบายการฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณในยุคสุดท้ายนี้

พี่น้องทั้งหลาย ลองนึกดูว่าจะมีผลกระทบอะไรบ้างเมื่อเราตอบโดยใช้ชื่อเต็มของศาสนจักรตามที่พระเจ้าทรงประกาศให้เราใช้ ถ้าท่านไม่สามารถใช้ชื่อเต็มได้ทันที อย่างน้อยก็ขอให้พูดว่า “ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์” จากนั้นจึงค่อยอธิบายคำว่า “แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

บางคนอาจถามว่า แล้วไซต์อินเทอร์เน็ตอย่างเช่น Mormon.org และในสื่อต่างๆ ที่ใช้แนะนำศาสนจักรเล่า ดังข้าพเจ้ากล่าว

ข้างต้น การเรียกสมาชิกโดยรวมว่าชาวมอรมอน บางครั้งก็ถือว่าเหมาะสม ในทางปฏิบัติแล้วคนนอกศาสนจักรมาหาเราโดยค้นหาคำนั้น แต่เมื่อท่านเปิด Mormon.org ชื่อที่เหมาะสมของศาสนจักรจะอธิบายไว้ในหน้าหลักและปรากฏอยู่บนไซต์ทุกหน้า เป็นไปไม่ได้ที่จะคาดหวังให้คนพิมพ์ชื่อเต็มของศาสนจักรเมื่อพยายามค้นหาเราหรือเมื่อลงชื่อเข้าเว็บไซต์ของเรา

แม้จะยังใช้ในลักษณะนี้ แต่สมาชิกควรใช้ชื่อเต็มของศาสนจักรทุกครั้งเมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ ขอให้เราสร้างนิสัยในครอบครัว ในกิจกรรมของศาสนจักร และการปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันของเราโดยชี้ให้เห็นชัดเจนว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือชื่อที่พระเจ้าทรงกำหนดเพื่อให้เราเป็นที่รู้จัก

ผลสำรวจความคิดเห็นเมื่อเร็วๆ นี้บ่งบอกว่ามีคนมากมายเหลือเกินที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องว่า *มอรมอน* หมายถึงสมาชิกศาสนจักรของเรา และคนส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจว่าชาวมอรมอนคือชาวคริสต์ แม้เมื่อพวกเขาอ่านรายงานเกี่ยวกับมือที่ช่วยเหลือของเราทั่วโลกเพื่อชานรับเหยรีริคน แผ่นดินไหว อุทกภัย และความอดอยาก แต่พวกเขาไม่ได้เชื่อมโยงงานเพื่อมนุษยธรรม

ของเรากับเราในฐานะองค์กรชาวคริสต์ พวกเขาจะเข้าใจง่ายขึ้นแน่นอนว่าเราเชื่อและติดตามพระผู้ช่วยให้รอดถ้าเราพูดถึงตัวเราว่าเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถ้าทำอย่างนี้คนที่ได้ยินชื่อ *มอรมอน* จะเชื่อมโยงคำนั้นกับชื่อที่ได้รับการเปิดเผยของเราและกับคนที่ติดตามพระเยซูคริสต์

ตั้งที่ฝ่ายประธานสูงสุดร้องขอในจดหมายลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2001 “การใช้ชื่อที่ได้รับการเปิดเผย ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย นับวันจะทวีความสำคัญในหน้าที่รับผิดชอบต่อการประกาศพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดไปทั่วทั้งโลก ด้วยเหตุนี้ ศาสนจักรจึงใคร่ขอว่าเมื่อใดก็ตามที่พูดถึงศาสนจักรขอให้เราใช้ชื่อเต็มทุกครั้งหากอยู่ในวิสัยที่ทำได้”

ย้อนกลับไปในปี 1948 ที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิทกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านกลับบ้านวันนี้ ท่านอาจต้องสนทนาวิสาสะกับนิกายต่างๆ ของโลก แต่พึงจำไว้ว่ามีศาสนจักรเพียงแห่งเดียวเท่านั้นในโลกที่มีพระนามพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเราตามบัญญัติสวรรค์” (ใน Conference Report, Oct. 1948, 167)

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราจดจำเรื่องนี้ ขณะออกจากการประชุมใหญ่วันนี้ ขอให้ผู้คนได้ยินประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระองค์และขอให้ความรักที่เรามีต่อพระองค์อยู่ในใจเราเสมอ ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนในพระนามของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

ยืนอยู่ในสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์

การสื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์—รวมถึงการสวดอ้อนวอนถึง
พระองค์และการคลไต่ต่อเรา—จำเป็นทั้งนี้ เพื่อเราจะผ่านพายุและ
การทดลองของชีวิตได้

ฟี นื่องที่รักทั้งหลาย เราได้ฟัง
ข่าวสารที่ดีเยี่ยมเข้านี้ ข้าพเจ้า
ชื่นชมทุกท่านที่มีส่วนร่วม เรา
ดีใจเป็นพิเศษที่เฮลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
อยู่กับเราอีกครั้งและรู้สึกดีขึ้น เรายังรักคุณ
บ๊อบ

ขณะที่ไตร่ตรองสิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์จะ
พูดกับท่านเข้านี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องแบ่ง
ปันความคิดและความรู้สึกบางอย่างซึ่ง
ข้าพเจ้าคิดว่าตรงประเด็นและเหมาะสมกับ
ยุคสมัย ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ได้รับ
การนำทางในคำพูดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่บนโลกนี้มาได้ 84 ปี
แล้ว เพื่อให้มุมมองท่านสักเล็กน้อย ข้าพเจ้า
เกิดปีเดียวกับที่ชาร์ลส์ ลินด์เบิร์กบินเดี่ยว
ครั้งแรกจากนิวยอร์กไปปารีสโดยไม่แวะ
พัก ด้วยเครื่องบินปีกชั้นเดียว ที่นั่งเดี่ยว
และเครื่องยนต์เดี่ยว หลายอย่างเปลี่ยน

ไปในช่วง 84 ปีนับแต่นั้น นานมาแล้วที่
มนุษย์ไปดวงจันทร์และกลับมา นิยาย
วิทยาศาสตร์ของวันวานกลายเป็นความ
จริงของวันนี้ และเนื่องด้วยเทคโนโลยีใน
สมัยของเขา ความเป็นจริงดังกล่าวกำลัง
เปลี่ยนแปลงเร็วมากจนเราตามแทบไม่
ทัน—ตามไม่ทันเลย สำหรับพวกเราที่จำ
โทรศัพท์แบบหมุนตัวเลขและเครื่องพิมพ์
ดีดธรรมดาได้ เทคโนโลยียุคปัจจุบันน่าที่
กว่านั้นมาก

สิ่งที่พัฒนาเร็วพอกันคือเข็มทิศทาง
ศีลธรรมของสังคม พฤติกรรมซึ่งเคยถือว่า
ไม่เหมาะสมและไร้ศีลธรรมเวลานี้ไม่เพียง
ทนรับได้เท่านั้นแต่คนจำนวนมากเห็นเป็น
เรื่องที่ยอมรับได้ด้วย

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าอ่านบทความตอน
หนึ่งใน *Wall Street Journal* โดย โจนธาณ
แซคส์ หัวหน้าแรมโบ้ของอังกฤษ สิ่งหนึ่ง

ที่เขาเขียนคือ “ในสังคมตะวันตกทุกแห่ง
ในทศวรรษ 1960 มีการปฏิวัติทางศีลธรรม
ที่จรรีตประเพณีของการยับยั้งชั่งใจจน
หมดสิ้น วงโคจรปีเทิลส์ร้องเพลง สิ่งเดียว
ที่คุณต้องการคือรัก มาตรฐานทางศีลธรรม
ของชาวยิวและชาวคริสต์ถูกโยนทิ้ง และ
แทนที่ด้วย [ภาชิต] ว่า [ทำ] อะไรก็ได้
ที่เป็นประโยชน์กับคุณ พระบัญญัติสิบ
ประการถูกเขียนขึ้นใหม่เป็นข้อเสนอแนะ
ที่สร้างสรรคส์สิบประการ”

แรมโบ้แซคส์คร่ำครวญต่อไปว่า
“ที่ผ่านมาเราใช้ต้นทุนทางศีลธรรม
ของเราอย่างไม่ยี่หระเหมือนเราใช้เงินเป็น
เบี้ย . . .

“มีหลายภูมิภาคของโลก ที่ศาสนา
เป็นเรื่องของอดีตและไม่มีเสียงคัดค้าน
วัฒนธรรมของการซื้อ ใช้ สวม และอวด
เพราะเราอวดได้ ข่าวสารคือศีลธรรมเป็น
เรื่องล้าสมัย มโนธรรมเป็นเรื่องของคน
อ่อนแอ และพระบัญญัติข้อสำคัญที่สุด
คือ ‘อย่าให้ใครจับได้’”

ฟีนื่องทั้งหลาย นี่หมายถึงคนส่วนใหญ่
ของโลกรอบตัวเรา—น่าเสียดาย—ที่เป็น
เช่นนั้น เราบีบบังคับแสดงความคิดเห็นและ
สงสัยหรือไม่ว่าเราจะรอดชีวิตได้อย่างไร
ในสภาพเช่นนี้ ไม่เลย เรามีพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ในชีวิตเรา และเรารู้ว่า
ศีลธรรมไม่ใช่เรื่องล้าสมัย มโนธรรมมีไว้
เพื่อนำทางเรา และเราต้องรับผิดชอบการ
กระทำของเรา

แม้โลกเปลี่ยนไป แต่กฎของพระเจ้าเป็น
เจ้ายังเหมือนเดิม กฎของพระองค์ไม่เคย
เปลี่ยน และจะไม่เปลี่ยน พระบัญญัติสิบ
ประการเป็น—พระบัญญัติ *ไม่ใช่* ข้อ

เสนอแนะ จำเป็นในทุกวันนี้เท่าๆ กับในสมัยที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่ลูกหลานอิสราเอล ถ้าเราฟัง เราจะได้ยินเสียงสะท้อนของพระเจ้าเป็นเจ้าตรีศกับเราขณะนี้ว่า

“อย่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา

“อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน . . .

“อย่าออกพระนามพระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร . . .

“จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ . . .

“จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า . . .

“อย่าฆ่าคน

“อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา

“อย่าลักทรัพย์

“อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

. . .

“อย่าโลภ”²

มาตรฐานความประพฤติของเราแน่ชัดไม่สามารถต่อรองได้ ไม่พบเฉพาะในพระบัญญัติสิบประการเท่านั้นแต่ในคำเทศนาบนภูเขาที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานแก่เราเมื่อครั้งพระองค์ดำเนิพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลก พบทั่วไปในคำสอนของพระองค์ และพบในถ้อยคำแห่งการเปิดเผยสมัยใหม่ด้วย

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเป็นเหมือนเดิมทั้งวันวาน วันนี้ และตลอดกาล ศาสดาพยากรณ์มอรมอนบอกเราว่าพระเจ้า “ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากชั่ววันวันถึงชั่ววันวัน”³ ในโลกนี้ที่แทบทุกอย่างกำลังเปลี่ยนแปลง ความเสมอต้นเสมอปลายของพระองค์เป็นสิ่งที่เราพึ่งพาได้ เป็นสมอที่เรายึดเหนี่ยวได้และเราจะปลอดภัย หากไม่แล้วเราจะถูกพัดพาไปในสายน้ำที่ไม่รู้จัก

บางครั้งท่านอาจเห็นว่าคนที่ออกไปอยู่ในโลกมีความสนุกสนานยิ่งกว่าเรา บางท่านอาจรู้สึกถูกจำกัดให้อยู่กับมาตรฐานความประพฤติซึ่งเรายึดมั่นในศาสนจักรพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าประกาศต่อท่านว่า *ไม่มีสิ่งใด* สามารถนำปีติมาสู่ชีวิตท่านหรือนำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณท่านได้มากกว่าพระวิญญาณซึ่งมาหาเราได้เมื่อเราติดตามพระเจ้าช่วยให้รอดและรักษาพระบัญญัติ พระวิญญาณองค์นั้นไม่สามารถอยู่ร่วมกับกิจกรรมที่คนส่วนใหญ่ของโลกเข้าร่วมได้ อัครสาวกเปาโลประกาศความจริงดังนี้ “มนุษย์ธรรมดา (ปุถุชน) จะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่

เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาน”⁴ คำว่า *มนุษย์ปุถุชน* สามารถหมายถึงพวกเราคนใดคนหนึ่งถ้าเรายอมให้ตัวเราเป็นเช่นนั้น

เราต้องตื่นตัวเสมอในโลกที่ออกห่างจากเรื่องทางวิญญาณ เราจำเป็นต้องปฏิเสธสิ่งใดก็ตามที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของเรา โดยไม่ยอมทิ้งสิ่งซึ่งเราปรารถนามากที่สุด นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้า พายุจะยังโหมกระหน่ำที่ประตูบ้านของเราครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะนั่นเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงอยู่ในความเป็นมรรตัยที่เราหนีไม่พ้น แต่เราจะพร้อมรับมือมากขึ้น เร็วขึ้นจากสิ่งนั้น และเอาชนะ

ได้ถ้าเรามีพระกิตติคุณเป็นรากฐานของชีวิตและมีความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าในใจเรา ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ประกาศว่า “ผลของความชอบธรรมจะเป็นศานติภาพ และผลของความชอบธรรมคือความสงบและความวางใจเป็นนิรันดร์”⁵

วิธีหนึ่งของการอยู่ ใน โลกแต่ไม่เป็นของ โลกคือเราจำเป็นต้องสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ของเราผ่านการสวดอ้อนวอนพระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงตอบ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนเราดั่งบันทึกไว้ใน 3 นิโไฟ 18 ให้ “เผ่าคุณและสวดอ้อนวอนเสมอเกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวง; เพราะซาตานปรารถนาจะได้เจ้า. . .

“ฉะนั้นเจ้าต้องสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเสมอในนามของเรา;

“และอะไรก็ตามที่เจ้าจะทูลขอพระบิดาในนามของเรา, ซึ่งถูกต้อง, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ, ดูก่อนพระองค์จะประทานให้เจ้า.”⁶

ข้าพเจ้าได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับพลังแห่งการสวดอ้อนวอนเมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 12 ขวบ ข้าพเจ้ามุ่งมั่นทำงานเพื่อให้มีรายได้และจัดเก็บไว้ห้าดอลลาร์ นี้อยู่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้ง

ใหญ่ เงินห้าดอลลาร์เป็นเงินที่มากพอสมควร—โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กชายวัย 12 ขวบ ข้าพเจ้านำเงินเหรียญทั้งหมด รวมห้าดอลลาร์ให้คุณพ่อ และท่านให้ธนบัตรห้าดอลลาร์มาแทน ข้าพเจ้ารู้ว่ามิชอบบางอย่างที่ข้าพเจ้าวางแผนจะซื้อด้วยเงินห้าดอลลาร์ แม้หลายปีที่ผ่านมากลับมาข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าของสิ่งนั้นคืออะไร แต่จำได้ว่าเงินนั้นสำคัญต่อข้าพเจ้ามาก

สมัยก่อนเราไม่มีเครื่องซักผ้า คุณแม่จึงส่งเสื้อผ้าที่จำเป็นต้องซักไปร้านซักรีดทุกสัปดาห์ หลังจากนั้นสองวัน ทางร้านจะส่งสิ่งที่เราเรียกว่า “ผ้าเปียก” คืนให้เรา และคุณแม่จะแขวนตากไว้บนราวตากผ้าหลังบ้าน

ข้าพเจ้าพับธนบัตรห้าดอลลาร์ใส่กระเป๋ากางเกงยีนและท่านคงเดาได้ ยีนของข้าพเจ้าถูกส่งไปร้านซักรีดทั้งที่เงินยังอยู่ในกระเป๋า เมื่อนึกขึ้นได้ว่าเกิดอะไรขึ้น ข้าพเจ้าร้อนใจมาก ข้าพเจ้ารู้ว่าที่ร้านซักรีดจะตรวจกระเป๋าก่อนซักเสมอ ถ้าเขาไม่เห็นเงินของข้าพเจ้า ไม่มีคนหยิบเงินไประหว่งนั้น ข้าพเจ้ารู้คู่ขนานข้างแน้ชัดว่าเงินจะหลุดออกจากกระเป่าระหว่งซักและพนักงานซักรีดที่ไม่ทราบจะคืนเงินให้ใครอาจเก็บไว้เอง แม้เขาจะไม่อยากได้ก็ตาม โอกาสจะได้เงินห้าดอลลาร์คืนมาริบหรือเต็มที นั่นคือความจริงที่คุณแม่ยืนยันเมื่อข้าพเจ้าบอกท่านว่าลืมเงินไว้ในกระเป่ากางเกง

ข้าพเจ้าต้องการเงินนั้น ข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้เงินนั้น ข้าพเจ้ามุ่งมั่นทำงานเพื่อให้ได้เงินนั้นมา ข้าพเจ้าตระหนักว่ามีสิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าทำได้ ในยามเช้าตาคจน

ข้าพเจ้าหันไปพึ่งพระบิดาในสวรรค์และวิงวอนขอให้พระองค์ทรงเก็บรักษาเงินนั้นไว้ให้ปลอดภัยในกระเป๋าจนกว่าผ้าเปียกของเราจะกลับมาก

สองวันที่ยาวนานมากหลังจากนั้น เมื่อข้าพเจ้ารู้ว่าจวนจะได้เวลาที่รถส่งผ้า นำผ้ามาให้เรา ข้าพเจ้าจึงนั่งรออยู่ริมหน้าต่างขณะรถจอดที่ขอบถนน ใจข้าพเจ้าเต้นตุบตาม ทันทีที่ผ้าเปียกอยู่ในบ้าน ข้าพเจ้าคว้ายีนของข้าพเจ้าวิ่งเข้าไปในห้องนอนเอามือที่สั่นเทาวิ่งลงไปใ้ในกระเป๋า เมื่อไม่พบทันทีที่ข้าพเจ้าคิดว่าหายแน่นอน แต่แล้วนิ้วมือก็สัมผัสธนบัตรห้าดอลลาร์ ขณะดึงออกจากกระเป๋า ข้าพเจ้ารู้สึกโล่งอก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนพระองค์อย่างจริงใจเพื่อแสดงความกตัญญูต่อพระบิดาในสวรรค์ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าแล้ว

นับจากนั้นเมื่อนานแล้ว ข้าพเจ้าได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนนับครั้งไม่ถ้วน ไม่มีวันใดผ่านไปโดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้สื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน นี่คือการสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ายึดมั่น—ข้าพเจ้าสิ้นหวังแน่นอนหากปราศจากความสัมพันธ์ดังกล่าว ถ้าเวลานี้ท่านไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้นกับพระบิดาในสวรรค์ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำให้บรรลู่เป้าหมายนั้น ขณะทำเช่นนี้ ท่านย่อมมีสิทธิรับการลดใจและการนำทางจากพระองค์ในชีวิตท่าน—ซึ่งจำเป็นสำหรับเราแต่ละคนถ้าเราต้องการอยู่รอดทางวิญญาณระหว่างการเดินทางของเราบนโลกนี้ การลดใจและการนำทางดังกล่าวเป็นของขวัญที่พระองค์ประทานให้เปล่าๆ ถ้าเราแสวงหา สิ่งนี้จะ

เป็นสมบัติอันล้ำค่ายิ่ง!

ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้และสำนึกคุณเสมอเมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงสื่อสารกับข้าพเจ้าผ่านการดลใจของพระองค์ ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะตระหนัก วางใจ และทำตามการดลใจนั้น หลายครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับการดลใจดังกล่าว ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นครั้งหนึ่งเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคมปี 1987 ระหว่างอุทิศพระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี ประธานเอสรา แทพท์ เป็นสันอยู่กับข้าพเจ้าเพียงวันหรือสองวันแรกของการอุทิศแล้วกลับบ้าน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นโอกาสของข้าพเจ้าที่ต้องดำเนินการประชุมที่เหลือ

ในวันเสาร์เรามีภาคการประชุมสำหรับสมาชิกชาวดัชชีผู้อยู่ในเขตพระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต ข้าพเจ้าคุ้นเคยดีกับผู้นำที่โดดเด่นคนหนึ่งของเราจากเนเธอร์แลนด์ บราเดอร์ปีเตอร์ มูริค ก่อนการประชุม ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชัดเจนว่าควรขอให้บราเดอร์มูริคพูดกับเพื่อนสมาชิกชาวดัชชีระหว่างการประชุมภาคนั้นและเขาควรเป็นผู้พูดคนแรก โดยที่ไม่เห็นเขาในพระวิหารเข้านั้น ข้าพเจ้าจึงส่งจดหมายสั้นๆ ถามเอลเดอร์คาร์ลอส อี. อเชย์ ประธานภาคของเราว่าบราเดอร์มูริคเข้าร่วมการประชุมภาคนั้นหรือไม่ ก่อนจะยืนยันขึ้นเพื่อเริ่มการประชุม ข้าพเจ้าได้รับข้อความตอบกลับจากเอลเดอร์อเชย์บอกว่าบราเดอร์มูริค *ไม่ได้* เข้าร่วมการประชุม เขามีกิจธุระที่อื่น เขาวางแผนจะเข้าร่วมภาคการอุทิศพระวิหารในวันถัดไปกับสวดทวาร

ขณะยืนที่แท่นพูดเพื่อต้อนรับผู้คนและสรุปโปรแกรมคร่าวๆ ข้าพเจ้าได้รับการ

ดลใจที่แจ่มแจ้งชัดเจนอีกครั้งว่าต้องประกาศให้บราเดอร์มูริคเป็นผู้พูดคนแรก ซึ่งค้านกับสัญชาตญาณทั้งหมดของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเพิ่งได้ยินจากเอลเดอร์อเชย์ว่าบราเดอร์มูริค *ไม่ได้* อยู่ในพระวิหาร แต่โดยวางใจในการดลใจนั้น ข้าพเจ้าจึงประกาศบทเพลงของคณะนักร้อง การสวดอ้อนวอน และบอกว่าผู้พูดคนแรกคือบราเดอร์ปีเตอร์ มูริค

ขณะกลับไปนั่งที่ ข้าพเจ้าชำเลืองมองเอลเดอร์อเชย์และเห็นสีหน้าตกใจของเขา ต่อมาเขาบอกข้าพเจ้าว่าตอนข้าพเจ้าประกาศว่าบราเดอร์มูริคเป็นผู้พูดคนแรก

เขาแทบไม่เชื่อหูตนเอง เขาพูดว่าเขารู้ว่าข้าพเจ้าได้รับข้อความแล้ว ข้าพเจ้าอ่านแล้ว และเขาไม่เข้าใจว่าทำไมข้าพเจ้าประกาศว่าบราเดอร์มูริคเป็นผู้พูดคนแรก ทั้งที่รู้ว่าเขาไม่อยู่ในพระวิหาร

ในช่วงเกิดเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ ปีเตอร์มูริคอยู่ในการประชุมที่สำนักงานภาคในพอร์ธสแตร์สซี ขณะที่การประชุมดำเนินอยู่นั้น รุ่งๆ เขาก็เหลียวมองเอลเดอร์โรมัส เอ. ฮอว์คส์ซึ่งเวลานั้นเป็นตัวแทนเขตและถามว่า “คุณจะพาผมไปพระวิหารได้เร็วแค่ไหน”

เอลเดอร์ฮอว์คส์ผู้เลื่องลือเรื่องขับรถ

ค่อนข้างเร็วในรถสปอร์ตคันเล็กของเขา
ตอบว่า “ผมสามารถพาคุณไปถึงที่นั่นได้
ภายใน 10 นาที! แต่ทำไมคุณต้องไปพระ
วิหารล่ะครับ”

บราเดอร์มูริคยอมรับว่าเขาไม่รู้ทำไม
ต้องไปพระวิหาร รู้แต่ว่าต้องไปที่นั่น ทั้ง
สองคนออกเดินทางไปพระวิหารทันที

ระหว่างที่คณะนักร้องขับขานบทเพลง
ไพเราะ ข้าพเจ้ากวาดตามองรอบๆ พลัง
คิดว่าน่าจะเห็นปีเตอร์ มูริค ข้าพเจ้าไม่
เห็น แต่น่าแปลกที่ข้าพเจ้าไม่รู้สึกตกใจ
ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นที่ไม่อาจปฏิเสธได้
ว่าทุกอย่างจะราบรื่น

บราเดอร์มูริคเข้าประตูหน้าของพระ
วิหารขณะที่การสวดอ้อนวอนเปิดจบพอดี
โดยยังไม่รู้ว่าทำไมเขาอยู่ที่นั่น ขณะรีบ
เดินมาตามโถงทางเดิน เขาเห็นรูปภาพ
ของข้าพเจ้าบนจอและได้ยินข้าพเจ้าประ
ภาศว่า “ต่อไปนี่เราจะได้ฟังจากบราเดอร์
ปีเตอร์ มูริค”

ยังความประหลาดใจแก่เฮ็ดเดอร์อเชย์
ปีเตอร์ มูริคเดินเข้าไปในห้องทันทีและขึ้น
ไปยืนที่แท่นพูด

หลังจากการประชุม ข้าพเจ้ากับบรา-
เดอร์มูริคสนทนากันถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนเขา
จะมาพูด ข้าพเจ้าไตร่ตรองการตัดสินใจซึ่ง
มาถึงในวันนั้น ไม่เพียงต่อข้าพเจ้าเท่านั้น
แต่ปีเตอร์ มูริคด้วย ประสบการณ์อันน่า
อัศจรรย์ครั้งนั้นให้พยานที่ไม่อาจปฏิเสธ
ได้ต่อข้าพเจ้าถึงความสำคัญของการมีค่า
ควรรับการตัดสินใจดังกล่าว และวางใจ—ทำ
ตามการตัดสินใจนั้น—เมื่อมาถึง ข้าพเจ้ารู้
โดยไม่สงสัยว่าพระเจ้าทรงมุ่งหมายให้คน
ที่อยู่ในการอุทิศพระวิหารแห่งฟีร์ตภาค

นั้นได้ฟังประจักษ์พยานอันทรงพลังและ
จับใจของบราเดอร์ปีเตอร์ มูริคผู้รับใช้ของ
พระองค์

พี่น้องที่รักทั้งหลาย การสื่อสารกับพระ
บิดาในสวรรค์—รวมถึงการสวดอ้อนวอน
ถึงพระองค์และการจดใจต่อเรา—จำเป็น
ทั้งนี้เพื่อเราจะต้านพายุและการทดลอง
ของชีวิตได้ พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราว่า “จง
เข้ามาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามาอยู่ใกล้
เจ้า; จงแสวงหาเราอย่างขยันหมั่นเพียร
และเจ้าจะได้พบเรา”⁷ ขณะทำเช่นนั้น เรา
จะรู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระองค์ใน
ชีวิตเรา โดยประทานความปรารถนาและ
ความกล้าหาญให้เราเพื่อยืนหยัดมั่นคง
ในความชอบธรรม—“ยืนอยู่ในสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว”⁸

ขณะที่ลมแห่งการเปลี่ยนแปลงพัด
อู่อรอบตัวเราและเส้นทางศีลธรรมของ
สังคมยังคงล้อมโอบต่อหน้าต่อตาเรา
ขอให้เราจดจำสัญญาอันล้ำค่าของพระเจ้า
ถึงผู้วางใจในพระองค์ “อย่ากลัวเลย เพราะ
เราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็น
พระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ
เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวา

อันมีชัยของเรา”⁹

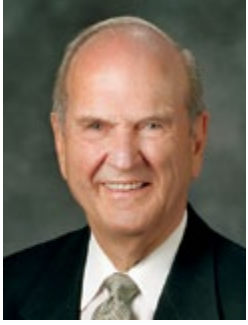
นี่คือสัญญา! ขอให้สิ่งนี้เป็นพรของ
เรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังใน
พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจนธาน แชคส์ “Reversing the Decay of London Undone,” *Wall Street Journal*, Aug. 20, 2011, online.wsj.com; emphasis added. *หมายเหตุ:* ท่าน ลอร์ดแชคส์เป็นหัวหน้าរបแบบของ United Hebrew Congregations of the Commonwealth
2. อพยพ 20:3–4, 7, 8, 12–17
3. โมโรไน 8:18
4. 1 โครินธ์ 2:14
5. อิสยาห์ 32:17
6. 3 นิไฟ 18:18–20
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8
9. อิสยาห์ 41:10

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ
ประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้
ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท
QR-enabled

โดย เอ็ลเตอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง

พันธสัญญา

เมื่อเราตระหนักว่าเราเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา เรารู้ว่าเราเป็นใคร และพระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากเรา

หนึ่งสัปดาห์หลังจากงานมอบหมายให้จัดตั้งสเตคแห่งแรกในมอสโก รัฐเซียร์เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมใหญ่ท้องถิ่นแห่งหนึ่งในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ขณะพูดเกี่ยวกับความสำคัญคุณที่ข้าพเจ้ามีต่อผู้สอนศาสนาและผู้นำในท้องถิ่นที่ยุคแรกๆ ซึ่งนำความเข้มแข็งมาสู่ศาสนจักรในรัฐเซียร์ ข้าพเจ้าพูดถึงชื่อของวียาเซสลอฟ เอฟิมอฟ ชาวรัสเซียคนแรกที่ได้เป็นประธานคณะเผยแผ่ เขากับภรรยาทำงานมอบหมายนั้นได้อย่างดีเยี่ยม ไม่นานหลังจากงานเผยแผ่ ประธานเอฟิมอฟถึงแก่กรรมอย่างกะทันหัน¹ ยิ่งความเศร้าเสียใจมาสู่เราอย่างยิ่ง เขาอายุเพียง 52 ปีเท่านั้น

ขณะพูดถึงสามีภรรยาผู้บุกเบิกคู่นี้ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้ถามที่ประชุมว่าซิสเตอร์เอฟิมอฟอยู่ที่นั่นหรือไม่ ห่างออกไปทางด้านหลังห้องประชุมสตรีท่านหนึ่งยืนขึ้น ข้าพเจ้าเชิญให้เธอออกมาที่ไม่โครโฟน ไซ้แล้วนั่นคือซิสเตอร์กาลินาเอฟิมอฟ เธอพูดด้วยความเชื่อมั่นและ

แสดงประกายศรัทธาอันทรงพลังเกี่ยวกับพระเจ้า พระกิตติคุณของพระองค์ และศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ เธอกับสามีได้รับการฝึกในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ เธอบอกว่าเธอกับสามีเป็นหนึ่งในเดียวกันตลอดไป ทั้งสองคนยังคงเป็นคู่สอนศาสนา โดยที่เธออยู่ฝั่งนี้ของม่านและเขาอยู่อีกฝั่ง² เธอขอพระทัยพระผู้เป็นเจ้าด้วยน้ำตาแห่งปีติสำหรับพันธสัญญาพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าร้องไห้เช่นกัน ด้วยตระหนักอย่างเต็มที่ว่าการเป็นหนึ่งในเดียวกันตลอดกาลของสามีภรรยาที่ซื่อสัตย์คู่นี้เป็นผลอันชอบธรรมเนื่องมาจากการทำ รักษา และให้เกียรติพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

แนวคิดสำคัญที่สุดข้อหนึ่งของศาสนาที่มาจากการเปิดเผยคือแนวคิดเกี่ยวกับพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ในเชิงกฎหมาย โดยทั่วไปพันธสัญญาเป็นข้อตกลงระหว่างบุคคลอย่างน้อยสองฝ่าย แต่ในบริบททางศาสนา พันธสัญญามีความสำคัญยิ่งกว่านั้น พันธสัญญาเป็นสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ทำ

กับพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข แต่ทุกคนอาจเลือกที่จะยอมรับเงื่อนไขเหล่านั้น หากบุคคลโดยยอมรับเงื่อนไขพันธสัญญาและเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า เขาย่อมได้รับพรอันเนื่องมาจากพันธสัญญาดังกล่าว เรารู้ว่า “เมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้”⁴

ตลอดทุกยุคทุกสมัย พระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับบุตรธิดาของพระองค์⁵ พันธสัญญาของพระองค์เกิดขึ้นตลอดทั้งแผนแห่งความรอด ด้วยเหตุนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระองค์⁶ ตัวอย่างเช่น พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาช่วยบุตรธิดาของพระองค์⁷ โดยทรงขอให้พวกเขาเชื่อฟังกฎของพระองค์เป็นการตอบแทน⁸

ในพระคัมภีร์ไบเบิลเราอ่านเกี่ยวกับชายหญิงในโลกเก่าซึ่งเรียกว่าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา พันธสัญญาอะไรเล่า “พันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของ [พวกเขา] คือได้ตรัสกับอับราฮัมว่า บรรดาพงศ์พันธุ์ของแผ่นดินโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า”⁹

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านเกี่ยวกับผู้คนในโลกใหม่ซึ่งเรียกว่าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญาเช่นกัน¹⁰ พระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์จึงทรงบอกพวกเขาดังนี้ “ดูเถิด, เจ้าเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์; และเจ้าเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และเจ้าอยู่ในพันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงทำกับบรรพบุรุษเจ้า, โดยตรัสกับอับราฮัม:

และในพงศ์พันธุ์เจ้าทุกตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร”¹¹

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงอธิบายความสำคัญของการเรียกพวกเขาว่าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา โดยตรัสว่า “พระบิดาโดยที่ทรงยกเราขึ้นมาให้แก่เจ้าก่อน... ทรงส่งเรามาให้พระเจ้าในการทำให้เจ้าทุกคนเห็นหลังให้ความชั่วช้าสามานย์ของตน; และนี่เพราะเจ้าเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา”¹²

พันธสัญญาที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำกับอับราฮัม¹³ และยืนยันอีกครั้งกับอิสอัค¹⁴ และยาโคบ¹⁵ มีความสำคัญเป็นพิเศษ พันธสัญญาดังกล่าวประกอบด้วยคำสั่งสัญญาต่างๆ ต่อไปนี้

- พระเยซูพระคริสต์จะมาประสูติโดยผ่านเชื้อสายของอับราฮัม
- ลูกหลานของอับราฮัมจะมีจำนวนมาก มีสิทธิ์ได้รับการเพิ่มพูนนินรันดร์และ

มีสิทธิ์ดำรงฐานะปุโรหิตเช่นกัน

- อับราฮัมจะกลายเป็นบิดาของบรรดาประชาชาติ
- มีแผ่นดินกำหนดไว้ให้ลูกหลานของท่านสืบทอดเป็นมรดก
- ประชาชาติทั้งปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพรผ่านพงศ์พันธุ์ของท่าน¹⁶
- และพันธสัญญานั้นจะเป็นนิจ—แม้ถึง “พันธชั่วอายุคน”¹⁷

พันธสัญญาบางข้อเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว แต่บางข้อยังไม่เกิด ข้าพเจ้าอ้างอิงจากคำพยากรณ์สมัยก่อนในพระคัมภีร์มอรมอน ดังนี้ “บิดาเรา [ลีไฮ] ไม่ได้พูดถึงพงศ์พันธุ์ของเราเท่านั้น, แต่พูดถึงเชื้อสายแห่งอิสราเอลทั้งหมดด้วย, โดยชี้ไปที่พันธสัญญาซึ่งจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ในยุคสุดท้าย; ซึ่งพันธสัญญานั้นพระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา”¹⁸ นำอัครอัครยมิใช่หรือ ประมาณ 600 ปีก่อนพระเยซูประสูติในเบธเลเฮม ศาสดาพยากรณ์รู้ว่าในที่สุดพันธสัญญาแห่งอับราฮัมจะมีสัมฤทธิ์ผล ในยุคสุดท้าย เท่านั้น

เพื่อให้คำสัญญาดังกล่าวบังเกิดผลพระเจ้าจึงเสด็จมาปรากฏในยุคสุดท้ายนี้เพื่อต่อพันธสัญญาแห่งอับราฮัม พระอาจารย์ตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธว่า

“อับราฮัมได้รับสัญญาเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของเขา, และเกี่ยวกับเลือดเนื้อเชื้อไขของเขา—จากเอวของผู้คนที่เจ้า... คือผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ... ”

“สัญญานี้เป็นของเจ้าเช่นกัน, เพราะเจ้าเป็นของอับราฮัม”¹⁹

ด้วยการต่อพันธสัญญาครั้งนี้ เราจึงได้

สตอกโฮล์ม สวีเดน

รับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และพระกิตติคุณ อันเป็นนิวจเช่นเดียวกับผู้คนในสมัยโบราณ เรามีสิทธิ์ได้รับความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ได้รับพรของฐานะปุโรหิต และคู่ควรแก่พรยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า—นั่นคือชีวิตนิรันดร์²⁰

เราบางคนเป็นพงศ์พันธุ์แท้ของอับราฮัม บางคนรวมอยู่ในครอบครัวของท่านโดยการรับเป็นบุตรบุญธรรม พระเจ้ามิได้ทรงแบ่งแยกผู้ใด²¹ เราต่างได้รับพรที่สัญญาไว้ที่นี่—หากเราแสวงหาพระเจ้าและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์²² แต่หากเราไม่ทำเช่นนั้น เราจะสูญเสียพรแห่งพันธสัญญา²³ เพื่อช่วยเรา ศาสนจักรของพระองค์จึงจัดเตรียมปีติพรเพื่อให้ผู้รับปีติพรเข้าใจขนาดของตนเอง รวมถึงความเกี่ยวเนื่องกับอดีต แม้การประกาศเชื่อสายย้อนกลับไปจนถึงอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ²⁴

พี่น้องชายแห่งพันธสัญญามีสิทธิ์คู่ควรได้รับคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต²⁵ หากท่าน “ซื่อสัตย์ต่อการได้รับฐานะปุโรหิตทั้งสองอย่างนี้ . . . และการขยายการเรียกของ [ท่าน], ย่อมถูกพระวิญญาณชำระให้บริสุทธิ์จนถึงการ

ทำให้ร่างกายของ [ท่าน] ใหม่อีกครั้ง”²⁶ แต่นั่นไม่ใช่ทั้งหมด ชายที่รับฐานะปุโรหิตอย่างมีค่าควรยอมรับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และผู้ที่รับพระเจ้าย่อมรับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา²⁷ ผู้ที่รับพระบิดาย่อมรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมี²⁸ พรล้ำเลิศดังกล่าวหลังไหลจากคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้มายังชายหญิงและเด็กที่มีค่าควรทั่วโลก

หน้าที่รับผิดชอบของเราคือช่วยทำให้พันธสัญญาแห่งอับราฮัมเกิดสัมฤทธิ์ผล พงศ์พันธุ์ของเราได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าและได้รับการเตรียมมาเพื่อเป็นพรแก่ผู้คนทั่วโลก²⁹ นั่นเป็นเหตุผลที่หน้าที่ฐานะปุโรหิตมีงานเผยแผ่ศาสนารวมอยู่ด้วย หลังจากราว 4,000 ปีของการรอคอยและเตรียมพร้อม นี่คือวันเวลาที่กำหนดไว้เมื่อพระกิตติคุณจะออกไปสู่บรรดาประชาชาติบนแผ่นดินโลก นี่คือช่วงเวลาของการรวมอิสราเอลตามที่สัญญาไว้ และเราได้มีส่วนร่วม! ไม่น่าตื่นเต้นหรือหากหรือ พระเจ้าทรงหวังฟังเรากับบุตรทั้งหลายของเรา—พระองค์ปลื้มพระทัยอย่างยิ่งต่อบิดาของเรา—ซึ่งรับใช้อย่างมีค่าควรในฐานะผู้สอนศาสนาในช่วงเวลาสำคัญยิ่งนี้ของการรวมอิสราเอล

พระคัมภีร์มอรมอนคือเครื่องหมายอันเป็นรูปธรรมที่พระเจ้าทรงเริ่มรวบรวมอิสราเอลลูกหลานแห่งพันธสัญญา³⁰ หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อยุคสมัยของเรา และระบุดประสงค์ข้อหนึ่งว่า “ท่านจะรู้ว่าพันธสัญญาซึ่งพระบิดาทรงกระทำกับลูกหลานอิสราเอล . . . กำลังเริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว . . . เพราะเหตุนี้, พระเจ้าจะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งทรงกระทำกับผู้คนของเชื้อสายแห่งอิสราเอลของพระองค์”³¹

พระเจ้ามิได้ทรงหลงลืมอย่างแน่นอน! พระองค์ประทานพรเราและคนอื่นๆ ทั่วโลกด้วยพระคัมภีร์มอรมอน จุดประสงค์หนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนคือเพื่อ “ให้ชาวยิวและคนต่างชาติมีใจดีด้วยว่าพระเยซูคือพระคริสต์”³² พระคัมภีร์มอรมอนช่วยเราทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า เชื่อเชิญให้เราระลึกถึงพระองค์และทำความรู้จักพระบุตรที่รักของพระองค์ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

ลูกหลานแห่งพันธสัญญามีสิทธิ์ได้รับหลักคำสอนและรู้ถึงแผนแห่งความรอดพวกเขา อ้าว สิทธินั้นโดยการทำพันธสัญญาที่มีความสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์บริติคัมยังกกล่าวว่า “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเมื่อเข้ามาในศาสนจักรนี้ . . . พวกเขาเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเพื่อคำจูนอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า”³³ พวกเขา รักษาพันธสัญญาโดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

เมื่อรับบัพติศมาเราทำพันธสัญญาที่จะ

รับใช้พระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์³⁴ เมื่อเราได้รับสวนสี่ละลิก เราต่อพันธสัญญาที่นั่นและประกาศว่าเราเต็มใจที่จะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา โดยวิธีนี้เรามาเป็นบุตรธิดาบุญธรรมของพระองค์และเรียกกันว่าพี่น้อง พระองค์ทรงเป็นบิดาในชีวิตใหม่ของเรา³⁵ ทำยี่ที่สุดในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ เราจะกลายเป็นทายาทรับพรแห่งครอบครัวในวันเดียวกับพระองค์ ดังที่เคยสัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และลูกหลานของท่านเหล่านั้น³⁶ ด้วยเหตุนี้การแต่งงานซีเลสเชียลจึงเป็นพันธสัญญาแห่งความสูงส่ง

เมื่อเราตระหนักว่าเราเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา เรารู้ว่าเราเป็นใครและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงคาดหวังอะไรจากเรา³⁷ กฎของพระองค์จารึกไว้ในใจเรา³⁸ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราและเราเป็นผู้คนของพระองค์³⁹ ลูกหลานแห่งพันธสัญญาปวารณาตนจะยังคงแน่วแน่ แม้อยู่ท่ามกลางความยากลำบาก เมื่อหลักคำสอนนั้นหยั่งรากลึกในใจเรา แม้ผลจากเหล็ก

ในแห่งความตายจะได้รับการบรรเทาและความแข็งแกร่งทางวิญญาณจะเพิ่มมากขึ้น คำชื่นชมซึ่งสำคัญที่สุดที่จะมีได้ในชีวิตนี้คือการเป็นที่รู้จักในฐานะผู้รักษาพันธสัญญา ผู้รักษาพันธสัญญาจะได้รับรางวัลทั้งชีวิตนี้และชีวิตหน้า พระคัมภีร์ประกาศว่า “ให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและเป็นสุขของคนที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ. . . เพราะคูเกิด, พวกเขาได้รับพรในทุกสิ่ง. . . และหากพวกเขาเย็นหยัดอย่างซื้อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้วพวกเขาจะได้รับเข้าสู่สวรรค์. . . [และ] ฟ้านกอยู่กับพระเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ”⁴⁰

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ ศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูเพื่อเป็นพรแก่คนทั้งปวง ประธานโธมัส เอส. มอนตันเป็นศาสดาพยากรณ์ของเราในปัจจุบัน เราในฐานะลูกหลานแห่งพันธสัญญาผู้ *ซื่อสัตย์* จะได้รับพรเวลานี้และตลอดไป ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

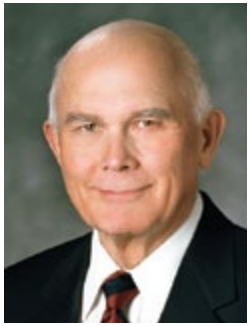
1. สดคมอสโก รัสเซีย จัดตั้งขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 2011
2. วียาเชสลอฟ เอฟิมอฟ เป็นประธานคณะเผยแผ่เยคาเทรินบุร์ก รัสเซีย ตั้งแต่ปี 1995 ถึง 1998 ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2000
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:57
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:21
5. ตัวอย่างเช่น หลังจากน้ำท่วมครั้งใหญ่พระองค์ตรัสว่า “เมื่อ ... มีรุ่งขึ้นที่เมฆนั้น เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ระหว่างเรากับเจ้า ... แล้วน้ำจะไม่ท่วมทำลายบรรดาสัตว์โลกอีกเลย” (ปฐมกาล 9:14–15, เซิงอรรถ 15b; จาก Joseph Smith Translation, Genesis 9:20)
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 66:2; 133:57
7. ดู ยอห์น 3:16
8. ดู อับราฮัม 3:25
9. กิจการ 3:25
10. ดู 3 นีไฟ 20:26
11. 3 นีไฟ 20:25
12. 3 นีไฟ 20:26

13. ดู ปฐมกาล 17:1–10, 19; เลวีนิติ 26:42; กิจการ 3:25; Bible Dictionary, “Abraham, Covenant of”
14. ดู ปฐมกาล 26:1–5, 24
15. ดู ปฐมกาล 28:1–4, 10–14; 35:9–13; 48:3–4
16. ดูอ้างอิงที่ระบุไว้ข้างต้นในเชิงอรรถท้ายเรื่อง 13–15
17. เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9; 1 พงศาวดาร 16:15; สดุดี 105:8
18. 1 นีไฟ 15:18; เน้นด้วยเอน
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:30 พระเจ้าตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทว่า “เรากล่าวแก่อับราฮัมไว้ฉันใดเกี่ยวกับตระกูลทั้งหลายของแผ่นดินโลก, เราก็กกล่าวแก่ผู้รับใช้ของเราโจเซฟ ฉันทันนั้น: ในเจ้าและในพงศ์พันธุ์ของเจ้าตระกูลของแผ่นดินโลกจะได้รับพร” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:58)
20. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7
21. ดู กิจการ 10:34–35
22. ดู อพยพ 19:5
23. พระคัมภีร์ประกาศว่า “เรา, พระเจ้า,

- ถูกผูกมัดเมื่อเจ้าทำสิ่งที่เรากล่าว; แต่เมื่อเจ้าไม่ทำสิ่งที่เรากล่าว, เจ้ายอมไม่มีสัญญา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10)
24. เมื่อวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1823, ความคิดเกี่ยวกับพันธสัญญานี้ได้รับการเปิดเผยเป็นครั้งแรกแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท จากนั้นเทพโมโรไนประกาศว่าศาสดาพยากรณ์เอลียาห์จะมาในฐานะผู้ส่งสารจากสวรรค์เพื่อปลุกความรู้เกี่ยวกับสัญญาที่เคยทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:1–3)
25. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33–34, 39–40
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33
27. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:35, 37
28. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38
29. ดู แอลมา 13:1–9
30. ดู 3 นีไฟ 29
31. 3 นีไฟ 29:1, 3
32. หน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

33. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง (1997), หน้า 72
34. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37
35. “เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, ... เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 นีไฟ 25:26)
36. ดู กาลาเทีย 3:29; หลักคำสอนและพันธสัญญา 86:8–11
37. แนวความคิดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเราดังนี้ “หลายรุ่นหลังจากพระเมสสิยาห์จะทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์ในพระวรกายต่อลูกหลานมนุษย์แล้ว, จากนั้นความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระเมสสิยาห์ย่อมมาสู่คนต่างชาติ, และจากคนต่างชาติมาสู่พงศ์พันธุ์ของเรายังเหลืออยู่—และในวันนั้นพงศ์พันธุ์ของเรายังเหลืออยู่จะรู้ว่าพวกเขาเป็นของเชื้อสายแห่งอิสราเอล, และรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า; และเวลานั้นพวกเขาจะรู้และเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับบรรพชนของพวกเขา, และความรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระผู้ไถ่ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพระกิตติคุณนี้พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจไว้กับบิดาทั้งหลายของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขาและประเด็นอื่นๆ ของหลักคำสอนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าจะมาหาพระองค์และรับการช่วยไ้ให้รอดได้อย่างไร” (1 นีไฟ 15:13–14)
38. ดู อิสยาห์ 55:3; เยเรมีย์ 31:33; โรม 2:15; 2 โครินธ์ 3:2–3; ฮีบรู 10:16
39. ดู สดุดี 95:7; 100:3; เยเรมีย์ 24:7; 31:33; 32:38; เอเสเคียล 11:20; 37:23, 27; เศคาริยาห์ 8:8; 2 โครินธ์ 6:16; ฮีบรู 8:10
40. โมไซยาห์ 2:41

โดย เอ็ดเวิร์ดส์ลีน เอช. ไอคัส
แห่งโคอรัมอัครสาวกสิบสอง

คำสอนของพระเยซู

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด...
ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดจากบาป
และความตาย นี่คือนิยามที่สำคัญที่สุดบนแผ่นดินโลก

“พวกรู้ว่าคุณคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์” (มัทธิว 22:42) ด้วยถ้อยคำนั้น พระเยซูทรงทำให้พวกฟาริสีในสมัยของพระองค์ยอมจำนน ด้วยถ้อยคำเดียวกันนี้ข้าพเจ้าถามเพื่อนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและชาวคริสต์คนอื่นๆ ว่าโดยแท้แล้วท่านเชื่ออะไรเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และท่านกำลังทำอะไรเนื่องจากความเชื่อนั้น

ข้ออ้างอิงส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าจะมาจากพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะชาวคริสต์ส่วนใหญ่คุ้นเคยดี การตีความของข้าพเจ้าจะดึงมาจากสิ่งที่พระคัมภีร์ยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะพระคัมภีร์มอรมอน สอนเราเกี่ยวกับความหมายของชื่อพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งกำกวมจนชาวคริสต์ต่างนิกายไม่เห็นด้วยกับความหมายในนั้น ข้าพเจ้าปราศรัยกับผู้เชื่อและคนอื่นๆ เช่นกัน ตามที่เอ็ดเวิร์ดแทต อาร์. คอลลิสเตอร์สอนเราเข้าวันนี้ บางคนเรียกตนเองว่าชาวคริสต์ ยกย่องพระเยซูในฐานะครูผู้ยิ่งใหญ่แต่ไม่ประกาศยืนยันความเป็นพระเจ้าของ

พระองค์ เพื่อปราศรัยกับพวกเขา ข้าพเจ้าจึงใช้พระดำรัสที่พระเยซูตรัสด้วยพระองค์เอง เราทุกคนพึงพิจารณาสิ่งที่พระองค์ทรงสอนด้วยพระองค์เองว่าพระองค์เป็นใครและทรงส่งพระองค์มาแผ่นดินโลกเพื่อทำอะไร

พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด

พระเยซูทรงสอนว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด พระองค์ตรัสว่า

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

“เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” (ยอห์น 3:16-17)

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงประกาศยืนยันเช่นนี้ ในจุดสูงสุดของประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์บนภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพพระองค์ทรงประกาศจากสวรรค์ว่า “ท่าน

ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราขอบใจท่านผู้นี้มาก จงเชื่อฟังท่านเถิด” (มัทธิว 17:5)

พระเยซูทรงสอนเช่นกันว่าพระลักษณะของพระองค์เหมือนพระลักษณะของพระบิดา พระองค์ตรัสกับเหล่าอัครสาวกว่า

“ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์

“ฟิลิปทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้าขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายได้เห็น ก็พอใจข้าพระองค์แล้ว

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ฟิลิปเอ๋ย เราได้อยู่กับท่านนานถึงเพียงนี้และท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:7-9)

ต่อมา อัครสาวกเปาโลบรรยายว่าพระบุตรทรงมี “สภาพเป็นพิภพเดียวกันกับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา” (ฮีบรู 1:3; ดู 2 โครินธ์ 4:4)

พระผู้สร้าง

อัครสาวกยอห์นเขียนว่าพระเยซูผู้ที่เขาเรียกว่า “พระวาทะ” ในปฐมกาล [พระองค์] ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้นไม่มีสิ่งใดเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาทะ” (ยอห์น 1:2-3) ด้วยเหตุนี้ ภายใต้แผนของพระบิดา พระเยซูคริสต์จึงทรงเป็นพระผู้สร้างสิ่งทั้งปวง

พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล

ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนของพระองค์ในปาเลสไตน์ พระเยซูทรงสอน

ว่าพระองค์คือพระเยซูฮาวาห์ พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล (ดู ยอห์น 8:58) ต่อมาในฐานะพระเจ้าผู้คืนพระชนม์ พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนของพระองค์ในทวีปอเมริกา ที่นั่นพระองค์ทรงประกาศว่า

“ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมาในโลก. . . .

“...เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก” (3 นีไฟ 11:10, 14)

สิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา

ที่การประชุมใหญ่สเตคเมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าพบสตรีคนหนึ่งซึ่งพูดว่ามีคนขอให้เธอกลับมาโบสถ์หลังจากห่างหายไปหลายปีแต่นักเหตุผลไม่ออกว่าทำไมเธอควรกลับมา เพื่อให้กำลังใจเธอข้าพเจ้าพูดว่า “เมื่อคุณพิจารณาทุกอย่างที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำเพื่อเรา คุณไม่มีเหตุผลมากมายหรือที่ที่จะกลับมานับถือศาสนา พระองค์ที่โบสถ์และรับใช้พระองค์” ข้าพเจ้าแปลกใจกับคำตอบของเธอ “พระ

องค์ทรงทำอะไรเพื่อดิฉันคะ” สำหรับคนที่ไม่เข้าใจว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำอะไรเพื่อเรา ข้าพเจ้าจะตอบคำถามนั้นด้วยพระดำรัสของพระองค์เองและด้วยประจักษ์พยานของข้าพเจ้า

ชีวิตของโลก

พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกคำสอนของพระเยซูว่า “เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10) ต่อมาในโลกใหม่ พระองค์ทรงประกาศว่า “เราเป็นแสงสว่างและเป็นชีวิตของโลก” (3 นีไฟ 11:11) พระองค์ทรงเป็นชีวิตของโลกเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างและเพราะโดยผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ เราทุกคนต่างมั่นใจได้ว่าเราจะมีชีวิตอีกครั้ง ชีวิตที่พระองค์ประทานแก่เราไม่เพียงชีวิตมรรตัยเท่านั้น พระองค์ทรงสอนว่า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แก่นั้น แก่นั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะนั้นไปจากมือของเราได้” (ยอห์น 10:28; ดู ยอห์น 17:2 ด้วย)

ความสว่างของโลก

พระเยซูทรงสอนด้วยว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด” (ยอห์น 8:12) พระองค์ทรงประกาศเช่นกันว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) พระองค์ทรงเป็นทางนั้นและพระองค์ทรงเป็นความสว่างนั้นเพราะคำสอนของพระองค์ส่องทางให้เราในชีวิตมรรตัยและแสดงให้เห็นเราเห็นทางกลับไปหาพระบิดา

ทำตามพระประสงค์ของ พระบิดา

พระเยซูเกิดพระเกียรติพระบิดาและทำตามพระองค์เสมอ แม้เมื่อทรงพระเยาว์ พระองค์ทรงประกาศต่อบิดามารดาในโลกมนุษย์ว่า “ท่านไม่ทราบหรือว่าฉันต้องกระทำธุรกิจแห่งพระบิดาของฉัน” (ลูกา 2:49) “เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์” พระองค์ทรงสอนในเวลาต่อมา “มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 6:38; ดู ยอห์น 5:19) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6; ดู มัทธิว 11:27)

เรากลับไปหาพระบิดาโดยทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระเยซูทรงสอนว่า “มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า จะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้” (มัทธิว 7:21) พระองค์ทรงอธิบายว่า

“เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กลัวพระวจนะในพระนาม

ของพระองค์ และได้ขยับมือออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ

“เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา” (มัทธิว 7:22-23)

แล้วใครเล่าจะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์ ไม่ใช่คนที่เพียงแต่กระทำการมหัศจรรย์โดยใช้พระนามของพระเจ้า พระเยซูทรงสอนว่า แต่เฉพาะ “ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์” เท่านั้น

พระผู้ทรงเป็นแบบอย่าง ที่ยิ่งใหญ่

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นวิธีทำเช่นนี้ พระองค์ทรงเชื้อเชิญเราครั้งแล้วครั้งเล่าให้ตามพระองค์ “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเราและเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา” (ยอห์น 10:27)

อำนาจฐานะปุโรหิต

พระองค์ประทานอำนาจฐานะปุโรหิตแก่เหล่าอัครสาวกของพระองค์ (ดู มัทธิว 10:1) และคนอื่นๆ กับเปโตร อัครสาวก

อาวูโส พระองค์ตรัสว่า “เราจะมอบลูกกุญแจแผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว 16:19; ดู มัทธิว 18:18 ด้วย)

ลูกาบันทึกว่า “พระเยซูทรงตั้งสาวก... เจ็ดสิบคนไว้ และใช้เขาออกไปทีละสองคนๆ ให้ล่วงหน้าไปก่อนพระองค์ ให้เข้าไปทุกเมืองและทุกตำบลที่พระองค์จะเสด็จไปนั้น” (ลูกา 10:1) ต่อมาสาวกเจ็ดสิบคนนี้ทูลพระเยซูด้วยความปีติยินดีว่า “ถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์” (ลูกา 10:17) ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจฐานะปุโรหิตนั้น

การนำทางโดยพระวิญญาณ บริสุทธิ์

เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พระเยซูทรงสอนเหล่าอัครสาวก

ของพระองค์ว่า “องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26) และ “พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด” (ยอห์น 16:13)

การนำทางโดยพระบัญญัติของพระองค์

พระองค์ทรงนำทางเราโดยพระบัญญัติของพระองค์เช่นกัน ฉะนั้นพระองค์จึงทรงบัญชาชาวนีไฟว่าพวกเขาไม่ควรมีการโต้เถียงเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอน เพราะพระองค์ตรัสว่า

“คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขาจะข่มขู่ใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน

“ดูเถิด, นี่ไม่ใช่หลักคำสอนของเรา, ที่จะข่มขู่ใจมนุษย์ให้มีความโกรธกัน; แต่นี่เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป” (3 นีไฟ 11:29-30)

มีใจจดจ่ออยู่กับชีวิตนิรันดร์

พระองค์ทรงทำทนายเราเช่นกันให้เรา มีใจจดจ่ออยู่กับพระองค์ ไม่ใช่สิ่งต่างๆ ของโลก ในการเทศนาครั้งสำคัญยิ่งของพระองค์เรื่องอาหารแห่งชีวิต พระเยซูทรงอธิบายความแตกต่างระหว่างการบำรุงเลี้ยงในมรรตัยกับนิรันดร์ “อย่าชวนขายหาอาหารที่เสื่อมสิ้นไป” พระองค์ตรัส “แต่จงหาอาหารที่ดำรงอยู่คืออาหารแห่งชีวิตนิรันดร์ ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน” (ยอห์น 6:27) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า

พระองค์ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต แห่งการบำรุงเลี้ยงนิรันดร์ เมื่อรับสั่งถึงการบำรุงเลี้ยงในมรรตัยที่โลกมอบให้ รวมทั้งมานาที่พระเยโฮวาห์ทรงส่งมาเป็นอาหารของลูกหลานอิสราเอลในแดนทุรกันดาร พระเยซูทรงสอนว่าคนที่พึ่งอาหารนี้ก็ตายแล้ว (ดู ยอห์น 6:49) ในทางตรงกันข้าม การบำรุงเลี้ยงที่พระองค์ทรงมอบให้คือ “อาหารที่ดำรงชีวิต ซึ่งลงมาจากสวรรค์” และพระเยซูทรงสอนว่า “ถ้าผู้ใดกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 6:51)

สาวกบางคนกล่าวว่า “ถ้อยคำเหล่านี้

ยากนัก” และนับจากเวลานั้นผู้ติดตามพระองค์จำนวนมากก็ “ท้อถอย ไม่ติดตามพระองค์ต่อไปอีก” (ยอห์น 6:60, 66) เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ยอมรับคำสอนก่อนหน้านี้อันที่พระองค์ที่ว่าพวกเขาควร “แสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า... ก่อน” (มัทธิว 6:33) แม้ในปัจจุบันบางคนก็อ้างตนเป็นชาวคริสต์ก็ยังมีถูกสิ่งต่างๆ ของโลกดึงดูด — สิ่งที่ว่าจุนชีวิตบนแผ่นดินโลกแต่ไม่บำรุงเลี้ยงจนไปสู่ชีวิตนิรันดร์ สำหรับบางคน “ถ้อยคำ... ยากนัก” ของพระองค์ยังคงเป็นเหตุผลที่จะไม่ติดตามพระคริสต์

การชดใช้

จุดสูงสุดของการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คือการฟื้นคืนพระชนม์และการชดใช้ของพระองค์เพื่อบาปของโลก ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาพยากรณ์เรื่องนี้เมื่อเขากล่าวว่า “จงดูพระเมฆโปรดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29) ต่อมาพระเยซูทรงสอนว่า “บุตรมนุษย์... มาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มัทธิว 20:28) ที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูทรงอธิบาย ตามเรื่องราวในมัทธิวว่า เหล้าองุ่นที่พระองค์ทรงอวยพรคือ “โลหิตของเราอันเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อยกบาปโทษคนเป็นอันมาก” (มัทธิว 26:28)

ขณะที่ปรากฏต่อชาวนีไฟ พระเจ้าผู้คืนพระชนม์ทรงเชื้อเชิญพวกเขาให้ออกมาสัมผัสสร้อยแผ่นที่พระปรัตร์ และรอยตะปุ่มในพระหัตถ์และพระบาท พระองค์ทรงอธิบายว่า พระองค์ทรงทำเช่นนี้ “เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล, และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก, และถูกประหารเพื่อบาปของโลก” (3 นีไฟ 11:14) เรื่องราวดำเนินต่อไปว่า ผุ่งชน “ทรุดลงแทบพระบาทของพระเยซู, และนมัสการพระองค์” (ข้อ 17) เพราะเหตุนี้คนทั้งโลกจึงจะนมัสการพระองค์ในที่สุด

พระเยซูทรงสอนความจริงอันล้ำค่าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการชดใช้ของพระองค์ พระคัมภีร์มอรมอนซึ่งให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และให้คำอธิบายอันเป็นเลิศเกี่ยวกับ

พระพันธกิจ รายงานคำสอนนี้ว่า

“พระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน... เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, ...

“...เพื่อพวกเขาจะได้รับการศึกษาตามงานของตน.

“และ... ผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเราจะเต็มเปี่ยม; และหากเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ดุเถิด, เราจะถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะยื่นเพื่อพิพากษาโลก. ...

“และไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ได้; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์ นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา, เพราะศรัทธาของพวกเขา, และการกลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และความซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ของพวกเขา” (3 นีไฟ 27:14–16, 19)

ดังนั้นเราจึงเข้าใจว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เปิดโอกาสให้เราเอาชนะความตายทางวิญญาณอันเกิดจากบาป และมีพรแห่งชีวิตนิรันดร์โดยผ่านการทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

การทำทายเป็นประจักษ์พยาน

พระเยซูตรัสทำทายเป็นดังนี้ “พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์” (มัทธิว 22:42) อัครสาวกเปาโลทำทายเป็นชาวโครินธ์ให้ “พิจารณาดูตัวของท่านว่าท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่” (2 โครินธ์ 13:5) เราทุกคนควรตอบคำทำเหล่านี้ด้วยตัวเราเอง ความรักดีสูงสุดของเราอยู่ที่ไหน เราเหมือนชาวคริสต์ที่ย้ายถิ่นพำนักไปสู่ไซออน แต่ยังพยายามเก็บถิ่นพำนักแห่งที่สองในบาบิโลนไว้ดังคำพรรณานาที่นำจดจำของเอ็ดเดอร์วีล เอ. แมกซ์เวลล์หรือไม่

ไม่มีที่ตรงกลาง เราคือผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ เราเป็นพลเมืองในศาสนจักรและพระกิตติคุณของพระองค์ และเราไม่ควรใช้ชีวิตร่วมกับบาบิโลนหรือทำตัวเยี่ยงพล

เมืองที่นั่น เราควรเทิดพระเกียรติพระนามของพระองค์ รักษาพระบัญญัติ และ “อย่าแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกนี้แต่... แสวงหาเพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าก่อน, และสถาปนาความชอบธรรมของพระองค์” (จากงานแปลของโจเซฟ สมิท, มัทธิว 6:33)

พระเยซูคริสต์ทรง เป็น พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดและทรงเป็นพระบุตรที่รักของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็น พระผู้สร้างของเรา พระองค์ทรง เป็น ความสว่างของโลก พระองค์ทรง เป็น พระผู้ช่วยให้รอดจากบาปและความตาย นี่คือนิยามสำคัญที่สุดบนแผ่นดินโลก ท่านรู้สิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง เช่นที่ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเอง พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตรและทรงนำเราไปสู่ความจริง ทรงเปิดเผยความจริงเหล่านี้ต่อข้าพเจ้า และพระองค์จะทรงเปิดเผยต่อท่าน ทางนั้นคือความปรารถนาและการเชื่อฟัง เกี่ยวกับความปรารถนา พระเยซูทรงสอนว่า “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน” (มัทธิว 7:7) เกี่ยวกับการเชื่อฟัง พระองค์ทรงสอนว่า “ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบของเราเอง” (ยอห์น 7:17) ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงของเรื่องเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลู นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ *A Wonderful Flood of Light* (1990), 47.

โดย แมทธิว โอ. ริชาร์ดสัน

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

สอนตามวิธี ของพระวิญญาณ

ถึงแม้เราทุกคนคือครู แต่เราต้องตระหนักเต็มที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือครูที่แท้จริงและพยานยืนยันความจริงทั้งหมด

หลายปีก่อนข้าพเจ้าอยู่กับคู่ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา เมื่อได้ยินเสียงเด็กคนหนึ่งพูดว่า “คุณยายขา นั้นผู้สอนศาสนา จริงๆ หรือคะ” ข้าพเจ้าหันไปมองเด็กผู้หญิงที่กำลังจุมมือคุณยายและชี้มาที่ข้าพเจ้ากับคู่ ข้าพเจ้ายิ้ม ยื่นมือให้ มองตาเธอ และพูดว่า “สวัสดีครับ ผมชื่อเอลเดอร์ริชาร์ดสัน เราเป็นผู้สอนศาสนา จริงๆ” เธอยิ้มกว้างขณะมองดูข้าพเจ้า เธอตื่นเต้นที่ได้คุยต่อหน้าผู้สอนศาสนาตัวจริง

ข้าพเจ้าเดินออกจากประสบการณ์นั้นด้วยการอุทิศตนใหม่อีกครั้ง ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้สอนศาสนาในแบบที่พระเจ้าช่วยให้รอด ครอบครัวของข้าพเจ้า และเด็กผู้หญิงคนนั้นคาดหวังให้เป็น เป็นเวลาสองปีติดต่อกันที่ข้าพเจ้าทำงานหนักเพื่อให้ดูเหมือน คิดเหมือน ทำเหมือน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสอนเหมือนผู้สอนศาสนาจริงๆ

เมื่อกลับถึงบ้าน ข้าพเจ้าเห็นชัดมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าถึงแม้จะจบแล้ว แต่งานเผยแผ่ของข้าพเจ้ายังไม่จบ แม้ผ่านมาแล้วหลายปี แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่างานเผยแผ่เป็นสองปีที่ดีที่สุด สำหรับ ชีวิตข้าพเจ้า บทเรียนที่ไม่คาดฝันบทหนึ่งจากงานเผยแผ่ของข้าพเจ้าคือเสียงของเด็กผู้หญิงคนนั้น ถึงตอนนี้ข้าพเจ้าก็ยังได้ยินในใจ “คุณยายขา นั้นผู้ดำรงฐานะบุโรहित จริงๆ หรือคะ” “คุณยายขา นั้นสามี จริงๆ หรือพ่อ จริงๆ หรือคะ” หรือ “คุณยายขา นั้นสมาชิกศาสนจักร จริงๆ หรือคะ”

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่ากุญแจสู่การเป็น จริงๆ ในทุกแง่มุมของชีวิตเราคือการสามารถสอนได้ในระดับที่ไม่จำกัดการเรียนรู้ ชีวิตจริงเรียกร้อง การเรียนรู้จริง ซึ่งขึ้นอยู่กับ การสอนจริง ความรับผิดชอบในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพไม่จำกัดเฉพาะผู้มีการเรียกอย่างเป็นทางการให้เป็นครูเท่านั้น! แท้จริงแล้ว สมาชิกครอบครัว ผู้นำ

ศาสนจักร และสมาชิกศาสนจักรทุกคน (รวมทั้งเยาวชนและเด็ก) ล้วนมีความรับผิดชอบในการสอน

ถึงแม้เราทุกคนคือครู แต่เราต้องตระหนักเต็มใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือครูและพยาน แท้จริงของความจริงทั้งหมด คนที่ไม่เข้าใจเรื่องนี้อย่างถ่องแท้จะพยายามทำหน้าที่แทนพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำทุกอย่างเอง เชิญพระวิญญาณอย่างสุภาพให้อยู่กับพวกเขาแต่อยู่ในบทบาทผู้สนับสนุนเท่านั้น หรือเชื่อว่าพวกเขา กำลังมอบการสอนทั้งหมดให้พระวิญญาณ ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาเพียงแค่ “สอนโดยไม่เตรียม” บิดามารดา ผู้นำ และครูทุกคนมีความรับผิดชอบในการสอน “โดย

พระวิญญาณ”² พวกเขาไม่ควรสอน “ต่อหน้าพระวิญญาณ” หรือ “หลังพระวิญญาณ” แต่ “โดยพระวิญญาณ” เพื่อพระวิญญาณจะทรงสามารถสอนความจริงได้อย่างไม่จำกัด

โมโรไนช่วยให้เราเข้าใจว่าเราสามารถ “สอนโดยพระวิญญาณ” ได้โดยไม่แทนที่เจ็อง หรือมองข้ามพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะครู ตัวจริง โมโรไนกล่าวว่ววิสุทธิชนดำเนินประสบการณ์ของพวกเขา “ตามวิธีการทำงานของพระวิญญาณ”³ นี้เรียกร้องมากกว่าการมีพระวิญญาณอยู่กับเราเท่านั้น การดำรงตน “ตามวิธี” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายความว่าเราอาจต้องเปลี่ยนวิธีสอนเพื่อทำตามวิธีที่

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอน เมื่อใดที่เราปรับวิธีของเราให้อยู่ในแนวเดียวกับวิธีของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมสามารถสอนและเป็นพยานได้อย่างไม่จำกัดการวางแนวที่สำคัญแบบนี้อธิบายได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

หลายปีมาแล้วข้าพเจ้ากับลูกๆ ได้ขึ้นไปบนยอดเขาเซาท์ซิสเตอร์ (South Sister) สูง 10,358 ฟุต (3,157 เมตร) ในโอเรกอน หลังจากเดินขึ้นไปหลายชั่วโมงเราเจอทางลาดชัน 45 องศา ทางเป็นกรวดก้อนเล็กจิ๋วที่เกิดจากภูเขาไฟ เรามองเห็นยอดแต่พอไต่ขึ้นไปก็พบว่าเท้าของเราทุกก้าวจะจมอยู่ในก้อนกรวด ทำให้เราสิ้นใจกลับลงมาหลายนิ้ว ลูกชายวัย 12 ขวบของข้าพเจ้าไต่ขึ้นไปตามไหล่เขา ส่วนข้าพเจ้าอยู่กับลูกสาววัย 8 ขวบ ไม่นานก็เริ่มเหนื่อยและท้อ เธอผิดหวังมาก พลังคิดว่าเธอไม่น่าขึ้นไปบนยอดเขากับพี่ชายเลย สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าอยากทำคือแบกตัวเธอ ใจอยากทำอย่างนั้นแต่เสียดายที่กายอ่อนกำลัง เรามั่งบนโซดหิน ประเมินสถานการณ์และวางแผนใหม่ ข้าพเจ้าบอกเธอให้เอามือสอดไว้ในกระเป๋ากางเกงด้านหลังของข้าพเจ้า จับให้แน่น และ—สำคัญที่สุดคือ—ทันทีที่ข้าพเจ้ายกเท้าก้าวเดิน เธอต้องรีบวางเท้าของเธอลงไปแทน เธอทำตามข้าพเจ้าทุกก้าวและและยกเท้าตามจังหวะมือที่สอดไว้ในกระเป๋ากางเกงของข้าพเจ้า หลังจากดูเหมือนนานชั่วกัปชั่วกัลป์ เราก็ขึ้นถึงยอดเขา สีหน้าแสดงชัยชนะและความพอใจของเธอประมาณค่ามิได้ ในความเห็นของข้าพเจ้า เธอกับพี่ชายเป็นนักปีนเขา ตัวจริง

ความสำเร็จของบุตรสาวเป็นผลจากความพยายามของเธอและเธอได้ทำตามวิธีของข้าพเจ้า ขณะที่เธอก้าวพร้อมข้าพเจ้า เราก้าวในจังหวะเดียวกัน ส่งผลให้ข้าพเจ้าได้ใช้พลังงานเต็มที่ กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อเราสอน “ตามวิธีการทำงานของพระวิญญูญาณ” เมื่อเราทำให้วิธีสอนของเราเข้ากับวิธีสอนของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ พระวิญญูญาณจะเพิ่มพลังให้เรา และขณะเดียวกันก็ไม่ฝืนใจเรา เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ โปรดพิจารณาพื้นฐานสองประการใน “การทำงานของพระวิญญูญาณ” ที่เราควรเลียนแบบ

ประการแรก พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงสอนแต่ละคนในวิธีที่เป็นส่วนตัวมาก นี่ทำให้เราได้รู้ความจริงอย่างลึกซึ้งด้วยตนเอง เพราะความต้องการ สภาวะการณ์ และความก้าวหน้าของเราต่างกัน พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จึงทรงสอนสิ่งที่เราต้องรู้และทำเพื่อเราจะเป็นอย่างที่เราต้องเป็น โปรดสังเกตว่าขณะที่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงสอน “ความจริงของทุกเรื่อง”⁴ พระองค์ไม่ทรงสอนความจริงทั้งหมดในคราวเดียว พระวิญญูญาณทรงสอนความจริงเป็น “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นี่นิดและที่นั่นหน่อย”⁵

คนที่สอนตามวิธีของพระวิญญูญาณเข้าใจว่าพวกเขาสอนคน ไม่ใช่สอนบทเรียน เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาย่อมเอาชนะแรงกระตุ้นให้สอนครอบคลุมทุกเรื่องในคู่มือหรือสอนทั้งหมดที่พวกเขาเรียนรู้มาเกี่ยวกับเรื่องนั้นและเน้นเรื่องเหล่านั้นที่ครอบครัวหรือสมาชิกชั้นเรียนจำเป็นต้องรู้และทำแทน บิดามารดา ผู้นำ และครูผู้

ทำตามวิธีที่พระวิญญูญาณสอน ย่อมเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่า การสอนจริง เกี่ยวข้องมากกว่าการเพียงแต่พูดและบอก ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องหยุดฟังอย่างตั้งใจ สังเกตอย่างรอบคอบ และมองให้ออกว่าต่อไปจะทำอะไร เมื่อพวกเขาทำเช่นนี้พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ย่อมอยู่ในฐานะที่จะสอนทั้งผู้เรียนและครูได้ถึงสิ่งที่พวกเขาควรทำ และพูด⁷

ประการที่สอง พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงสอนโดยการเชื่อเชิญ กระตุ้น ส่งเสริม และดลใจเราให้ปฏิบัติ พระคริสต์ทรงรับรองกับเราว่าเราจะมาสู่ความจริงเมื่อเราดำเนินชีวิตและปฏิบัติตามหลักคำสอน⁸ พระวิญญูญาณทรงนำ แนะนำ และแสดงให้เราเห็นสิ่งที่เราพึงทำ⁹ แต่จะไม่ทำแทนเราในสิ่งที่เราสามารถทำได้ด้วยตนเอง พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถเรียนแทน เรา รู้สึก แทน เรา หรือกระทำ แทน เราได้ เพราะนี่จะขัดกับหลักคำสอนเรื่องสิทธิเสรี พระวิญญูญาณทรงสามารถช่วยให้เรามีโอกาสและเชื่อเชิญเราให้เรียนรู้ รู้สึก และกระทำ

คนที่สอนตามวิธีนี้ของพระวิญญูญาณช่วยผู้อื่นโดยเชื่อเชิญ ส่งเสริม และหาโอกาสให้พวกเขาได้ใช้สิทธิเสรีของตน บิดามารดา ผู้นำ และครูทราบดีว่าพวกเขาไม่สามารถรู้สึก แทน เรียนรู้ แทน หรือแม้กลับใจ แทน ครอบครัว ที่ประชุม หรือสมาชิกชั้นเรียนได้ แทนที่จะถามว่า “ฉันจะทำอะไรให้ลูกๆ สมาชิกชั้นเรียน หรือคนอื่นๆ ได้บ้าง” พวกเขาถามว่า “ฉันจะเชื่อเชิญและช่วยให้คนรอบตัวเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างไร” บิดามารดาที่ทำตามการทำงานของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์สร้างบ้านที่ครอบครัวได้เรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่า ไม่ใช่แค่เรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่า ในทำนองเดียวกัน แทนที่จะเพียงพูดคุยเกี่ยวกับหลักคำสอน ครูจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณด้วย พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ไม่ถูกจำกัดแม้แต่ละบุคคลใช้สิทธิเสรี ของตน อย่างเหมาะสม

เนื่องด้วยสภาพปัจจุบันของโลก เราจึงต้องมีการเรียนรู้และการสอน จริง ในบ้านของเรา ในการประชุม และชั้นเรียนพระกิตติคุณ ข้าพเจ้ารู้ว่าการพยายามปรับปรุงอาจทำให้ท่านหนักใจบ้าง โปรดอย่าทำกับความก้าวหน้าของท่าน ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์การโต้เถียงกับลูกๆ เราตกลงกันว่าทุกครั้งที่เราหยุดสุดสหัสใจ แทนที่จะเพ่งความสนใจอยู่กับว่าเราต้องไปอีกไกลแค่ไหน แต่เราจะเหลียวมองลงหาเราทันทีที่เราจะมองทีวีทัศน์และพูดกันว่า “ดูสิเรามาไกลมากเลย” จากนั้นเราจะสุดสหัสใจลึกๆ เหลียวกลับอย่างรวดเร็ว มองขึ้นเขา และเริ่มป็นอีกครั้งที่ละก้าว ฟีน้องทั้ง

หลาย ท่าน สามารถ เป็นพ่อแม่ นำ และสอนตามวิธีการทำงานของพระวิญญาณได้ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านทำได้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านทำสิ่งนี้ได้ และชีวิตทั้งหลายจะเปลี่ยน

ชีวิตข้าพเจ้าได้รับพรจาก *ครูตัวจริง* ที่สอนด้วยพระวิญญาณและโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยพระวิญญาณ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ปรับวิธีสอนทั้งหมดของท่านให้อยู่ในแนวเดียวกับวิธีของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราและพระกิตติคุณของพระองค์ได้รับการฟื้นฟู เพราะเหตุนี้เราจึงต้องเป็นพ่อแม่ จริงๆ ผู้นำจริงๆ ครู จริงๆ และผู้เรียน จริงๆ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยท่านในความพยายามของท่าน ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. *ไม่มีกรเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอนพระกิตติคุณ* (1999) หน้า 3
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:14
3. โมโรไน 6:9
4. โมโรไน 10:5; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:14; *แน่นอนต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (2004) หน้า 197 ด้วย
5. 2 นิไฟ 28:30
6. ดู เดวิด เอ. เบดนาร์ “แสวงหาการเรียนรู้โดยศรัทธา” *เลียโฮนา* ก.ย. 2007 หน้า 16–24
7. ดู ลูกา 12:12
8. ดู ยอห์น 7:17
9. ดู 2 นิไฟ 32:1–5

โดยเอ็ลเดอร์ คาซุฮิโกะ ยามาซิตะ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ผู้สอนศาสนาคือสมบัติอันล้ำค่าของศาสนจักร

ข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้สอนศาสนาซึ่งได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเข้ารับการเรียกนั้น และกำลังรับใช้อยู่ทั่วทั้งโลก

ค หนึ่งเมื่อหลายปีมาแล้ว ผู้สอนศาสนาที่เพิ่งได้รับการเรียกคนหนึ่งชื่อเอ็ลเดอร์สวอนและคู่รุ่นพี่ซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่นมาเยี่ยมบ้านของเรา โชคดีที่ข้าพเจ้าอยู่บ้าน ข้าพเจ้าจึงเชิญพวกเขาเข้ามาข้างใน ขณะข้าพเจ้าต้อนรับพวกเขาที่ประตู สายตาข้าพเจ้าก็จ้องไปที่เสื้อโค้ทซึ่งเอ็ลเดอร์สวอนสวมอยู่ โดยไม่คิดอะไรข้าพเจ้ากล่าวกับเขาว่า “เสื้อโค้ทที่คุณสวมอยู่นี้สวยจริงๆ” อย่างไรก็ตามนี่ไม่ใช่เสื้อใหม่ สีค่อนข้างจางแล้ว ข้าพเจ้าคิดเอาเองว่าเสื้อโค้ทตัวนี้เป็นเสื้อที่ผู้สอนศาสนามารุ่นก่อนตัดสินใจวางไว้ในห้องพักผู้สอนศาสนา

เอ็ลเดอร์สวอนตอบรับถ้อยคำข้าพเจ้าโดยฉับพลัน ซึ่งตรงข้ามกันเลยกับสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังคิดอยู่ เขาตอบเป็นภาษา

ญี่ปุ่นที่ยังไม่คล่องนักกว่า “ใช่ครับ นี่เป็นเสื้อโค้ทที่ดีตัวหนึ่ง คุณพ่อผมสวมเสื้อตัวนี้สมัยที่เขารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในญี่ปุ่นเมื่อกว่ายี่สิบปีมาแล้ว”

คุณพ่อของเขารับใช้ในคณะเผยแผ่โอคายามะ ญี่ปุ่น เมื่อลูกชายเดินทางมารับใช้งานเผยแผ่ที่ญี่ปุ่น เขามอบเสื้อตัวนี้ให้ลูก ในภาพนี้เราจะเห็นเสื้อโค้ทตัวนั้นที่เอ็ลเดอร์สวอนสองรุ่นสวมในญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าซึ่งใจเมือได้ยินคำพูดของเอ็ลเดอร์สวอนและเข้าใจแล้วว่าเหตุใดเอ็ลเดอร์สวอนจึงสวมเสื้อโค้ทของคุณพ่อเมื่อออกไปประกาศพระวาทะ เอ็ลเดอร์สวอนเข้าสู่งานเผยแผ่โดยสืบทอดมรดกแห่งความรักที่คุณพ่อของเขามีต่อประเทศญี่ปุ่นและผู้คนที่นั่น

ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพวกท่านบางคนมี

ประสบการณ์คล้ายกันนี้ ผู้สอนศาสนาจำนวนหนึ่งที่กำลังรับใช้ในญี่ปุ่น คุณพ่อคุณแม่ คุณปู่ คุณตา หรือคุณลุงคุณอาของพวกเขาเคยรับใช้งานเผยแผ่ในญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าอยากแสดงออกถึงความรักที่จริงใจ ความเคารพ และความรู้สึกขอบคุณสำหรับอดีตผู้สอนศาสนาทุกท่านที่เคยรับใช้ทั่วโลก ข้าพเจ้าแน่ใจว่าผู้ที่ท่านช่วยให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่เคยลืมท่านเลย “เท้าของผู้นำชาวดีมา ก็งามสักเท่าใดที่บนภูเขา . . . ”¹

ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเหล่านั้น ข้าพเจ้าเปลี่ยนใจเลื่อมใสเมื่ออายุ 17 ปี ขณะเป็นนักเรียนมัธยมปลาย ผู้สอนศาสนาที่ประกอบพิธีบัพติศมาข้าพเจ้าคือเฮลเดอร์รัฟท์ จากไอบาโฮ เมื่อไม่นานมานี้เขาได้รับการปลด

จากการเป็นประธานสแต็คในไอบาโฮ ข้าพเจ้าไม่เคยได้พบเห็นเขาตั้งแต่รับบัพติศมาเป็นสมาชิกใหม่แต่มีโอกาสแลกเปลี่ยนอีเมลกับเขาและพูดคุยกันทางโทรศัพท์ ข้าพเจ้าไม่เคยลืมเขาเลย ใบหน้าใจดียิ้มแย้มแจ่มใสของเขาตราตรึงอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า เขามีความสุขมากที่รู้ว่าข้าพเจ้ากำลังไปด้วยดี

เมื่ออายุ 17 ปีข้าพเจ้ายังไม่ค่อยเข้าใจชาวสสารที่ผู้สอนศาสนาสอนข้าพเจ้า อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความรู้สึกพิเศษเกี่ยวกับผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนพวกเขา ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความรักที่ยั่งยืนซึ่งของพวกเขา

ข้าพเจ้าขอเล่าถึงวันที่ข้าพเจ้ารับบัพติศมา นั่นคือวันที่ 15 กรกฎาคม อากาศร้อนมาก สตรีคนหนึ่งรับบัพติศมาในวัน

นั้นด้วย ผู้สอนศาสนาทำอย่างบัพติศมาขึ้นเอง ไม่คอยนามองสักเท่าไร

เราได้รับการยืนยันหลังพิธีบัพติศมาสตรีท่านนั้นได้รับการยืนยันก่อนโดยเฮลเดอร์ลอยด์ ข้าพเจ้านั่งอยู่กับสมาชิกคนอื่นๆ หลับตาฟังอยู่เงียบๆ เมื่อเฮลเดอร์ลอยด์กล่าวยืนยันเธอแล้วจึงเริ่มประกาศคำให้พรเธอ แต่จู่ๆ เฮลเดอร์ลอยด์ก็หยุดพูด ข้าพเจ้าจึงลืมตาขึ้นพลาจจ้องมองไปที่เขา

แม้จนทุกวันนี้ข้าพเจ้ายังจำภาพนั้นได้ชัดเจน ดวงตาของเฮลเดอร์ลอยด์ที่วมทั้นด้วยน้ำตา เป็นครั้งแรกในชีวิตข้าพเจ้าที่ได้รับการห่อหุ้มไว้ในพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์และโดยพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ข้าพเจ้ารู้โดยแน่ชัดว่าเฮลเดอร์ลอยด์รักเราและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของรักเรา

หลังจากนั้นก็ถึงคราวข้าพเจ้าที่จะรับการยืนยัน อีกครั้งหนึ่งที่เป็นเอลเดอร์ลอยด์ เขาวางมือบนศีรษะข้าพเจ้าและยืนยันข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักร ประสาทของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มประกาศคำให้พร อีกครั้งที่เขาหยุดแต่ข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้วว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น ข้าพเจ้ารู้อย่างแจ่มชัดผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าผู้สอนศาสนารักข้าพเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าทรงรักข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจะกล่าวสักเล็กน้อยกับผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้งานเผยแผ่อยู่ทั่วโลก ในเวลานี้ เจตคติของท่านและความรักที่ท่านแสดงออกต่อผู้อื่นเป็นข่าวสารสำคัญยิ่ง แม้ข้าพเจ้าไม่สามารถจับใจความได้ทั้งหมดในทันทีจากหลักคำสอนที่ผู้สอนศาสนาสอนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่ผู้สอนศาสนามีต่อข้าพเจ้าและการกระทำอันอ่อนโยนของพวกเขาหลายครั้งได้สอนบทเรียนสำคัญยิ่งต่อข้าพเจ้า ข่าวสารของท่านคือข่าวสารแห่งความรัก ข่าวสารแห่งความหวัง และข่าวสารแห่งศรัทธา เจตคติของท่านและการกระทำของท่านจะอัญเชิญพระวิญญาณและพระวิญญาณทำให้เราสามารถเข้าใจสิ่งสำคัญ สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำมาถ่ายทอดให้ท่านคือ โดยผ่านความรักของท่าน ท่านกำลังมอบความรักของพระผู้เป็นเจ้า ท่านคือสมบัติอันล้ำค่าของศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้าขอบคุณพวกท่านทุกคนมากสำหรับการเสียสละของท่าน และการอุทิศตนของท่าน

ข้าพเจ้าอยากพูดกับท่านผู้สอนศาสนาในอนาคตด้วย ในครอบครัวของเรา ลูกๆ

สี่คนของเราจะใช้เป็นผู้สอนศาสนา ผู้สอนศาสนาคนที่ห้าของเราจะเข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาที่โพรโวสัปดาห์นี้ ปีหน้า ลูกคนสุดท้องของเรากำลังวางแผนจะรับใช้งานเผยแผ่หลังจากเรียนจบโรงเรียนมัธยม

ดังนั้น ข้าพเจ้าพูดกับบุตรชายของข้าพเจ้าและทุกท่านที่กำลังเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ ท่านจำเป็นต้องนำสามสิ่งไป

1. ความปรารถนาที่จะสั่งสอนพระกิตติคุณ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ท่านค้นหาแกะของพระองค์และเที่ยวหามัน² ผู้คนทั้งปวงรอบโลกกำลังรอคอยท่านอยู่ โปรดรีบไปหาพวกเขา ไม่มีใครอีกแล้วที่จะมีความมูมานะในการช่วยเหลือผู้อื่นได้มากกว่าผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าเป็นคนที่ผู้สอนศาสนาช่วยไว้
2. พัฒนาประจักษ์พยานของท่าน พระเจ้าทรงเรียกร้อง “ใจและความคิดที่เต็มใจ”³
3. รักผู้อื่น เหมือนเอลเดอร์สวอนที่นำเสื้อโค้ทของคุณพ่อและความรักที่คุณพ่อเขามีต่อญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่นไปกับเขาด้วยในงานเผยแผ่

และสำหรับผู้ที่ไม่ทราบว่าจะเตรียมตัวอย่างไรเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ โปรดไปพบอธิการของท่าน ข้าพเจ้าแน่ใจว่าเขาจะช่วยท่าน

ข้าพเจ้าขอบคุณผู้สอนศาสนาซึ่งได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาขานรับการเรียกนั้น และกำลังรับใช้อยู่ทั่วทั้งโลก ข้าพเจ้าขอกล่าวกับอดีตผู้สอนศาสนาซึ่งเป็นที่รักของข้าพเจ้าทุกท่านว่า ข้าพเจ้าขอบคุณอย่างจริงใจสำหรับงานทุกอย่างของท่าน ท่านคือสมบัติอันล้ำค่าของศาสนจักรนี้ และขอให้ท่านทั้งหลายเป็นผู้สอนศาสนาต่อไปตลอดเวลาและประเพณีดินเหมือนสถานศิษย์ของพระคริสต์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า เราคือลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงส่งพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เพื่อที่เราจะกลับคืนสู่ที่ประทับของพระองค์ได้อีก ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งทั้งหมดนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. อีสายห์ 52:7
2. เอเสเคียล 34:11
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34

โดย เอ็ลเดอร์แรนดอลล์ เค. เบนเนตต์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เลือกชีวิตนิรันดร์

จุดหมายนิรันดร์ของท่านจะไม่ใช่ผลของโอกาสแต่เป็นผลของการเลือก
ไม่สายเกินไปที่จะเริ่มเลือกชีวิตนิรันดร์!

หลายปีมาแล้ว ขณะอยู่ที่ชาย
หาดกับครอบครัว ข้าพเจ้า
สังเกตเห็นป้ายและธงเตือน
เราให้ระวังกระแสน้ำที่กำลังไหลเชี่ยวจาก
ฝั่งสู่ทะเลลึกและบ้นปวน ดวงตาข้าพเจ้า
ไม่ได้ถูกฝึกมาจึงมองไม่เห็นแต่เจ้าหน้าที่
ช่วยชีวิตบนหอสงเกตการณ์ที่อยู่ใกล้ๆ
สังเกตเห็นโดยง่าย กระแสน้ำเชี่ยวเป็น
อันตรายต่อทุกคนที่ออกจากที่ปลอดภัย
บริเวณชายฝั่งลงสู่ทะเล ข้าพเจ้าจำเหตุผล
ที่ยกมาอ้างได้ “ผมว่ายน้ำแข็ง การว่ายน้ำ
น้ำเป็นการออกกำลังกายที่ดีเยี่ยม ผมจะ
ปลอดภัยในน้ำตื้น”

โดยไม่สนใจคำเตือนและรู้สึกมั่นใจใน
คุณพินิจของตน ข้าพเจ้าจึงลงทะเลไปว่ายน้ำ
ในน้ำ “เย็นชื่นใจ” ไม่กี่นาทีหลังจากนั้น
ข้าพเจ้ามองหาครอบครัวบนชายหาดที่
อยู่ใกล้ๆ แต่ชายหาดไม่ได้อยู่ใกล้แล้ว!
ข้าพเจ้าติดอยู่ในกระแสน้ำลวงตาที่ได้รับ
การเตือนให้ระวังและมันกำลังดึงข้าพเจ้า
ออกห่างจากครอบครัวอย่างรวดเร็ว

ตอนแรกมั่นใจต่อมากี่สิ้นหวัง ข้าพเจ้า
พยายามว่ายน้ำเข้าฝั่ง แต่กระแสน้ำที่ไร้ปรานี

ลากข้าพเจ้าลงไปในท้องทะเลที่ลึกและ
บ้าคลั่งไกลมากขึ้นเรื่อยๆ ข้าพเจ้าหมดแรง
และเริ่มสำลักน้ำเข้าปอด การจมน้ำเกิดขึ้น
ได้จริงๆ ข้าพเจ้าหมดเรี่ยวแรง ข้าพเจ้าตื่น
กลัวและในที่สุดก็ร้องขอความช่วยเหลือ

น่าอัศจรรย์เมื่อเจ้าหน้าที่ช่วยชีวิตอยู่
ข้างข้าพเจ้าทันที ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขา
เฝ้าดูขณะข้าพเจ้าลงไปในน้ำ เขารู้ว่า
ข้าพเจ้าจะติดอยู่ในกระแสน้ำ และเขารู้
ว่ากระแสน้ำจะพาข้าพเจ้าไปอยู่ตรงไหน
เขาเลี้ยงกระแสโดยว่ายอ้อมไปอยู่เหนือ
บริเวณที่ข้าพเจ้าตะเกียกตะกาย จากนั้น
เขาก็อดทนรอจนข้าพเจ้าร้องขอความช่วยเหลือ
ข้าพเจ้าอ่อนล้าเกินกว่าจะว่ายน้ำเข้า
ฝั่งเองได้ และยังคงรู้สึกซาบซึ้งยิ่งที่เขา
ช่วยชีวิต หากเขาไม่ช่วย ข้าพเจ้าคงไม่ได้
กลับมาหาครอบครัวอีก

วันนั้นข้าพเจ้าทำการเลือกที่ไม่ดีซึ่งอาจ
ส่งผลร้ายแรงต่อข้าพเจ้าและครอบครัว
บัดนี้ขณะพิจารณาของประทานแห่งการ
เลือกด้วยกัน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้
พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงช่วยเราแต่ละคน
ประเมินการเลือกที่เราทำ

ศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา
ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน สอนว่า
“ข้าพเจ้าไม่สามารถเน้นได้มากนักว่าการ
ตัดสินใจเป็นการกำหนดจุดหมาย ท่าน
ไม่สามารถทำการตัดสินใจนิรันดร์โดย
ปราศจากผลนิรันดร์ได้”¹

ทุกๆ ท่าน—ดังที่สอนเราในการประชุม
ใหญ่ครั้งนี้—เป็นบุตรหรือธิดาทองวิญญูณ
ผู้เป็นที่รักยิ่งของพระบิดามารดาสวรรค์
ท่านมีคุณลักษณะและจุดหมายอันสูงส่ง²
ในชีวิตก่อนเกิดท่านเรียนรู้ที่จะรักความ
จริง ท่านทำการเลือกนิรันดร์ที่ถูกต้อง ท่าน
รู้ว่าที่นี้ในความเป็นมรรตัย จะมีความทุกข์
และความยากลำบาก ความเสียใจและ
ทุกข์ทรมาน การทดสอบและการทดลอง
เพื่อช่วยให้ท่านเติบโตและก้าวหน้า ท่าน
รู้ด้วยว่าท่านสามารถทำการเลือกให้ถูก
ต้องต่อไปได้ กลับใจจากการเลือกที่ไม่
ถูกต้อง และรับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกโดย
ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ศาสดาพยากรณ์ลีไฮสอนอะไรเกี่ยวกับ
การเลือก เขาแนะนำว่าเราเป็น “อิสระที่
จะ เลือก เสรีภาพและ ชีวิตนิรันดร์, โดย
ผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวล
มนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลยและ
ความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจ
ของมาร” เขาสอนต่อจากนั้นให้ “ลูกลมอง
หาพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของคัมภีร์, และ
สดับฟังพระบัญญัติอันสำคัญยิ่งของพระ
องค์, และซื้อสัตย์ต่อพระวจนะของพระองค์,
และ เลือกชีวิตนิรันดร์.”³

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย ในสิ่งที่เรา
เลือกคิด รู้สึก และทำ ท่านและข้าพเจ้า
กำลัง เลือกชีวิตนิรันดร์ หรือไม่

มอนทรีออล ควิเบก, แคนาดา

หลานๆ ของเรากำลังเรียนรู้ว่าเมื่อพวกเขาทำการเลือก พวกเขาเลือกผลของมันด้วย เมื่อเร็วๆ นี้หลานสาววัยสามขวบของเราไม่ยอมกินอาหารเย็น แม่ของเธออธิบายว่า “จวนจะได้เวลาเข้านอนแล้วนะ ถ้าลูกเลือกกินอาหารเย็น ลูกกำลังเลือกกินไอศกรีมเป็นของหวาน ถ้าลูกเลือกไม่กินอาหารเย็น ลูกกำลังเลือกจะเข้านอน โดยไม่ได้กินไอศกรีม” หลานสาวพิจารณาทั้งสองอย่างที่ต้องเลือกและพูดเน้นว่า “หนูอยากเลือก แบบนี้—เล่น และ กินแต่ไอศกรีม และ ไม่เข้านอน”

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เราปรารถนาว่าเราจะเล่น กินแต่ไอศกรีม ไม่เข้านอน และหลีกเลี่ยงผลอย่างเช่นการขาดสารอาหารและไม่มีแรงอย่างนั้นหรือ

ในความเป็นจริงเรามีการเลือกนิรันดร์เพียงสองอย่างเท่านั้น แต่ละอย่างมีผลนิรันดร์ เลือกติดตามพระเจ้าช่วยให้รอดของ

โลกและด้วยเหตุนี้จึงเลือกชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ หรือเลือกติดตามโลกและด้วยเหตุนี้จึงเลือกแยกตัวเราจากพระบิดาบนสวรรค์ชั่ววินาที

เราจะเลือกทั้งความปลอดภัยของความชอบธรรมและอันตรายของความผิดไปทางโลกไม่ได้ การลุยน้ำหรือจุ่มเท้าอยู่ในความผิดไปทางโลกอาจดูเหมือนไร้พิษภัย และการว่ายน้ำ “เย็นชื่นใจ” ของข้าพเจ้าก็เช่นกัน!

เชกเช่นกระแสน้ำอาจเปลี่ยนวิถีชีวิตของครอบครัวข้าพเจ้าได้ กระแสของโลกปรัชญาหลอกลวง คำสอนเท็จ และการผิดศีลธรรมที่ไม่ควบคุมในปัจจุบัน มุ่งหมายจะลากเราออกไปและแยกเราจากครอบครัวและจากพระบิดาบนสวรรค์ชั่ววินาที

ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยที่มีชีวิตอยู่ทั้งเห็นและหมายมั่นเตือน

เราถึงกระแสของโลกที่คุกคามเราซึ่งมักไม่โจ่งแจ้งแต่อันตราย พวกท่านเชื่อเชิญกระตุ้น สอน เตือนสติ และตักเตือนเราด้วยความรัก พวกท่านรู้ว่าความปลอดภัยของเราขึ้นอยู่กับทางเลือกทำตาม (1) ความเข้าใจที่เราได้รับในระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ ไตร่ตรอง และสวดอ้อนวอนในแต่ละวัน (2) การนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ (3) คำแนะนำที่เป็นการพยากรณ์ของพวกท่าน พวกท่านรู้ว่ามีความปลอดภัยและปิติในท้ายที่สุดเฉพาะในและผ่านพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเท่านั้น ดังเฮลเดอร์ ดัลลิน เอช. ไรค์สเฟิงสอนเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”⁴

ในช่วงความยากลำบากและความทุกข์ทรมานในสมัยที่ยังเป็นโซเวียตรัสเซีย

อนาโตลีและสเวทลานา เรเซทนิคอฟ เลือกรับความชอบธรรมแทนความผิดไ้ทางโลก หลังจากเข้าร่วมศาสนจักร พวกเขาถูกข่มเหง เขาถูกลดตำแหน่งที่ทำงาน พวกเขาคิดอย่างกล้าหาญว่า “เรามีเวลารับใช้พระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้นแล้ว!” พวกเขาได้รับคำข่มขู่ซ้ำซาก แต่พวกเขาเลือกดำเนินชีวิตที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง เอิลเดออร์ อนาโตลี เรเซทนิคอฟได้รับเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบภาคีคริสเตียนคนแรก โดยผ่านการเลือกของพวกเขา เรเซทนิคอฟยังคง *เลือกชีวิตนิรันดร์*

เราล้วนเผชิญกับความยากลำบาก เราล้วนมีการล่อลวง เราล้วนทำผิดพลาด แต่ไม่ยากและไม่สายเกินไปที่จะทำการเลือกให้ถูกต้อง การกลับใจเป็นการเลือกที่ถูกต้องอย่างยิ่งประการหนึ่ง

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟสอนดังนี้

“ความผิดพลาดและการออกห่างคำสอนของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพียงเล็กน้อยจะนำผลอันน่าเศร้ามาสู่ชีวิตเรา ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญอย่างยิ่งที่เราต้องมีวินัยพอจะทำการแก้ไขแต่เนิ่นๆ เพื่อกลับมาอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องและไม่รอหรือหวังว่าความผิดพลาดจะแก้ไขตัวมันเอง

“ยิ่งเราแก้ไขช้าเท่าใด เรายิ่งต้องเปลี่ยนแปลงมากขึ้น และยิ่งต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นเพื่อกลับมาสู่เส้นทางที่ถูกต้อง แม้มาถึงจุดที่เห็นหายนะอยู่หรือไม่”⁵

พระพาทูแห่งความเมตตาของพระเจ้าช่วยให้รอดเย็นมาให้เราแต่ละคนเสมอ⁶ เมื่อเรากลับใจอย่างเต็มที่และจริงใจ เราจะได้รับ การให้อภัยอย่างสมบูรณ์ในความผิดพลาด

ของเราและพระเจ้าช่วยให้รอดจะไม่จำเป็นของเราอีก⁷

ในการประเมินการเลือกและผลของการเลือก ท่านอาจถามตัวท่านเองว่า

- ฉันกำลังแสวงหาการนำทางจากเบื้องบนผ่านการศีกษาพระคัมภีร์ ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนทุกวัน หรือฉันเลือกมึนงงหรือเฉยเมยจนไม่ใช้เวลาศึกษาพระวจนะของพระคริสต์ ไตร่ตรอง และสนทนากับพระบิดาบนสวรรค์
- ฉันกำลังเลือกทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของพระเจ้าเป็น

เจ้า หรือทำตามวิถีทางโลกและความเห็นคัดค้านของผู้อื่น

- ฉันกำลังแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกวันในสิ่งที่ฉันเลือกคิด รู้สึก และทำหรือไม่
- ฉันยื่นมือออกไปช่วยเหลือ รับใช้ หรือช่วยชีวิตผู้อื่นเสมอหรือไม่

พี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย จุดหมายนิรันดร์ของท่านจะไม่ใช้ผลของโอกาสแต่เป็นผลของการเลือก ไม่สายเกินไปที่จะเริ่ม *เลือกชีวิตนิรันดร์!*

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเพราะแผนอัน

สำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ เราแต่ละคนจะได้รับการทำให้ดีพร้อมผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เรากับครอบครัวสามารถอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ชั่วนิรันดร์และได้รับความบริบูรณ์แห่งปิติ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนสัน “การตัดสินใจกำหนดจุดหมาย” (ไฟร์ไฟซ์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว 6 พ.ย. 2005) institute.lds.org
2. คู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เลียโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165
3. 2 นิโไฟ 2:27, 28; เน้นตัวเอน
4. ยอห์น 14:6
5. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ทฟ “เรื่องเล็กๆ น้อยๆ” *เลียโฮนา* พ.ค. 2008 หน้า 72
6. คู แอลมา 5:33
7. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42

โดย **เฮลเตอร์ เจ. เดฟฟ์ คอรันิช**
 แห่งสวากเจ็ดสิบ

สิทธิพิเศษของ การสวดอ้อนวอน

การสวดอ้อนวอนเป็นหนึ่งในของประทานอันล้ำค่าที่สุดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานแก่มนุษย์

พ หนึ่งที่รักของข้าพเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า พระบิดาของเรามิได้ทรงเป็นความรู้สึก ความนึกคิด หรือพลังกำลัง พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ ทรงมีพระหัตถ์ พระพักตร์ พระวรกายที่ทรงรัศมีภาพและเป็นอมตะดังที่พระคัมภีร์สอนไว้ พระองค์ทรงเป็นจริง ทรงรู้จักเราแต่ละคนและทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงประสงค์จะประทานพรเรา

พระเยซูตรัสว่า
 “ในพวกท่านมีใครบ้างที่จะเอาก้อนหินให้บุตร เมื่อเขาขอขนมปัง
 “หรือให้ฐู เมื่อบุตรขอปลา
 “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานของดีแก่ผู้ขอต่อพระองค์” (มัทธิว 7:9-11)

บางทีประสบการณ์ส่วนตัวจะช่วยให้เห็นประเด็นสำคัญในเรื่องนี้ เมื่อข้าพเจ้า

ยังเป็นแพทย์ฝึกหัดด้วยหนุ่มที่โรงพยาบาลเด็กบอสตัน ข้าพเจ้าทำงานนานหลายชั่วโมงและเดินทางไปมาระหว่างโรงพยาบาลกับบ้านของเราในวอเตอร์ทาวน์ รัฐแมสซาชูเซตส์ด้วยรถจักรยานเป็นส่วนใหญ่นื่องจากภรรยาและครอบครัวที่เพิ่งเริ่มต้นของเราต้องมีรถไว้ใช้ เย็นวันหนึ่งข้าพเจ้าขี่จักรยานกลับบ้านหลังเลิกงานที่ยาวนานในโรงพยาบาล ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยและหิว ท้อใจอยู่เล็กน้อย ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องไม่เพียงมีเวลาและพลังงานให้ภรรยากับลูกน้อยสี่คน แต่ต้องมีทัศนคติที่เบิกบานด้วยเส้นทางกลับบ้านต้องผ่านร้านไก่ทอด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าน่าจะหิวและเหนื่อยน้อยลงมากถ้าได้ไก่สักชิ้นบนเส้นทางกลับบ้าน ข้าพเจ้ารู้ว่าร้านไก่ทอดกำลังขายสะโพกไก่หรือขาไก่ลดราคาที่สูงขึ้นละ 29 เซ็นต์ แต่เมื่อข้าพเจ้าตรวจดูกระเป๋าสตางค์ก็พบว่า มีเหรียญห้าเซ็นต์อยู่เพียงเหรียญเดียว ขณะที่รีบไปเรื่อยๆ ข้าพเจ้าทูลบอก

สถานการณ์กับพระเจ้าและทูลขอพระองค์ว่า ด้วยพระเมตตาขอให้ข้าพเจ้าพบเหรียญ 25 เซ็นต์ตกอยู่ข้างทาง ข้าพเจ้าทูลว่าไม่ได้ต้องการสิ่งนี้เพื่อเป็นหมายสำคัญใดๆ แต่จะรู้สึกขอบพระทัยอย่างยิ่งถ้าจะทรงอนุญาตให้มีพรจากพระกรุณานี้แก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเริ่มจ้องมองพื้นถนนอย่างตั้งใจมากขึ้นแต่ยังไม่เจออะไร ขณะกำลังพยายามประคองเจตคติที่เปี่ยมด้วยศรัทธา แต่ยอมรับพระประสงค์อยู่นั้น ข้าพเจ้าก็ขี่รถเข้าใกล้ร้านไก่ทอด ครั้นแล้วใกล้กับถนนพาดตรงข้ามกับร้านไก่ทอดข้าพเจ้าพบเหรียญ 25 เซ็นต์บนพื้นถนน ด้วยความขอบพระทัยและโล่งใจข้าพเจ้าหยิบเหรียญนั้นมาซื้อไก่ กินจนหมดอย่างเอร็ดอร่อยและขี่จักรยานกลับบ้านอย่างมีความสุข

ในพระเมตตาของพระองค์ พระผู้เป็น

เจ้าแห่งสวรรค์ พระผู้สร้างและพระผู้ทรงปกครองสิ่งทั้งปวงทุกหนแห่งทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิ่งเล็กน้อยทุกสิ่ง อาจมีคนถามว่าเหตุใดพระองค์จึงใส่พระทัยกับสิ่งเล็กน้อยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการทรงนำให้เชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรักเรามากจนสิ่งสำคัญสำหรับเรากลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพระองค์ เนื่องจากพระองค์ทรงรักเรา พระองค์จึงทรงต้องการช่วยเรามากขึ้นในเรื่องใหญ่ๆ ที่เราทูลขอ ซึ่งเป็นเรื่องถูกต้อง (ดู 3 นิโอฟ 18:20)

เด็กเล็กๆ เยาวชน และบรรดาผู้ใหญ่ทั้งหลายเช่นกัน ขอให้เชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ทรงประสงค์จะประทานพร ท่าน อย่างมาก แต่เพราะพระองค์มิได้ทรงทำเกินสิทธิ์เสรีของเรา เราจึงต้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระ

องค์ โดยทั่วไปแล้วต้องทำโดยผ่านการสวดอ้อนวอน การสวดอ้อนวอนเป็นหนึ่งในของประทานอันล้ำค่าที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์

ครั้งหนึ่งสานุศิษย์ของพระเยซูทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน” (ลูกา 11:1) เพื่อเป็นคำตอบพระเยซูประทานแบบอย่างให้เราซึ่งเป็นการชี้ทางสู่หลักธรรมสำคัญของการสวดอ้อนวอน (ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “บทเรียนจากคำสวดอ้อนวอนของพระเจ้า,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2009, 56-60; ดู มัทธิว 6:9-13; ลูกา 11:1-4 ด้วย) ตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

เราเริ่มต้นโดยการทูลต่อพระบิดาบนสวรรค์ของเรา “ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์” (มัทธิว 6:9; ลูกา 11:2) เป็นสิทธิพิเศษของเราที่

จะเข้าไปใกล้พระบิดาได้โดยตรง เราไม่สวด
อ้อนวอนสัต์ภาวะใดทั้งสิ้น จงระลึกว่าเรา
ได้รับคำแนะนำให้เลี่ยงการสวดอ้อนวอน
ซ้ำๆ ซึ่งรวมถึงการใช้พระนามพระบิดา
บ่อยครั้งเกินไปขณะเราสวดอ้อนวอน'

“ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่
เคารพสักการะ” (มัทธิว 6:9; ลูกา 11:2)
พระเยซูทรงมีพระดำรัสถึงพระบิดาใน
ลักษณะของความคารวะ ทรงยอมรับความ
ยิ่งใหญ่ของพระบิดา ทรงสรรเสริญและ
ขอบพระทัยพระองค์ แน่ใจว่าเรื่องราว
ของความคารวะและการน้อมขอบพระทัย
อย่างจริงใจและพิเศษนี้คือสิ่งสำคัญที่
สุดอย่างหนึ่งของการสวดอ้อนวอนที่มี
ประสิทธิภาพ

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”
(มัทธิว 6:10; ลูกา 11:2) เรายอมรับโดย
เสรีถึงการพึ่งพาพระเจ้าและแสดงออกถึง

ความปรารถนาที่จะทำตามพระประสงค์
ของพระองค์แม้มีใช้สิ่งเดียวกันกับความ
ประสงค์ของเรา พจนานุกรมพระคัมภีร์
ไบเบิลอธิบายว่า “การสวดอ้อนวอนคือ
การกระทำที่พระประสงค์ของพระบิดา
และความประสงค์ของบุตรธิดาสอดคล้อง
ต้องกัน เป้าหมายของการสวดอ้อนวอน
มิใช่การเปลี่ยนแปลงพระประสงค์ของ
พระผู้เป็นเจ้า แต่เพื่อรับประกันว่าพรที่
พระผู้เป็นเจ้าเต็มพระทัยจะประทานแก่เรา
และผู้อื่นจะมีมา แต่จะเป็นไปตามเงื่อนไข
ที่เราร้องขอสิ่งนั้น” (Bible Dictionary,
“Prayer”)

“ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน” (มัทธิว 6:11; ดู ลูกา 11:3) เราทูลขอ
สิ่งเหล่านั้นที่เราต้องการจากพระเจ้า
ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสำคัญในการทูลขอ
สิ่งต่างๆ จากพระผู้เป็นเจ้า ตัวอย่างเช่น
จะไม่เป็นการซื่อสัตย์โดยสมบูรณ์ที่จะทูล
ขอพระเจ้าให้ทรงช่วยการสอบที่โรงเรียน
ถ้าข้าพเจ้าไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่ทำการ
บ้านที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ศึกษาเพื่อ
เตรียมสอบ บ่อยครั้งขณะที่ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอน พระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือน
ให้ข้าพเจ้ายอมรับว่า มีสิ่งที่ข้าพเจ้าควร
ทำมากขึ้นเพื่อจะได้รับความช่วยเหลือที่

ข้าพเจ้ากำลังทูลขอจากพระเจ้า ข้าพเจ้า
จึงต้องมุ่งมั่นและทำส่วนของข้าพเจ้า
เป็นการตรงกันข้ามกับแผนของพระผู้เป็น
เจ้าที่จะทูลขอให้พระองค์ทรงทำให้เราใน
เมื่อเราทำได้ด้วยตนเอง

“และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้า
พระองค์” (มัทธิว 6:12) หรือในอีกความ
หมาย “ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้า
พระองค์ทั้งหลาย” (ลูกา 11:4) ส่วนที่
สำคัญยิ่งและบางครั้งถูกสับสนเกี่ยวกับการ
สวดอ้อนวอนส่วนตัวคือการกลับใจ เพื่อ
ให้การกลับใจเกิดผล การสวดอ้อนวอน
ต้องเจาะจง ลึกซึ้ง และยั่งยืน

“เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิด
ต่อข้าพระองค์นั้น” (มัทธิว 6:12; ดู ลูกา
11:4 ด้วย) พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้
ความเกี่ยวเนื่องระหว่างการได้รับอภัยบาป
ของเรากับการให้อภัยผู้อื่นที่ทำผิดกับเรา
ชัดเจน บางครั้งความผิดที่ผู้อื่นทำกับเรา
เจ็บปวดมากและยากมากที่จะลืมหรือ
ให้อภัย ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับการ
ปลดปล่อยและการรักษาที่ข้าพเจ้าพบใน
พระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้า ที่ให้ปล่อย
วางความเจ็บปวดของเราและยกสิ่งนั้น
ไว้กับพระองค์ ในพระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญา ภาค 64 พระองค์ตรัสว่า

“เรา, พระเจ้า, จะให้ภัยผู้ที่เราจะให้ภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้ภัยมนุษย์ทั้งปวง.

“และเจ้าควรกล่าวในใจเจ้า—ให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงตัดสินระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน, และให้รางวัลท่านตามการกระทำของท่าน” (ข้อ 10–11)

เราจึงต้องลืมเรื่องนี้ให้หมดสิ้น ให้พระเจ้าทรงรับไปจากจุดนั้นถ้าเราปรารถนาจะได้รับการเยียวยาจนหาย

“และขออย่าได้ทรงยอมให้พวกข้าพระองค์ถูกนำไปสู่การล่อลวง, แต่ขอทรงปลดปล่อยพวกข้าพระองค์จากความชั่วร้าย.” (Matthew 6:13 เชงอรรถ a; งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 6:14; ดู Luke 11:4, เชงอรรถ c; จาก Joseph Smith Translation ด้วย) ดังนั้น ในการสวดอ้อนวอนของเรา เราอาจเริ่มกระบวนการคุ้มครองโดยการสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า (ดู เอเฟซัส 6:11; คพ. 27:15) โดยการมองไปยังวันข้างหน้าและทูลขอความช่วยเหลือสำหรับบางสิ่งซึ่งบางครั้งดูน่ากลัวมากที่เราอาจเผชิญ เพื่อนๆทั้งหลาย ขอท่านอย่าลืมที่จะทูลขอให้พระองค์ทรงคุ้มครองและทรงอยู่กับท่าน

“เหตุว่าราชอำนาจ และฤทธิ์เดช และพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์” (มัทธิว 6:13) พระเยซูทรงจบคำสวดอ้อนวอนนี้ด้วยแบบอย่างอันเป็นเลิศโดยการสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง โดยการแสดงออกถึงความคารวะของพระองค์ และการยอมรับพระประสงค์ของพระบิดาเมื่อเราเชื่อโดยแท้จริงว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของปกครองอาณาจักรของพระองค์ ทรงมี

พระพลังอำนาจและรัศมีภาพทั้งปวงเรากำลังยอมรับว่าพระองค์ทรงบังคับบัญชาสิ่งทั้งปวงโดยแท้ พระองค์ทรงรักเราด้วยความรักอันบริสุทธิ์และทรงต้องการให้เรามีความสุข ข้าพเจ้าพบว่าหนึ่งในเคล็ดลับที่จะนำไปสู่ชีวิตอันเปี่ยมด้วยปีติคือการยอมรับว่า การทำสิ่งต่างๆ ตามวิธีของพระเจ้าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขมากกว่าการทำตามวิธีของข้าพเจ้าเอง

มีความเสี่ยงสำหรับบุคคลที่อาจรู้สึกไม่ดีพอจะสวดอ้อนวอน ความคิดนี้มาจากวิญญาณร้ายผู้ซึ่งสอนเราไม่ให้สวดอ้อนวอน (ดู 2 นิไฟ 32:8) น่าเศร้าพอๆ กันที่จะคิดว่าเราเป็นคนบาปเกินกว่าจะสวดอ้อนวอน เปรียบได้กับคนที่คิดว่าตนเองเจ็บป่วยมากเกินกว่าที่จะไปพบแพทย์

เราต้องไม่ทักท้วงว่าคำสวดอ้อนวอนชนิดใด ไม่ว่าจะจริงใจเพียงไร จะมีประสิทธิภาพมาก ถ้าทั้งหมดที่เราทำคือกล่าวคำสวดอ้อนวอน เราต้องไม่เพียงกล่าวคำสวดอ้อนวอนแต่เราต้องดำเนินชีวิตตามนั้นด้วย พระเจ้าพอพระทัยกับคนที่สวดอ้อนวอนแล้วออกไปทำงานมากกว่ากับคนที่เพียงกล่าวคำสวดอ้อนวอนเท่านั้น เจกเซนยา คำสวดอ้อนวอนจะได้ผลก็ต่อเมื่อเราใช้ตามคำแนะนำ

เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่าการสวดอ้อนวอนเป็นสิทธิพิเศษอันน่าชื่นใจ ไม่ได้เป็นเพียงเพราะข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่สามารถสนทนากับพระบิดาบนสวรรค์และรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์เมื่อข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงตอบและตรัสกับเราอย่างแท้จริงด้วย แน่แน่นอน

ว่าวิธีที่พระองค์ตรัสกับเราโดยปกติไม่ได้เป็นพระสุรเสียงที่เราได้ยิน ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์อธิบายว่า “เสียงนุ่มนวลแผ่วเบาของการดลใจมาในรูปของความรู้สึกมากกว่าเสียง ความรู้แจ้งอันบริสุทธิ์จะพูดในความคิดเรา... การนำทางดังกล่าวมาในรูปความคิด ความรู้สึกผ่านการกระตุ้นเตือนและความประทับใจ” (“การสวดอ้อนวอนและการกระตุ้นเตือน,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, 54)

บางครั้งดูเหมือนเราไม่ได้รับคำตอบสำหรับการสวดอ้อนวอนที่จริงใจและด้วยสุดจิตสุดใจ เราต้องใช้ศรัทธาที่จะระลึกว่าพระเจ้าทรงตอบในเวลาของพระองค์และในวิธีของพระองค์ เพื่อจะเป็นพรอันประเสริฐสุดสำหรับเรา หรือเมื่อคิดไกลไปกว่านั้น เรามักจะตระหนักว่า เราทราบดีอยู่แล้วว่าเราควรทำสิ่งใด

โปรดอย่าท้อใจถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดผลทั้งหมดกับท่านโดยทันที ดังเช่นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องใช้การฝึกฝนและความพยายาม ถึงกระนั้นขอให้ท่านทราบที่ท่านสามารถเรียนรู้ภาษาของพระวิญญาณได้ เมื่อท่านทำได้ท่านจะมีศรัทธายิ่งใหญ่และพลังในความชอบธรรม

ข้าพเจ้าซึ่งใจในคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักของเรา ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ซึ่งกล่าวว่า “ถึงคนเหล่านั้นที่ได้ยินเสียงข้าพเจ้าผู้กำลังต่อสู้กับการทำทายเป็นความยุ่งยากใหญ่น้อย การสวดอ้อนวอนเป็นการให้พลังทางวิญญาณเป็นหนังสือเดินทางสู่สันติสุข การสวดอ้อนวอนเป็นวิธีที่เราเข้าเฝ้าพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา จงพูดกับพระองค์ในการสวด

อ้อนวอนและฟังคำตอบ ปาฏิหาริย์เกิดจากการสวดอ้อนวอน” (“เป็นตัวของตัวเองให้ดีที่สุด,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 89)

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระองค์อย่างสุดซึ่งสำหรับสิทธิพิเศษที่ได้เข้าเฝ้าพระบิดาบนสวรรค์พระผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์โดยการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าน้อมขอบพระทัยสำหรับเวลานับครั้งไม่ถ้วนที่พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงตอบข้าพเจ้ารวมถึงบางครั้งในวิธีที่เป็นการบอกล่วงหน้าและอัศจรรย์ยิ่ง ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างนอบน้อมเช่นกันว่า พระเยซูบุตรผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่ยังทรงพระชนม์ นี่คือการสนทนาและอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก งานของพระองค์เป็นความจริง โธมัส เอส. มอนสันผู้ซึ่งเราสวดอ้อนวอนให้อย่างสุดใจคือศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยความมั่นใจอันเต็มเปี่ยม ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Francis M. Lyman, “Proprieties in Prayer,” in Brian H. Stuy, comp., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 vols. (1987–92), 3:76–79; B. H. Roberts, comp., *The Seventy’s Course in Theology*, 5 vols. (1907–12), 4:120; *Encyclopedia of Mormonism* (1992), “Prayer,” 1118–19; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 583.

โดย **เอ็ลเดอร์เคเวนทิน แอล. คูก**
แห่งโครัมมัครสภาอภิบาลสอง

บทเพลง ที่ขับขานไม่ได้

**แม้ว่าเราจะไม่ทราบคำตอบทั้งหมด แต่เรารู้หลักธรรมสำคัญ
ที่ช่วยให้เราเผชิญ โศกนาฏกรรมด้วยศรัทธาและความเชื่อมั่น**

หลายคนเผชิญปัญหาหนักหรือแม้กระทั่งโศกนาฏกรรมในช่วงชีวิตมรตัย เราเห็นตัวอย่างการทดลองและความทุกข์ยากทั่วโลก¹ เรารู้สึกสะเทือนใจอย่างยิ่งกับภาพข่าวการเสียชีวิต ความทุกข์ทรมานแสนสาหัส และความสิ้นหวัง เราเห็นชาวญี่ปุ่นต่อสู้อย่างวิรชนกับการทำลายล้างจากแผ่นดินไหวและสึนามิ ภาพเหตุการณ์หลอกหลอนจากวินาศกรรมตึกเวิร์ลเทรดเซ็นเตอร์ที่เราได้ดูไปเมื่อเร็วๆ นี้ในช่วงรำลึกครบรอบ 10 ปีทำให้เจ็บปวดได้อีกครั้ง บางอย่างทำให้เราสะเทือนใจเมื่อรับรู้โศกนาฏกรรมเช่นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้บริสุทธิ์ต้องประสบเคราะห์กรรม

บางครั้งโศกนาฏกรรมเกิดขึ้นส่วนตัวมาก บุตรธิดาเสียชีวิตตั้งแต่เยาว์วัยหรือตกเป็นเหยื่อของโรคภัย บิดามารดาที่รักเราถูกพรากชีวิตไปเพราะการกระทำโดยประมาทหรืออุบัติเหตุ เมื่อใดที่โศกนาฏกรรม

เกิดขึ้น เราโศกเศร้าและพยายามแบกภาระของกันและกัน² เราคร่ำครวญเพราะสิ่งที่จะไม่บรรลุผลและบทเพลงที่ขับขานไม่ได้ขับขาน ในบรรดาสิ่งที่คุณคนถามผู้นำศาสนจักรบอຍที่สุดมีคำถามเหล่านี้ ทำไมพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงยอมให้เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนดี? ทำไมผู้คนที่ชอบธรรมและอยู่ในการรับใช้พระเจ้าจึงไม่รอดพ้นจากโศกนาฏกรรมเช่นนั้น

แม้ว่าเราจะไม่ทราบคำตอบทั้งหมด แต่เรารู้หลักธรรมสำคัญที่ช่วยให้เราเผชิญโศกนาฏกรรมด้วยศรัทธาและความเชื่อมั่นว่ามีอนาคตอันสดใสรอเราแต่ละคนอยู่ หลักธรรมสำคัญที่สุดบางหลักธรรมได้แก่หนึ่ง เรามีพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงรู้จักและรักเราเป็นส่วนตัว พระองค์ทรงเข้าใจความทุกข์ทรมานของเราอย่างถ่องแท้

สอง พระเยซูคริสต์ บุตรของพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา การซัดใช้ของพระองค์ไม่เพียงจัด

เตรียมความพร้อมและความสูงส่งเท่านั้น แต่ยังคงเชยความอยู่ดีธรรมทั้งปวงในชีวิตอีกด้วย

สาม แผนแห่งความสุขของพระบิดา สำหรับบุตรธิดาของพระองค์ไม่ได้มีอยู่เฉพาะชีวิตก่อนเกิดและชีวิตมรตัยเท่านั้น แต่มีอยู่ในชีวิตนิรันดร์ด้วย รวมถึงการคืนสู่เหย้าอันรุ่งโรจน์ครั้งใหญ่กับบรรดาผู้ที่จากเราไป ความผิดพลาดทั้งปวงจะได้รับการแก้ไขและเราจะเห็นด้วยความกระจ่างชัดพร้อมกับมุมมองและความเข้าใจที่ถูกต้อง

จากมุมมองที่จำกัดของผู้ไม่มีความรู้ความเข้าใจหรือศรัทธาในแผนของพระบิดา—ผู้ที่ได้แต่มองโลกผ่านเลนส์แห่งความเป็นมรตัยที่มีสงคราม ความรุนแรง โรคภัยไข้เจ็บ และความชั่วร้าย—ชีวิตนี้อาจชวนหดหู่ สับสนอลหม่าน ไม่ยุติธรรม และไร้ความหมาย ผู้นำศาสนจักรเปรียบเทียบมุมมองนี้กับคนที่กำลังเดินเข้าสู่ช่วงกลางของละครสามฉาก³ ผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับแผนของพระบิดาไม่เข้าใจสิ่งที่

เกิดขึ้นในฉากแรกหรือชีวิตก่อนเกิด และจุดประสงค์ที่กำหนดขึ้นที่นั่น ทั้งยังไม่เข้าใจคำอธิบายและความชัดเจนที่เกิดขึ้นในฉากที่สาม ซึ่งเป็นสัมฤทธิผลอันรุ่งโรจน์ในแผนของพระบิดา

หลายคนไม่เข้าใจว่าภายใต้แผนอันเปี่ยมด้วยความรักความเข้าใจของพระองค์ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บโดยปราศจากความผิดของตนเองย่อมไม่ได้รับผลเสียในท้ายที่สุด⁴

อีกไม่กี่เดือนจะครบรอบ 100 ปีนับตั้งแต่เรือเดินสมุทร *ไททานิค* อับปางอย่างน่าเศร้าที่สุด สภาวะหายนระรอบๆ เหตุการณ์ร้ายแรงครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อผู้คนนานนับศตวรรษตั้งแต่นั้น ผู้โฆษณาเรือเดินสมุทรลำใหม่อันหรูหรา ความสูง 11 ชั้น ความยาวขนาดเกือบเท่าสนามฟุตบอล 3 สนาม⁵ กล่าวอ้างเกินควรโดยไม่มีเหตุผลมารองรับเกี่ยวกับความปลอดภัยของเรือ *ไททานิค* บนผืนน้ำช่วงฤดูหนาวที่เต็มไปด้วยภูเขาน้ำแข็ง เรือลำนี้ควรเป็นเรือที่ไม่วันอับปาง กระนั้นก็ยังอับปางลงไปได้ฝัน

น้ำมหาสมุทรแอตแลนติกอันเย็นเยือก ผู้คนกว่า 1,500 จิตวิญญาณเสียชีวิต⁶

ในหลายๆ ด้าน การอับปางของเรือ *ไททานิค* เป็นอุปมาเปรียบเทียบให้เห็นชีวิตและหลักธรรมพระกิตติคุณหลายข้อเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดถึงความยากลำบากเมื่อมองผ่านเลนส์ชีวิตนี้เพียงอย่างเดียว ผลของการสูญเสียชีวิตเป็นความหายนะแต่ลักษณะของการสูญเสียชีวิตเป็นอุบัติเหตุ เนื่องจากการสูญเสียชีวิตเป็นจำนวนมากในสงครามโลกทั้งสองครั้งและเพิ่งครบรอบปีที่ 10 ของวินาศกรรมตึกเวิร์ลเทรดเซ็นเตอร์ ในชีวิตเราจึงมองออกไปเห็นความตื่นตระหนก ความทุกข์ทรมานแสนสาหัส และปัญหาศีลธรรมรอบตัวอันเกิดจากการใช้สิทธิ์เสรีในทางชั่วร้าย มีผลสะท้อนน่ากลัวเกิดขึ้นกับครอบครัว มิตรสหาย และประชาชาติอันสืบเนื่องมาจากโศกนาฏกรรมเหล่านี้ ไม่ว่าจะมีความเชื่อจากอะไรก็ตาม

เมื่อพูดถึงเรือ *ไททานิค* บทเรียนที่ได้เป็นเรื่องเกี่ยวกับภัยจากความหยิ่งจองหอง

กับการเดินเรือในผืนน้ำอันตรายและ“พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด”⁷ คนที่อยู่ในเหตุการณ์มาจากทุกสถานภาพ บางคนร่ำรวย มีชื่อเสียง เช่นจอห์น เจคอบ แอสเตอร์ แต่ก็มีกรรมกร ผู้อพยพ สตรี เด็ก และลูกเรือเช่นกัน⁸

มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเกี่ยวข้องกับ *ไททานิค* อย่างน้อยสองคน เรื่องของทั้งคู่แสดงให้เห็นความท้าทายที่เราจะเข้าใจ การทดลอง ความยากลำบาก และ โศกนาฏกรรม พร้อมทั้งให้ข้อคิดเกี่ยวกับวิธีที่เราจะรับมือกับสิ่งเหล่านั้น เรื่องแรกคือแบบอย่างของการสำนึกในพระที่เราได้รับและการท้าทายที่เราหลีกเลี่ยง เรื่องนี้เกี่ยวกับแอลมา ซอนี ซึ่งในเวลาต่อมารับใช้ เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่⁹ ท่านเป็นประธาน สหคของข้าพเจ้าในเวลาที่ยาพเจ้าเกิดที่ โลกแกน ยูทาห์ ข้าพเจ้าสัมภาษณ์เพื่อเป็น ผู้สอนศาสนา กับเอ็ดเดอร์ซอห์น ในสมัยนั้น ผู้หวังเป็นผู้สอนศาสนาทุกคนได้รับการ สัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ท่านมี อิทธิพลอย่างมากในชีวิตข้าพเจ้า

เมื่อแอลมาเป็นหนุ่ม ท่านมีเพื่อนชื่อ เฟร็ดซึ่งแข็งขันน้อยในศาสนจักร ทั้งคู่ สนทนากันบ่อยครั้งเกี่ยวกับการรับใช้งาน เผยแผ่ ในที่สุดแอลมา ซอนีก็เกลี้ยกล่อม เฟร็ดให้เตรียมตัวและไปรับใช้ได้สำเร็จ ทั้งสองคนได้รับเรียกไปคณะเผยแผ่บริติช ช่วงท้ายของการทำงานเผยแผ่ เอ็ดเดอร์ ซอนีซึ่งเป็นเลขานุการคณะเผยแผ่ตระเตรียมเรื่องการเดินทางกลับสหรัฐ โดย จองตัวโดยสารเรือ *ไททานิค* ให้ตนเอง เฟร็ด และผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ อีกสี่คนที่ จบการเป็นผู้สอนศาสนาเช่นกัน¹⁰

เมื่อถึงเวลาออกเดินทาง เฟร็ดมาช้า ด้วยเหตุผลบางประการ เอ็ดเดอร์ซอห์นจึง ยกเลิกตัวโดยสารทั้งหมดที่จะเดินทาง บนเรือเดินสมุทรสุดหรูในเที่ยวแรกและ จองตัวโดยสารเรือในเที่ยววันรุ่งขึ้น¹¹ ผู้สอน ศาสนาสี่คนซึ่งตื่นตื่นที่จะได้เดินทางบน เรือ *ไททานิค* แสดงความผิดหวัง คำตอบ ของเอ็ดเดอร์ซอห์นราวกับถอดมาจากเรื่อง ราวของโยเซฟกับพี่น้องของท่านในอียิปต์ ซึ่งบันทึกในปฐมกาลว่า “เราจะกลับไปหา ครอบครัวเราได้อย่างไร ถ้าเด็กหนุ่มมิได้ กลับไปกับเรา”¹² ท่านอธิบายให้คู่ฟังว่า พวกเขาทุกคนมาอังกฤษด้วยกันและควร จะกลับบ้านด้วยกัน ต่อมาเอ็ดเดอร์ซอห์น รู้ข่าวว่าเรือ *ไททานิค* จมและกล่าวกับ เฟร็ดเพื่อนของท่านด้วยความขอบคุณว่า “นายช่วยชีวิตฉัน” เฟร็ดตอบว่า “ไม่หอรอก นายต่างหากที่ช่วยชีวิตฉันโดยการชวนฉัน มารับใช้งานเผยแผ่”¹³ ผู้สอนศาสนากลุ่ม นี้ทุกคนขอบพระทัยพระเจ้าที่ทรงปกป้อง รักษาพวกเขา¹⁴

บางครั้ง เช่นเดียวกับกรณีของเอ็ดเดอร์ ซอนีและเพื่อนผู้สอนศาสนาของท่าน พร

ยิ่งใหญ่มาสู่ผู้คนที่ชื่อสัตย์ เราควรสำนึก ในพระกรุณาธิคุณสำหรับพระเมตตาอัน ละเอียดอ่อนที่มาสู่ชีวิตเรา¹⁵ เราหาผู้ไม่ถึง พรที่เราได้รับทุกๆ วัน เป็นเรื่องสำคัญ อย่างยิ่งที่เราจะมีวิญญูณแห่งความ สำนึกคุณในใจเรา¹⁶

พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจน ผู้ที่ ชอบธรรม ทำตามพระผู้ช่วยให้รอด และ รักษาพระบัญญัติของพระองค์จะรุ่งเรือง ในแผ่นดิน¹⁷ องค์ประกอบสำคัญที่สุดของ ความรุ่งเรืองคือการมีพระวิญญูณใน ชีวิตเรา

อย่างไรก็ตาม ความชอบธรรม การ สวดอ้อนวอน และความซื่อสัตย์ไม่ได้ส่ง ผลให้ชีวิตนี้จบลงอย่างมีความสุขเสมอไป หลายคนจะประสบการทดลองอันแสน สาหัส เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นการมีศรัทธาและ การแสวงหาพรฐานะบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่จะ พระ ผู้เป็นเจ้าของเห็นชอบ พระเจ้าตรัสว่า “เอ็ดเดอร์ . . . ฟิงได้รับเรียก, และฟิงสวด อ้อนวอนเพื่อพวกเขาและวางมือบนพวกเขา ในนามของเรา; และหากพวกเขาตาย พวกเขาจะอยู่เพื่อเรา.”¹⁸

เป็นสิ่งสอนใจที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายคน ที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับเรือ *ไททานิค* ไม่ได้ จบชีวิตลงอย่างมีความสุข ไอร์วิน คอร์เบตต์ อายุ 30 ปีในเวลานั้น เป็นภรรยาและ คุณแม่ยังสาวจากโพรวัว ยูทาห์ เธอมี พรสวรรค์อย่างมากในฐานะศิลปินและ นักดนตรี นอกจากนี้เธอยังเป็นครูและ พยาบาลอีกด้วย ช่วงที่มีการตื่นตัวเกี่ยวกับ งานอาชีพด้านการแพทย์ในโพรวัว เธอจึง เข้าร่วมหลักสูตรอบรมทักษะการผดุงครรภ์

ในลอนดอนเป็นเวลาหกเดือน เธอปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำคุณประโยชน์ให้แก่โลก เธอเป็นคนรอบคอบ ช่างคิด สวดอ้อนวอนเป็นประจำ และกล้าหาญ เหตุผลหนึ่งที่เราเลือกเรือ ไททานิค ในการเดินทางกลับสหรัฐเป็นเพราะเธอคิดว่าผู้สอนศาสนาจะเดินทางพร้อมกับเธอและเธอจะปลอดภัยมากขึ้น ไอรีนเป็นคนหนึ่งในสตรีไม่กี่คนที่เสียชีวิตจากโศกนาฏกรรมรุนแรงครั้งนี้ สตรีและเด็กส่วนใหญ่ได้ลงเรือชูชีพและรอดชีวิตในที่สุด เรือชูชีพมีไม่พอสำหรับทุกคน แต่เป็นที่เชื่อว่าเธอไม่ได้ลงไปเรือชูชีพ ด้วยการฝึกอบรมพิเศษที่เธอได้รับ เธอจึงอยู่ช่วยผู้โดยสารจำนวนมากที่บาดเจ็บจากการปะทะกับภูเขาน้ำแข็ง¹⁹

การทำทายเป็นหลายชนิด บางชนิดให้ประสบการณ์ที่จำเป็นต่อเรา ผลร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิตนี้ไม่ใช่สิ่งบ่งบอกถึงการขาดศรัทธาหรือความบกพร่องในแผนโดยรวมของพระบิดาในสวรรค์ ไฟของคนถุกแฉ่เป็นจริง คุณลักษณะของอุปนิสัยและความชอบธรรมที่หล่อหลอมผ่านเปลวไฟแห่งความทุกข์ยากทำให้เราดีพร้อมและบริสุทธิ์ตลอดจนเตรียมเราให้พร้อมเข้าเฝ้าพระเจ้า

สมัยศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทเป็นนักโทษในเรือนจำที่ลิเบอร์ตี พระเจ้าตรัสกับท่านว่าภัยพิบัติมากมายจะเกิดขึ้นกับมนุษยชาติ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสส่วนหนึ่งว่า “หากเจ้าถูกโยนลงไปในห้องลึก; หากคลื่นซัดโหมกระหน่ำลงมากระแทกเจ้า; หากลมแรงกลายเป็นศัตรูเจ้า; . . . และธาตุทั้งปวงรวมกันสกัดกั้นทาง; . . . สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์

แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า”²⁰ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสรุปคำแนะนำดังนี้ “วันเวลาของเจ้าเป็นที่รู้, และจะไม่นับปีของเจ้าให้น้อยลง; ฉะนั้น, อย่กลัว . . . , เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอดไป”²¹

การทำทายเป็นบางอย่างเกิดจากสิทธิ์เสรีของผู้อื่น สิทธิ์เสรีจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเติบโตและการพัฒนาทางวิญญาณของแต่ละคน พฤติกรรมชั่วร้ายเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสิทธิ์เสรี แม้ทัพโมโรไนอธิบายหลักคำสอนสำคัญข้อนี้ว่า “เพราะพระเจ้าทรงยอมให้คนชอบธรรมถูกสังหารเพื่อความยุติธรรมและการพิพากษาของพระองค์จะมาถึงคนชั่วร้าย” ท่านกล่าวไว้ชัดเจนว่าคนชอบธรรมมิได้สูญเสียไปแต่ “เข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา”²² คนชั่วร้ายจะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งชั่วร้ายที่พวกเขาทำ²³

การทำทายเป็นบางอย่างเกิดจากการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ปัญหาสุขภาพที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้ยาเสพติด

ติดเป็นเรื้อรังน่าตระหนก การกักขังในเรือนจำและคุกอันเนื่องมาจากอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์และยาเสพติดเกิดขึ้นอยู่ทั่วไป²⁴

ความถี่ของการหย่าร้างอันเนื่องมาจากการนอกใจมีมากขึ้น การทดลองและความยากลำบากที่กล่าวมานี้ หลายอย่างอาจหลีกเลี่ยงได้โดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า²⁵

ประธานคณะเผยแผ่ที่รักของข้าพเจ้า เอ็ดเดอร์มาเรียน ดี. แสงกัส (ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อเดือนสิงหาคม) ขอให้เราเมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนาท่องข้อความหนึ่งเพื่อต้านทานการทำทายเป็นชีวิต “ไม่มีโอกาสใด ไม่มีชะตากรรมใด ไม่มีจุดจบใดที่จะหลีกเลี่ยงหรือยับยั้งหรือควบคุมความมั่นคงแน่นอนของจิตวิญญาณที่มุ่งมั่นได้เลย”²⁶

ท่านรู้ว่าข้อความนี้ใช้ไม่ได้กับการทำทายเป็นทุกอย่างที่เราเผชิญแต่เป็นความจริงในเรื่องทางวิญญาณ ข้าพเจ้ารู้ว่าคำแนะนำนี้เป็นจริงในชีวิตข้าพเจ้า

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสูญเสียครั้ง

ใหญ่บนเรือ *ไททานิค* คือมีเรือชูชีพไม่พอ ไม่ว่าจะการทดลองที่เราเผชิญในชีวิตจะเป็นอย่างไร การขาดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดจัดเตรียมเรือชูชีพไว้ให้ทุกคน สำหรับผู้ที่คิดว่า การทดลองที่ตนเผชิญอยู่ไม่ยุติธรรม การขาดใช้จะชดเชยให้ความมอญติธรรมทุกอย่างในชีวิต²⁷

การทำทนายพิเศษอย่างหนึ่งสำหรับผู้สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักคือการหลีกเลี่ยงไม่จมอยู่กับโอกาสที่สูญเสียไปในชีวิต ผู้ที่ตายก่อนวัยอันควรมักจะทำให้เห็นความสามารถ ความสนใจ และพรสวรรค์ไว้มากมาย ด้วยความเข้าใจอันจำกัดของเรา เราคร่ำครวญถึงสิ่งที่จะไม่บรรลุผลและบทเพลงที่จะไม่ได้ขับขาน มีผู้อธิบายเอาไว้ว่าล่องลับไปพร้อมกับบทเพลงในตัวท่าน บทเพลงในที่นี้เป็นอุปมาถึงศักยภาพทุกอย่างที่ยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล บางครั้งผู้คนเตรียมพร้อมมากมายแต่ไม่มีโอกาสได้แสดงผลงานในชีวิตนี้²⁸ บทกวีคลาสสิกที่กล่าวอ้างกันมากที่สุดบทหนึ่งชื่อ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า โดย โธมัส เกรย์ สะท้อนให้เห็นโอกาสที่พลาดไปเหล่านั้น

บุปผชาติชุกสีและมีกลิ่น อยู่ในถิ่นที่ไกล เช่นไพรธณท์

ไม่มีใครได้เคยเลยสักคน ย่อมบานหล่นเปล่าตายมากมายเลย²⁹

โอกาสที่สูญเสียไปอาจเกี่ยวข้องกับครอบครัว อาชีพการงาน พรสวรรค์ ประสบการณ์ หรืออื่นๆ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกบั่นทอนไปในกรณีของซิสเตอร์คอร์เบตต์ มีบทเพลงหลายเพลงที่เธอยังไม่ได้ขับขาน และศักยภาพที่เธอยังไม่ได้บรรลุในชีวิตมรตย์นี้ แต่เมื่อเรามองผ่านเลนส์ใสแผ่น

กว้างของพระกิตติคุณ ไม่ใช่เลนส์ที่เห็นเพียงการดำรงอยู่ในชีวิตนี้เท่านั้น เราจะรู้ถึงรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงสัญญาไว้ในแผนของพระองค์ ดังที่อัครสาวกเปาโลสอนว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์”³⁰ บรรทัดหนึ่งจากเพลงสวดที่เราชื่นชอบให้ความสบายใจ คำปลอบประโลม และมุมมองที่ชัดเจน “และพระเยซูสามารถได้ยินเพลงที่ข้าร้องไม่ได้”³¹

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ฉะนั้น ให้ใจของเจ้าสบาย... จงนิ่งเถิดและรู้ว่าเราคือพระผู้เป็นเจ้า”³² เรามีคำสัญญาจากพระองค์ว่าเรากับลูกหลานของเราจะร่วมกันร้อง “ด้วยเพลงแห่งปิต่อันเป็นนิจ”³³ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ยอห์น 16:33
2. ดู โมไซยาห์ 18:8-9; ดู 2 นิโไฟ 32:7 ด้วย

3. ดู บอยด์ เอ. แพกเกอร์, “The Play and the Plan” (ฟรีไซค์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว, 7 พ.ค. 1995), หน้า 3: “ในความเป็นมรตย์ เราเป็นเหมือนคนที่เข้าไปในโรงละครขณะที่มีม่านเปิดขึ้นในองก์ที่สอง เราพลาดองก์ที่ 1... ในองก์ที่สองไม่เคยมีข้อความว่า ‘และทุกคนก็อยู่อย่างมีความสุขตลอดไป’ เขียนไว้ ข้อความนี้อยู่ในองก์ที่สามเมื่อความลึกลับต่างๆ เปิดเผยและทุกอย่างคลี่คลาย” ดู นีล เอ. แมกซ์เวลล์, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), หน้า 37 ด้วย: “พระผู้เป็นเจ้า ... ทรงมองเห็นตั้งแต่ต้นจนจบ ... เลขคณิต ... เป็นสิ่งที่เรามนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้ เราไม่สามารถคำนวณยอดรวมได้เพราะเราไม่มีตัวเลขทั้งหมด เราถูกขังอยู่ในมิติแห่งเวลาและอยู่ในมุมมองที่แคบของสถานะที่สองนี้
4. ผู้ที่ตายก่อนวัยที่รับผิดชอบได้จะรอดในอาณาจักรซีเลสเชียล (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:10) ผู้ที่ตายโดยปราศจากความรู้ถึงพระกิตติคุณและจะรับพระกิตติคุณหากได้รับโอกาสหยิบยื่นให้คนเหล่านั้นจะเป็นทายาทของอาณาจักรซีเลสเชียลเช่นกัน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:7) นอกจากนี้ แม้แต่

ผู้ไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างองอาจก็ยังสามารถ
รับพรด้วยชีวิตที่ดีกว่าชีวิตนี้ในที่สุด
(ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:89)

5. ดู Conway B. Sonne, *A Man Named Alma: The World of Alma Sonne* (1988), 83.
6. ดู Sonne, *A Man Named Alma*, 84.
7. กิจการ 10:34; ดู “The Sinking of the World’s Greatest Liner,” *Millennial Star*, 18 เม.ย. 1912, หน้า 250 ด้วย
8. ดู *Millennial Star*, 18 เม.ย. 1912, 250.
9. เอ็ดเดอร์ซอนนี่เป็นคุณลุงของเอ็ดเดอร์ แอล. ทอม เพอร์รี่
10. ดู Sonne, *A Man Named Alma*, 83.
11. ดู Sonne, *A Man Named Alma*, 83–84; ดู “From the Mission Field,” *Millennial Star*, 18 เม.ย. 1912, 254 ด้วย: “ปลดและออกเดินทาง—ผู้สอนศาสนาตั้งรายชื่อต่อไปนี้ได้รับการปลดอย่างสมเกียรติและล่องเรือกลับบ้านเมื่อ

- วันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 1912 บนเรือชื่อ *Mauretania* จากสหราชอาณาจักร—แอลมา ซอนนี่, จอร์จ บี. แชมเบอร์, วิลเลียม ริชาร์ดส์, จอห์น อาร์. เซเยอร์, เอฟ. เอ. [เฟร็ด] ดาห์เล จากเนเธอร์แลนด์—แอล. เจ. เซอร์ทิลฟี”
12. ดู ปฐมกาล 44:30–31, 34
  13. ใน Frank Millward, “Eight Elders Missed Voyage on Titanic,” *Deseret News*, 24 ก.ค. 2008, M6.
  14. ดู “Friend to Friend,” *Friend*, มี.ค. 1977, 39.
  15. ดู เควิด เอ. เบคนาร์, “พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2005, หน้า 122–126
  16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:21
  17. ดู แอลมา 36:30
  18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:44
  19. บทสัมภาษณ์กับโคไนล์ ซี. คอร์เบตต์ หลานชายของไอรีน คอร์เบตต์, 30 ต.ค. 2010, โดย แกรี่ เอช. กุก

20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:9
22. แอลมา 60:13
23. พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “จำเป็นต้องมีเหตุให้หลงผิด แต่วิถีแก่ผู้ที่เกิดเหตุให้เกิดความหลงผิดนั้น” (ลูกา 17:1)
24. ภาค 89 ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา —“ระเบียบและพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับความรอดฝ่ายโลกของวิสุทธิชนที่บังปวงในวันเวลาสุดท้าย” (ข้อ 2)—เป็นพรให้แก่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากขึ้นเรื่อยๆ
25. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:22–24.
26. ดู “Will,” *Poetical Works of Ella Wheeler Wilcox* (1917), 129.
27. ดู “การชดใช้,” *สังสอนกิตติคุณของเธอ: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา*, (2004), หน้า 53–55
28. ดู “The Song That I Came to Sing,” ใน *The Complete Poems of Rabindranath Tagore’s Gitanjali*, ed. S. K. Paul (2006), 64: “ข้าพเจ้าใช้เวลาของข้าพเจ้าปรับสายเครื่องดนตรีครั้งแล้วครั้งเล่า แม้ว่ายังไม่ได้ขับขานบทเพลงดังตั้งใจ”
29. Thomas Gray, “Elegy Written in a Country Church Yard,” ใน *The Oxford Book of English Verse*, ed. Christopher Ricks (1999), 279.
30. 1 โครินธ์ 2:9
31. “มีแสงสว่างในใจข้าพเจ้าวันนี้,” *เพลงสดุด*, บทเพลงที่ 120
32. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16; ดู สดุดี 46:10 ด้วย
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:18; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:71 ด้วย

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

จนเราเจอกันอีก

ขอให้พระวิญญูณที่เราารู้สึกที่นี้ยังคงสถิตกับเราขณะที่เราทำภารกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

พ ็นองทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบว่าคุณจะเห็นพ้องกับข้าพเจ้าว่านี่เป็นการประชุมใหญ่ที่สร้างแรงบันดาลใจมากที่สุดครั้งหนึ่ง เราารู้สึกถึงพระวิญญูณของพระเจ้าอย่างล้นเหลือในสองวันที่ผ่านมาขณะที่เรารู้สึกซาบซึ้งใจและมีประกายประกายแวววาวเข้มแข็งขึ้นในงานศักดิ์สิทธิ์นี้ เราขอขอบคุณแต่ละท่านที่มีส่วนร่วม รวมถึงเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ซึ่งเป็นผู้สวดอ้อนวอน

เราทุกคนอยู่ที่นี้เพราะเรารักพระเจ้าและต้องการรับใช้พระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรู้จักเรา ข้าพเจ้าขอพระทัยพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง

อีกครั้งที่บทเพลงไพเราะมาก ข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นการส่วนตัวและขอบคุณแทนศาสนจักรทั้งหมดต่อผู้ที่เต็มใจแบ่งปันพรสวรรค์กับเราในด้านเสียงเพลง

เราขอขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่ได้รับการปลดระวางการประชุมใหญ่ครั้งนี้ พวกท่านรับใช้อย่างซื่อสัตย์และดีเยี่ยม กระทำคุณประโยชน์อันสำคัญยิ่งต่องานของพระเจ้าตลอดมา

ข้าพเจ้าขอแสดงความซาบซึ้งใจอย่างมากต่อที่ปรึกษาที่ซื่อสัตย์และอุทิศตนของข้าพเจ้า ขอแสดงความขอบคุณพวกท่านไว้ ณ ที่นี้สำหรับการสนับสนุนและความช่วยเหลือที่พวกท่านมีต่อข้าพเจ้า พวกท่านคือบุรุษที่แท้จริงผู้มีปัญญาและความเข้าใจ การรับใช้ของพวกท่านมีค่าอเนกอนันต์

ข้าพเจ้าขอบคุณพี่น้องชายแห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสำหรับการรับใช้ในงานของพระเจ้าอย่างสุดความสามารถโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย เช่นเดียวกันข้าพเจ้าขอขอบคุณสมาชิกแห่งโครัมสาวกเจ็ดสิบและฝ่ายอธิการควบคุมสำหรับการรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ข้าพเจ้าขอบคุณเช่นเดียวกันต่อชายหญิงผู้รับใช้เป็นเจ้าหน้าที่องค์การช่วยสามัญ

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ายืนยันต่อท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบถึงการท้าทายที่เราเผชิญในโลกทุกวันนี้ พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนและจะประทานพรแก่เราเมื่อเราพยายามรักษาพระบัญญัติของพระองค์และแสวงหาพระองค์ผ่านการสวดอ้อนวอน

ช่างเป็นพรเพียงไรที่เราจะมีพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ นี่คือ

สิ่งที่ให้คำตอบต่อคำถามที่ว่าเรามาจากไหน เหตุใดเราจึงอยู่ที่นี่ และเราจะไปที่ไหนเมื่อเราจากชีวิตนี้ นี่คือนสิ่งที่ทำให้ชีวิตเรามีความหมาย มีจุดประสงค์ และมีความหวัง

ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับการรับใช้ที่ท่านเต็มใจทำให้กัน เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก โดยได้รับประกาศิตให้รักและรับใช้บุตรธิดาของพระองค์

ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่ท่านทำในวอร์ดและสาขาของท่าน ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจต่อความเต็มใจของท่านที่รับใช้

ในตำแหน่งที่ท่านได้รับเรียก ไม่ว่าจะการเรียกนั้นคืออะไร การเรียกแต่ละอย่างมีความสำคัญในการทำให้งานของพระเจ้ารุดหน้า

บัดนี้การประชุมใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว ขณะที่เรากลับบ้านขอให้เราเดินทางกลับอย่างปลอดภัย ขอให้ทุกอย่างราบรื่นระหว่างที่เราไม่ได้พบกัน ขอให้พระวิญญูณที่เรารู้สึกที่นี้ยังคงสถิตกับเราขณะที่เราทำภารกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ขอให้เราแสดงความเมตตาต่อกันมากขึ้น ขอให้เราทำงานของพระเจ้าอยู่ตลอดเวลา

ขอให้พรจากสวรรค์ดำรงอยู่กับท่าน

ขอให้บ้านท่านมีแต่ความรักสมัครสมานกลมเกลียว ขอให้ท่านบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่านอยู่เสมอเพื่อประจักษ์พยานจะคุ้มครองท่านจากปฏิกิริยา

ในฐานะผู้รับใช้ที่นอบน้อมของท่าน ข้าพเจ้าปรารถนาสุดใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และรับใช้ท่าน

ข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่าน อีกครั้งที่ข้าพเจ้าขอให้ท่านระลึกถึงข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกคนในการสวดอ้อนวอนของท่าน เราเป็นหนึ่งเดียวกับท่านในการทำให้งานอัครธรรมนี้

โดย จูดี บี. เบค
ประธานสมัชชาสงเคราะห์สามัญ

รูดหน้าต่อไป ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่าน
ว่าเราอยู่ในงานนี้ด้วยกัน ชายหญิงและ
เด็กทุกคนมีบทบาทในงานนี้ ขอพระผู้เป็น
เจ้าประทานพละกำลัง ความสามารถ และ
ความมุ่งมั่นแก่เราเพื่อทำสวนของเราให้ดี

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานต่อท่าน
ว่างานนี้จริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์
พระองค์ทรงนำและทรงกำกับดูแลศาสน-
จักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้า
ฝากพยานและประจักษ์พยานของข้าพเจ้า
ว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในรันดร์ทรงพระ
ชนม์และทรงรักเรา พระองค์ทรงเป็นพระ
บิดาของเราอย่างแท้จริง พระองค์ทรงมี
พระวรกายและทรงดำรงอยู่จริง ขอให้เรา
ตระหนักและเข้าใจว่าพระองค์ทรงประสงค์
จะใกล้ชิดเรามากเพียงไร พระองค์ทรง
ประสงค์จะช่วยเหลือเรามากเพียงไร พระองค์
ทรงรักเรามากเพียงไร พระองค์ทรงทำ
และเต็มพระทัยจะทำเพื่อเราเพียงไร

ขอพระองค์ประทานพรท่าน ขอให้
สันติสุขที่สัญญาไว้ของพระองค์สถิตอยู่
กับท่านในเวลานี้และตลอดไป

ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาท่านจนกว่าเรา
จะเจอกันในอีกหกเดือน ข้าพเจ้ากล่าว
ทั้งหมดนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์
พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา
เอเมน ■

สิ่งที่ดิฉันหวัง ให้หลานสาว (และหลานชาย) ของ ดิฉันเข้าใจเกี่ยวกับ สมัชชาสงเคราะห์

นับจากวันที่เริ่มฟื้นฟูพระกิตติคุณในสมัยการประชุมนี้ พระเจ้าทรง
ต้องการให้สตรีที่ซื่อสัตย์มีส่วนร่วมในฐานะศาสนิกย์ของพระองค์

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ปราศรัย
กับท่าน ณ การประชุมครั้ง
ประวัติศาสตร์นี้ นับเป็นพรที่เรา
ได้อยู่ด้วยกัน ระหว่างที่ดิฉันรับใช้เป็น
ประธานสมัชชาสงเคราะห์สามัญ ดิฉัน
พัฒนาความรักอันลึกซึ้งต่อท่านทั้งหลาย
พี่น้องสตรีสมัชชาสงเคราะห์ของศาสนจักร
นี้ และพระเจ้าทรงขยายวิสัยทัศน์ของ
ดิฉันให้เห็นว่าพระองค์ทรงรู้สึกอย่างไรต่อ
เราและทรงคาดหวังอะไรจากเรา

ดิฉันให้ชื่อข่าวสารนี้ว่า “สิ่งที่ดิฉันหวัง

ให้หลานสาว (และหลานชาย) ของดิฉัน
เข้าใจเกี่ยวกับสมัชชาสงเคราะห์” หลาน
สาวคนโตของดิฉันกำลังชะมักเข้มน้ำ
ความก้าวหน้าส่วนบุคคลและพัฒนานิสัย
ตลอดจนคุณสมบัติของการเป็นสตรีที่
ชอบธรรม ไม่นานพวกเขาและเพื่อนๆ จะ
ต้องรับผิดชอบดูแลพี่น้องสตรีกลุ่มใหญ่
ทั่วโลก

ดิฉันหวังว่าสิ่งที่พูดในข่าวสารนี้จะช่วย
ให้พวกเขาและทุกคนที่ได้ยินหรืออ่าน
เข้าใจชัดเจนถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระดำริ

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของ
ประธานมอนสัน โปรดสแกนภาพนี้
ด้วยสมาร์ทโฟนประเภท
QR-enabled

ต่อเหล่าธิดาของพระองค์เมื่อทรงจัดตั้ง
สมาคมสงเคราะห์

แบบฉบับโบราณของการเป็น สาวศิษย์

ดิฉันหวังว่าหลานสาวของดิฉันจะเข้าใจ
ว่าสมาคมสงเคราะห์ในปัจจุบันจัดตั้งตาม
แบบฉบับการเป็นสาวศิษย์ที่ดำรงอยู่ใน
ศาสนจักรสมัยโบราณ เมื่อพระเจ้าช่วยให้
รอดทรงจัดตั้งศาสนจักรในสมัยพันธสัญญา
ใหม่ “สตรีเป็นผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการ
ปฏิบัติศาสนกิจ [ของพระองค์]” พระองค์
เสด็จเยือนมารธาและมารีย์ ผู้ติดตามที่จง
รักภักดีที่สุดสองคน ในบ้านของมารธา
ขณะมารธาฟังพระองค์และรับใช้พระองค์
ตามธรรมเนียมในสมัยนั้น พระองค์ทรง
ช่วยให้เธอเห็นว่าเธอทำได้มากกว่านั้น
พระองค์ทรงช่วยให้มารธาและมารีย์เข้าใจ
ว่าพวกเธอเลือก “ส่วนดีนั้น” ได้ ซึ่งจะไม่
ถูกนำไปจากพวกเธอ² ความเห็นที่อ่อนโยน
ดังกล่าวเป็นการเชื่อเชิญให้มีส่วนร่วมใน
การปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าและต่อมา
ในพันธสัญญาใหม่ ประจักษ์พยานที่เข้ม
แข็งของมารธาเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้า
ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำให้เราสังเกตเห็น
ศรัทธาและการเป็นสาวศิษย์ของเธอพอ
สมควร³

เมื่อเราอ่านเพิ่มเติมในพันธสัญญาใหม่
เราเรียนรู้ว่าอัครสาวกยังคงสถาปนา
ศาสนจักรของพระเจ้า เราเรียนรู้เช่นกัน
เกี่ยวกับสตรีที่ชื่อสัตย์ผู้ซึ่งแบบฉบับการ
เป็นสาวศิษย์ของพวกเธอเอื้อต่อการ
เติบโตของศาสนจักร เปาโลพูดถึงสาวศิษย์
สตรีในที่ต่างๆ เช่น เอเฟซัส⁴ และฟิลิปปี⁵
แต่เมื่อศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้าสูญ
สิ้นไปในการละทิ้งความเชื่อ แบบฉบับการ
เป็นสาวศิษย์ก็หายไปด้วย

เมื่อพระเจ้าทรงเริ่มฟื้นฟูศาสนจักรผ่าน
ศาสตพยากรณโฆเซฟ สมิธ พระองค์ทรง
รวมสตรีไว้ในแบบฉบับการเป็นสาวศิษย์
อีกครั้ง ไม่กี่เดือนหลังจากจัดตั้งศาสนจักร
อย่างเป็นทางการ พระเจ้าทรงเปิดเผยให้
วางมือมอบหน้าที่เอ็มมา สมิธเป็นผู้นำ
และครูในศาสนจักรและเป็นผู้ช่วยอย่าง
เป็นทางการของท่านศาสตพยากรณ
สามีเธอ⁶ ในการเรียกเธอให้ช่วยพระเจ้า
สร้างอาณาจักร เธอได้รับคำแนะนำเกี่ยว
กับวิธีเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรม
ของตนเอง วิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครัวเรือนของเธอ และวิธีรับใช้ผู้อื่น

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจว่านับ
จากวันที่เริ่มฟื้นฟูพระกิตติคุณในสมัยการ

ประทานนี้ พระเจ้าทรงต้องการให้สตรีที่
ชื่อสัตย์มีส่วนร่วมในฐานะสาวศิษย์ของ
พระองค์

ตัวอย่างหนึ่งในการอุทิศตนที่พิเศษ
มากของพวกเธออยู่ในงานเผยแผ่ศาสนา
การเติบโตอย่างยั่งยืนของศาสนจักรยุคต้น
เกิดขึ้นได้เพราะชายที่ชื่อสัตย์ยอมจาก
ครอบครัวเพื่อเดินทางไปในพื้นที่ไม่รู้จัก
ประสบการณ์ขาดแคลนและยากลำบาก
เพื่อสอนพระกิตติคุณ แต่ชายเหล่านี้
เข้าใจว่างานเผยแผ่ของพวกเขาจะเกิดขึ้น
ไม่ได้หากปราศจากศรัทธาโดยสมบูรณ์
และความร่วมมือของสตรีในชีวิตพวกเขา
ผู้ประดับประดาบ้าน ธุรกิจ หารายได้
มาจุนเจือครอบครัวและผู้สอนศาสนาของ
พวกเธอ พี่น้องสตรีดูแลผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส
หลายพันคนที่มารวมตัวกันในชุมชนของ
พวกเธอด้วย พวกเธอตั้งใจแน่วแน่ว่าจะ
ดำเนินตามวิถีชีวิตใหม่โดยช่วยสร้าง
อาณาจักรของพระเจ้าและมีส่วนร่วมใน
งานแห่งความรอด

เชื่อมโยงกับฐานะปุโรหิต

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจว่าพระ
เจ้าทรงดลใจศาสตพยากรณโฆเซฟ สมิธ
ให้วางระเบียบสตรีของศาสนจักร “ภายใต้
ฐานะปุโรหิตตามแบบฉบับของฐานะ
ปุโรหิต”⁷ และสอนพวกเธอให้รู้ว่า “[พวก
เธอ] จะครอบครองสิทธิพิเศษ พร และของ
ประทานแห่งฐานะปุโรหิตได้อย่างไร”⁸

เมื่อจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์อย่างเป็นทางการ
เอ็มมา สมิธยังคงอยู่ในการเรียก
เป็นผู้นำ เธอได้รับแต่งตั้งเป็นประธานองค์
การ โดยมีที่ปรึกษาสองคนรับใช้กับเธอใน

ฝ่ายประธาน แทนที่จะคัดเลือกตามคะแนนนิยม เช่นที่ทำกันทั่วไปในองค์กรนอกศาสนาจักร ฝ่ายประธานชุดนี้ได้รับเรียกโดยการเปิดเผย สนับสนุนโดยผู้ที่พวกเธอจะนำ และวางมือมอบหน้าที่โดยผู้นำฐานะปุโรหิตให้รับใช้ในการเรียก ด้วยเหตุนี้จึง “ได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดยการวางมือโดยผู้มีสิทธิอำนาจ”⁹ การจัดตั้งภายใต้ฐานะปุโรหิตทำให้ฝ่ายประธานได้รับการนำทางจากพระเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์สำหรับงานที่กำหนด องค์การสมาคมสงเคราะห์ช่วยให้สามารถบริหารคลังพระสวรรค์ เวลา และทรัพย์สินของพระเจ้า ด้วยปัญญาและระเบียบ

สตรีกลุ่มแรกนั้นเข้าใจว่าพวกเธอได้รับสิทธิอำนาจให้สอน สร้างแรงบันดาลใจ และวางระเบียบพี่น้องสตรีให้เป็นสานุศิษย์ช่วยงานแห่งความรอดของพระเจ้า ในการประชุมครั้งแรก พี่น้องสตรีได้รับการสอน

เกี่ยวกับจุดประสงค์ที่เป็นแนวทางของสมาคมสงเคราะห์---เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน เสาะหาและช่วยคนขัดสน

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจว่าการสมาคมสงเคราะห์คือส่วนจำเป็นของการเตรียมวิสุทธิชนให้พร้อมรับสิทธิพิเศษพร และของประทานที่พบเฉพาะในพระวิหารประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธสอนว่าสมาคมสงเคราะห์ “เป็นส่วนสำคัญยิ่งของอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก” และ “ออกแบบและดำเนินงานเพื่อช่วยให้สมาชิกที่ซื่อสัตย์ได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา”¹⁰ เราจินตนาการได้ว่าจะต้องเป็นอย่างไรเมื่อพี่น้องสตรีอยู่ในร้านอิฐสีแดงของโจเซฟ สมิธที่การประชุมสมาคมสงเคราะห์ครั้งแรกๆ พลางหันหน้าไปทางเนินเขาที่กำลังสร้างพระวิหารขณะท่านศาสดาพยากรณ์สอนพวก

เธอว่า “ควรจะมีสมาคมชั้นหนึ่ง แยกจากความชั่วร้ายของโลก ดีเยี่ยม มีคุณธรรม และศักดิ์สิทธิ์”¹¹

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเห็นคุณค่าของพระวิหารเช่นเดียวกับพี่น้องสตรีของสมาคมสงเคราะห์รุ่นแรกผู้เชื่อว่าพระวิหารเป็นรางวัลใหญ่และเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคน ดิฉันหวังเช่นเดียวกับพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ยุคต้นว่าหลานสาวจะพยายามทุกวันเพื่อให้มีคุณภาพมากพอจะทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารศักดิ์สิทธิ์และเมื่อพวกเธอไปพระวิหาร พวกเธอจะเอาใจใส่ทั้งหมดที่กล่าวและทำในนั้น โดยผ่านพรของพระวิหารพวกเธอจะมีพลังเป็นอาวุธ¹² และได้รับ “กุญแจแห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า”¹³ โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตที่พบเฉพาะในพระวิหาร พวกเธอจะได้รับพรให้มีสัมฤทธิ์ผลในความรับผิดชอบนิรันดร์อันสูงส่งของพวก

เธอ และสัญญาว่าจะดำเนินชีวิตตามแบบ
ศาสนิกษย์ที่มุ่งมั่น ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งที่จุด
ประสงค์เบื้องต้นประการหนึ่งของพระเจ้า
ในการจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์คือเพื่อให้
สตรีมีหน้าที่รับผิดชอบช่วยกันเตรียมให้
พร้อม “รับพรที่สำคัญกว่าของฐานะปุโรหิต
ซึ่งพบในศาสนพิธีและพันธสัญญาของ
พระวิหาร”¹⁴

ที่หลบภัยและอิทธิพล ของพี่น้องสตรีทั่วโลก

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจอิทธิพล
สำคัญและความสามารถของพี่น้องสตรี
สมาคมสงเคราะห์กลุ่มใหญ่ทั่วโลก ตั้งแต่
ปี 1842 ศาสนจักรขยายออกไปนอกนอгу
และปัจจุบันสมาคมสงเคราะห์ก่อตั้งใน
170 กว่าประเทศที่พี่น้องสตรีพูดภาษา
ต่างๆ มากกว่า 80 ภาษา ทุกสัปดาห์มี
การจัดตั้งวอร์ดและสาขาใหม่ สมาคม
สงเคราะห์ใหม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของ
กลุ่มสตรีที่ขยายตัวทุกวัน “กระจายไป
ตามทวีปต่างๆ”¹⁵ เมื่อสมาคมสงเคราะห์
มีจำนวนค่อนข้างน้อยและส่วนใหญ่จัด

ตั้งในยูทาห์ ผู้นำสมาคมจึงมุ่งเน้นงาน
องค์การและการเป็นศาสนิกษย์ของพวก
เธอในด้านโปรแกรมสังคมระดับท้องถิ่น
และงานสงเคราะห์ที่เชื่อมโยงกัน พวกเธอ
พัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนและดำเนิน
โครงการต่างๆ เพื่อสร้างโรงพยาบาลและ
ยุงฉางสำหรับเก็บธัญพืช งานสมาคม
สงเคราะห์ในยุคต้นช่วยสถาปนาแบบ
ฉบับการเป็นศาสนิกษย์ซึ่งเวลานี้นำมาใช้
ทั่วโลก เมื่อศาสนจักรเจริญขึ้น สมาคม
สงเคราะห์จึงสามารถบรรลุจุดประสงค์
ในทุกวอร์ดและสาขา ในทุกสัปดาห์และ
ท้องถิ่น ขณะปรับใช้ในโลกที่เปลี่ยนแปลง
อยู่ตลอดเวลา

ทุกๆ วันพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์
ทั่วโลกประสบการทำทนายของมวลมนุษย์
และประสบการณ์ที่หลากหลาย สตรีและ
ครอบครัวของพวกเธอเวลานี้ประจันหน้า
กับความคาดหวังที่ไร้ประสิทธิผล ความ
เจ็บป่วยทางจิตใจ ร่างกาย และวิญญาณ
อุบัติเหตุ และความตาย พี่น้องสตรีบาง
คนทนกับความเหงาและความผิดหวัง

เพราะไม่มีครอบครัวของตนเอง หลายคน
ทนทุกข์จากผลการเลือกที่ไม่ดีของสมาชิก
ครอบครัว บ้างก็ประสบกับสงคราม ความ
หิวโหย หรือภัยธรรมชาติ อีกหลายคน
กำลังเรียนรู้แรงกดดันของการเสพติด การ
ว่างงาน หรือการศึกษาดูแบบไม่มากพอ
ความยากลำบากทั้งหมดนี้อาจทำลาย
พลังแห่งศรัทธา ทำให้แต่ละบุคคลและ
ครอบครัวอ่อนล้าไร้เรี่ยวแรง จุดประสงค์
ประการหนึ่งของพระเจ้าในการวางระเบียบ
พี่น้องสตรีผู้การเป็นศาสนิกษย์คือเพื่อให้
การบรรเทาทุกข์ซึ่งจะยกพวกเธอให้อยู่
เหนือ “ทั้งหมดที่ขัดขวางปีติและความ
ก้าวหน้าของสตรี”¹⁶ ในทุกวอร์ดและสาขา
มีสมาคมสงเคราะห์พร้อมด้วยสตรีที่
สามารถแสวงหาและได้รับการเปิดเผย
ตลอดจนหารือกับผู้นำฐานะปุโรหิตเพื่อ
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กันและหาวิธี
แก้ไขซึ่งปรับใช้ได้ในบ้านและชุมชนของ
พวกเธอ

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจว่าโดย
ผ่านสมาคมสงเคราะห์ การเป็นศาสนิกษย์
ของพวกเธอขยายออกไปและพวกเธอ

อ็ญ บราซึล

สามารถร่วมมือกับผู้อื่นในกิจกรรมและงานที่น่าประทับใจประเภทเดียวกับที่พระเจ้าช่วยให้พี่น้องสตรีของศาสนจักรทำในสมัยของเราไม่เคยอยู่ในวงจำกัดหรือไม่สำคัญต่อพระเจ้า โดยผ่านความซื่อสัตย์ของพวกเขา พวกเขาสามารถรู้สึกได้ถึงความรักเห็นชอบของพระองค์และได้รับความเป็นเพื่อนจากพระวิญญาณของพระองค์

หลานสาวของดิฉันคิดว่าการทำงานเป็นสตรีสมาคมสงเคราะห์สามารถให้ที่ปลอดภัย ที่รัก และที่คุ้มภัยได้¹⁷ ขณะที่ยุคสมัยของเรายากขึ้นทุกวัน พี่น้องสตรีที่ซื่อสัตย์ของสมาคมสงเคราะห์จะช่วยคุ้มครองบ้านแห่งโซอันให้รอดพ้นจากเสียงโหยหวนของโลก ตลอดจนอิทธิพลร้ายและเป็นภัยของปฏิบักร์ โดยผ่านสมาคมสงเคราะห์พวกเขาจะได้รับการสอนและเสริมความเข้มแข็งและได้รับการสอนและเสริมความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นอีกและอิทธิพลของสตรีที่ชอบธรรมสามารถเป็นพรแก่ลูกๆ ของพระบิดาเราอีกมากมาย

การเป็นสาวศิษย์ที่ดูแลเอาใจใส่และปฏิบัติศาสนกิจ

ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะเข้าใจว่าการเยี่ยมสอนคือวิธีแสดงออกถึงการเป็นสาวศิษย์ของพวกเขาและเป็นวิธีที่สำคัญในการรักษาพันธสัญญา องค์ประกอบนี้ของการเป็นสาวศิษย์คล้ายกันมากกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในยุคต้นของสมาคมสงเคราะห์ คณะกรรมการการเยี่ยมของแต่ละวอร์ดได้รับงานมอบหมายให้ประเมินความต้องการและรวบรวมสิ่งของบริจาคไปแจกจ่าย

ให้คนขัดสน ตลอดหลายปีนั้นพี่น้องสตรีและผู้นำสมาคมสงเคราะห์ได้เรียนรู้ที่ละขั้นและปรับปรุงความสามารถในการดูแลผู้อื่น มีหลายครั้งที่พี่น้องสตรีเน้นเรื่องการเยี่ยมให้ครบ การสอนบทเรียน และการฝากข้อความเมื่อพวกเขาแวะเยี่ยมบ้านของพี่น้องสตรี การปฏิบัติเหล่านี้ช่วยให้พี่น้องสตรีเรียนรู้แบบฉบับของการดูแลเอาใจใส่ เชกเช่นผู้คนในสมัยของโมเสส มุ่งรักษาภูเขนทียาวเหยียด หลายครั้ง พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ใช้กฎเกณฑ์ทั้งเป็นและไม่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อประโยชน์ของพวกเขาเองในความปรารถนาจะเข้าใจวิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน

เนื่องจากจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบรรเทาทุกข์และช่วยชีวิตพี่น้องสตรีกับครอบครัวของพวกเขาในปัจจุบัน พระบิดาบนสวรรค์จึงทรงต้องการให้เราเดินตามเส้นทางที่สูงกว่าและแสดงให้เห็นการเป็นสาวศิษย์ของเราโดยดูแลลูกๆ ของพระองค์อย่างจริงจัง ด้วยจุดประสงค์สำคัญนี้ในใจ เราจึงสอนผู้นำให้ขอรายงานเกี่ยวกับความ

ผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของพี่น้องสตรีและครอบครัว พร้อมทั้งรายงานการรับใช้¹⁸ ปัจจุบันผู้เยี่ยมสอนมีหน้าที่ “ทำ ความรู้จักและรักพี่น้องสตรีทุกคนอย่างจริงจัง ช่วยพวกเขาเสริมสร้างศรัทธา และทำการรับใช้”¹⁹

ในฐานะสาวศิษย์ที่มุ่งมั่นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เรากำลังปรับปรุงความสามารถเพื่อทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ทำ หากพระองค์ประทับที่นี้ เรารู้ว่าพระองค์ทรงถือว่าการดูแลของเราสำคัญ ด้วยเหตุนี้เราจึงพยายามมุ่งดูแลพี่น้องของเราแทนที่จะทำหลายอย่างที่ต้อทำ การปฏิบัติศาสนกิจที่แท้จริงวัดจากความลึกซึ้งของจิตกุศลมากกว่าความครบถ้วนของสถิติ เราจะรู้ว่าเราประสบความสำเร็จในการปฏิบัติศาสนกิจการเป็นผู้เยี่ยมสอนเมื่อพี่น้องสตรีพูดได้ว่า “ผู้เยี่ยมสอนช่วยให้ดิฉันเติบโตทางวิญญาณ” และ “ดิฉันรู้ว่าผู้เยี่ยมสอนห่วงใยดิฉันกับครอบครัวมาก” และ “ถ้าดิฉันมีปัญหา ดิฉันรู้ว่าผู้เยี่ยมสอนจะลงมือช่วยโดยไม่ต้องรอให้เชิญ” ผู้นำที่เข้าใจความสำคัญของการปฏิบัติ

ศาสนิกจตุอื่นจะหาหรือกันเพื่อแสวงหา และรับการเปิดเผยเกี่ยวกับวิถีจรโลงใจ ผู้เยี่ยมสอน วิถีวางระเบียบและปฏิบัติ ศาสนิกจตุที่ได้รับการดลใจให้ลูลวง

นอกจากนี้ การเยี่ยมสอนคือการขยาย หน้าที่ของอธิการในการดูแลผู้งแกะ ของพระเจ้า อธิการและประธานสมาคม สงเคราะห์ดองการกรรับใช้ของผู้เยี่ยม สอนที่ได้รับการดลใจเพื่อช่วยให้พวกเขา มีสัมฤทธิผลในหน้าที่รับผิดชอบ โดยผ่าน การปฏิบัติศาสนิกจตุของผู้เยี่ยมสอน ประธาน สมาคมสงเคราะห์จะทราบความผาสุก ของพี่น้องสตรีแต่ละคนในวอร์ด รายงาน ความผาสุกเหล่านั้นเมื่อเธอพูดคุยกับ อธิการ

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราว่า “เมื่อเราต่อสู้ด้วยศรัทธาโดยไม่หวั่นไหว เพื่อให้มีสัมฤทธิผลในหน้าที่ซึ่งกำหนด ให้เรา เมื่อเราแสวงหาการดลใจจากพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพในการปฏิบัติหน้าที่รับ รับผิดชอบ เราจะประสบผลสำเร็จอย่างน่า อัศจรรย์”²⁰ ดิฉันหวังว่าหลานสาวจะมีสวน ในปาฏิหาริย์เมื่อพวกเขาช่วยให้การเยี่ยม สอนเป็นแบบฉบับของการเป็นสาธุศิษย์ ที่พระเจ้าจะทรงยอมรับเมื่อพระองค์เสด็จ มาอีกครั้ง

มีสัมฤทธิผลในจุดประสงค์ ของสมาคมสงเคราะห์

คำสอนที่จำเป็นเหล่านี้และคำสอน อื่นๆ เกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์ปัจจุบัน มีให้หลานสาวของดิฉันได้ศึกษาใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* หนังสือเล่ม

นี้ประกอบด้วยบันทึกเกี่ยวกับมรดกของ สมาคมสงเคราะห์และสตรีของศาสนจักร นี้ จะช่วยให้พี่น้องสตรีทั่วโลกเป็นหนึ่งใน เดียวกันและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับจุด ประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ แบบฉบับ และสิทธิพิเศษของสาธุศิษย์ หนังสือดัง กล่าวเป็นพยานบทบาทที่จำเป็นของสตรี ในแผนแห่งความสุขของพระบิดา และ ให้มาตรฐานอันไม่เรรวนของสิ่งที่เราเชื่อ สิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราจะปกป้อง ฝ่าย ประธานสูงสุดกระตุ้นเราให้ “ศึกษาหนังสือเล่มนี้และยอมให้ความจริงที่ทันสมัย อยู่เสมอและแบบอย่างที่เราสร้างแรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อชีวิต [เรา]”²¹

โดยทราบว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพ องค์กรสมาคมสงเคราะห์ ประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิทจึงบอกพี่น้องสตรีสมาคม สงเคราะห์ว่า “ท่านมีหน้าที่นำโลกและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำสตรีของโลก... ท่านต้องนำ” ท่านกล่าว “ไม่ใช่ตาม”²² ขณะที่เวลาเสด็จกลับของพระเจ้าใกล้เข้ามาทุกที ดิฉันหวังว่าหลานสาวของดิฉันจะเป็นสตรีที่ซื่อสัตย์และเข้มแข็งผู้ประยุกต์ ใช้หลักธรรมและแบบฉบับของสมาคม สงเคราะห์ในชีวิตพวกเขา เมื่อสมาคม สงเคราะห์เป็นวิถีชีวิตของพวกเขา ดิฉัน หวังว่าพวกเขาจะรับใช้ด้วยความเป็นหนึ่งใน เดียวกันเพื่อให้เกิดสัมฤทธิผลในจุด ประสงค์อันสูงส่ง ดิฉันมีประจักษ์พยาน ถึงศาสนจักรแท้จริงที่ได้รับการฟื้นฟูของ พระเยซูคริสต์ ดิฉันซาบซึ้งต่อแบบฉบับ การเป็นสาธุศิษย์ที่ได้รับการฟื้นฟูเมื่อพระ เจ้าทรงดลใจศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ให้จัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ ในพระนาม ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. ดู ลูกา 10:38–42
3. ดู ยอห์น 11:20–27
4. ดู กิจการ 18:24–26; โรม 16:3–5
5. ดู ฟิลิปปี 4:1–4
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 25
7. โจเซฟ สมิท ใน *Daughters in My Kingdom*, 12
8. โจเซฟ สมิท ใน *History of the Church*, 4:602.
9. หลักแห่งความเชื่อ 1:5
10. โจเซฟ ฟิลาดีนจ์ สมิท ใน *Daughters in My Kingdom*, 97.
11. โจเซฟ สมิท ใน *Daughters in My Kingdom*, 15.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22; ดู เซอร์รี แอล. คิว ใน *Daughters in My Kingdom*, 128 ด้วย
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19; ดู เอสรา แพพท์ เบ็นสัน ใน *Daughters in My Kingdom*, 129 ด้วย
14. *Daughters in My Kingdom*, 131.
15. บอยด์ เค. แพคเกอร์ ใน *Daughters in My Kingdom*, 99.
16. จอห์น เอ. วิทโซ ใน *Daughters in My Kingdom*, 25.
17. ดู *Daughters in My Kingdom*, 87.
18. ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 9.5.4
19. *คู่มือเล่ม 2* 9.5.1
20. โรมัส เอส. มอนสัน ใน *Daughters in My Kingdom* 91.
21. ฝ่ายประธานสูงสุด ใน *Daughters in My Kingdom*, ix.
22. โจเซฟ เอฟ. สมิท ใน *Daughters in My Kingdom*, 66.

โดย ซิลเวีย เอช. ออล์เรด
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น

ทูลวิงวอนให้มีความปรารถนาที่จะเต็มไปด้วยของประทานแห่งจิตกุศล
ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์

เมื่อไม่นานมานี้ดิฉันกับสามีไปเที่ยวเมืองนอร์วอ อิลลินอยส์ ขณะนั่งอยู่ในห้องชั้นบนของเรดบริกสโตรซึ่งโจเซฟ สมิทใช้เป็นสำนักงานและทำธุรกิจ เราตั้งใจฟังมัคคุเทศก์ที่กำลังเล่าเหตุการณ์สังเขปทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการฟื้นฟูซึ่งเกิดขึ้นที่นั่น

ดิฉันคิดถึงการก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์และคำสอนบางอย่างที่พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ได้รับจากศาสดาพยากรณ์โจเซฟในห้องนั้น คำสอนเหล่านั้นกลายเป็นหลักธรรมพื้นฐานที่สมาคมสงเคราะห์ยึดถือ จุดประสงค์ที่จะเพิ่มพูนศรัทธาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวในไซอัน รวมถึงแสวงหาและช่วยเหลือผู้คนที่ดสนล้นจนกำหนดขึ้นมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งและสอดคล้องกับสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์สอนมาโดยตลอด

ในการประชุมครั้งหนึ่งของยุคแรกๆ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทอ้างข้อความจากจดหมายของเปาโลถึงชาวโครินธ์ ในงานเขียนอันทรงพลังเกี่ยวกับจิตกุศล เปาโลอ้างถึงศรัทธา ความหวัง และจิต

กุศล โดยสรุปว่า “แต่ [จิตกุศล] ใหญ่ที่สุด”¹

ท่านอธิบายคุณสมบัติต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นจิตกุศลว่า

“[จิตกุศล] นั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ [จิตกุศล] ไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

“... ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด

“ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพาศติผิดแต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพาศติชอบ

“ทนได้ทุกอย่างแม้ความผิดของคนอื่นและเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และทนต่อทุกอย่าง

“[จิตกุศล] ไม่มีวันสูญสิ้น”²

เมื่อพูดกับพี่น้องสตรี ศาสดาพยากรณ์โจเซฟกล่าวว่า “อย่ามีขีดจำกัดในการมองหาคุณงามความดีของเพื่อนบ้าน ...

ท่านต้องขยายจิตวิญญาณท่านไปสู่ผู้อื่น ถ้าท่านต้องการทำเหมือนพระเยซู... ขณะท่านเพิ่มพูนความบริสุทธิ์ไว้มลิน ขณะท่านเพิ่มพูนคุณความดี ขอให้ใจท่านเบิกบาน—ขอให้ใจท่านขยายไปสู่ผู้อื่น—

ท่านต้องรู้จักอดกลั้น ทนต่อข้อบกพร่องและความผิดพลาดของมนุษย์ จิตวิญญาณของมนุษย์มีค่ามากเหลือเกิน!”³

คำประกาศในพระคัมภีร์ “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น” กลายเป็นคติพจน์ของสมาคมสงเคราะห์เพราะยึดตามคำสอนและหน้าที่ซึ่งศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้ไว้แก่พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ที่จะ “บรรเทาทุกข์คนยากจน” และ “ช่วยจิตวิญญาณให้รอด”⁴

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ทั่วโลกน้อมรับหลักธรรมพื้นฐานเหล่านี้ เพราะนี่คือลักษณะงานของสมาคมสงเคราะห์

จิตกุศลคืออะไร เราจะมีจิตกุศลได้อย่างไร

ศาสดาพยากรณ์มอรมอนนิยามจิตกุศลว่าเป็น “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์”⁵ ขณะเปาโลสอนว่า “[จิตกุศล] ... ผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์”⁶ และนีโอฟีเตือนเราว่า “พระเจ้าพระเจ้าเป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่ามนุษย์ทั้งปวงควรมีจิตกุศล, ซึ่งจิตกุศลคือความรัก”⁷

เมื่อทบทวนคำอธิบายของเปาโลก่อนหน้านี้เกี่ยวกับจิตกุศล เราเรียนรู้ว่าจิตกุศลไม่ใช่การกระทำครั้งเดียวหรือสิ่งที่เราให้ไป แต่คือสภาวะที่เราเป็น สภาวะของจิตใจ ความรู้สึกเมตตาอันทำให้เกิดการกระทำที่แสดงออกถึงความรัก

มอรมอนสอนด้วยว่าจิตกุศลประทานให้ไว้แก่สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้า และจิตกุศลนั้นทำให้ผู้คนที่มิสิ่งนี้บริสุทธิ์⁸ นอกจากนี้ เราเรียนรู้ว่าจิตกุศลเป็นของประทานอันสูงส่งซึ่งเราต้องแสวงหาและ

ทูลขอ เราต้องมีจิตกุศลในใจเราจึงจะได้รับอาณาจักรสี่เลสเซียลเป็นมรดก⁹

เมื่อเราเข้าใจว่าพระเจ้าทรงขอให้เรา “หล่อหลอมตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล”¹⁰ เราต้องถามว่าคุณสมบัติใดบ้างที่จะช่วยเราพัฒนาจิตกุศล

เราต้องเริ่มด้วยความปรารถนาที่จะเพิ่มพูนจิตกุศลและเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ขั้นต่อไปคือสวดอ้อนวอน มอรรมอนแนะนำให้เรา “สวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อ [เรา] จะเปี่ยมด้วยความรักนี้” ความรักอันสูงส่งเช่นนี้คือจิตกุศล และเมื่อเราเปี่ยมด้วยความรักนี้ “เราจะเป็นเหมือนพระองค์”¹¹

อีดู บราซึล

การอ่านพระคัมภีร์ทุกวันจะนำความคิดเราไปสู่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ในห้องทำงาน ดิฉันเลือกแขวนภาพเขียนของมินเนอรัว ไทเชิร์ท ชื่อ *ช่วยชีวิตลูกแกะหลงทาง* เป็นภาพพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงยืนอยู่ท่ามกลางแกะของพระองค์ และทรงอุ้มลูกแกะตัวเล็กๆ ไว้ในพระพาหุอย่างทะนุถนอม ภาพนี้ช่วยให้ดิฉันใคร่ครวญถึงพระดำรัสวิงวอนของพระองค์ที่ว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด”¹² สำหรับดิฉันนั่นหมายถึงการดูแลผู้คนรอบข้างและเอาใจใส่ผู้ขัดสนเป็นพิเศษ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของวิธีแสดงจิตกุศล ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงแสดงการอุทิศตนต่อคนทิวโหย คนบาป คนทุกข์ยาก และคนเจ็บไข้ พระองค์ทรงดูแลคนยากจนคนร่ำรวย ชายหญิง และเด็ก ทรงดูแลครอบครัว มิตรสหาย และคนแปลกหน้า พระองค์ทรงให้อภัยผู้ที่กล่าวโทษพระองค์ ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติทั้งปวง

ตลอดชีวิตของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ท่านปฏิบัติจิตกุศลเช่นกันเมื่อท่านแสดงความรักฉันพี่น้องและความเคารพต่อผู้อื่น เป็นที่รู้กันว่าท่านมีใจเมตตา ความรัก การอุทิศตน และความห่วงใยให้แก่ผู้คนรอบข้าง

ปัจจุบันเราได้รับพรให้มีศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นแบบอย่างเรื่องจิตกุศล ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เป็นแบบอย่างให้เราและโลก ท่านสวมเสื้อคลุมแห่งจิตกุศล ท่านมีเมตตา มีการอุทิศตน และมีความเอื้อเฟื้อ ท่านเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ประธานมอนสันสอนว่า “จิตกุศลคือการมีความอดทนกับคนที่ทำให้เราผิดหวัง คือการต้านแรงผลักดันที่ทำให้เราโกรธง่าย คือการยอมรับความอ่อนแอและข้อบกพร่อง คือการยอมรับคนอื่นอย่างที่เขาเป็น คือการมองข้ามรูปกายเพื่อให้เห็นคุณลักษณะซึ่งจะไม่ถดถอยตามกาลเวลา คือการต้านแรงผลักดันให้แบ่งเขาแบ่งเรา”¹³

เมื่อเรามีจิตกุศล เราเต็มใจรับใช้และช่วยเหลือผู้อื่นทั้งที่เราขุ่ยากโดยไม่หวังให้เป็นที่จดจำหรือผลตอบแทนใดๆ เราช่วยโดยไม่ต้องรอให้มีคนมอบหมาย เพราะนั่นกลายเป็นธรรมชาติของเรา เมื่อเราเลือกที่จะมีเมตตา ห่วงใย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อดทน ยอมรับ ให้อภัย ให้ผู้อื่นมีส่วนร่วม และไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เราจะพบว่าเราเต็มไปด้วยจิตกุศล

สมาคมสงเคราะห์มีวิธีต่างๆ นับไม่ถ้วนให้เราได้รับใช้ผู้อื่น วิธีสำคัญที่สุดวิธีหนึ่งที่จะปฏิบัติจิตกุศลคือผ่านการเยี่ยมสอน โดยผ่านการเยี่ยมสอนที่มีประสิทธิภาพ เรามีโอกาสมากมายที่จะรัก ดูแล และรับใช้ผู้อื่น การแสดงจิตกุศลหรือความรัก ชำระและทำให้จิตวิญญาณเราบริสุทธิ์ ช่วยให้เราเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

ดิฉันพิศวงที่ได้เห็นการกระทำมากมาย อันแสดงถึงจิตกุศลจากผู้เยี่ยมสอนทั่วโลก ที่ดูแลความต้องการของพี่น้องสตรีแต่ละคนและครอบครัว ดิฉันขอกล่าวแก่ผู้เยี่ยม

สอนที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ว่า “โดยผ่านการกระทำเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้มันอันมาจากจิตกุศล ท่านได้ดำเนินตามพระผู้ช่วยให้รอด และกระทำตนเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์เมื่อท่านช่วยเหลือ ห่วงใย หนุนใจ ปลอบโยน รับฟัง ให้กำลังใจ บำรุงเลี้ยง สอน และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีภายใต้การดูแลของท่าน” ดิฉันจะเล่าตัวอย่างสั้นๆ ของการดูแลเช่นนั้น

โรซาอ่อนแอลงจากโรคเบาหวานและอาการเจ็บป่วยอื่นๆ เธอเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เธอเป็นแม่ตัวคนเดียวที่มีลูกชายอยู่ในช่วงวัยรุ่น เธอต้องไปรับการรักษาบ่อยๆ ครั้งละสองสามวัน ผู้เยี่ยมสอนที่ใจดีของเธอไม่เพียงพาเธอไปโรงพยาบาลเท่านั้น แต่ยังไปเยี่ยมและปลอบโยนเธอที่โรงพยาบาลขณะดูแลลูกชายของเธอทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ผู้เยี่ยมสอนทำหน้าที่เป็นทั้งเพื่อนและครอบครัวของเธอ

หลังจากไปเยี่ยมซิสเตอร์คนหนึ่งสอง

สามครั้งแรก เคธีย์พบว่าเธออ่านหนังสือไม่ออกแต่ต้องการเรียนรู้ เคธีย์จึงอาสาช่วยแม้จะรู้ว่าต้องใช้ใช้เวลา ความอดทน และเสมอต้นเสมอปลายก็ตาม

เอมิเลียเป็นภรรยาสาวที่กำลังค้นหาความจริง ไม่เคิลสามีของเธอไม่ค่อยสนใจเรื่องศาสนา เมื่อเอมิเลียล้มป่วยและต้องอยู่โรงพยาบาลสักระยะ คาลี พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของเธอ นำอาหารมาให้ครอบครัว ดูแลลูกน้อย ทำความสะอาดบ้าน และนัดหมายให้เอมิเลียได้รับพรฐานะปุโรหิต การกระทำอันมาจากจิตกุศลเช่นนี้ทำให้ใจไม่เคิลอ่อนลง เขาตัดสินใจมาร่วมการประชุมที่โบสถ์ และพบผู้สอนศาสนา เอมิเลียกับไม่เคิลเพิ่งรับบัพติศมาเมื่อไม่นานมานี้

“จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น . . . จิตกุศล . . . กระทำคุณให้ . . . ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว . . . ทนได้ทุกอย่าง อดทนต่อทุกอย่าง”¹⁴

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ กล่าววว่า “ประวัติของสมาคมสงเคราะห์เต็มไปด้วยเรื่องราวการรับใช้อันน่าทึ่งอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย . . .

“สมาคมนี้ประกอบด้วยสตรีผู้มีจิตกุศล จากใจที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสมและรักษาพันธสัญญาซึ่งมีอยู่ในศาสนจักรที่แท้จริงของพระองค์เท่านั้น การมีจิตกุศลของพวกเธอมาจากพระองค์ ผ่านการขอใช้ของพระองค์ การกระทำอันเกิดจากจิตกุศลของพวกเธอมาจากแนวทางที่เป็นแบบอย่างของพระองค์—และเกิดจากความกตัญญูต่อของประทานแห่งพระเมตตาอันเป็นนิมิตของพระองค์—

และจากพระวิญญานบริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ทรงส่งมาเป็นเพื่อนกับผู้รับใช้ของพระองค์ ในพันธกิจแห่งความเมตตาของพวกเธอ ด้วยเหตุนี้พวกเธอจึงทำและสามารถทำสิ่งที่ไม่ธรรมดาให้ผู้อื่นและเกิดปีติแม้ในยามที่พวกเธอเองก็ยังยากไร้อย่างที่สุด”¹⁵

การรับใช้และแสดงจิตกุศลต่อผู้อื่นช่วยให้เราเอาชนะความยากลำบากของเราเองและทำให้สิ่งเหล่านั้นดูเบาลง

ดิฉันขอกลับมาที่คำสอนของศาสดาพยากรณ์โจเซฟที่ให้แก่พี่น้องสตรีในยุคแรกๆ ของการฟื้นฟู ท่านขอให้ผู้คนใช้จิตกุศลและมีความเมตตา โดยกล่าวว่า “หากท่านดำเนินชีวิตให้ได้ตามหลักธรรมเหล่านี้ รางวัลของท่านในอาณาจักรซีเลสเซียจะยิ่งใหญ่และน่าชื่นชมยินดีเพียงไร หากท่านดำเนินชีวิตให้สมกับเอกลักษณ์ของท่าน คงไม่มีใครห้ามเหล่าเทพมาเป็นสหายของท่านได้”¹⁶

ยุคแรกๆ ในนอวู พี่น้องสตรีออกไป

เสาะหาและช่วยเหลือคนยากไร้ ในปัจจุบันก็เช่นกัน พี่น้องสตรีในอาณาจักรเป็นเสาหลักของความเข้มแข็งทางวิญญาน การรับใช้ด้วยการอุทิศตน และการอุทิศตนผู้เยี่ยมสอนที่เสียสละจะเยี่ยมและดูแลซึ่งกันและกัน พวกเธอดำเนินตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทำเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำ

สตรีทุกคนในสมาคมสงเคราะห์จะเต็มไปด้วยความรักโดยที่รู้ว่าการกระทำเล็กๆ น้อยๆ อันมาจากจิตกุศลของพวกเธอมีอำนาจรักษาผู้อื่นและตัวพวกเธอเอง พวกเธอจะรู้อย่างแน่ชัดว่าจิตกุศลคือความรักของพระคริสต์และไม่มีวันสูญสิ้น

เมื่อท่านอ่านประวัติสมาคมสงเคราะห์ ท่านจะเกิดแรงบันดาลใจให้ค้นพบว่าหลักธรรมพระกิตติคุณสำคัญข้อนี้เป็นสายใยที่ถักทออยู่ตลอดทั้งเล่ม

ดิฉันขอปิดท้ายด้วยคำเชื้อเชิญให้สตรีทุกท่านในศาสนจักรทูลวิงวอนให้มีความปรารถนาที่จะเต็มไปด้วยของประทานแห่ง

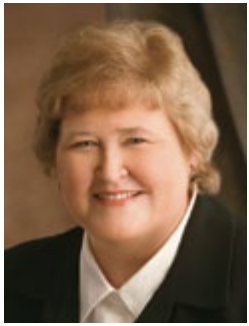
จิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ ใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่ท่านมีในการทำความดี นำการบรรเทาทุกข์และความรอดมาสู่ผู้คนรอบข้างท่าน รวมถึงครอบครัวท่านเอง พระเจ้าจะทรงอวยพรให้ท่านทำสำเร็จ

ขอให้สิ่งที่เราารู้เกี่ยวกับความรักอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระบิดาและพระบุตรทรงมีต่อเรา รวมทั้งศรัทธาและความสำนึกคุณที่เรา มีต่อการชดใช้ เป็นสิ่งจูงใจเราให้พัฒนา และใช้จิตกุศลต่อผู้คนรอบข้าง ดิฉันสวดอ้อนวอนถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 1 โครินธ์ 13:13
- 2 โครินธ์ 13:4–8
- 3 โจเซฟ สมิท, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 23.
- 4 โจเซฟ สมิท, ใน *Daughters in My Kingdom*, 17.
- 5 โมโรไน 7:47
- 6 โคลโลสี 3:14
- 7 2 นีไฟ 26:30
- 8 ดู โมโรไน 7:48
- 9 ดู อีเธอร์ 12:34; โมโรไน 10:21
- 10 หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:125
- 11 โมโรไน 7:48
- 12 ดู ยอห์น 21:16–17
- 13 โรมัส เอส. มอนสัน, “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 155.
- 14 1 โครินธ์ 13:4, 5, 7, 8
- 15 เฮนรี บี. อายริงก์, “มรดกอันยั่งยืนของสมาคมสงเคราะห์,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, 150
- 16 คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007) หน้า 488

โดย บาร์บารา ธอมป์สัน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

แบบสนิทกับพันธสัญญา

เมื่อเรามีศรัทธาในพระคริสต์และแบบสนิทกับพันธสัญญาของเรา เราจะได้รับปีติดังกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และสัญญาไว้ โดยศาสตราจารย์ยุคสุดท้าย

“จ รื่นเริงใจและชื่นชมยินดี, และแบบสนิทกับพันธสัญญาซึ่งเจ้าทำไว้。” ดิฉันอดรู้สึกปีติไม่ได้เมื่ออ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ ใจดิฉันชื่นชมยินดีขณะนึกถึงคำสัญญาและพรมากมายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตดิฉันเมื่อดิฉันพยายามแบบสนิทกับพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระบิดาบนสวรรค์

เนื่องจากคุณพ่อคุณแม่ของดิฉันถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ปีนี้จึงจำเป็นต้องทำความสะอาดบ้านของพวกเขาเพื่อเตรียมขายช่วงสามสี่เดือนที่ผ่านมาขณะดิฉันกับพี่ๆ น้องๆ ทำความสะอาดและจัดข้าวของในบ้านของท่าน เราพบประวัติครอบครัว กระดาษ และเอกสารสำคัญจำนวนมาก พวกเขาหลงรักการอ่านประวัติส่วนตัว และปีติพรของคุณพ่อคุณแม่ปู่ย่าตายาย ซึ่งเป็นเครื่องเตือนใจให้ดิฉันนึกถึงพันธสัญญาที่พวกเขาทำและรักษา

คุณยายเอลเลน แองค์ส ไรมอร์เป็นคุณแม่วัยสาวในปี 1912 เมื่อท่านรับปีติพรขณะที่ดิฉันอ่านพรของท่าน ข้อความเหล่านี้ผุดขึ้นมาจากหน้ากระดาษและอยู่ในความคิดดิฉัน “ท่านได้รับเลือกตั้งแต่ก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลก และเป็นวิญญาณที่ได้รับเลือกให้ออกมาในยุคนี้ . . . ประจักษ์พยานของท่านจะขยายและท่านจะสามารถเป็นพยาน . . . ผู้ทำลายหมายนั้นจะทำลายท่าน แต่ถ้าท่านจะแบบสนิทกับพระผู้เป็นเจ้า เขา [ผู้ทำลาย] จะไม่มีอำนาจทำร้ายท่าน ท่านจะมีอำนาจยิ่งใหญ่ผ่านความซื่อสัตย์ของท่านและผู้ที่ทำลายจะหนีไปต่อหน้าท่านเพราะความชอบธรรมของท่าน . . . เมื่อโหม่งแห่งความหวาดหวั่นและความยากลำบากเกิดแก่ท่านหากท่านจะเข้าไปสวดอ้อนวอนในห้วงส่วนตัว ใจท่านจะได้รับการปลอบโยนและอุปสรรคจะหมดไป”²

คุณยายของดิฉันได้รับสัญญาว่าหากท่านจะรักษาพันธสัญญาและอยู่ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้า ซาตานไม่สามารถมีอำนาจเหนือท่านได้ ท่านจะพบการปลอบโยนและความช่วยเหลือในยามยากลำบาก สัญญาเหล่านี้เป็นจริงในชีวิตท่าน

วันนี้ดิฉันต้องการพูดเรื่อง (1) ความสำคัญของการแบบสนิทกับพันธสัญญา (2) ปีติและความคุ้มครองที่มาจากการรักษาพันธสัญญาของเรา

แบบอย่างบางส่วนที่ดิฉันใช้อ้างอิงมาจากหนังสือ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* หนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยแบบอย่างของสตรีผู้พบปีติอย่างยิ่งในการรักษาพันธสัญญา

ความสำคัญของการแบบสนิทกับพันธสัญญา

Bible Dictionary บอกเราว่าพันธสัญญา คือข้อตกลงระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ “พระผู้เป็นเจ้าทรงยินดีกำหนดเงื่อนไขซึ่งมนุษย์ยอมรับ . . . พระกิตติคุณจัดเตรียมไว้เพื่อให้ได้รับหลักธรรมและศาสนพิธีตามพันธสัญญาโดยวางผู้รับไว้ได้ข้อผูกมัดและความรับผิดชอบที่แน่ชัดว่าจะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา”³ โนวลี “แบบสนิทกับพันธสัญญา” คำว่า *แบบสนิท* หมายถึง “ยึดมั่นและแนบแน่น” กับบางสิ่งบางอย่าง⁴

ในพระคัมภีร์เราเรียนรู้จากชายหญิงผู้ทำพันธสัญญาไว้กับพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าประทานคำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำเพื่อให้เกียรติพันธสัญญาเหล่านั้น

และเมื่อรักษาพันธสัญญา พรที่สัญญาไว้ ย่อมตามมา

ตัวอย่างเช่น โดยผ่านศาสนพิธีบัพติศมา เราทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราเตรียมตัวรับบัพติศมาโดยมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาปของเรา และเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์ เราให้คำมั่นว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา เราทำพันธสัญญาว่าจะ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา” เราบอกเป็นนัยว่าเราเต็มใจโศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้าและปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน⁵

ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ เรายังรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ และทำพันธสัญญาอีกหลายอย่าง ในยุคแรกของการฟื้นฟู ศาสนา

พยากรณ์โจเซฟสมิธปรารถนาให้วิสุทธิชนได้รับพรที่สัญญาไว้ของพระวิหาร พระเจ้าตรัสว่า “ให้สร้างนิเวศน์นี้แด่นามของเรา, เพื่อเราจะเปิดเผยศาสนาพิธีของเราในนั้น ให้ผู้คนของเรา”⁶

“จุดประสงค์ประการหนึ่งของพระเจ้าในการจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์คือเพื่อเตรียมมิตราของพระองค์ให้พร้อมรับพรของฐานะปุโรหิตที่สำคัญยิ่งกว่าเดิมดังพบในศาสนาพิธีและพันธสัญญาของพระวิหาร . . . พี่น้องสตรีในนอวรอคคอยการสร้างพระวิหารเสร็จสมบูรณ์ด้วยความตื่นเต้นอย่างยิ่ง เพราะพวกเธอรู้ดังศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสัญญาไว้กับเมอร์ซี ฟิลดิงก์ธอมป์สันว่าเอ็นดาวเมนต์จะนำพวกเธอ ‘ออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันนำอัศจรรย์’”⁷

“วิสุทธิชนกว่า 5,000 คนมาชุมนุมกันที่พระวิหารนอวรอคหลังจากการอุทิศเพื่อรับเอ็นดาวเมนต์และศาสนพิธีฝึกก่อนเริ่มออกเดินทาง” ไปหุบเขาซอลท์เลค⁸ ประธานบริคัม ยังก์และผู้นำศาสนจักรหลายท่านพร้อมกับเจ้าหน้าที่พระวิหารใช้เวลาทั้งวันทั้งคืนรับใช้ในพระวิหารเพื่อทำงานสำคัญนี้ให้วิสุทธิชน

พันธสัญญาของเราค้ำจุนเราไม่ว่าในยามสุขสบายหรือในยามยากลำบาก ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์เตือนเราว่า “เราเป็นผู้คนในพันธสัญญา เราทำพันธสัญญาว่าจะสละทรัพย์การของเราด้านเวลา เงินทอง และพรสวรรค์—ทั้งหมดที่เรามีและทั้งหมดที่เราครอบครอง—เพื่อประโยชน์แก่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก กล่าวง่ายๆ คือ เราทำพันธสัญญาว่าจะทำดี เราเป็นผู้คนในพันธสัญญา และพระวิหารเป็นศูนย์รวมแห่งพันธสัญญาของเรา เป็นบ่อเกิดของพันธสัญญา”⁹

พระคัมภีร์เตือนเราว่า “และนี่จะเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย—ว่าเราจะดำเนินชีวิตในศาสนพิธีทั้งปวงของพระเจ้า”¹⁰

เราได้รับพรอันสำคัญยิ่งเมื่อเราแนบสนิทกับพันธสัญญาของเรา

ปีติและความคุ้มครองมาจากการรักษาพันธสัญญาของเรา

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านโอวาทของกษัตริย์เบนจามิน ท่านสอนผู้คนที่เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์จะเสด็จมายังแผ่นดินโลกและทนรับความทุกข์นานับการ ท่านสอนผู้คนที่ว่าพระคริสต์

จะทรงขอให้บาปของมวลมนุษย์และพระนามของพระองค์เป็นเพียงพระนามเดียวที่มนุษย์จะได้รับความรอด¹¹

หลังจากฟังคำสอนอันเป็นเลิศนี้ ผู้คนพากันนอบน้อมและปรารถนาสุดหัวใจที่จะเป็นอิสระจากบาปและรับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ พวกเขาท้อใจและแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์ พวกเขาทำพันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้าว่าพวกเขาจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹²

“พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนพวกเขา และพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติ, โดยที่ได้รับการปลดบาปของพวกเขา, โดยที่มีความสงบในมโนธรรม, เพราะศรัทธายังที่พวกเขามีในพระเยซูคริสต์”¹³

อีกตัวอย่างหนึ่งของปีติอันเกิดจากความซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นเห็นได้จากแอมัน แอมันกับพี่น้องของท่านเป็นเครื่องมือในการช่วยให้หลายพันคนมาหาพระคริสต์ ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำบางส่วนที่แอมันใช้บรรยายความรู้สึกของท่านเมื่อคนเป็นอันมากรับบัพติศมาและทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า

“เรามีเหตุผลใหญ่หลวงเพียงใดที่จะชื่นชมยินดี”¹⁴

“ปีติของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม, แท้จริงแล้ว, ใจข้าพเจ้าปริ่มด้วยปีติ, และข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า.”¹⁵

“ข้าพเจ้าไม่สามารถกล่าวแม้ส่วนน้อยที่สุดซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก”¹⁶

“ไม่เคยมีใครมีเหตุผลใหญ่หลวงเช่นนี้ที่จะชื่นชมยินดีดังเรา”¹⁷

การทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

ทำให้เราสามารถมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์อยู่กับเรา นี่คือนิยามของปีติ “จะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ”¹⁸

สงครามโลกครั้งที่ 2 ก่อความทุกข์ยากให้คนเป็นอันมากทั่วโลก วิสุทธิชนในเยอรมนีอดทนต่อความยากลำบากมากมาย ประธานสมาคมสงเคราะห์ที่ซื่อสัตย์ในสตูทท์การ์ท เยอรมนี คือซิสเตอร์มาเรียสปีเดล เธอพูดถึงความยากลำบากของพวกเขา ดังนี้ “ความวางใจที่เรามีต่อพระเจ้าและประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับศาสนจักรของพระองค์เป็นขุมพลังของเรา... เรายังร้องเพลงแห่งไซอันด้วยปีติและวางใจในพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้ทุกอย่างราบรื่น”¹⁹

อนึ่ง เมื่อสมาชิกรักษาพันธสัญญาของพวกเขา พวกเขาจะอมรู้สึกปีติแม้เผชิญการทำทลายใหญ่หลวง

ซาราห์ ริชเป็นสตรีที่ชอบธรรมอาศัยอยู่ในนอร์วอ เธอได้รับเรียกให้รับใช้ในพระวิหารก่อนวิสุทธิชนจะถูกขับออกจากเมืองต่อไปนี้เป็นคำพูดของเธอเกี่ยวกับพระของพันธสัญญาพระวิหาร “เราได้รับพรมากมายในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งทำให้เราเกิดปีติและการปลอบโยนท่ามกลางโทมัสทั้งหลายของเราและทำให้เรามีศรัทธาใน

พระผู้เป็นเจ้า โดยรู้ว่าพระองค์จะทรงนำทางเราและคำจูนเราในการเดินทางอันไม่อาจล่วงรู้ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้น”²⁰

ก่อนหน้านั้นวิสุทธิชนสร้างพระวิหารเคิร์ทแลนด์เสร็จแล้ว และหลายคนมีส่วนร่วมในการอุทิศ หลังจากการอุทิศ พระเจ้าทรงรับพระวิหาร พระเจ้ารับสั่งว่าพวกเขา “จะชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้นอันเป็นผลจากพรซึ่งจะเทลงมา... บนศีรษะผู้คนของ [พระองค์]”²¹

ขณะสร้างพระวิหารศักดิ์สิทธิ์มากขึ้นทั่วโลก ดิฉันยังเห็นพรที่มาสู่ชีวิตของสมาชิก ในปี 2008 ดิฉันเห็นปีติในสีหน้าชายหญิงคนหนึ่งจากยูเครนขณะพวกเขาเล่าให้ดิฉันฟังเกี่ยวกับการไปไฟรนเบิร์กเยอรมนีเพื่อรับเอ็นดาวเมนท์พระวิหารการเดินทางไปพระวิหารของสมาชิกที่อุทิศตนเหล่านี้ใช้เวลานั่งรถโดยสารเที่ยวละ 27 ชั่วโมง และพวกเขาไม่สามารถไปได้บ่อยๆ พวกเขาตื่นตื่นที่อีกไม่นานพระวิหารเคียฟ ยูเครนจะสร้างเสร็จและพวกเขาจะได้เข้าพระวิหารบ่อยขึ้น เวลานี้พระวิหารดังกล่าวเปิดแล้วและหลายพันคนได้รับพรที่นั่น

ในการอ่านประวัติส่วนตัวของคุณยาย ดิฉันเรียนรู้เกี่ยวกับปีติใหญ่หลวงใน

ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย

พี่น้องที่รัก ดิฉันรักท่านและหวังว่าท่านจะประสบปีติใหญ่หลวงนี้ในชีวิตท่านเองในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:13
2. ปีตุพรที่ให้โดย วอลเตอร์ อี. แสงกัส 25 ต.ค. 1912 ในไลย์แมน เทศมณฑลเวย์น ยูทาห์
3. Bible Dictionary, “Covenant.”
4. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “cleave.”
5. ดู โมไซยาห์ 18:8–9; ดู โรมัส เอส. มอนสัน “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง” เลียโฮนา พ.ย. 2009 หน้า 103
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:40
7. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 131–32.
8. *Daughters in My Kingdom*, 29.
9. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 170.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:4
11. ดู โมไซยาห์ 3:5–18
12. ดู โมไซยาห์ 4:2; 5:5
13. โมไซยาห์ 4:3
14. แอลมา 26:1
15. แอลมา 26:11
16. แอลมา 26:16
17. แอลมา 26:35
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13
19. มารี สปีเคิล ใน *Daughters in My Kingdom*, 76.
20. ซาราห์ ริช ใน *Daughters in My Kingdom*, 30.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:9–10
22. โรมัส เอส. มอนสัน “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศาส่องโลก” เลียโฮนา พ.ค. 2011 หน้า 117
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:13

พันธสัญญาของท่าน ท่านชอบไปพระวิหารและประกอบศาสนพิธีให้ผู้วางชนม์หลายพันคน นั่นคือพันธกิจของชีวิตท่าน ท่านรับใช้เป็นเจ้าของที่พระวิหารมานานกว่า 20 ปีในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ ท่านเขียนว่าท่านประสบการเยียวยาอันน่าอัศจรรย์มากมายเพื่อเลี้ยงดูลูกๆ และรับใช้ผู้อื่นโดยทำงานให้พวกเขาในพระวิหาร ในฐานะหลานสาวของท่าน ถ้าเรารู้เรื่องบางอย่างเกี่ยวกับคุณยายโรเมอร์ เรื่องนั้นก็คือท่านเป็นสตรีที่ขอบรรรมผู้รักษาพันธสัญญาของท่านและต้องการให้เราทำเช่นเดียวกัน เมื่อผู้คนค้นหาทรัพย์สินของเราหลังจากเราสิ้นชีวิตแล้วพวกเขาจะพบหลักฐานหรือไม่ว่าเรารักษาพันธสัญญาของเรา

ศาสดาพยากรณ์ที่รักของเรา ประธาน โรมัส เอส. มอนสันบอกเราในการประชุม

ใหญ่สามัญครั้งที่แล้วว่า “เมื่อท่านและข้าพเจ้าไปพระนิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เมื่อเราระลึกถึงพันธสัญญาที่เราทำไว้ในนั้น เราจะสามารถทนต่อการทดลองทุกอย่างและเอาชนะการล่อลวงแต่ละอย่างได้ ในสถานศักดิ์สิทธิ์นี้เราจะพบสันติ เราจะมีกำลังเสริมเพิ่มขึ้น”²²

อีกครั้ง “จงรื่นเริงใจและชื่นชมยินดี, และแนบสนิทกับพันธสัญญาซึ่งเจ้าทำไว้”²³ การรักษาพันธสัญญาเป็นปีติและความสุขแท้จริง นี่คือการปลดปล่อยและสันติ นี่คือการคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วร้ายของโลก การรักษาพันธสัญญาของเราจะช่วยเราในยามยากลำบาก

ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อเรามีศรัทธาในพระคริสต์และแนบสนิทกับพันธสัญญาของเรา เราจะได้รับปีติดังที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และสัญญาไว้โดย

โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

อย่าลืมนั่น

นี่คือคำสวดอ้อนวอนและพรที่ข้าพเจ้าจะไม่วันลืมน่าท่านคือธิดาอัน
ล้ำค่าอย่างแท้จริงในอาณาจักรของพระเจ้า

พี่น้องสตรีที่รักของข้าพเจ้า ช่างมีความสุขอะไรเช่นนี้ที่ได้อยู่กับท่านในวันนี้ ข้าพเจ้ามักตั้งใจคอยการประชุมสภาคณะคริสตจักรและข่าวสารที่พูดในการประชุมนี้ ขอขอบคุณพี่น้องสตรี ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับมอบหมายจากประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันให้เป็นผู้พูดในวันนี้และได้เพิ่มเติมข้อคิดเล็กๆ น้อยๆ แก่พี่น้องสตรีของศาสนจักร

นานมาแล้วข้าพเจ้ากับภรรยาและลูกสาวเดินผ่านสวนที่สวยงาม ข้าพเจ้าชื่นชมความงามและความเรืองโรจน์ในการสร้างของพระเจ้า จากนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นดอกไม้เล็กๆ ขึ้นแซมดอกไม้ที่ผลิบานอยู่เป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้ารู้จักชื่อของดอกไม้เพราะตอนที่ข้าพเจ้าเป็นเด็กมีความผูกพันกับดอกไม้ ดอกไม้ที่ชื่อว่าฟอว์เก็ตมีน็อต ดอกไม้แห่งความหมาย “อย่าลืมนั่น”

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเหตุใดดอกไม้เล็กๆ นี้จึงมีความหมายต่อข้าพเจ้าอย่างมากในช่วงเวลาหลายปีนี้ มันไม่ได้ดึงดูดความ

สนใจในทันที เป็นการง่ายมากที่จะมองข้ามเมื่ออยู่ท่ามกลางดอกไม้สีสดใสที่มีขนาดใหญ่กว่า แต่มันก็ยังคงงดงามด้วยสีสันสวยงามที่สะท้อนถึงท้องฟ้าอันสดใสบางที นี่คือเหตุผลที่ข้าพเจ้าชอบดอกไม้นี้มาก

และชื่อของดอกไม้ที่ฟังเหมือนคำขอร้องมีตำนานเยอรมันเล่าว่าพระเจ้าทรงตั้งชื่อต้นไม้ทั้งหมด เหลืออยู่ต้นหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งชื่อ มีเสียงเบาๆ พุดออกมาว่า “อย่าลืมนั่น โอ พระเจ้า” และพระเจ้าตรัสว่านั่นจะเป็นชื่อของดอกไม้

คำคินนี้ข้าพเจ้าอยากจะใช้ดอกไม้เล็กๆ ดอกนี้เป็นกรออุปมา กลับหักกลีบของดอกไม้ “อย่าลืมนั่น” ดอกเล็กๆ เตือนให้ข้าพเจ้านึกถึงห้าสิ่งที่เราฉลาดพอที่ต้องไม่ลืม

ข้อแรก อย่าลืมนั่นที่จะอดทนกับตนเอง

ข้าพเจ้าอยากบอกบางสิ่งแก่ท่านซึ่งข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะเข้าใจในทันทีว่าพระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้าและท่านไม่ดีพร้อม

ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทราบดีว่าผู้ที่ท่านคิดว่าดีพร้อมนั้นไม่ดีพร้อม

กระนั้นเราใช้เวลาและพลังงานมากมายที่จะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น—ซึ่งปกติแล้วจะเปรียบเทียบความอ่อนแอของเรากับความเข้มแข็งของพวกเขา สิ่งนี้ทำให้เราตั้งความหวังของตนเองซึ่งไม่อาจทำให้เกิดขึ้นได้ ผลก็คือเราไม่เคยฉลองความสำเร็จเพราะสิ่งเหล่านั้นดูเหมือนจะด้อยกว่าสิ่งที่ผู้อื่นทำ

ทุกคนมีความเข้มแข็งและความอ่อนแอ เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่ท่านมีความเข้มแข็ง

ส่วนหนึ่งของประสบการณ์มรดกคือท่านมีความอ่อนแอ

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงประสงค์จะช่วยให้ความอ่อนแอของเรากลายเป็นความเข้มแข็งในที่สุด¹ แต่พระองค์ทรงทราบว่านี่คือเป้าหมายระยะยาว พระองค์ทรงประสงค์ให้เราดีพร้อมเหมือนพระองค์² และถ้าเรายังคงอยู่บนเส้นทางของการเป็นศาสนิกชนสักวันหนึ่งเราจะดีพร้อม ไม่เป็นไรที่ท่านยังไม่ดีพร้อมในขณะนี้ จงพยายามต่อไปแต่จงหยุดลงโทษตนเอง

พี่น้องสตรีที่รัก มีหลายท่านที่มีภาระคุณธรรมและความอดทนต่อความอ่อนแอของผู้อื่นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด พี่งระลึกไว้ว่าจงมีภาระคุณธรรมและความอดทนต่อตนเองด้วย

ในระหว่างนั้น จงขอบคุณสำหรับความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ ในบ้าน ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษา ความเป็นอยู่ การมีส่วนร่วมในศาสนจักรของท่าน และ

ความก้าวหน้าส่วนตัวของท่าน เฉากเช่น ดอก “อย่าลืมฉัน” ความสำเร็จเหล่านี้ อาจดูเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านและคนอื่นอาจมองข้ามไป แต่พระเจ้าเป็นเจ้า ทรงเห็นและสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย สำหรับพระองค์ ถ้าท่านคิดว่าความสำเร็จ เป็นเพียงดอกกุหลาบดอกงามหรือดอก กัลยไม้ที่สดใส ท่านจะพลาดกับประสบการณ์อันหวานชื่นที่สุดในชีวิต

ตัวอย่างเช่น การยื่นกรานที่ท่านจะต้อง มีการสังสรรค์ในครอบครัวที่ “สมบูรณ์ แบบ” ทุกสัปดาห์—ถึงแม้ว่าการทำเช่นนั้น จะทำให้ท่านและคนรอบข้างไม่มีความสุข—อาจไม่ใช่ทางเลือกที่ดีที่สุด ในทางกลับกันถ้าท่านจะถามตนเองว่า “เราจะทำ อะไรเป็นครอบครัวที่จะทำให้มีความสุข มีพระวิญญูญาณ และทำให้เราใกล้ชิดกัน” การสังสรรค์ในครอบครัวเช่นนั้น—ถึงแม้ จะดูว่ามีเนื้อหาไม่มากนักและทำให้สำเร็จ

ได้—อาจมีผลที่ดีกว่าในระยะยาว

การเดินทางไปสู่ความดีพร้อมนั้นยาว ไกล แต่เราจะพบกับความพิศวงและความ สุขแม้ในก้าวสั้นๆ ในการเดินทางนั้น

ข้อสอง อย่าลืมความแตกต่าง ระหว่างการเสียสละที่ดีและการเสียสละที่โง่เขลา

การเสียสละที่ยอมรับได้คือเมื่อเรา ละทิ้งบางสิ่งที่ดีเพื่อบางสิ่งที่มีค่ามากกว่า การสละเวลานอนเพียงเล็กน้อยเพื่อ ช่วยเด็กที่ฝันร้ายเป็นการเสียสละที่ดี การ อดหลับอดนอนทั้งคืน ทำลายสุขภาพของ เราเอง การทำเครื่องประดับให้เข้ากับชุด ที่จะใส่ในวันอาทิตย์ของลูกอาจไม่ใช่การเสีย สละที่ดี

การอุทิศเวลาบางช่วงของเราเพื่อศึกษา พระคัมภีร์หรือเตรียมสอนบทเรียนเป็น การเสียสละที่ดี การใช้เวลาหลายชั่วโมง บักชีอบที่เรียนบนผ้าจับหูมือที่เย็บเองให้

สมาชิกทุกคนในชั้นเรียนอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ดี ทุกคนไม่เหมือนกันและสถานการณ์ก็ แตกต่างกัน การเสียสละที่ดีในบางโอกาส อาจเป็นการเสียสละที่โง่เขลาสำหรับคนอื่น

เราจะบอกถึงความแตกต่างของสถานการณ์ของเราเองได้อย่างไร เราสามารถถามตนเองว่า “ฉันใช้เวลาและแรงกายทำ สิ่งสำคัญที่สุดหรือไม่” มีสิ่งดีมากมายที่ ทำได้แต่เราไม่สามารถทำทุกสิ่งได้หมด พระบิดาบนสวรรค์ทรงพอพระทัยมากที่สุดเมื่อเราเสียสละบางสิ่งที่ดีเพื่อสิ่งที่ดี มากกว่าในมุมมองนิรันดร์ บางครั้งนั้นอาจ หมายถึงการบำรุงเลี้ยงดอก “อย่าลืมฉัน” ต้นเล็กๆ แต่สวยงามแทนที่จะดูแลสวน ใหญ่ที่มีดอกไม้ที่แปลกใหม่

ข้อสาม อย่าลืมที่จะมีความสุข เดี่ยวนี้

ในนิยายที่เด็กๆ ชื่นชอบ ชาร์ลส์กับ

โรงงานช็อกโกแลต วิลลี่ วอนกาคนทำขนมลึกลับ ซ่อนตัวทองคำในช็อกโกแลตห้าแห่งของเขาและประกาศว่าถ้าใครพบตัวจะได้รางวัลเข้าไปชมโรงงานของเขาและได้รับผลิตภัณฑ์ช็อกโกแลตตลอดชีวิต

บนตัวทองคำแต่ละใบมีข้อความเขียนว่า “ยินดีต้อนรับผู้โชคดีที่พบตัวทองคำนี้...! มีสิ่งยอดเยี่ยมมากมายรอท่านอยู่ มีสิ่งที่น่าประหลาดใจยิ่งรอท่านอยู่มากมาย... มีสิ่งที่น่าประหลาดใจอันลึกลับและอัศจรรย์... น่ายินดี... น่าประหลาดใจและงุนงง”³

ในนิยายคลาสสิกของเด็กเรื่องนี้ ผู้คนทั่วโลกปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะหาตัวทองคำ บางคนรู้สึกว่าคุณสมบัติทั้งหมดในอนาคตของพวกเขาขึ้นอยู่กับภารกิจที่จะได้ตัวทองคำ ด้วยความกระวนกระวายใจที่มีทำให้ผู้คนเริ่มลิ้มรสความสุขอันเรียบง่ายที่พวกเขาได้รับเมื่อรับประทานช็อกโกแลตตัวช็อกโกแลตเองกลายเป็นความผิดหวังโดยสิ้นเชิงเมื่อไม่มีตัวทองคำในนั้น

ตั้งแต่วันนี้ที่ผู้คนจำนวนมารอตัวทองคำของพวกเขา—ตัวที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นกุญแจสู่ความสุขที่พวกเขาใฝ่ฝันถึงโดยตลอด สำหรับบางคนแล้วตัวทองคำอาจเป็นชีวิตแต่งงานที่สมบูรณ์แบบ สำหรับบางคน บ้านในฝัน หรือบางที การมีอิสระจากความเครียดหรือความกังวล

การมีความปรารถนาอันชอบธรรมไม่ใช่สิ่งผิด—เราหวังและแสวงหาสิ่งที่ “เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดี หรือควรค่าแก่การสรรเสริญ”⁴ ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อเราผิดผ่อนความสุขไว้เพราะ

เรารอเหตุการณ์ในอนาคต—ตัวทองคำของเรา—ให้ปรากฏขึ้น

สตรีคนหนึ่งมีความต้องการเห็นสิ่งอื่นใดคือแต่งงานกับผู้ดำรงฐานะบุโรहितที่ขอบธรรมในพระวิหารและเป็นมารดาที่ภรรยา เธอมีความฝันเช่นนั้นตลอดชีวิต เธอจะเป็นมารดาที่ยอดเยี่ยมและภรรยาที่น่ารักสักเพียงใด บ้านของเธอจะเต็มไปด้วยความรักอันอ่อนหวาน ไม่มีถ้อยคำที่เสียดแทง ไม่มีอาหารไหม้ และลูกๆ ของเธอแทนที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ก็อยากจะอยู่บ้านในตอนเย็นและสุดสัปดาห์กับคุณพ่อคุณแม่

นี่คือตัวทองคำของเธอ นี่เป็นสิ่งเดียวที่เธอรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่เพื่อให้ได้มา นั่นคือสิ่งเดียวในโลกที่เธอปรารถนาอย่างสูงสุด

แต่สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้น เวลาผ่านไปปีแล้วปีเล่า เธอเริ่มเก็บเนื้อเก็บตัวมากขึ้น ชมชื่นและโกรธ เธอไม่เข้าใจว่าเหตุใด พระผู้เป็นเจ้าจึงไม่ประทานสิ่งที่เธอปรารถนาอันชอบธรรมนี้

เธอทำงานเป็นครูโรงเรียนประถมศึกษาและมีเด็กอยู่รายรอบเธอทั้งวันเสมือนเครื่องเตือนใจว่าเธอไม่ได้รับตัวทองคำเมื่อวันเวลาผ่านไปเธอเริ่มผิดหวังและเก็บเนื้อเก็บตัว ผู้คนไม่อยากจะอยู่ใกล้เธอและหลีกเลี่ยงเธอเท่าที่จะทำได้ เธอยังระบายความผิดหวังกับเด็กๆ ที่โรงเรียนอีกด้วย เธอรู้ว่าตนเองควบคุมอารมณ์ไม่ได้ และตนเองตกอยู่ในอารมณ์โกรธและความอ้างว้างอย่างที่สุดสลับกันไปมา

โศกนาฏกรรมของเรื่องนี้ก็คือสตรีที่น่าสงสารผู้นี้ ด้วยความที่ผิดหวังเกี่ยวกับ

ตัวทองคำ ลืมตระหนักถึงพรที่เธอมี อยู่ เธอไม่มีเด็กๆ ที่บ้านแต่เธอมีพวกเขารายล้อมเธอในชั้นเรียน เธอไม่ได้รับพรโดยมีครอบครัวแต่พระเจ้าประทานโอกาสให้เธอซึ่งน้อยคนนักจะได้รับ—โอกาสที่จะเป็นอิทธิพลที่ดีให้แก่ชีวิตของเด็กหลายร้อยคนและครอบครัวในฐานะครู

บทเรียนนี้ก็คือถ้าเราใช้เวลาของเราคอยดองกุหลาบที่งามเฉิดฉาย เราอาจจะพลาดความสวยงามและความอัศจรรย์ของดอก “อย่าลืมนั่น” ดอกเล็กๆ ที่อยู่รอบๆ เรา

ข้าพเจ้าไม่ได้พูดว่าเราควรละทิ้งความหวังหรือปรับเปลี่ยนเป้าหมายของเรา อย่าหยุดความพยายามที่จะทำในสิ่งที่ดีที่สุดอย่างหยุดหวังในสิ่งที่เป็ความปรารถนาอันชอบธรรมของใจท่าน แต่อย่าปิดตาหรือปิดใจต่อความสวยงามอันเรียบง่ายและความงดงามของช่วงเวลาในแต่ละวันซึ่งทำให้ชีวิตมีค่าและมีความสุข

ผู้คนที่มีความสุขมากที่สุดที่ข้าพเจ้ารู้จักไม่ใช่ผู้คนที่มัวตัวทองคำ พวกเขาคือผู้ที่ค้นพบและเห็นคุณค่าของความงดงามและความหวานชื่นในทุกช่วงเวลาของแต่ละวันในขณะที่ติดตามเป้าหมายอันมีค่า พวกเขาคือผู้ที่ก้าวเดินไปในแต่ละวัน ถักทอฝันแห่งความสำนึกคุณและความพิศวงไปตลอดชีวิตของพวกเขา คนเหล่านี้คือผู้ที่มีความสุขอย่างแท้จริง

ข้อสี่ อย่าลืมนะเพราะ “เหตุใด” ต้องมีพระกิตติคุณ

บางครั้งในกิจวัตรประจำวันของเรา เรามองข้ามถึงลักษณะที่สำคัญแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับ

ชีวิตให้เรา เมื่อเราจำได้ว่า เหตุใด เราจึง
รับปากให้พระกิตติคุณเป็นพื้นฐานของ
ชีวิตเรา พระกิตติคุณจะไม่เป็นภาระอีก
ต่อไป ในทางกลับกัน พระกิตติคุณจะเป็น
ปิติและความสุขใจ และเป็นสิ่งล้ำค่าและ
หวานชื่น

อย่าให้เราเดินบนเส้นทางแห่งความ
เป็นसानุศิษย์โดยก้มหน้ามองพื้นดิน คิด
ถึงเพียงหน้าที่และพันธะที่เราต้องทำ ขอ
อย่าให้เราเดินโดยไม่สนใจในความงามของ
โลกที่สวยงามและภูมิทัศน์ทางวิญญาณที่
อยู่รอบข้างเรา

พี่น้องสตรีทั้งหลาย จงแสวงหาความ
สง่างาม ความสวยงาม และปิติอันน่าตื่น
เต้นของ “เหตุใด” ที่ต้องมีพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์

การเชื่อฟัง “อะไร” กำหนดวิถีและช่วย
ให้เราอยู่บนเส้นทางที่ถูกตั้ง “เหตุใด”
การเชื่อฟังชำระการกระทำของเราให้
บริสุทธิ์ แปรสภาพจากสิ่งที่เป็นของโลก
ไปสู่ความสง่างาม สิ่งนี้ขยายการกระทำ
อันเล็กน้อยของการเชื่อฟังไปสู่การกระทำ
อันศักดิ์สิทธิ์แห่งการอุทิศถวาย

ข้อห้า อย่าลืมนะว่าพระเจ้าทรงรัก ท่าน

สมัยเป็นเด็ก เมื่อข้าพเจ้าเห็นดอก “อย่า
ลืมนะ” บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกับ
ดอกไม้เหล่านั้น—ต่ำต้อยและไร้ค่า ข้าพเจ้า
สงสัยว่าครอบครัวหรือพระบิดาบนสวรรค์
จะลืมนะข้าพเจ้า

หลายปีต่อมาข้าพเจ้าสามารถมองย้อน
กลับไปทีเด็กชายคนนั้นด้วยความอ่อน
โยนและเห็นอกเห็นใจ และข้าพเจ้ารู้แล้ว
ในเวลานี้ว่าข้าพเจ้าไม่เคยถูกลืม

ที่บางคนมองข้ามความสวยงาม ความ
บอบบางของดอก “อย่าลืมนะ” ในความ
พยายามอันพากเพียรของเราเพื่อจะทำ
หน้าที่และพันธะทุกอย่างที่เรารับมาใน
ฐานะสมาชิกของศาสนจักร บางครั้งเรา
มองดูพระกิตติคุณว่าเป็นรายการอันยาว
เหยียดของภาระหน้าที่ซึ่งต้องไปเพิ่มบน
รายการอันเป็นไปไม่ได้ที่ “ต้องทำ” และ
ต้องนำไปจัดให้ลงในตารางอันวุ่นวายของ
เรา เราเน้นไปที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรา
ทำ *อะไร* และเราต้องทำ *อย่างไร* แต่บาง
ครั้งเราลืมนะเพราะ *เหตุใด*

พี่น้องสตรีที่รัก พระกิตติคุณของพระ

เยซูคริสต์ไม่ใช่พันธะ แต่เป็นหนทางที่
สร้างโดยพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความ
รักของเรา ซึ่งนำไปสู่ความสุขและสันติสุข
ในชีวิตนี้ และความสำเร็จอันรุ่งโรจน์เกิน
คำบรรยายในชีวิตที่จะมาถึง พระกิตติคุณ
คือแสงสว่างที่ส่องเข้าไปในความเป็น
มรรตัยและส่องสว่างแก่ทางของเรา

ขณะที่การเข้าใจว่า “อะไร” และ “อย่างไร
ไร” เกี่ยวกับพระกิตติคุณเป็นสิ่งที่สำคัญ
ไปอันเป็นนิรันดร์และอำนาจอันสูงส่งของ
พระกิตติคุณเกิดมาจาก “เหตุใด” เมื่อ
เราเข้าใจว่าเพราะ *เหตุใด* พระบิดาบน
สวรรค์ประทานแบบแผนของการดำเนิน

และข้าพเจ้ารู้สึกยินดีด้วย ในฐานะอัครสาวกของพระอาจารย์ของเรา พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าประกาศด้วยความแน่ใจและความเชื่อมั่นในใจ—ว่าท่านก็เช่นกัน ท่านไม่ถูกลืมน

ไม่ว่าวันเวลาของท่านจะมีดมนเพียงไร ไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าคุณได้ค่าเพียงไร ไม่ว่าท่านจะลดคุณค่าของตนเองลงเพียงไร พระบิดาบนสวรรค์ของท่านไม่ทรงลืมนท่าน แท้จริงแล้วพระองค์ทรงรักท่านด้วยความรักที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ลองนึกถึงสิ่งนี้ ท่านเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นสัตว์ภาวะที่สง่างาม น่าเกรงขามและรุ่งโรจน์ที่สุดในจักรวาล ท่านเป็นที่รักของกษัตริย์แห่งห้วงอวกาศอันไม่มีที่สิ้นสุดและเวลาอันเป็นนิรันดร์

พระองค์ผู้ทรงสร้างและรู้จักดวงดาว ทรงรู้จักท่านและชื่อของท่าน—ท่านคือธิดาแห่งอาณาจักรของพระองค์ ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีเขียนว่า

“เมื่อข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์อันเป็นผืนพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้

“มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา . . .

“เพราะพระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระเจ้าแต่หนอยเดียวและสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา”⁵

พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงรักท่านเพราะท่านคือลูกของพระองค์ พระองค์ทรงรักท่านถึงแม้ว่าบางครั้งท่านอาจรู้สึกโดดเดี่ยวหรือทำผิดพลาด

ความรักของพระผู้เป็นเจ้าของและพลังอำนาจของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

คือการไถ่และการช่วยให้รอด หากท่านจะยอมให้ความรักอันสูงส่งของพระองค์เข้ามาในชีวิตของท่าน ความรักนี้จะตกแต่งบาดแผล เยียวยาความเจ็บปวด และบรรเทาความเศร้าโศก

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ที่รักของข้าพเจ้า ท่านอยู่ใกล้กับฟ้าสวรรค์มากกว่าที่ท่านคิด ท่านได้รับการแต่งตั้งมาไว้เกินกว่าที่ท่านจะจินตนาการได้ จงเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัวของท่านต่อไป ยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นวิถีชีวิตของท่าน ทะนุถนอมของประทานแห่งการแข็งขันในศาสนจักรอันยิ่งใหญ่นี้ เก็บรักษาของประทานแห่งการรับใช้ในองค์การสมาคมสงเคราะห์ที่ได้รับพร จงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้านและครอบครัวต่อไป จงแสวงหาและช่วยผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือของท่านและของพระเจ้าต่อไป

พี่น้องสตรี มีแรงบันดาลใจและความสง่างามเกี่ยวกับดอก “อย่าลืมนฉัน” ดอกเล็กๆ นี้ ข้าพเจ้าหวังว่าดอกไม้นี้จะเป็สัญลักษณ์ของสิ่งเล็กๆ ที่ทำให้ชีวิตของท่านมีความสุขและหวานชื่น อย่าลืมนว่าท่านจะต้องอดทนและเห็นอกเห็นใจต่อตนเอง การเสียสละบางอย่างดีกว่าอย่างอื่น ท่านไม่จำเป็นต้องรอตัวทองคำเพื่อจะมีความสุข ต้องอย่าลืมนว่า “เหตุใด” พระ

กิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะดลใจและยกระดับจิตวิญญาณท่าน และต้องอย่าลืมนว่าพระบิดาบนสวรรค์ของท่านทรงรู้จักท่าน ทรงรักท่าน และทรงทะนุถนอมท่าน ขอขอบคุณสำหรับสิ่งที่ท่านเป็น ขอขอบคุณสำหรับการกระทำอันนับไม่ถ้วนแห่งความรักและการรับใช้ที่ท่านทำไว้อย่างมากมาย ขอขอบคุณสำหรับสิ่งที่ท่านจะทำเพื่อนำปิติแห่งพระกิตติคุณไปสู่ครอบครัวศาสนจักร ชุมชนของท่าน และประชาชาติของโลก

เรารักท่าน นี่คือการสวดอ้อนวอนและพรที่ข้าพเจ้าจะไม่วันลืมนว่าท่านคือธิดาอันล้ำค่าอย่างแท้จริงในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คูอิเชอร์ 12:27
2. ลู 3 นีไฟ 12:48
3. Roald Dahl, *Charlie and the Chocolate Factory* (1964), 55–56.
4. หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 13
5. สดุดี 8:3–5

เพื่อดูวิดีโอคำปราศรัยของประธานอัครทูตออร์ฟ โปรดสแกนภาพนี้ด้วยสมาร์ตโฟนประเภท QR-enabled

ดัชนีเรื่องราวในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้คือหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่อง
เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์	(6) ริชาร์ด จี. สก็อตต์ บันทึกเสียงพระคัมภีร์มอรมอนให้ครอบครัว
เอ็ดเดอร์โฮเซ แอล. อลอนโซ	(16) พ่อแม่ว่ารุ่นใจพลัดหลงกับลูกชายอายุน้อยในเมืองที่พลุกพล่านของเม็กซิโกซิตี้
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์	(19) บอยด์ เค. แพคเกอร์ ได้รับปีติพร
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอฟ	(23) ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอฟ ช่วยสร้างอาคารประชุมขณะเข้าร่วมการฝึกนักบินในกองทัพอากาศ คู่สามีภรรยาที่ซื่อสัตย์เป็นอิทธิพลที่ดีต่อครอบครัว
เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์	(29) ยาวานุฐานปุโรหิตแห่งอาโรนสอนชั้นเรียนประวัติครอบครัว
เอ็ดเดอร์ฟิล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(34) เจมส์ โอ. เมสัน และภรรยาตัดสินใจไม่รอที่จะมีลูก สก็อตต์และเบคกี้ โคเรียส รับบุตรบุญธรรมหลังจากแต่งงานมาเป็นเวลา 25 ปี
เอ็ดเดอร์คาร์ล บี. กุก	(41) โธมัส เอส. มอนสัน แนะนำคาร์ล บี. กุก ให้มองขึ้นไป บรรดาสตรีปล่อย "ภาวะ" ขึ้นสู่ท้องฟ้าในรูปแบบของลูกโป่งใส่ก๊าซฮีเลียม
เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์	(44) สมาชิกที่แข็งขันน้อยค้นพบการไถ่ขณะที่พวกเขาได้รับเชิญให้กลับสู่ศาสนจักร
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(47) ผู้รอดชีวิตของคณะดอนเนอร์จำเข้าวันที่เขาเห็นฟาร์มจันทน์ได้
เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัดเคลล์	(64) ฮาเวียร์ มิเชียโก ผู้สอนศาสนา พบกับชายที่ให้กับพิศมาคูณพ่อของเขา
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์	(72) เฮนรี่ บี. อายริงก์ ในวัยหนุ่มและอิทธิพลของเขาไปเยี่ยมสตรีคนหนึ่งในวอร์ด กอร์ดอน บี. ซิงคิลีย์ และเฮนรี่ บี. อายริงก์ ตรวจสอบต้นฉบับจนติดที่ต้น
ประธานโธมัส เอส. มอนสัน	(77) โธมัส เอส. มอนสัน คิดว่าตนเองเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในค่ายฝึกทหาร โธมัส เอส. มอนสัน พูดกับผู้คนบนรถบัสเกี่ยวกับศาสนจักร
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์	(86) เฮนรี่ บี. อายริงก์ ปราศรัยที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งขอร้องไม่ให้ท่านแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับ พระเยซูคริสต์ เฮนรี่ บี. อายริงก์ พานูตรสาวของท่านไปเยี่ยมเพื่อนที่กำลังจะสิ้นชีวิตเนื่องจากโรคมะเร็ง ชายที่กำลังจะสิ้นชีวิตแต่งตัวในชุดไปโบสถ์เพื่อรับพรฐานะปุโรหิต หลายปีหลังจากหนีออกจากบ้าน ชายคนหนึ่งอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและได้รับประจักษ์พยาน
เอ็ดเดอร์แทด อาร์. คอลลิสเคอร์	(94) เด็กสาวคนหนึ่งเป็นพยานต่อเพื่อนของเธอถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอน
ประธานโธมัส เอส. มอนสัน	(105) โธมัส เอส. มอนสัน เรียนรู้ถึงพลังของการสวดอ้อนวอนหลังจากพบเงินห้าดอลลาร์ที่คิดว่าสูญหายไปแล้ว โธมัส เอส. มอนสันได้รับการคล้อยใจที่ประกาศในปีเตอร์ มูริค เป็นผู้พูดในพิธีอุทิศพระวิหารแฟรงค์เฟิร์ต เยอรมนี
เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน	(110) ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวรัสเซียเห็นคุณค่าของการแต่งงานในพระวิหาร
เอ็ดเดอร์แรนดอลล์ เค. เบนเนตต์	(126) แรนดอลล์ เค. เบนเนตต์ ไม่สนใจคำเตือนเกี่ยวกับกระแสน้ำที่กำลังไหลเชี่ยว
เอ็ดเดอร์เจ. เดฟน์ คอร์นิช	(129) เจ. เดฟน์ คอร์นิช พบเหรียญ 25 เซ็นต์อย่างน่าอัศจรรย์เป็นคำตอบจากการสวดอ้อนวอน
เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. กุก	(133) แอลมา ซอนนี่ ยกเลิกตัวโดยสารเรือ ไททานิค ไอรีน คอร์เบตต์ เสียชีวิตบนเรือ ไททานิค
ซิลเวีย เอช. ออลล์เรด	(147) สตรีที่กำลังเจ็บป่วยด้วยหลายโรคได้รับการปลอบโยนจากผู้เยี่ยมสอน ชายคนหนึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสหลังจากผู้เยี่ยมสอนรับใช้ครอบครัวของเขา
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอฟ	(155) สตรีคนหนึ่งขมขื่นเพราะไม่ได้แต่งงานและไม่มีลูก

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ปทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่จะใช้ “คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา” แต่ละบทเรียนจะเตรียมมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของผู้นำหนึ่งท่านหรือมากกว่านั้นก็ได้ (ดูตารางด้านล่าง) ประธานสแตคและประธานท้องถิ่นจะเลือกว่าควรนำคำปราศรัยใดมาใช้ หรืออาจมอบหมายความรับผิดชอบนี้แก่อธิการและประธานสาขา ผู้นำควรเน้นคุณค่าของการที่พี่น้องชายฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์จะศึกษาคำปราศรัยเดียวกันในวันอาทิตย์เดียวกัน

ขอให้ผู้ที่เข้าเรียนบทเรียนในวันอาทิตย์ที่สี่ศึกษาและนำนิตยสารฉบับล่าสุดของการประชุมใหญ่สามัญมาในชั้นเรียน

คำแนะนำสำหรับการเตรียมบทเรียนจากคำปราศรัย

สวดอ้อนวอนให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับท่านขณะที่ท่านศึกษาและสอนคำปราศรัย ท่านอาจอยากเตรียมบทเรียนโดยใช้เนื้อหาอื่น แต่คำปราศรัย

ของการประชุมใหญ่เป็นหลัก สูตรที่ได้รับความนิยมชอบให้นำมาใช้ งานมอบหมายของท่านคือช่วยเหลือผู้อื่นให้เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณตามที่สอนไว้ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุดของศาสนจักร ทบทวนคำปราศรัย โดยมองหาหลักธรรมและหลักคำสอนที่ตรงกับความต้องการของสมาชิกชั้นเรียน นอกจากนี้ควรมองหาเรื่องเล่า ข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ และข้อความจากคำปราศรัยที่จะช่วยท่านสอนความจริงเหล่านี้

ให้ท่านเขียนโครงร่างว่าจะท่านจะสอนหลักธรรมและหลักคำสอนอย่างไร โครงร่างโดยสังเขปของท่านควรมีคำถามที่จะช่วยสมาชิกชั้นเรียนให้:

- มองหาหลักธรรมและหลักคำสอนจากคำปราศรัย
- คิดถึงความหมายของหลักธรรมและหลักคำสอน
- แบ่งปันความเข้าใจ ข้อคิด ประสบการณ์ และประจักษ์พยาน
- ประยุกต์ใช้หลักธรรมและหลักคำสอนเหล่านั้นในชีวิต ■

เดือนที่สอนบทเรียน

พฤศจิกายน 2011 — เมษายน 2012

พฤษภาคม 2012 — ตุลาคม 2012

สื่อการเรียนการสอนบทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่

คำปราศรัยลงพิมพ์ใน เลียโฮนา เดือนพฤศจิกายน 2011*

คำปราศรัยลงพิมพ์ใน เลียโฮนา เดือนพฤษภาคม 2012*

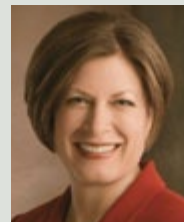
* เข้าไปดูคำปราศรัยเหล่านี้ในหลายภาษาได้ที่ conference.lds.org

ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

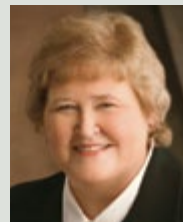
สมาคมสงเคราะห์

ซิลเวีย เอช. ออลด์เรด
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

จูลี บี. เบค
ประธาน

บาร์บารา ทอมพ์สัน
ที่ปรึกษาที่สอง

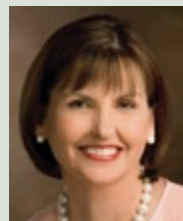
เยาวชนหญิง

แมรี เอลิน. คูก
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

อีเลน เอส. ดัลตัน
ประธาน

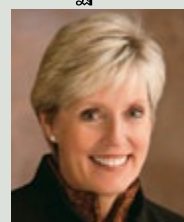

แอน เอ็ม. ดิบบ์
ที่ปรึกษาที่สอง

ปฐมวัย

จิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรสแมรี เอ็ม. วิคคอม
ประธาน

เชอริล เอ. เอสเฟลตัน
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนชาย

แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดวิด แอล. เบค
ประธาน

เอเดเรียน โอชาวา
ที่ปรึกษาที่สอง

โรงเรียนวันอาทิตย์

เดวิด เอ็ม. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

รัสเซลล์ ที. ออสตูร์ท
ประธาน

แมทิว โอ. ริชาร์ดสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

งานประมวลผลภาพทางคอมพิวเตอร์ของศิลปินท่านหนึ่งแสดงภาพเทเบอรันนาเคิลโทรว์ ซึ่งถูกเพลิงเผาผลาญ และได้รับการบูรณะให้เป็นพระวิหารแห่งที่สองในโทรว์ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 181

มี ผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า 100,000 คนในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 181 ทั้งห้าภาคของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในศูนย์การประชุมใหญ่ที่ซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 1 และ 2 ตุลาคม หลายล้านคนรับชมหรือรับฟังการถ่ายทอดทางโทรทัศน์วิทยุ ดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต

ในระหว่างภาคแรกของวันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม ประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศสถานที่สร้างพระวิหารใหม่หกแห่ง ได้แก่ บาร์รันเกีย โคลอมเบีย; เดอร์บัน แอฟริกาใต้; กินซาซา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก; ปารีส์ ฝรั่งเศส; โพรโว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา; และ สตาร์วัลเลย์ รัฐไวโอมิง สหรัฐอเมริกา

ต่อจากการประกาศข่าวนี้ ประธานมอนสันเชื้อเชิญสมาชิกให้บริจาคเข้า General Temple Patron Assistance Fund (กองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร) ของศาสนจักร “กองทุนนี้ออกค่าใช้จ่ายการเดินทางไปพระวิหารครั้งเดียวสำหรับผู้ที่ไม่สามารถไปได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ” ท่านกล่าวช่วงบ่ายวันเสาร์ เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโครัมอัลตราสวากลิปสองประกาศ youth.lds.org—FamilySearch Youth and Family History ตัวใหม่ (lds.org/familyhistoryyouth)

ไซต์ใหม่นี้มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือเยาวชนให้ค้นคว้าประวัติครอบครัวและรับใช้บรรพชนของพวกเขาโดยค้นหาค้นหาบันทึกของคนเหล่านั้น (ดูบทความในหน้า 29)

ในระหว่างภาคนี้เอ็ลเดอร์คลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตาได้รับการปลดจากฝ่ายประธานสวากเจ็ดสิบ เอ็ลเดอร์แทด อาร์. คอลลิสเตอร์ได้รับการสนับสนุนเป็นฝ่ายประธานสวากเจ็ดสิบ (ดูประวัติของท่านในหน้า 164) สวากเจ็ดสิบและสวากเจ็ดสิบภาคสิบสองท่านได้รับการปลดหรือได้รับสถานะเกียรติคุณ (ดูการสนับสนุนและการปลดในหน้า 28)

ระหว่างการปราศรัยช่วงเช้าวันอาทิตย์ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด เตือนแต่ละคนให้นึกถึงคำขอร้องระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนเมื่อต้นปีนี้ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ช่วงปี 2011 (ดูเฮนรี่ บี. อายริงก์ “โอกาสให้ทำดี” *เสียดไฮนา* และ *Ensign* พ.ค. 2011 หน้า 22)

สมาชิกทั่วโลกฟังการประชุมใหญ่ 93 ภาษา ดูข้อมูลเกี่ยวกับกำหนดเวลาบันทึกบทความเสียง และภาพของการประชุมใหญ่ในภาษาต่างๆ ได้จาก lds.org/general-conference/when-conference-materials-will-be-available

Daughters in My Kingdom: A Historical Work for Today's LDS Woman (ธิดาในอาณาจักรของเรา : งานทางประวัติศาสตร์สำหรับสตรีแอลดีเอสในวินัน)

โดย เซลซี ไนเบอร์กอลล์
นิตยสารศาสนจักร

Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society (ธิดาในอาณาจักรของเรา : ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์) หนังสือเล่มใหม่ที่จัดทำภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด ประกอบด้วยบันทึกเกี่ยวกับมรดกของสมาคมสงเคราะห์และสตรีของศาสนจักร จูดี บี. เบคประธานสมาคมสงเคราะห์กล่าวในช่วงการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญเดือนกันยายน 2011

“หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้พี่น้องสตรีทั่วโลกเป็นหนึ่งเดียวกันและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ แบบฉบับ และสิทธิพิเศษของสาวุศิษย์” เธอกล่าว “หนังสือดังกล่าวเป็นพยานถึงบทบาทที่จำเป็นของสตรีในแผนแห่งความสุขของพระบิดา และให้มาตรฐานอันไม่เรอวนของสิ่งที่เราเชื่อสิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราจะปกป้อง” (หน้า 113 ของฉบับนี้)

ซิสเตอร์เบคกล่าวว่าหนังสือเล่มนี้ให้พื้นฐานแก่อัตลักษณ์ของสตรีในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อผู้คนศึกษาหนังสือดังกล่าวพวกเขาจะสามารถเห็นว่าสมาคมสงเคราะห์ควรดำเนินงานอย่างไรในชีวิตพี่น้องสตรีทุกคน

หนังสือเกิดขึ้นได้อย่างไร

โครงการนี้เริ่มต้นตามงานมอบหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด ชูซาน ดับเบิลยู. แทนเนอร์ อดีตประธานเยาวชนหญิงสามัญ ได้

รับมอบหน้าที่ให้เขียนหนังสือดังกล่าว ซิสเตอร์เบคและที่ปรึกษาของเธอคือ ซิลเวีย เอช. ออลล์เรด และบาร์บารา ธอมป์สัน ได้รับมอบหมายให้บริหารโครงการและทำงานกับซิสเตอร์เทเนเนอร์ บรรณารักษ์ ผู้จัดทำ และคนอื่นๆ เพื่อกำหนดแนวทางของหนังสือโดยวิญญูณแห่งการเปิดเผย “ดิฉันไม่เคยทำโครงการใดที่พระวิญญูณทรงนำมามากเท่าโครงการนี้” ซิสเตอร์เบคกล่าว

ขั้นตอนส่วนหนึ่งได้แก่การตัดสินใจว่าควรรวบรวมเรื่องราวทางประวัติศาสตร์หลายพันหน้าเรื่องใดไว้ในหนังสือ ซิสเตอร์เบค ที่ปรึกษาของเธอ และซิสเตอร์เทเนเนอร์ตรวจทานบันทึกการประชุมต่างๆ ของสมาคมสงเคราะห์สสมัยเริ่มแรกในนอจ ประวัติอื่นๆ รวมทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์และสตรีของศาสนจักร

ซิสเตอร์เบคกล่าวว่าผลที่ได้ไม่ใช่การลำดับเหตุการณ์ทั่วไปในประวัติศาสตร์แต่เป็นประวัติทางวิญญูณของสตรีในศาสนจักรและสมาคมสงเคราะห์

“เราศึกษาประวัติของเราเพราะช่วยให้เราเปลี่ยน” ซิสเตอร์เบคกล่าวในคำปราศรัยการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญเดือนกันยายน 2010 “สุดท้ายแล้ว คุณค่าของประวัติศาสตร์ไม่ได้อยู่ในวันที่ เวลา และสถานที่เลย ประวัติมีคุณค่าเพราะสอนเราให้รู้หลักกรรม จุดประสงค์ และแบบฉบับที่เราพึงตาม อีกทั้งช่วยให้เราเข้าใจว่าเราเป็นใคร และเราต้องทำอะไร ประวัติทำให้เราเป็นหนึ่งใน

เดียวกันในการเสริมสร้างบ้านแห่งไซอันและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก” (“ธิดาในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์” เลียไฮนา พ.ย. 2010 หน้า 146)

แม้หนังสือจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์ แต่คำสอนในบทต่างๆ มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆ หนังสือจะใช้เรื่องเล่าและตัวอย่างจากพระคัมภีร์และยุคปัจจุบัน จากถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ และจากผู้นำสมาคมสงเคราะห์เพื่อสอนข่าวสารสำคัญในนั้น

อิทธิพลของหนังสือ

ซิสเตอร์เบคกล่าวว่าพี่น้องสตรีจะเรียนรู้ผ่านหนังสือเล่มนี้ว่าจะทำให้จุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์บรรลุผลอย่างไรในชีวิต พวกเธอและในฐานะกลุ่มสตรีของเหล่าสาวุศิษย์ที่กำลังรักษาพันธสัญญา

“พวกเธอจะเรียนรู้ว่าการเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน การเสาะหาและช่วยคนขัดสนหมายความว่าอย่างไร” ซิสเตอร์เบคกล่าวในการให้สัมภาษณ์กับนิตยสารศาสนจักร “เมื่อพี่น้องสตรีเข้าใจบทบาทของตนในงานของสมาคมสงเคราะห์ พวกเธอจะเข้าใจว่าสตรีมีอิทธิพลเพียงใดในการพัฒนาศาสนจักร ทั้งสมัยโบราณและในยุคสุดท้าย พวกเธอจะรู้จุดประสงค์และอัตลักษณ์ของพวกเธอ”

ซิสเตอร์เบคเชื่อว่าคนที่อ่านหนังสือเล่มนี้จะเรียนรู้ผ่านแบบอย่างและคำสั่งสอนว่าจะพึงพระวิญญูณบริสุทธิ์และรับการเปิดเผยส่วนตัวอย่างไร พวกเธอจะแกร่งขึ้นและมีกำลังใจในชีวิตประจำวัน ในการทดลองและความยากลำบากของพวกเธอ

“มีพลังมากมายในหนังสือ—พลังมากมายที่เราสามารถถือเป็นแบบอย่างได้” ซิสเตอร์เบคกล่าว “ด้วยเหตุนี้ในวันยากๆ ดิฉันจึงหวังว่าพวกเธอจะเก็บหนังสือเล่มนี้ไว้ใกล้มือและหยิบขึ้นมาอ่านสักเรื่องหรือสักตัวอย่างหนึ่งซึ่งจะทำให้มีกำลังใจมากขึ้น”

ซิสเตอร์เบคกล่าวด้วยว่าหนังสือจะไปอยู่ในบ้านของศาสนจักรผ่านมือพี่น้องสตรี แต่

เธอเชื่อว่าหนังสือจะเป็นแหล่งสำคัญทั้งสำหรับชายและหญิง อีกทั้งจะช่วยให้เยาวชนหญิงเข้าใจว่าพวกเธอจะเป็นส่วนหนึ่งของสตรีกลุ่มใหญ่ทั่วโลกนี้อย่างไร และสามารถทำให้สามัญภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกันในงานอันศักดิ์สิทธิ์ของการนำทางครอบครัวและการรับใช้ในศาสนจักร

หลังจากศึกษาหนังสือเล่มนี้แล้ว เดล คุณประธานสเตคบลัฟฟ์ ไชราคุส ยูทาห์กล่าวว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นแหล่งสำคัญที่ไม่เพียงช่วยให้สตรีของศาสนจักรเข้าใจบทบาทของพวกเธอในฐานะสาวุศิษย์ของพระคริสต์เท่านั้น แต่ช่วยบุรุษทั้งหลายด้วย “คุณอ่านและจะเห็นว่า [สมาคมสงเคราะห์] เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับฐานะบุรุษหิตอย่างไร” ประธานคุกกล่าว “หนังสือช่วยให้ผมตระหนักถึงพลังในคูชีวิตของผมและรู้ว่าจะรักเธอ [ให้มากขึ้น] ช่วยเธอ และสนับสนุนเธอ [อย่างไร]”

เกี่ยวกับหนังสือ

หนังสือเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาส่วนตัวและสำหรับการสอนในบ้าน ในสมาคมสงเคราะห์ และในการจัดประชุมอื่นๆ ของศาสนจักร โดยจะส่งให้อธิการและประธานสาขาผู้จะทำงานกับประธานสมาคมสงเคราะห์เพื่อตัดสินใจว่าจะทำการแจกจ่ายหนังสือเล่มนี้ได้อย่างไรเพื่อเป็นพรแก่พี่น้องสตรีในวอร์ดและสาขา

ศาสนจักรคาดว่าหนังสือจะมีประมาณย์สิบกว่าภาษาตอนปลายเดือนมกราคม 2012 หลายภาษามีทางออนไลน์แล้ว สมาชิกสามารถหาวิดีโอที่เกี่ยวข้อง แบ่งปันข้อความ และอ่านคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีใช้และแบ่งปันข่าวสารในหนังสือได้โดยเข้าไปที่ lds.org/relief-society/daughters-in-my-kingdom คลิกตรง “Additional Languages (PDF)” ซึ่งอยู่กลางหน้าได้ “Related Resources” รายชื่อภาษาต่างๆ จะปรากฏด้านขวามือของหน้าถัดไป ศาสนจักรจะแปลเว็บไซต์เป็นภาษาต่างๆ โดยเร็วที่สุด

หนังสือปกแข็งฉบับภาษาอังกฤษโปรตุเกส และสเปนจะจัดจำหน่ายผ่านศูนย์หนังสือและ store.lds.org ในช่วงปลายปีนี้ ■

ไซต์ใหม่ช่วยวัยรุ่นเริ่มประวัติครอบครัว

FamilySearch Youth and Family History ใหม่ของ youth.lds.org (lds.org/familyhistoryyouth) มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือเยาวชนค้นคว้าประวัติครอบครัวและรับใช้บรรพชนของพวกเขาโดยค้นหาบันทึกของคนเหล่านั้น

ลักษณะพิเศษของไซต์ดังกล่าวมีแหล่งข้อมูลที่สอนวัยรุ่นให้รู้ว่าจะเริ่มใช้ FamilySearch อย่างไร เยาวชนจะได้เรียนรู้ทำขั้นตอนง่ายๆ ในการค้นคว้าวงศ์ตระกูลของตน ทำบันทึกครอบครัว และเตรียมชื่อไปพระวิหาร ไซต์นี้มีแนวคิดเกี่ยวกับวิธีที่ชั้นเรียนและโครัมจะใช้ประวัติครอบครัวเป็นหนทางรับใช้ผู้อื่นรวมอยู่ในนั้นด้วย

ไซต์ใหม่ในปัจจุบันมีเป็นภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน ภาษาอื่นๆ จะเพิ่มเติมเข้ามาในเดือนต่อไป ■

การประกวดผลงานศิลปะขอเชิญเยาวชนร่วมแสดงผลงาน

พิธีภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักรขอเชิญเยาวชนอายุ 13 ถึง 18 ปีร่วมส่งผลงานเข้าประกวดงานศิลปะนานาชาติครั้งที่หนึ่งสำหรับเยาวชน

ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงความหมายของคำว่า “ลุกขึ้นและขายสองออกไป” (ดู คพ. 115:4-6)

ผลงานที่จะส่งเข้าประกวดต้องทำหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2009 ผู้ส่งเข้าประกวดต้องอายุครบ 13 ปีก่อนวันที่ 1 มกราคม 2012 และสามารถส่งได้หนึ่งชิ้นทางออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2012 จนถึงวันหมดเขต—วันศุกร์ที่ 1 มิถุนายน 2012 ขนาดของผลงานไม่เกิน 84 นิ้ว (213 เซนติเมตร) ยินดีรับสื่อและรูปแบบงานศิลปะทุกประเภท

ดูข้อมูลการส่งผลงานได้ที่ lds.org/youthartcomp

ศาสนจักรจะขอให้ผู้ชนะการประกวดส่งงานศิลปะของจริงมาที่พิพิธภัณฑ์เพื่อจัดแสดงในงานนิทรรศการตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2012 ถึง 17 มิถุนายน 2013 ■

เอลเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์

แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

เอลเดอร์แทต ริชาร์ดส์ คอลลิสเตอร์เพิ่งได้รับการสนับสนุนให้อยู่ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบและสมาชิกในโครัมที่สองของสาวกเจ็ดสิบ ท่านอธิบายว่าเป้าหมายอย่างหนึ่งของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คือทำให้เกิด “ความเจริญก้าวหน้าจริงๆ” ในศาสนจักร “ซึ่งไม่เพียงต้องมีคนมาการประชุมศีลระลึกมากขึ้นเท่านั้น แต่มารับส่วนศีลระลึก รับศาสนพิธีที่ศาสนจักรมอบให้ และรักษาพันธสัญญาของพวกเขามากขึ้นด้วย” ท่านกล่าว

โดยปรารถนาจะช่วยผู้นำศาสนจักรระดับท้องถิ่นในงานนี้ เอลเดอร์คอลลิสเตอร์จึงรู้สึกซาบซึ้งยิ่งที่พระเจ้าประทานโอกาสให้ท่านได้รับใช้ในการเรียกต่างๆ มากมาย “หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเจริญรอยตามบุคคลที่ผมทำงานด้วยเวลานี้—ประธานสแตค อธิการ และประธานโครัมเอลเดอร์—จะทำให้สัมผัสได้ไวขึ้นและรับรู้มากขึ้นถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการ” ท่านอธิบาย

เอลเดอร์คอลลิสเตอร์เคยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่อิสเทิร์น แอตแลนติก สเตทส์ ประธานโครัมเอลเดอร์ประธานคณะเผยแผ่สเตค ที่ปรึกษาของประธานสแตค อธิการประธานสแตค ตัวแทนเขต สาวกเจ็ดสิบภาค ประธานคณะเผยแผ่โตรอนโตตะวันออก แคนาดา (2005–2008) และกำลังรับใช้เป็นการภาคแปซิฟิกเมื่อได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

เอลเดอร์คอลลิสเตอร์เป็นบุตรของริคและโนรินเน คอลลิสเตอร์ ท่านเกิดเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1945 ในเกลนเดล รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ได้รับปริญญาสาขาการบัญชีจากมหาวิทยาลัยบริดจ์มิงก์ในปี ค.ศ. 1968 ท่านสำเร็จการศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส ในปี ค.ศ. 1971 ในปี ค.ศ. 1972 ท่านได้รับปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิตด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ท่านเป็นทนายความตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 ถึง 2005 และเขียนหนังสือหลายเล่มเกี่ยวกับการชดใช้ การละทิ้งความเชื่อ และการฟื้นฟู

ท่านแต่งงานกับแคธริน หลุยส์ ซาปริตีในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1968 ที่พระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย มีบุตรธิดาหกคน

เอลเดอร์คอลลิสเตอร์รู้ซึ่งถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตท่าน “ความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดทว่าผมทันทันจนผมคิดว่าพระองค์และพระบิดาในสวรรค์ทรงรอให้พวกเราด้วยพระทัยร้อนรนแม้เมื่อเราทำดีน้อยที่สุด เพราะนั่นคือธรรมชาติวิสัยของพระองค์” ■

ข่าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานต่อท่านว่า
งานนี้จริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์
พระองค์ทรงนำและทรงกำกับดูแล
ศาสนจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก” ประธาน
โรมัส เอส. มอนสันกล่าวระหว่างภาคเปิดการ
ประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 181 “ข้าพเจ้าฝาก
พยานและประจักษ์พยานของข้าพเจ้าว่าพระ
ผู้เป็นเจ้าของพระบิดานิรันดรทรงพระชนม์และทรงรัก
เรา พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเราอย่างแท้จริง
พระองค์ทรงมีพระวรกายและทรงดำรงอยู่จริง
ขอให้เราตระหนักและเข้าใจว่าพระองค์ทรง
ประสงค์จะใกล้ชิดเรามากเพียงไร พระองค์ทรง
ประสงค์จะช่วยเหลือเรามากเพียงไร พระองค์ทรงรัก
เรามากเพียงไร พระองค์ทรงทำและเต็มพระทัย
จะทำเพื่อเรามากเพียงไร”